

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
November 2023

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ ของบราห์มาคือพี่น้องหญิงชาย ทักษะคติของลูกควรจะสะอาดและบริสุทธิ์มาก
- คำถาม:** การอธิบายของลูกคนไหนที่จะให้ความประทับใจที่ดีมาก
- คำตอบ:** ผู้ที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของพวกเขาและอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว เมื่อลูกๆ ที่มีประสบการณ์เช่นนั้น อธิบายความรู้ให้แก่ผู้อื่น สิ่งนั้นจะทำให้พวกเขาประทับใจมาก เพราะแต่งงานแล้วแต่ยังไม่มีทัศนคติที่ไม่บริสุทธิ์เป็นจุดหมายปลายทางที่สูงมาก ลูกๆ ต้องอยู่อย่างระมัดระวังที่สุดเกี่ยวกับเรื่องนี้
- เพลง:** การจารึกแสงบุญของเราพิเศษสุด

โอมชานติ พ่อหนึ่งอยู่ที่นั่นและอธิบายให้แก่ลูกๆ เพราะลูกๆ เท่านั้นที่รู้จักพ่อ ลูกๆ คือ ลูกๆ ลูกทุกคนคือ บราห์มากุมารและบราห์มากุมารี ลูกๆ รู้ว่าบราห์มากุมารและบราห์มากุมารีคือพี่น้องหญิงชาย ลูกทุกคนคือ ลูกของพ่อผู้เดียว ดังนั้นลูกจึงต้องอธิบายว่า จริงๆ แล้วเราดวงวิญญาณเป็นพี่น้องหญิงชาย ทั้งหมด(ดวงวิญญาณ)คือ พี่น้องชาย ที่นั่นลูกเข้าใจว่า ลูกเป็นลูกๆ ของปู่และพ่อผู้เดียว ลูกๆ เป็นหลานของชีพาบาและลูกของบราห์มา ภรรยาของผู้เฒ่าก็ยังพูดว่า เธอเป็นบราห์มากุมารี ดังนั้นความสัมพันธ์ของเธอก็กลายเป็นเช่นนั้นด้วย พี่น้องหญิงชายทางร่างไม่มีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์ต่อกัน ทุกวันนี้ทุกคนสกปรก เพราะโลกนี้สกปรก ลูกๆ เข้าใจว่า เวลานั้นลูกคือบราห์มากุมารและบราห์มากุมารี ลูกได้รับการนำมาเลี้ยงดูผ่านบราห์มา ดังนั้นลูกจึงเป็นพี่น้องหญิงชายกัน ลูกต้องอธิบายว่ามีการสละทิ้ง 2 ประเภท การสละทิ้งหมายถึงการอยู่อย่างบริสุทธิ์ การทิ้งกิเลสทั้งห้า ผู้เฒ่าเหล่านั้นเป็นทูลย์คิซันยาซี สาขาของพวกเขาก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง พวกเขาตัดสิ่งผูกมัดทั้งหลายกับผู้ที่อยู่ในหนทางของครอบครัว พวกเขาเป็นทูลย์คิซันยาซี ผู้ที่ทิ้งการกระทำ ลูกๆ ได้รับการอธิบายแล้วว่า ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องทิ้งสำนักของร่างกายและความสัมพันธ์ทางกายและจดจำพ่อ พวกเขาทิ้งบ้านและธุรกิจ พวกเขาไม่ได้ติดต่อกับลุงป้าน้าอา พวกเขาเชื่อว่ามีสิ่งเดียวเท่านั้นสำหรับตนเอง สิ่งเดียวนั้นเท่านั้นที่จะต้องถูกจดจำและแสงของพวกเขาก็จะหลอมอยู่กับแสงนั้น พวกเขาต้องกลับไปสู่ดินแดนนิพพาน สาขาของพวกเขาก็แตกต่างกันไปและเครื่องแต่งกายของพวกเขาก็ยังแตกต่างกันด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่าผู้หญิงคือประตูไปสู่สุคนธ์ ไฟและสาลีอยู่ร่วมกันไม่ได้ การแยกกันอยู่เท่านั้นที่จะทำให้ตนเองปลอดภัยได้ ตามละครแล้ว ศาสนาของพวกเขานั้นแตกต่างกันออกไป สังคราจารย์สร้างศาสนานั้นขึ้นมา เขาสอนทูลย์คิจะและการละทิ้งการกระทำ ไม่ใช่ราชาโยคะ ลูกเข้าใจว่าละครถูกกำหนดไว้แล้ว สิ่งนี้ยังต่างลำดับกันด้วย ไม่ใช่ว่าทุกคนจะรู้คิดได้ 100% กล่าวกันว่าบางคนรู้คิด 100% บางคนก็ไม่รู้คิดเลย 100% สิ่งนี้จะเกิดขึ้น ลูกเข้าใจว่าในเมื่อลูกพูดว่า “มาแม่และบาบ่า” ลูกจึงเป็นพี่น้องหญิงชายกัน กฎกล่าวว่าไม่ควรมีทัศนคติที่สกปรก พี่น้องหญิงชายแต่งงานกันไม่ได้ หากมีบางสิ่งเกิดขึ้นที่บ้านระหว่างพี่น้องหญิงชายแล้วพ่อของพวกเขาจะเห็นว่ากิจกรรมของพวกเขานั้นสกปรก พ่อจะรู้สึกเป็นห่วงกังวล “พวกเขามาจากที่ไหนที่สร้างความเสียหายได้มากมายเช่นนั้นเล่า พ่อก็จะดูว่าพวกเขาอย่างมาก ก่อนหน้านี้ ทุกคนจะระมัดระวังมากกับสิ่งเหล่านี้ เวลานั้นทุกคนตาไม่ประจักษ์ 100% พลังของมายารุนแรงมาก มายาจะรบกวนกับลูกๆ ของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้น พ่อพูดว่าเหล่านี้คือลูกๆ ของพ่อ พ่อกำลังพาพวกเขาไปสวรรค์ มายาพูดว่า ไม่ พวกนี้เป็นลูกๆ ของฉัน! ฉันกำลังพาพวกเขาไปลงนรก ที่นั่นลูกอยู่ในมือของพ่อ ดรามาราช ผู้ที่อยู่บ้านกับครอบครัวและอยู่อย่างบริสุทธิ์ควรจะอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้อย่างชัดเจนมากกว่า พวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์อย่างไรขณะที่ใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน พ่อกำลังลงใจให้ลูกๆ ทำงานที่ทูลย์คิซันยาซีทำไม่ได้ ชันยาซีไม่สามารถสอนราชาโยคะได้ วิเวกอนันดาเขียนหนังสือชื่อว่า “ราชาโยคะ” อย่างไรก็ตาม ชันยาซีเป็นของหนทางสันโดษและไม่สามารถสอนราชาโยคะได้ เมื่อลูกๆ ที่อยู่อย่างบริสุทธิ์ขณะอาศัยอยู่ที่บ้านอธิบายความรู้ให้แก่ผู้อื่น ลูกจะยิ่งตรงไปได้ดีมาก บาบ่าอ่านในหนังสือพิมพ์ว่ามีการประชุมเกี่ยวกับต้นไม้จัดขึ้นในเดลี ลูกควรจะถามพวกเขาว่า พร้อมกับการเป็นผู้ที่ใส่ใจเกี่ยวกับต้นไม้เหล่านั้น พวกเขามีความใส่ใจเกี่ยวกับต้นไม้เผ่าพันธุ์หรือไม่ว่าต้นไม้โลกมนุษย์ปรากฏขึ้นมาอย่างไรและได้รับการหล่อเลี้ยงอย่างไร แต่กระนั้น สติปัญญาของลูกก็ยังไม่ได้กว้างขวางเช่นนั้น ลูกไม่ได้ใส่ใจมากเท่าที่นั้น มีโรคภัยบางอย่าง แม้แต่ ในบ้านทางโลก พี่น้องหญิงชายก็ไม่เคยมีความคิดที่สกปรกแก่กัน ที่นั่น ทุกคนคือลูกๆ ของพ่อผู้เดียว ลูกเป็นพี่น้องหญิงชายกัน บราห์มากุมารและบราห์มากุมารี หากความคิดสกปรกเกิดขึ้น แล้วพวกเขาจะพูดถึงลูกว่าอะไรเล่า ลูกจะถูกพิจารณาว่าสกปรกยิ่งกว่าผู้ที่อยู่ในนรก 1,000 เท่า ลูกๆ มีความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่ ผู้ที่อยู่บ้านกับครอบครัวต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ ไม่มีใครในโลกรู้ประเด็นเหล่านี้ พ่อมาเพื่อชำระลูกๆ ให้บริสุทธิ์ ดังนั้นแน่นอนว่าลูกต้องทำสัญญาและผูกมัดไว้ ความพยายามที่มากมายจำเป็นสำหรับสิ่งนี้ การแต่งงานแต่ยังคงอยู่อย่าง

บริสุทธิ์นั้นเป็นจุดหมายปลายทางที่สูงชันมาก สติปัญญาไม่ควรถูกตั้งรังแกเพียงเล็กน้อย เมื่อผู้คนแต่งงาน พวกเขาที่อยู่อย่างไม่มีบริสุทธิ์ พ่อมาและปกป้องลูกจากการถูกเปลื้องผ้า เรื่องราวของดรุณีได้ถูกเขียนไว้ในคัมภีร์ มีนัยสำคัญบางอย่างในสิ่งเหล่านั้นอย่างแน่นอนเช่นกัน คัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมด ฯลฯ ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ทุกสิ่งที่ผ่านเข้ามาในละครถูกกำหนดไว้แล้วล่วงหน้าและต้องเกิดขึ้นอีกอย่างแน่นอน

หนทางของความรู้และหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาถูกกำหนดไว้แล้ว เดียวนี้สติปัญญาของลูกกว้างขวางมาก สติปัญญาที่ไม่มีขีดจำกัดของพ่อเป็นเช่นไร สติปัญญาของลูกพิเศษที่ทำตามศรัทธาก็ควรเป็นเช่นนั้น มีลูกๆ จำนวนนับไม่ถ้วน ใครจะรู้ว่าจะมีอีกมากเพียงไร! พวกเขาไม่สามารถรับสิทธิ์ในมรดกของตนได้จนกว่าจะเป็นบราห์มิน เวลาลูกเป็นของสกุลบราห์มาและต่อมาลูกก็เป็นของสุริยวงศ์ นั่นคือ สกุลของวิษณุ เวลาลูกเป็นของสกุลชีวา ชีวาคือดาदा(ปู่)และบราห์มาคือบาบา มีพ่อแห่งมวลมนุษยย์ผู้ที่เป็นพ่อของทุกคนเพียงผู้เดียวเท่านั้น ผู้คนเข้าใจว่าต้องมีเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ และต้องมีมนุษย์ผู้ที่มาก่อน ผู้ที่พวกเขาเรียกว่า “คนใหม่” ใครคือ“คนใหม่” ต้องเป็นบราห์มา บราห์มาและสรีรวิญญูถูกพิจารณาว่าเป็นคนใหม่ สติปัญญาที่กว้างขวางจำเป็นสำหรับการเข้าใจสิ่งนี้ ดวงวิญญาณคือผู้ที่พูดว่า โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! โอ้ พระเจ้าสูงสุดผู้เป็นพ่อ! ดวงวิญญาณคือผู้ที่พูดเช่นนั้น ดังนั้นท่านจึงต้องเป็นผู้สร้างของทุกคน ผู้ที่สูงสุด แล้วในโลกมนุษย์เบื้องล่างนี้ ใครคือผู้ที่สูงสุดแล้ว พ่อของมวลมนุษยย์ ใครก็ตามเข้าใจได้ว่าบราห์มาเป็นคนหลักในต้นไม้ของโลกมนุษย์นี้ ชีวาคือพ่อของดวงวิญญาณและบราห์มาเป็นผู้สร้างมนุษย์ อย่างไรก็ตาม เขาทำสิ่งนี้สำเร็จภายใต้คำสั่งของใครแล้ว พ่อพูดว่า พ่อนำบราห์มามาเลี้ยงดู แล้วบราห์มาคนใหม่มาจากที่ไหนแล้ว พ่อเข้ามาในร่างของผู้นี้ในชาติเกิดสุดท้ายจากหลายชาติเกิดของเขาและตั้งชื่อเขาว่า ประชาบิดาบราห์มา เวลาลูกเข้าใจว่า ลูกเป็นลูกๆของบราห์มาอย่างแน่นอน เรากำลังรับความรู้จากชีพบาบา เรามาเพื่อรับความบริสุทธิ์ ความสุข ความสงบ พละนามัยและทรัพย์สมบัติจากพ่อ เราเคยมีความสุขเสมอในบาร์ต เวลานั้นเราไม่ได้เป็นเช่นนั้นอีกต่อไป พ่อกำลังให้มรดกนั้นแก่เราอีกครั้งหนึ่ง ลูกๆ เข้าใจว่าความบริสุทธิ์เป็นอันดับหนึ่ง รักก็ถูกผูกให้ใคร ผู้ที่อยู่อย่างไม่มีบริสุทธิ์ทำสัญญาว่า พวกเขาจะอยู่อย่างบริสุทธิ์แน่นอน พ่ออธิบายว่าจุดหมายปลายทางนี้สูงมาก ก่อนอื่น ควรอธิบายให้แก่ผู้ที่เป็นสามภิกษุว่าเราอยู่ในสำนักของการเป็นพี่น้องหญิงชายกันอย่างไร ใช่ว่า สิ่งนี้ใช้เวลาที่จะทำให้สภาพนั้นมั่นคง ลูกๆ เขียนว่าพายุมากมายของมายามา ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่ดี หากลูกๆ เหล่านั้นที่อยู่บ้านและอยู่อย่างบริสุทธิ์จะให้การบรรยาย เพราะนี่คือสิ่งใหม่ นี่คือโยคะแห่งอำนาจปกครองตนเอง ยังมีการสละละทิ้งในสิ่งนี้ด้วย ขณะอยู่บ้านกับครอบครัว ลูกต้องการได้รับการหลุดพ้นในชีวิต นั่นคือ การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ที่นี้มีบ่วงพันธะในชีวิต สถานภาพของลูกเป็นสถานภาพของอำนาจปกครองตนเอง ตนเอง(self) ต้องการอำนาจปกครอง เวลานั้นไม่มีอำนาจปกครอง ดวงวิญญาณพูดว่า ฉันเคยเป็นราชา ฉันเคยเป็นราชินี เวลานั้นฉันกลายเป็นผู้ที่มิเกลและยากจนขึ้นแค้น ฉันไม่มีคุณธรรมเลย ดวงวิญญาณคือผู้ที่พูดสิ่งนี้ ดังนั้นลูกจึงต้องคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ เป็นลูกของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เราดวงวิญญาณเป็นพี่น้องชายกัน ดังนั้นเราจึงควรมีความรักอันมากมายระหว่างกัน เรากำลังทำให้ทั้งโลกนี้น่ารัก ในอาณาจักรของราม สิ่งโตและแกะเคียดมีน้ำจากบ่อเดียวกัน ไม่เคยมีใครต่อสู้กัน ดังนั้นควรมีความรักมากเพียงใดในหมู่ลูกๆ ลูกจะค่อยๆเข้าถึงสภาพนี้ หลายคนทะเลาะเบาะแว้งกันมาก พวกเขาทะเลาะกันในรัฐสภา พวกเขาชิงชังแก้อี้อีกกันด้วย! นั่นคือการชุมนุมของปีศาจ นี่คือการชุมนุมพระเจ้าของลูก ดังนั้นลูกจึงควรที่จะมีความซาบซึ้งมากเพียงใดเล่า อย่างไรก็ตาม นี่คือโรงเรียน ในโรงเรียน บางคนก้าวหน้าในการเรียนและบางคนก็สอพลอครั้งท้าย โรงเรียนนี้น่าอัศจรรย์ที่นั่นครูและโรงเรียนแยกจากกัน ในขณะที่ ที่นี้มีโรงเรียนเดียวและครูคนเดียว ดวงวิญญาณนำร่างกายมาใช้และสอนท่านสอนดวงวิญญาณ เราดวงวิญญาณกำลังเรียนผ่านร่างกาย ลูกต้องมีส่วนเป็นดวงวิญญาณให้มากเท่านั้น เราคือดวงวิญญาณและผู้นั้นคือดวงวิญญาณสูงสุด สิ่งนี้ควรวิงวอนอยู่ในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวัน ลูกทำผิดเพราะสำนึกที่เป็นร่าง พ่อบอกลูกครั้งแล้วครั้งเล่าว่า ขอให้ลูกมีส่วนดวงวิญญาณ! ด้วยการมีส่วนที่เป็นร่าง ลูกจึงถูกมายาโจมตี การป็นนี้สูงชันมาก ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ให้มาก! ลูกไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ได้ในตอนกลางคืน ด้วยการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในวิธีนี้ ลูกจะค่อยๆเป็นเหมือนพ่อ ลูกๆจะต้องเก็บความรู้ทั้งหมดนี้ไว้ในสติปัญญา จงอยู่บ้านกับครอบครัวและศึกษาราชโยคะ ทั้งหมดนั้นเป็นงานของสติปัญญา สติปัญญาจะซึมซับสิ่งเหล่านี้ ผู้ที่อยู่บ้านกับครอบครัวต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากมาย ทุกวันนี้ เพราะการอยู่อย่างตาโมประสาณ ผู้คนจึงสับสนมาก มายาทำลายทุกคน เธอได้เคี้ยวทุกคนและกลืนลงไปแล้ว พ่อมาพาลูกออกจากห้องของมายา จระเข้ เป็นเรื่องยากมากที่จะพาลูกออกมาจากที่นั่น ผู้ที่อยู่บ้านกับครอบครัวต้องแสดงให้เห็นประกายของพวกเขา ลูกควรอธิบายว่า ของเราคือราชโยคะ ทำไมเราจึงถูกเรียกว่า บราห์มาภุมารและบราห์มาภุมารี ลูกต้องเข้าใจและอธิบายปริศนานี้และบอกพวกเขาว่า จริงๆแล้วคุณก็เป็นบราห์มาภุมารและบราห์มาภุมารีเหมือนกัน ประชาบิดาบราห์มาสร้างโลกใหม่ โลกใหม่ถูกสร้างขึ้นผ่านมนุษย์คนใหม่ นิวแมน จริงๆแล้ว เด็กคนแรกของยุคทองควรถูกเรียกว่า คนใหม่ นี่คือการประเดิมของความสุขอันยิ่งใหญ่ ที่นั่นจะมีการเป่าแตรแห่งความสุข ที่นั่นทั้งดวงวิญญาณและร่างกายอยู่อย่างบริสุทธิ์ เวลานั้นบาบาเข้ามาในร่างของผู้นี้ มนุษย์ใหม่

คนที่ไม่บริสุทธิ์ ท่าน (บาบา) นั่งอยู่ในร่างเก่านี้และทำให้เขาใหม่ ท่านทำให้สิ่งเก่ากลับมาใหม่ เวลาใดใครสามารถถูกเรียกว่าคนใหม่ บรรพมาควรถูกเรียกเช่นนี้ใหม่ สติปัญญาทำงานกับสิ่งนี้ พวกเขาไม่เข้าใจว่าอดัมและอีฟคือใคร คนใหม่คือศรัทธาและต่อมาเขากลายเป็นคนเก่าบรรพมา เวลาที่พ่อกำลังทำให้คนเก่าบรรพมาผู้นี้กลายเป็นคนใหม่อีกครั้งหนึ่ง คนใหม่เป็นสิ่งที่ต้องการสำหรับโลกใหม่ เขาจะมาจากที่ไหนเล่า คนใหม่คือเจ้าของยุคทอง เขาคือผู้ที่สวยงาม ผู้ที่น่าเกลียด เขาไม่ใช่คนใหม่ ศรัทธาคนเดิมที่ใช้ 84 ชาติเกิดเวลานี้อยู่ในชาติเกิดสุดท้ายของเขาและบาบาได้นำเขามาเลี้ยงดู ท่านทำให้สิ่งเก่ากลับมาใหม่ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ลึกล้ำมากที่จะเข้าใจได้ คนใหม่กลายเป็นคนเก่าและคนเก่ากลายเป็นคนใหม่ ผู้ที่น่าเกลียดกลับมาสวยงามแล้วผู้ที่สวยงามกลับมาเกลียด เวลาที่ผู้ที่แก่ที่สุดกำลังจะกลายเป็นคนใหม่ที่สุด ลูกเข้าใจว่าบาบาชุบชีวิตลูกและทำให้ลูกเป็นคนใหม่ ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้ ลูกยังต้องสร้างสภาพของตนเองด้วย ถึงอย่างไร กุมารและกุมารีก็บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม ผู้ที่อยู่บ้านกับครอบครัวต้องอยู่เหมือนดอกบัวและเป็นผู้คองกจักรแห่งการสำนึกในตนเองด้วย สกูลของวิชฌน์ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการเป็นตรีกาลดาชิ ชายชรา (old man) เป็นตรีกาลดาชิ เหล่านี้เป็นประเด็นที่มีเงื่อนไข เป็นชายชราผู้นี้ที่รับความรู้แล้วก็กลายเป็นคนใหม่ (new man) พ่อ นั่งอยู่ที่นี้และอธิบายว่า นั่นคือหฐโยคะและนี่คือราชาโยคะ ราชาโยคะหมายถึงการรับสิทธิ์ในอาณาจักรสวรรค์ ชันยาสชี้พูดว่าความสุขเป็นเหมือนมูลก พวกเขาไม่ชอบสิ่งนั้น พ่อพูดว่า ผู้หญิงคือประตูไปสวรรค์ พ่อวางโพแห่งความรู้ไว้บนลูกๆ ผู้เป็นแม่ ดังนั้น ก่อนอื่นจงอธิบาย “ขอคารวะต่อชีวา” และ “พระเจ้าชีวาพูด” เสียงนี้ควรดังมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เราดวงวิญญาณเป็นพี่น้องกัน ด้วยศรัทธา นี้ จงอยู่ด้วยกันด้วยความรักเป็นอย่างมาก โดยการรักษาสัญญาของความบริสุทธิ์นี้ ทำให้ทุกคนน่ารัก
2. ด้วยการทำให้สติปัญญาของลูกกว้างไกลลงเข้าใจในยัญสำคัญอันลึกล้ำของความรู้นี้ ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ เพื่อที่จะได้รับการปกป้องจากการจู่โจมของมายา จงฝึกที่จะอยู่ในจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ

พร: ขอให้ลูกตายในขณะที่มีชีวิตและกลับมายิ่งใหญ่ภายใต้การประพรหมของน้ำทิพย์ของความรู้ พ่อได้ประพรหมน้ำทิพย์ของความรู้ให้แก่ลูกๆ และได้ทำให้ลูกยิ่งใหญ่จากการที่เป็นเหมือนศพ ท่านได้ยกลูกขึ้นมาจากกองฟืนสำหรับเผาที่กำลังลุกไหม้และได้ทำให้ลูกตายในขณะที่มีชีวิต ท่านได้ให้น้ำทิพย์ของความรู้แก่ลูก และได้ทำให้ลูกเป็นอมตะ ผู้คนพูดว่าพระเจ้านำคนตายกลับฟื้นคืนชีพ แต่พวกเขาไม่รู้ว่าท่านได้ทำสิ่งนั้นอย่างไร ลูกมีความสุขที่ลูกซึ่งได้ตายไปแล้วก่อนหน้านี้ที่เหมือนศพเพราะด้วยสำนึกที่เป็นร่างของลูก เวลานี้ได้กลับมายิ่งใหญ่

คติพจน์: ผู้ที่มั่นคงในศาสนาของพวกเขาในขณะที่ทำการกระทำเป็นดวงวิญญาณที่มีศีลธรรมจรรยา

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำให้ตนเองเป็นอิสระจากโรคภัยอยู่เสมอด้วยยาของการจดจำระลึกถึง ปลุกฝังนิสัยของการจดจำระลึกถึงและการคงงจักรแห่งการสำนึกในตนเองและลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำบาป
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของลูกที่ใส่ใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ ?
- คำตอบ:** ทุกการกระทำของพวกเขาจะอยู่บนพื้นฐานของศรัทธาเสมอ ศรัทธาของพ่อคือ ลูกๆ อย่าได้เข้ามาสู่สำนักที่เป็นร่าง ให้เก็บชาร์ท ของการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง เก็บบันทึกของบัญญัติที่กำไและขาดทุนของลูก ตรวจสอบดูว่าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาปนานแค่ไหนและลูกได้อธิบายให้แก่ผู้อื่นนานเท่าไร
- เพลง:** ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก เรากระหายหนึ่งหยดจากท่าน...

โอม ซานติ เมื่อลูกนั่งที่นั่น จงนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ เพราะลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง มายาจึงขัดขวางลูกทั้งหลายจากการอยู่ในการจดจำระลึกถึง บางคนจดจำเพื่อนฝูงญาติมิตรของเขาและบางคนจดจำอาหารและเครื่องดื่ม ฯลฯ เมื่อลูกมาที่นี่ ปลุกเรียกพ่อ เช่นที่พวกเขาปลุกเรียกลักษมีเมื่อพวกเขากราบไหว้บูชาเธอ อย่างไรก็ตาม เธอไม่ได้มาอย่างแท้จริง ไม่ว่าลูกจะพูดว่า “จดจำพ่อ” หรือ “ปลุกเรียกท่าน” นั่นก็เป็นสิ่งเดียวกัน โดยการมีการจดจำระลึกถึงบาปของลูกจะถูกเผาไป ลูกไม่สามารถดูดซับความรู้เนื่องจากลูกได้กระทำบาปมากมาย ด้วยเหตุนี้เช่นกันลูกจึงไม่สามารถจดจำพ่อได้ ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร ลูกก็จะกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำบาปได้มากเท่านั้นและลูกจะมีสุขภาพที่ดีมากเท่านั้น นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก แต่ถึงกระนั้นมายาและบาปในอดีตก็ขัดขวางลูก พ่อพูดว่า: เป็นเวลาครั้งวงจรที่ลูกได้จดจำพ่ออย่างไม่ถูกต้อง ลูกกำลังปลุกเรียกท่านในทางปฏิบัติเพราะลูกรู้ว่าท่านกำลังจะมาและพูดมูร์ลี อย่างไรก็ตามนิสัยของการจดจำระลึกถึงนี้ต้องได้รับการปลุกฝัง เพื่อที่จะทำให้ลูกเป็นอิสระจากโรคภัย ศัลยแพทย์จึงให้ยาแก่ลูกนั่นคือ จดจำพ่อ! แล้วลูกจะมาพบพ่อ ลูกจะได้มาซึ่งมรดกของลูกด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ จดจำพ่อและบ้านที่แสนหวาน จงเก็บสถานที่ที่ลูกจะกลับไปไว้ในสติปัญญาของลูก เพียงพ่อเท่านั้นที่มาที่นี่และให้สาสน์ที่แท้จริงแก่ลูก ไม่มีใครอื่นสามารถให้สาสน์ของพระเจ้าแก่ลูกได้ คนอื่นๆลงมาที่นั่นบนเวทีเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา พวกเขาเชื่อว่าใครคือพระเจ้า พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้า ในความเป็นจริง พวกเขาไม่สามารถเรียกว่าผู้นำสาสน์ นั่นคือมนุษย์ที่ได้ให้ชื่อนั้นแก่พวกเขา พวกเขาลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจะจดจำท่านได้อย่างไร? ขณะที่การเล่นบทบาทของพวกเขา พวกเขาต้องกลับมาไม่บริสุทธิ์ และแล้วในเวลาสุดท้ายพวกเขาต้องกลับมาบริสุทธิ์ นั่นคือพ่อที่มาและทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ ลูกกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำพ่อ พ่อพูดว่ามีวิธีเดียวเท่านั้นสำหรับการทำให้บริสุทธิ์ นั่นคือลิ้มรสสัมผัสทางร่างทั้งหมดรวมทั้งร่างกายของลูกเอง ลูกรู้ว่า นั่น ดวงวิญญาณได้รับคำสั่งให้มีการจดจำระลึกถึง ด้วยการทำตามคำสั่งนี้ก็จะเรียกได้ว่าลูกมีความเชื่อฟัง ยิ่งลูกเพียรพยายามในสิ่งนี้มากเพียงใด ลูกก็จะกลับมาเชื่อฟังมากเท่านั้น หากลูกมีการจดจำระลึกถึงน้อย ก็หมายความว่าลูกเชื่อฟังน้อย ผู้ที่เชื่อฟังเท่านั้นที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง คำสั่งแรกของพ่อคือ จดจำพ่อ พ่อของลูก และคำสั่งที่สองคือดูดซับความรู้นี้ หากลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงลูกจะต้องทนต่อการลงโทษเป็นอย่างมาก ลูกจะได้รับทรัพย์สินสมบัติมากมายหากลูกเฝ้าแต่คงงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง พระเจ้าพูด จดจำพ่อและคงงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง นั่นคือการเข้าใจตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของละคร จงตระหนักรู้จักพ่อและเข้าใจตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของวงจรจากพ่อ นี่คือการประเด็นหลัก ลูกต้องใส่ใจกับประเด็นเหล่านี้ หากลูกใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อศรัทธา ลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง จงกลายเป็นผู้ที่มีความหวังใจที่มีเมตตาและชี้หนทางให้กับทุกคน นำคุณประโยชน์มาให้พวกเขา สร้างวิธีที่จะพาเพื่อนฝูงและญาติมิตรทั้งหมดของลูกไปสู่การจารึกแสงบุญที่แท้จริงนี้ เหล่านี้คือการจารึกแสงบุญทางร่างในขณะนี้คือการจารึกแสงบุญทางจิต ไม่มีใครอื่นที่มีความรู้ทางจิตนี้ ความรู้ทั้งหมดของพวกเขาเป็นเพียงปรัชญาของคัมภีร์ นี่คือการรู้ทางจิต จิตวิญญาณสูงสุดให้ความรู้นี้เพื่ออธิบายแก่จิตวิญญาณทั้งหลายแล้วท่านจะพาพวกเขากลับบ้าน เมื่อลูกบางคนมาและนั่งที่นั่น นั่นก็เพียงแค่นั่งที่นั่น พวกเขาไม่ได้มีความใส่ใจต่อความก้าวหน้าของตนเองเลย พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมาก หากพวกเขากลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาจะกลับมามีความเมตตาและทำตามศรัทธา พวกเขาไม่เชื่อฟัง พ่อพูดว่า เก็บชาร์ทว่าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงนานเท่าไรและลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงเวลาใด ก่อนหน้านั้น ลูกเคยเก็บชาร์ต อัจชะ หากลูกไม่ได้ส่งชาร์ทของลูกแก่บาบา อย่างน้อยที่สุดก็เก็บชาร์ทนั้นไว้กับลูก มองใบหน้าของลูกและดูว่าลูกมีค่าควรแก่การประกาศสิทธิ์ในลักษมีหรือไม่ นักธุรกิจเก็บบัญชีของ

เขา บางคนเก็บบัญชีของกิจกรรมตลอดทั้งวัน รวากับว่าพวกเขามีงานอดิเรกในการเขียนสิ่งนั้น นั่นเป็นสิ่งที่ดีมากที่จะเก็บบัญชีที่ถูกล็อกอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาปนานเท่าไรและลูกได้อธิบายแก่ผู้อื่นนานเท่าไร หากลูกเก็บชาร์ตเช่นนั้นลูกจะสามารถสร้างความก้าวหน้าได้อย่างมาก พ่อให้คำแนะนำแก่ลูกว่าลูกควรจะทำอะไร ลูกต้องสร้างความก้าวหน้าของลูกเอง ผู้ที่จะกลายเป็นลูกปัดของลูกประคำนั้นต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก บาบาสอนว่าลูกประคำของบราห์มินไม่สามารถถูกสร้างขึ้นได้ในเวลานี้ ลูกประคำของบราห์มินจะถูกสร้างขึ้นในเวลาสุดท้ายเมื่อลูกประคำของรูद्रาลูกสร้างขึ้นมาเท่านั้น ลูกปัดของลูกประคำของบราห์มินมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เรื่อยๆ ผู้ที่อยู่ในอันดับสามหรืออันดับสี่ในวันนั้นกลายเป็นอันดับสุดท้ายในวันพรุ่งนี้ มีความแตกต่างเช่นนั้น! บางคนล้มลงและกลับมาตกต่ำ พวกเขาไม่เพียงแต่ตกลงมาจากลูกประคำ พวกเขาไปและกลายเป็นสัปเหร่อให้กับปวงประชา หากลูกต้องการที่จะถูกร้อยเข้าไปในลูกประคำ ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก บาบาสอนคำแนะนำที่ดีมากเกี่ยวกับวิธีที่จะสร้างความก้าวหน้าของตนเอง บาบาสอนสิ่งนี้กับทุกคน แม้กระทั่งบางคนที่เป็นโง่ก็สามารถเตือนผู้อื่นถึงพ่อด้วยสัญญาณ เขาสามารถไปได้สูงยิ่งกว่าแม้กระทั่งคนที่สามารถพูดได้ บางคนติดตามหรือพิจารณาความสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงกว่าผู้ที่มีสุขภาพที่ดีได้ สัญญาณจะได้รับใน 1 วินาที “การหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที” ได้รับการจดจำ ทันทีที่ลูกเป็นของพ่อ ลูกได้รับมรดกอย่างแน่นอน แต่สถานภาพที่ลูกได้รับตามลำดับกันไปอย่างแน่นอน ทันทีที่เกิดเกิดมา เขาก็ได้รับสิทธิ์ในมรดกของเขา ที่นั่นลูกดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นเพศชายและดังนั้นลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายาม แต่ก็ได้กล่าวไว้แล้วเช่นกันว่าลูกจะทำความเพียรพยายามเดียวกันในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน นี่คือการชกมวยกับมายา พันดาวาสต่อสู้กับมายา รวัน บางคนทำความเพียรพยายามและกลายเป็นนายของโลกดด้วยมงกุฎสองชั้น ในขณะที่คนอื่นๆ กลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ของปวงประชา ทุกคนกำลังศึกษาเล่าเรียนที่นี่ อาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้ง ความใส่ใจของบาบาถูกดึงไปที่ลูกปัดที่เป็นผู้นำอย่างแน่นอน เป็นที่เข้าใจได้จากความเพียรพยายามของพวกเขาที่ลูกปัดทั้งแปดสร้างความก้าวหน้ามากมายเพียงใด ไม่ใช่ว่าท่านจะรู้ความลับของหัวใจของทุกคนหรือว่าท่านจะอ่านสิ่งที่เกิดขึ้นภายในของทุกคน ไม่เลยการเป็น “จันจันฮาร์” หมายถึงการรู้ทุกสิ่ง ไม่ใช่ว่าท่านรู้ทุกสิ่งในหัวใจแต่ละคน จันจันฮาร์หมายถึงการเต็มไปด้วยความรู้ ท่านรู้ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก ไม่ใช่ว่าท่านจะนั่งและอ่านสิ่งที่อยู่ในหัวใจของแต่ละคน ลูกคิดว่าพ่อคือผู้อ่านความคิดหรือ? พ่อคือจันจันฮาร์ นั่นคือเต็มไปด้วยความรู้ อดีต ปัจจุบัน และอนาคต เรียกว่าตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก พ่อรู้ถึงการชำระของวงจรนี้ว่ามันชำระอย่างไร พ่อมาเพื่อสอนความรู้นี้แก่ลูก ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจได้ว่าลูกทำงานรับใช้มากแค่ไหนและลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนมากมายเพียงใด ไม่ใช่ว่าบาบาจะนั่งและรู้สิ่งที่อยู่ภายในลูกแต่ละคน บาบาสอนนั่งและทำธุรกิจเช่นนั้น ท่านคือผู้รู้ความลับทั้งหมด ท่านคือเมล็ดที่เต็มไปด้วยความรู้ของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านพูดว่าท่านรู้ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกมนุษย์และเป็นนักแสดงหลักของโลก ที่เหลือของสิ่งสร้างนั้นไม่มีชีวิตจำกัด คำว่า ‘จันจันฮาร์’ (ผู้รู้ความลับทั้งหมด) นั้นเก่ามาก พ่อสอนความรู้ที่พ่อมีแก่ลูก อย่างไรก็ตามพ่อจะไม่นั่งทั้งวันและเฝ้าดูสิ่งที่ลูกทำ พ่อมาเพื่อสอนความรู้ที่ง่ายตายและโยคะแก่ลูก พ่อพูดว่าพ่อมีลูกมากมาย พ่อเปิดเผยตนเองแก่ลูก ธุรกิจทั้งหมดของพ่ออยู่กับลูก พ่อคือพ่อของผู้ที่กลายเป็นลูกของพ่อ และแล้วเมื่อนั้นพ่อก็สามารถเข้าใจได้ว่าลูกคือลูกจริงหรือลูกเลว แต่ละคนกำลังศึกษาเล่าเรียน ลูกควรกระทำบนพื้นฐานของศรัทธาและกลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ ลูกๆ เข้าใจว่าวันของเจ้าแห่งต้นไม้เป็นเช่นวันของเจ้าแห่งดาวพฤหัสบดี(จูปีเตอร์) พร้อมกับการเป็นเชื่อว่าท่านก็เป็นเจ้าแห่งต้นไม้ ทั้งสองคือหนึ่งเดียวและเป็นสิ่งเดียวกัน เด็กๆ เริ่มไปโรงเรียนในวันพฤหัสบดี (วันสัตครู) และดังนั้นก็เหมือนเป็นการรับเอาครูเข้ามา (ครูของพวกเขา) ตัวอย่างเช่น วันจันทร์เป็นวันของโสมนา (เจ้าแห่งน้ำทิพย์) และดังนั้นชีพาบาสอนให้คำทิพย์แก่ลูกดื่ม ในความเป็นจริง ชื่อของท่านคือชีวา แต่เพราะท่านสอนลูก ท่านจึงเรียกว่าโสมนา โสมนาถูกเรียกว่ารูद्रาด้วยเช่นกัน ท่านสร้างไฟบูชาอันยิ่งใหญ่ของความรู้ของรูद्रาและดังนั้นท่านกลายเป็นผู้เดียวที่ให้ความรู้นี้ ท่านได้ถูกให้ชื่อมากมายและคำอธิบายก็ให้ไว้ในแต่ละชื่อ เพียงยกย่องเดียนี่เท่านั้นที่คงอยู่มาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ไม่มีใครรู้ว่าทุกสิ่งของโลกเก่าทั้งหมดจะถูกส่งเวทย์เข้าไปในไฟบูชาอันยิ่งใหญ่นี้ มนุษย์ทั้งหมดและทุกสิ่งอันรวมทั้งวัตถุธาตุ จะได้รับการเปลี่ยนแปลง ลูกจะได้เห็นสิ่งนี้ ลูกต้องกลายเป็นมหาวิระ (นักรบที่กล้าหาญ) เพื่อที่จะมองเห็นสิ่งนี้ ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ลูกไม่ควรลืมบาบา มนุษย์จะเฝ้าแต่ร้องไห้ออกมาในความทุกข์ระทม ก่อนอื่นอธิบายกับทุกคน ให้ลองคิดว่าในยุคทองมีบาร์ตเดียวเท่านั้น เคยมีมนุษย์เพียงเล็กน้อยและมีศาสนาเดียวเท่านั้น เวลานี้ในตอนท้ายของยุคเหล็กมีศาสนามากมาย สิ่งนี้จะดำเนินต่อไปอีกนานเท่าไร? ยุคทองจะมาหลังจากยุคเหล็กอย่างแน่นอน เวลานี้ใครจะก่อตั้งสวรรค์? เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้สร้าง มีการก่อตั้งยุคทองและการทำลายล้างยุคเหล็ก การทำลายล้างนั้นขึ้นอยู่กับเบื้องหน้าลูก เวลานี้ลูกได้รับความรู้ของอดีต ปัจจุบัน และอนาคตจากพ่อ ลูกต้องคงงจักรแห่งการสำนึกไว้ในตนเองจดจำพ่อและสิ่งสร้างของพ่อ นี่เป็นสิ่งที่ง่ายตายเช่นนั้น!

เพลง: ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก

บนรูปภาพมีการเขียนไว้ว่า “มหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความปิติ” แต่ลูกต้องเพิ่มคำว่า “มหาสมุทรแห่งความรัก” อย่างแน่นอน คำสรรเสริญของพ่อเน้นพิเศษสุดอย่างสมบูรณ์ จากการพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาจึงสืบคำสรรเสริญของท่าน ดังนั้นคำว่า “มหาสมุทรแห่งความรัก” ต้องมีการเขียนไว้อย่างแน่นอน นี่คือการรักของพ่อและแม่ที่ไม่มีขีดจำกัด นี่เป็นไปเกี่ยวกับท่านที่พวกเขากล่าวถึง “ด้วยความเมตตาของท่านเราได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด” แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งนี้ เวลานี้พ่อพูดว่า ด้วยการรู้จักพ่อ ลูกจะรู้ทุกสิ่ง เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก ไม่ใช่เพียงแค่เรื่องของชาติเกิดเดียว เพราะท่านรู้อดีตปัจจุบันและอนาคตของทั้งโลก ดังนั้นความรู้นั้นควรจะไปอยู่ในสติปัญญาของลูกมากมายเพียงใด? ผู้ที่ไม่ได้กลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณไม่สามารถดูดซับความรู้นี้ สำนึกที่เป็นร่างมีคงอยู่ต่อเนื่องมาตลอดทั้งวงจร แม้กระทั่งในยุคทองไม่มีความรู้ของพระเจ้า ลูกลืมความรู้ของพระเจ้าเมื่อลูกลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่งอย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของความทุกข์เลยที่นั่น คำสรรเสริญของพ่อคือท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความรัก หนึ่งหยดคือ มานมานะบาฟและมาเดียบาฟ ด้วยการได้รับหนึ่งหยดนี้ ลูกสามารถข้ามมหาสมุทรแห่งยาพิษไปสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนมได้ ผู้คนพูดว่าแม่น้ำของน้ำนมและเนยไหลรินในสวรรค์ ทั้งหมดนั้นเป็นแค่คำสรรเสริญ จะมีแม่น้ำของน้ำนมและเนยได้อย่างไร? หลังจากที่ดินตกลงมาเพียงน้ำเท่านั้นที่จะไหลริน เนยจะมาจากไหน? นั่นเป็นเพียงสิ่งซึ่งบอกเกี่ยวกับความอุดมสมบูรณ์ที่นั่น ลูกเข้าใจสิ่งที่เรียกว่าสวรรค์ด้วยเช่นกัน แม้ว่ารูปแบบจำลองของสวรรค์ในอัสเมีย ไม่มีใครรู้สิ่งใด ลูกสามารถอธิบายให้แก่ใครบางคนและพวกเขาจะเข้าใจอย่างรวดเร็วมาก เช่นที่พ่อมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก ในท่านองเดียวกันสิ่งนี้ควรคงหม่นอยู่ในสติปัญญาของลูกเช่นกัน ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อ ลูกต้องถ่ายทอดคำสรรเสริญของท่านอย่างถูกต้องแม่นยำ คำสรรเสริญของท่านไม่มีขีดจำกัด ทุกคนไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกัน แต่ละคนได้รับบทบาทของเขาเอง เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะเห็นในทางปฏิบัติว่าอะไรก็ตามที่บาบาแสดงให้ลูกเห็นจะเกิดขึ้นในเทพนิมิต ท่านเฝ้าแต่ให้นิมิตของการก่อตั้งและการทำลายล้างแก่ลูก อรุณได้รับนิมิตด้วยเช่นกัน ซึ่งเขามองเห็นภายหลังในทางปฏิบัติ ลูกจะมองเห็นการทำลายล้างด้วยดวงตาของลูกด้วยเช่นกัน ลูกได้นิมิตของสวรรค์ นิมิตเหล่านั้นจะสิ้นสุดเมื่อลูกไปที่นั่นในทางปฏิบัติ สิ่งที่ดีมากได้รับการอธิบาย ซึ่งลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่น พี่น้องหญิงชาย: จงมาและประกาศสิทธิในมรดกของท่านจากบาบาด้วยความรู้และโยคะนี้ บาบากำลังแก้ไขจดหมายเชิญ ในตอนท้ายท่านเห็นว่า เราปรากฏตัวในงานรับใช้ของพระเจ้า ด้วยการใส่ใจ ร่ากายและทรัพย์สินสมบัติของเราเพื่องานนี้ เมื่อเวลาผ่านไปจะมีคำสรรเสริญ ผู้ที่ประกาศสิทธิในมรดกของเขาเมื่อวงจรที่แล้วจะมาอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามลูกต้องเพียรพยายาม และแล้วองศาของความสุขของลูกจะสูงขึ้นทีละน้อยและความสุขนั้นจะอยู่อย่างมั่นคงและลูกจะไม่เหี่ยวเฉาครั้งแล้วครั้งเล่า พายุมากมายจะมาแต่ลูกต้องเอาชนะพายุเหล่านั้น จงเฝ้าแต่ทำตามศรัทธา คงอยู่ในสายใยกับผู้อื่นด้วยเช่นกัน บาบาไม่สามารถให้ลูกทำงานรับใช้น้อย่างเต็มที่ จนกว่าลูกจะให้ข้อพิสูจน์ของงานรับใช้บ้างแก่บาบา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อศรัทธาและนำคุณประโยชน์มาให้กับตนเองและผู้อื่น กลับมาเมตตาและทำให้ทุกคนไปสู่การจาริกแสวงบุญที่แท้จริงนี้
2. ทำตามทุกคำสั่งที่บาบาให้กับลูก เก็บชาร์ตของการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ที่แน่นอน ดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่ล่วงรู้ความลับทั้งหมด (raazyukt ราชยุกต์) มีกลยุทธ์(yuktiyukt ยุคติยุกต์) และเป็นตัวของโยคะ (yogyukt โยยุกต์) และทำให้พระเจ้าเป็นเจ้าพ่อใจด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ของลูก สมญาของบัพาดาคือดิลาลา (ผู้เอาชนะหัวใจ)และดิลาราม (ผู้ให้ความอบอุ่นของหัวใจ) พระผู้เป็นเจ้าพ่อใจกับผู้มีหัวใจซื่อสัตย์ ผู้ที่จดจำพ่อด้วยหัวใจของพวกเขากลับมาเป็นรูปจตุตถอย่างง่ายดาย พวกเขากลับมามีค่าควรแก่การได้รับพรของพ่อเป็นพิเศษ ตามเวลาและด้วยพลังของสัจจะ หัวของพวกเขาทำงานในลักษณะที่มียุทธวิธี (yuktiyukt)และพวกเขาทำทุกสิ่งอย่างถูกต้องแม่นยำโดยอัตโนมัติ ลูกได้ทำให้

พระผู้เป็นเจ้าฟังพอใจและดังนั้นทุกความคิด คำพูดและการกระทำของลูกนั้นลูกต้องแม่นยำ ดวงวิญญาณ
เช่นนี้กลายเป็นราชยุกต์ ยุกต์ียุกต์ และโยคยุกต์

คติพจน์:

อยู่อย่างหลอมรวมในความรักของพ่ออย่างสม่ำเสมอและลูกจะได้รับการปกป้องจากรูปแบบของความทุกข์
และความหลอกลวงมากมาย

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ชำระบรรยากาศให้บริสุทธิ์ด้วยพลังของญาณและโยคะ เอาชนะมายาด้วยการดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง
- คำถาม:** ประเด็นใดที่พิสูจน์ว่าดวงวิญญาณไม่มีวันหลอมรวมเข้าไปในแสง?
- คำตอบ:** มีคำกล่าวว่า สิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วกำลังเกิดขึ้น ดังนั้นดวงวิญญาณแต่ละดวงจะต้องเล่นบทบาทของเขาซ้ำอย่างแน่นอน หากลูกพูดว่าแสงหลอมรวมเข้าไปในแสง บทบาทนั้นก็จะจบสิ้นลงด้วยเช่นกัน ในกรณีนั้นจะผิดที่จะพูดว่าละครคงอยู่ตลอดไป ดวงวิญญาณทั้งเครื่องแต่งกายเก่าและรับเครื่องแต่งกายใหม่ ดวงวิญญาณไม่ได้หลอมรวมเข้าไปในสิ่งใด
- เพลง:** โอ นักเดินทางของดินแดนที่ห่างไกล!

โอมชานติ ลูกๆ ผู้ที่เป็นโยคีและญาณิ และสามารถอธิบายความหมายของเพลงนี้แก่ผู้อื่นได้จะต้องเข้าใจความหมายของเพลงอย่างถูกต้อง มนุษย์ทั้งหมดถูกฝังในสุสาน ผู้ที่แสงของพวกเขานั้นดับลงไปแล้วและผู้ที่ไม่ประณานนั้นกล่าวได้ว่าถูกฝังในสุสาน ผู้ที่ทำการสร้างและผู้ที่เคยเป็นเครื่องมือสำหรับการหล่อเลี้ยงมาชาติแล้วชาติเล่าเวลานี้ได้จบสิ้นชาติเกิดทั้งหมดของพวกเขาแล้ว ลูกสามารถคำนวณได้ว่าการก่อตั้งศาสนาได้บังตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนสิ้นสุด ในการแสดงที่มีชีวิตจำกัดมีความเคารพสำหรับผู้สร้าง ผู้กำกับ และนักแสดงหลักของการแสดง พวกเขาได้รับรางวัลมากมาย พวกเขาได้แสดงความสามารถตาของพวกเขา ความตระการตาของลูกเป็นของความรู้และโยคะ ผู้คนไม่รู้ว่าความตายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้าพวกเขา หรือพวกเขานั้นใช้ที่ชาติเกิดในละครนี้ หรือพวกเขามาจากที่ไหน ลูกและพ่อไม่สามารถรู้รายละเอียดของชาติเกิดทั้งหมด อย่างไรก็ตาม เวลานี้เรากำลังทำความเข้าใจเพื่อยุติเพื่อยุติลูกจะกลายเป็นเทพ แต่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพใด? ลูกต้องทำความเข้าใจเพื่อยุติเพื่อยุติ ลูกรู้ว่าลักษมีและนารายณ์นั้นใช้ 84 ชาติเกิดแน่นอนที่พวกเขาจะกลายเป็นราชาและราชินี ลูกรู้ถึงลักษณะของพวกเขา บาบาสให้นิมิตแก่ลูกในทางปฏิบัติ แม้กระทั่งในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนก็ได้นิมิต พวกเขาได้นิมิตของใครก็ตามที่พวกเขาทำสมาธิด้วย หากพวกเขามองดูภาพของกฤษณะที่ผิวคล้ำ และพวกเขาทำสมาธิกับภาพนั้น นิมิตที่พวกเขาจะได้ก็จะเป็นนิมิตของผู้นั้น อย่างไรก็ตาม กฤษณะไม่ได้เป็นเช่นนั้น ผู้คนไม่ได้มีความรู้ใดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ เวลานี้ลูกอยู่ที่นั่นในรูปในทางปฏิบัติ ลูกเห็นเขาในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและในดินแดนสีขาวดีด้วย ลูกมีความรู้ของดวงวิญญาณและพระเจ้า ผู้คนมีเพียงนิมิตของดวงวิญญาณเท่านั้น ลูกมีความรู้ของทุกสิ่งที่ลูกได้นิมิต ถึงแม้ผู้คนภายนอกจะได้นิมิตของดวงวิญญาณ แต่พวกเขาก็ไม่มีความรู้ของดวงวิญญาณ พวกเขาพูดว่า: แต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด แท้จริงแล้วดวงวิญญาณคือดวงดาว สิ่งทั้งหลายเหล่านั้นมองเห็นได้ มีดวงวิญญาณมากมายเท่ากับจำนวนมนุษย์ ร่างกายของผู้คนนั้นมองเห็นได้ด้วยดวงตาเหล่านี้ แต่ดวงวิญญาณนั้นมองเห็นได้ด้วยเทพนิมิต ผู้คนมีรูปลักษณ์ที่แตกต่างกัน แต่ดวงวิญญาณนั้นไม่ต่างกัน ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นเช่นเดียวกัน เป็นเพียงว่าบทบาทของทุกดวงวิญญาณนั้นต่างกันออกไป มนุษย์นั้นใหญ่หรือเล็ก ในขณะที่ยอดวิญญาณนั้นไม่ใหญ่กว่าหรือเล็กกว่า ขนาดของดวงวิญญาณเป็นเช่นเดียวกัน หากดวงวิญญาณจะรวมเข้าไปในแสง เขาจะขยับบทบาทของเขาได้อย่างไร? ได้มีการจดจำกันว่าสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วกำลังเกิดขึ้น ละครโลกที่คงอยู่ตลอดไปนี้เฝ้าแต่หมุนไป ลูกๆ รู้สิ่งนี้ ดวงวิญญาณกลับบ้านเหมือนกับฝูงยุง ฝูงยุงสามารถมองเห็นได้ด้วยดวงตาคู่นี้ ดวงวิญญาณไม่สามารถมองเห็นได้นอกจากจะมองผ่านเทพนิมิต ในยุคทองไม่มีความจำเป็นที่จะได้นิมิตของดวงวิญญาณ ที่นั่นลูกเข้าใจว่าลูก ดวงวิญญาณต้องละร่างเก่าและรับร่างใหม่ พวกเขาไม่รู้จักร่างเก่าเลย หากพวกเขารู้จักร่างเก่า พวกเขาจะรู้จักจักรวาลด้วยเช่นกัน ในเพลงนั้นร้องไว้ว่า: พาฉันไปกับท่านด้วย ในตอนสุดท้ายพวกเขานั้นสำนึกผิดอย่างมาก ทุกคนได้รับการเชื้อเชิญ มีการคิดค้นวิธีการต่างๆ มากมายที่จะให้การเชิญแก่พวกเขา ทุกคนพูดถึงความสงบ แต่ไม่มีใครเข้าใจความหมายของความสงบ ลูกรู้ว่าจะสามารถได้รับความสงบได้อย่างไร เช่นที่เมล็ดมีสตาร์ดั้นถูกบดขยี้ในครกด้วยสาก ในทำนองเดียวกัน ร่างของทุกคนก็ถูกทำลายในการทำลายล้าง ดวงวิญญาณนั้นจะไม่ถูกบดขยี้ พวกเขาจะกลับบ้าน ได้มีการเขียนไว้ว่าดวงวิญญาณวิ่งหนีไปเหมือนกับฝูงยุง ไม่ใช่ว่าดวงวิญญาณสูงสุดทั้งหมดจะวิ่งหนีไป! ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาไม่รู้ถึงความแตกต่างระหว่างดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาพูดว่า: พวกเขาทั้งหมดเป็นพี่น้อง และดังนั้นพวกเขาควรจะอยู่ด้วยกันเหมือนพี่น้อง พวกเขาไม่รู้ว่ายุคทองพี่น้องทั้งหมดและพี่น้องหญิงชายทั้งหมดอยู่ด้วยกันเหมือนกับนมและน้ำตาล ไม่มีเรื่องของน้ำเกลือที่นั่น ที่นี้ ขณะหนึ่งพวกเขาเป็นเช่นนั้นนมและ

น้ำตาล และช่วงเวลาถัดไปพวกเขากลายเป็นเช่นน้ำเกลือ ในด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่าชาวจีนและชาวอินเดียเป็นพี่น้อง และแล้วพวกเขาก็ได้ทำหุ่นจำลองและเฝ้าแต่เฝ้าหุ่นจำลองเหล่านั้น มองดูสภาวะของพี่น้องทางร่างกายเหล่านั้น พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางจิตเลย พ่ออธิบายแก่ลูก: ลูกต้องคิดว่าตนเองนั้นเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องไม่ติดกับในสำนักที่เป็นร่าง บางคนนั้นก็ติดกับในสำนักที่เป็นร่าง พ่อพูดว่า: ลูกต้องละทิ้งความสัมพันธ์ทั้งหมดของร่างกายรวมทั้งร่างกายของลูกเอง ลืมอาการนี้ ฯลฯ ดังเดิมแล้วลูกนั้นเป็นผู้อาศัยของอาณาเขตสูงสุด เวลานั้นลูกต้องกลับในที่ที่ลูกได้จากร่างกายเพื่อเล่นบทบาทของลูก และแล้วพ่อก็จะส่งลูกไปสู่ความสุข ดังนั้น พ่อพูดว่า: ลูกต้องกลับมามีค่า พระเจ้ากำลังก่อตั้งอาณาจักรพระคริสต์ไม่ได้มีอาณาจักร เป็นภายหลังเมื่อมีชาวคริสต์ยืนนับแสนคนที่พวกเขานั้นจะได้สร้างอาณาจักรของพวกเขา ที่นี้มีการสร้างอาณาจักรยุคทองขึ้นในที่นี้ เป็นประเด็นที่ง่ายดายอย่างมาก อย่างแท้จริงที่พระเจ้าได้มาและทำการสร้างนั้นด้วยการใส่ชื่อของกษณะลงไป พวกเขาถึงกับสนทุกสิ่ง ราชาโยคะโบราณและความรู้ได้มีการอ้างอิงไว้ในกิตะ สิ่งเหล่านั้นได้หายไป คำภาษาอังกฤษนั้นดีมาก ลูกอาจพูดว่าบาบาไม่รู้ภาษาอังกฤษ บาบาพูดว่า: พ่อจะนั่งแล้วพูดในทุกภาษาได้มากเพียงไร? ภาษาหลักคือฮินดี ดังนั้นพ่อพูดมุรลีในภาษาฮินดี ผู้ที่พ่อได้นำร่างกายของเขามาใช้นั้นก็พูดฮินดีด้วย ดังนั้นพ่อพูดภาษาเดียวกันกับที่เขาพูดด้วย พ่อจะไม่สอนลูกในภาษาอื่นใด หากพ่อพูดภาษาฝรั่งเศส ผู้นี้จะเข้าใจได้อย่างไรกัน? คำถามหลักนั้นเป็นไปสำหรับผู้ (บราห์มา) เขาต้องเข้าใจเป็นอันดับแรก พ่อจะไม่ใช้ร่างของใครอื่น มีการพูดไว้ในเพลงด้วยเช่นกันว่า “พาฉันไปกับท่าน” ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับพ่อหรือบ้านของท่าน พวกเขาเฝ้าแต่พูดเท็จ มีความคิดเห็นนับไม่ถ้วนของผู้คนทั้งหมด และเหตุนี้เองเส้นด้ายนั้นจึงได้ยุ่งเหยิง มองดูว่าพ่อกำลังนั่งที่นี่ยังไง! แท้เหล่านี้เป็นของใคร? (ของชีพบาบา) แท้เหล่านี้เป็นเท้าของพ่อ (บราห์มา) พ่อให้ยืมใช้ ชีพบาบานี้เพียงแต่ใช้สิ่งเหล่านั้นชั่วคราว แต่ไม่เช่นนั้นแล้วเท้าเหล่านั้นเป็นของพ่อ(บราห์มา) พวกเขาไม่ได้แสดงเท้าไว้ในวัดของชีวา พวกเขาแสดงเท้าของกษณะ ชีวานั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด และดังนั้นเท้าของท่านจะมาจากที่ไหน? ใช่ ชีพบาบาได้ยืมสิ่งเหล่านั้นมาใช้ แต่เท้าเหล่านั้นเป็นของบราห์มา พวกเขาแสดงว่าไว้ในวัด ท่านจะสามารถชี้ว่าได้อย่างไร? ชีพบาบาจะนั่งบนหลังวัวได้อย่างไร? ดวงวิญญาณชาลิแกรมนั้นก็ขับร่างกายมนุษย์ พ่อพูดว่า: ความรู้ที่พ่อพูดกับลูกได้หายไปแล้ว ความรู้นั้นหลงเหลืออยู่แต่แค่เพียงหยิบหนึ่งของเกลือในถุงแป้ง ไม่มีใครสามารถเข้าใจในสิ่งนี้ได้ พ่อเองนั้นมาและพูดสาระของความรู้้นั้นกับลูก พ่อได้ให้ศรีมัทแก่ลูกและอธิบายความลับของวงจรโลกแก่ลูก และแล้วพวกเขาก็ได้ให้กัจจกรแห่งการสำนึกในตนเองแก่เหล่าเทพ พวกเขาไม่ได้มีความรู้ใดๆ สิ่งต่างๆ เหล่านั้นทั้งหมดเป็นประเด็นของความรู้ ดวงวิญญาณได้รับความรู้ของวงจรโลกและด้วยสิ่งนี้หัวของมายนันจะถูกตัด และพวกเขาก็ได้แสดงว่ามีการโยนกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองใส่ปีศาจ ลูกได้รับชัยชนะเหนือมายาด้วยกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองนี้ พวกเขาได้นำสิ่งต่างๆของช่วงเวลาหนึ่งไปไว้อีกช่วงเวลาหนึ่งในบรรดาลูกด้วย แทบจะไม่มีใครเข้าถึงสิ่งต่างๆเหล่านี้และถ่ายทอดให้กับผู้อื่น ความรู้นั้นสูงส่งและเป็นสิ่งที่ใช้เวลา ในที่สุดแล้วจะมีเพียงพลังของความรู้และโยคะในลูก สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร สติปัญญาของพวกเขาจะเฝ้าแต่กลับมาใหม่ลง ลูกกำลังชำระบรรยากาศให้บริสุทธิ์ ความรู้นี้แผ่กระจายอย่างมาก ได้มีการเขียนไว้ว่าคนบาปเช่นอัชฌิณนั้นได้รับการยกระดับด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีใครเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาเชื่อว่าดวงวิญญาณหลอมรวมเข้าไปในแสง หรือพวกเขานั้นหลอมรวมเข้าไปในมหาสมุทร และเชื่อว่าพันดาบทั้งห้าได้หลอมละลายไปบนหิมาลัยและการทำลายล้างอย่างสิ้นซากเคยเกิดขึ้น ในด้านหนึ่งพวกเขาได้แสดงว่าพวกเขาศึกษาราชโยคะ และพวกเขาก็ได้แสดงการทำลายล้างอย่างสิ้นซาก และแล้วพวกเขาก็ได้แสดงว่ากษณะมาด้วยการลอยมาบนใบโพธิ์ดุดนิ้วหัวแม่มือของเขา พวกเขาไม่เข้าใจความหมายสิ่งนั้นเช่นกัน นั่นเป็นพระราชวังของครุฑ ทารกจะดูดนิ้วหัวแม่มือของเขา พวกเขาได้นำสิ่งต่างๆของสถานที่หนึ่งไปไว้ในบางแห่งอื่น ผู้คนเฝ้าแต่พูดว่า “สิ่งนั้นจริง สิ่งนั้นจริง” กับสิ่งใดก็ตามที่มีการกล่าวไว้ ไม่มีใครรู้ถึงยุคทอง สิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้คงอยู่นั้นกล่าวได้ว่าเป็นสิ่งหลอกลวง ยกตัวอย่างเช่น พวกเขาพูดว่าพระเจ้าไม่มีนามหรือรูป แต่พวกเขาก็เฝ้าแต่กราบไหว้บูชาท่าน ดังนั้นพระเจ้านั้นละเอียดอ่อนอย่างที่สุด ไม่มีสิ่งใดที่ละเอียดอ่อนเท่ากับท่าน ท่านนั้นเป็นจุดที่เล็กอย่างสมบูรณ์ เป็นเพราะท่านนั้นละเอียดอ่อนอย่างมากที่ไม่มีใครรู้จักท่าน ถึงแม้ท้องฟ้านี้จะกล่าวได้ว่าละเอียดอ่อนด้วยเช่นกัน ท้องฟ้านี้ได้ชื่อว่าที่ว่าง มีวัตถุธาตุทั้งห้า ท่านมาและเข้ามาในร่างของวัตถุธาตุทั้งห้า ท่านนั้นละเอียดอ่อนอย่างมาก ท่านเป็นจุดที่เล็กอย่างแท้จริง ดวงดาวนั้นเล็กมาก เพียงเมื่อพระเจ้า(ดวงดาว)มาและนั่งถัดจากผู้อื่นเท่านั้นที่ท่านจะสามารถพูดได้ ประเด็นเหล่านี้ละเอียดอย่างมาก ผู้ที่มีสติปัญญาที่หยาบไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้ พ่ออธิบายสิ่งที่ดีอย่างมาก ตามละคร ไม่ว่าบทบาทใดก็ตามที่ท่านเล่นในวงจรที่แล้ว ท่านกำลังเล่นบทบาทนั้นในเวลานี้ ลูกๆเข้าใจว่าบาบาทุกวันและบอกประเด็นใหม่แก่เรา ดังนั้นนั้นเป็นความรู้ใหม่ใช่ไหม? ดังนั้นลูกต้องศึกษาเล่าเรียนทุกวัน เมื่อนักเรียนไม่ไปเข้าเรียนทุกวัน เขาก็ถามเพื่อนของเขาว่ามีสิ่งใดเกิดขึ้นบ้างในชั้นเรียนในวันนั้น ที่นี้ บ้างก็หยุดศึกษาเล่าเรียนโดยสิ้นเชิง ก็เท่านั้นเอง! พวกเขาเพียงแต่พูดว่าพวกเขาไม่ต้องการมรดกของเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายของพวกเขา โอ แต่ลูกนั้นจะกลายเป็นอะไรหากลูกหยุดศึกษาเล่าเรียน? ลูกจะได้รับมรดกใดจากพ่อ? ก็เท่านั้นเอง! สิ่งนั้นไม่ได้อยู่ใน

โชคของพวกเขา ที่นี้ไม่มีเรื่องของทรัพย์สินสมบัติที่เป็นวัตถุ ลูกได้รับสมบัติที่มีค่าของความรู้จากพ่อ ทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดนั้น กำลังจะถูกทำลาย ไม่มีใครสามารถมีความซาบซึ้งเกี่ยวกับสิ่งนั้นได้ เพียงจากพ่อเท่านั้นที่ลูกจะได้รับมรดกของลูก ถึงแม้ว่าลูกจะมีทรัพย์สินมรดกมีค่านับล้านๆ ทั้งหมดนั้นกำลังจะกลายเป็นฝุ่น ทั้งหมดนั้นอ้างอิงถึงเวลาปัจจุบัน ได้มีการเขียนไว้ด้วยเช่นกันว่า: ทรัพย์สินสมบัติของบางคนจะถูกฝังอยู่ใต้ดิน ทรัพย์สินสมบัติของบางคนจะถูกเผา... สิ่งต่างๆ ของเวลาปัจจุบันนั้นจะเฝ้าแต่เกิดขึ้นจนถึงเวลาสุดท้าย เวลานี้การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น หลังจากการทำลายล้างก็จะมี การก่อตั้ง การก่อตั้งกำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ นั่นเป็นอาณาจักรของเรา ลูกไม่ได้ทำอะไรเพื่อใคร ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกทำ ลูกกำลังทำสิ่งนั้นเพื่อตัวเอง ผู้ที่ทำตามสรีรม์จะกลายเป็นนาย ลูกกลายเป็นนายของบาร์ดใหม่ในโลกใหม่ ลูกเคยเป็นนายในโลกใหม่ นั่นคือในยุคทอง เวลานี้เป็นยุคเก่า และลูกได้รับแรงบันดาลใจให้ทำความเพียรพยายามเพื่อโลกใหม่ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่อย่างมากที่จะเข้าใจ นี่คือความรู้ของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด การสำนึกในตนเอง พ่อของตนเองนั่นคือใคร? พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อสอนลูกๆ ดวงวิญญาณ เวลานี้ลูกได้ตระหนักรู้จักพ่อผ่านพ่อแล้ว พ่ออธิบาย: ลูกเป็นลูกๆ ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งของพ่อ ลูกได้มาและพบปะกับพ่ออีกครั้งหลังจากหนึ่งวงจรเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก ดังนั้นลูกควรทำความเพียรพยายาม ใหม่อะไร? ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะต้องเสียใจอย่างใหญ่หลวง และจะต้องมีการลงโทษมากมาย อย่าได้แม้กระทั่งถามเกี่ยวกับผู้ที่กลายเป็นลูกๆ และแล้วก็ทำการกระทำที่ผิด! มองดูว่าบาปมีบทบาทมากเพียงไรในละคร! ท่านได้ให้ทุกสิ่ง แล้วบาปก็พูดว่า: พ่อจะให้การตอบแทนแก่ลูกในอนาคตถึง 21 ชาติเกิดก่อนหน้าลูกจะให้ทางอ้อมและดังนั้นพ่อได้ให้การตอบแทนของสิ่งนั้นแก่ลูกเพียงหนึ่งชาติเกิดในอนาคตเท่านั้น เวลานี้ลูกกำลังให้โดยตรงและดังนั้นพ่อจะประกันสิ่งนั้นสำหรับลูกถึง 21 ชาติเกิด มีความแตกต่างมากมายระหว่างทางตรงและทางอ้อม ผู้คนเหล่านั้นประกันตนเองกับพระเจ้าสำหรับยุคทองแดงและยุคเหล็ก ลูกประกันทุกสิ่งสำหรับยุคทองและยุคเงิน เพราะเป็นโดยตรง ลูกได้รับการตอบแทนถึง 21 ชาติเกิด อัสชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รับสมบัติที่มีค่าของเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายจากพ่อที่คงอยู่ตลอดไป แล้วกลายเป็นผู้ที่มิโชค ศึกษาความรู้ใหม่และการศึกษาใหม่ทุกวัน ทำงานรับใช้ของการทำให้บรรยากาศบริสุทธิ์

2. ประกันทุกสิ่งของลูกเพื่อ 21 ชาติเกิดในอนาคตของลูก หลังจากเป็นของพ่ออย่าได้กระทำการที่ผิดใดๆ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากความไม่ระมัดระวังและกลายเป็นตัวอย่างโดยการสวมแว่นตาที่ถูกต้องสำหรับความก้าวหน้าของตนเอง

ลูกๆ ผู้ที่เพียงตรวจสอบตัวของพวกเขาสองด้วยความมโหฬารสวมแว่นตาของความไม่ระมัดระวัง ทั้งหมดที่พวกเขาสามารถเห็นได้ก็คืออะไรก็ตามที่พวกเขาทำนั้นมโหฬาร “นั่นดีกว่าผู้หนึ่งหรือผู้หนึ่ง แม้ดวงวิญญาณที่โด่งดังก็มีความอ่อนแอเล็กน้อย” อย่างไรก็ตามผู้ที่ตรวจสอบตนเองด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์สวมแว่นตาที่ถูกต้องสำหรับความก้าวหน้าของตนเอง พวกเขาเพียงเห็นพ่อและตนเอง พวกเขาไม่ได้เห็นสิ่งที่บุคคลที่ 2 หรือที่ 3 กำลังทำอยู่ พวกเขาเพียงมีความใส่ใจกับการที่ต้องเปลี่ยนแปลงตนเองเท่านั้น พวกเขากลายเป็นตัวอย่างสำหรับผู้อื่น

คติพจน์: จบสิ้นรากเหง้าของความมีขีดจำกัดทั้งหมดและลูกจะสามารถมีความซาบซึ้งของอำนาจในการปกครองตนเองที่ไม่มีขีดจำกัด

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน กลับมาบริสุทธิ์ และมีค่าควรแก่การได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์นั้นไม่สมควรแก่การได้รับการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังทำให้ลูกมีค่าในวิธีที่ไม่มีขีดจำกัด
- คำถาม:** ลูกจะเรียกใครว่ามีศรัทธาต่อพ่อ พูดซ้ำว่าสิ่งซึ่งบอกหลักของพวกเขาคืออะไร?
- คำตอบ:** ผู้ที่ทำตามศรัทธาของพ่ออย่างเต็มที่ ผู้ที่ฝึกฝนที่จะอยู่อย่างปราศจากร่างและผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนคือผู้ที่มีความศรัทธาต่อพ่อ เพียงลูกๆ ที่มีค่าเช่นนั้นเท่านั้นที่สามารถดูดซับทุกสิ่งได้ พวกเขาเฝ้าแต่มีความคิดเกี่ยวกับงานรับใช้อยู่เสมอ ภาระของสติปัญญาของพวกเขาเฝ้าแต่กลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาไม่มีวันหย่าขาดจากพ่อ
- เพลง:** หัวใจพูดขอบคุณแก่ผู้เดียวที่ให้การล้ำจนแก่หัวใจ!

โอมขานติ ลูกๆ ให้คำขอบคุณตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ไม่ใช่ทุกคนจะให้คำขอบคุณในระดับเดียวกัน ดวงวิญญาณเหล่านั้นผู้ที่มีศรัทธาที่ดีมากในสติปัญญาของพวกเขา และผู้ที่ซื่อสัตย์ในงานรับใช้ของพ่ออย่างเต็มที่ หัวใจของพวกเขา ด้วยความรักอย่างมากมายคือผู้ที่พูดคำขอบคุณจากภายใน: บาบาคือความอัศจรรย์ของท่าน เราไม่เคยได้รู้สิ่งใด เราไม่เคยมีค่าควรแก่การพบปะกับท่าน สิ่งนั้นจริงแท้ มายาทำให้ทุกคนไร้ค่า พวกเขานั้นไม่ได้รู้ว่าใครทำให้ลูกมีค่าควรแก่สวรรค์และใครทำให้ลูกมีค่าควรแก่ความรัก พวกเขาเชื่อว่าเป็นพ่อที่ทำให้ลูกมีค่าควรแก่ทั้งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ไม่เช่นนั้นแล้วไม่มีใครมีค่าควรแก่ที่นั้น พวกเขาเองพูดถึงตนเองว่าพวกเขาไม่บริสุทธิ์ โลกนี้ก็ไม่บริสุทธิ์ ผู้รู้ผู้เคร่งศาสนา ฯลฯ ก็ไม่รู้จักพ่อ เวลานี้พ่อได้ให้คำแนะนำของท่านแก่ลูกๆ แล้ว มีกฎอยู่ด้วยว่าพ่อเองต้องมาและให้คำแนะนำตัวของท่าน ท่านก็ต้องมาที่นี้และทำให้ลูกมีค่าและบริสุทธิ์ หากท่านสามารถทำให้ลูกบริสุทธิ์ด้วยการนั่งอยู่เบื่องบนนั้นแล้ว เหตุใดลูกจึงกลับมาไม่มีค่าอย่างมาก? ในบรรดาลูกๆ เช่นกัน ศรัทธาที่ลูกมีในสติปัญญานั้นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกควรจะมีปัญญาของการล่วงรู้วิธีการที่จะให้คำแนะนำของพ่อ แนนอนที่ควรมีค่ากล่าวว่า: ขอคารวะต่อชีวา ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือแม่และพ่อผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด บราห์มา วิษณุและชางก้านั้นคือสิ่งสร้าง แนนอนที่ต้องเคยเป็นพ่อที่ได้สร้างพวกเขา ควรมีผู้เป็นแม่ด้วยเช่นกัน พระเจ้า ผู้เป็นพ่อของทั้งหมดคือผู้เดียวอย่างแนนอน เพียงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่เรียกว่าพระเจ้า ผู้สร้างนั้นคือหนึ่งเดียวเสมอ ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของอัลฟา ลูกจำเป็นต้องเข้าใจด้วยเช่นกันถึงวิธีการที่จะให้คำแนะนำอย่างมีศิลปะวิธี พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่มาและสอนราชาโยคะแก่ลูก ใครคือพระเจ้านั้น? ก่อนอื่นใดให้การตระหนักรู้จักอัลฟา พ่อไม่มีตัวตนและ ดวงวิญญาณก็ไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน พ่อที่ไม่มีตัวตนนั้นมาและให้มรดกแก่ลูกๆ ท่านนั้นต้องอธิบายผ่านใครบางคน ไม่เช่นนั้นแล้วท่านทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชาได้อย่างไร? ใครได้ก่อตั้งอาณาจักรยุคทอง? ใครเป็นผู้ก่อสร้างสวรรค์? แนนอนที่จะเป็นพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ ควรเป็นผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อ กฤษณะ บราห์มา วิษณุ และชางก้า จะไม่เรียกว่าพ่อ พวกเขานั้นถูกสร้างขึ้น หากผู้อาศัยของอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนถูกสร้างขึ้นและพวกเขาเองนั้นก็เป็นสิ่งสร้างด้วย และแล้วผู้คนของโลกที่มีตัวตนนั้นจะเรียกว่าพระเจ้าได้อย่างไร? มีการร้องเพลงว่า: ขอคารวะต่อเหล่าเทพ อีกเพลงที่ร้องคือ: ขอคารวะต่อชีวา นี่คือสิ่งหลัก ลูกจะไม่อธิบายสิ่งเดียวกันนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าในนิทรรศการ ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้กับแต่ละคนอย่างดีมากและตั้งใจให้พวกเขามีศรัทธา ใครก็ตามที่มาก่อนอื่นใดบอกพวกเขา: มาและเราสามารถให้himselfของพ่อแก่พวกท่านได้ พวกท่านกำลังจะได้รับมรดกจากพ่อนั้น เป็นพ่อไม่ใช่กฤษณะผู้ที่ได้สอนราชาโยคะแก่พวกท่านในกิตะ พ่อเองคือพระเจ้าแห่งกิตะ นี่คือสิ่งที่เป็นอันดับหนึ่ง ไม่ใช่พระเจ้ากฤษณะพูด มีคำพูดว่า: พระเจ้ารูद्रาพูด หรือ: พระเจ้าโสมนารถพูด หรือ พระเจ้าชีวาพูด เรื่องราวชีวิตของมนุษย์ทุกคนนั้นเป็นส่วนตัว เรื่องราวของบุคคลหนึ่งไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันกับอีกบุคคลอื่น ไม่ว่าใครก็ตามที่มา ก่อนอื่นใดอธิบายประเด็นนี้แก่พวกเขา นี่คือสิ่งหลักที่จะต้องอธิบาย นี่คือหน้าที่การงานของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เดียวนั้นคือพ่อและผู้เดียวนั้นคือลูก ท่านคือพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ ในขณะที่ผู้นี้คือเจ้าชายแห่งสวรรค์ ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก สิ่งหลักคือกิตะเพราะคัมภีร์อื่นๆ ทั้งหมดอยู่บนฐานของสิ่งนั้น มีคำกล่าวว่า: ภควัดกิตาเป็นเพชรพลอยเป็นแม่ของทุกคัมภีร์ ผู้คนพูดว่า: เธอเชื่อในพระเวทย์และคัมภีร์โหม? โอ แนนอนที่ทุกคนจะเชื่อในคัมภีร์ศาสนาของเขาเอง พวกเขาจะไม่เชื่อในทุกคัมภีร์ ใช่แนนอนที่จะมีทุกคัมภีร์ แต่ก่อนรู้จักคัมภีร์เหล่านั้น สิ่ง

หลักคือการรู้จักพ่อก่อนเพราะจากพ่อนี้ที่พวกท่านจะได้รับมรดก พวกท่านไม่ได้รับมรดกจากคัมภีร์ พวกท่านได้รับมรดกจากพ่อ พวกเขาได้ทำตำราศาสนาของความรู้และมรดกที่พ่อให้ ก่อนอื่นใดก็ต้องหยิบยกก็ตะขึ้นมา ใครเป็นพระเจ้าแห่งกิตะ? เป็นในสิ่งนั้นที่มีการอ้างถึงราชาโยคะ แนนอนที่ราชาโยคะจะเป็นไปเพื่อโลกใหม่ พระเจ้าจะไม่มาและทำให้ทุกคนนั้นไม่บริสุทธิ์ ท่านต้องสร้างจักรพรรดิที่บริสุทธิ์ ก่อนอื่นใดให้คำแนะนำของพ่อและทำให้พวกเขาเขียนว่า: ฉันมีศรัทธาอย่างแท้จริงว่านี่เป็นพ่อของฉัน ก่อนอื่นใดก็ต้องอธิบาย: ขอคารวะต่อชีวา ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ ค่ายกย่องนั้นก็ เป็นของพ่อ พระเจ้าต้องมาที่นี้เพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของลูก เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าผลของความเลื่อมใสศรัทธาคืออะไร เพียงผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมายเท่านั้นจะได้รับผลนั้น สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อ้างอิงไว้ในคัมภีร์ ในบรรดาลูกด้วยลูกรู้สิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ มีการอธิบายแล้วว่าท่านคือแม่และพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก จากัดอ้อมมาและจากัดปิดตันนั้นได้รับการจดจำด้วย อดีตและอีฟนั้นเป็นที่เข้าใจว่าเป็นมนุษย์ พวกเขาเรียกอีฟว่าแม่ ไม่มีใครรู้ว่าอีฟคือใครอย่างถูกต้อง พ่อหนึ่งท่านและอธิบาย ใช้ไม่มีใครจะเข้าใจสิ่งนั้นได้ในทันที การศึกษาเล่าเรียนนั้นใช้เวลา ด้วยการเฝ้าแต่ศึกษาเล่าเรียนในที่สุดพวกเขาก็กลายเป็นักเรียนกฎหมาย อย่างแน่นอนที่จะต้องมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ลูกจะเป็นเทพ ดังนั้นก่อนอื่นใดก็ต้องให้คำแนะนำของพ่อ ผู้คนร้องเพลงท่านคือแม่และพ่อ และแล้วพวกเขาก็พูดด้วยเช่นกันว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ดังนั้นอะไรที่เรียกว่าโลกที่ไม่บริสุทธิ์และอะไรที่เรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์? ยุคเหล็กจะยังคงหลงเหลืออยู่อีกสี่หมื่นปีหรือ? อัศจรรย์ที่ทำให้ลูกบริสุทธิ์นั้นคือพ่อผู้เดียวใช่ไหม? เป็นพระเจ้าผู้เป็นพ่อที่ก่อตั้งสวรรค์ ไม่สามารถเป็นกฤษณะได้ เขานั้นได้รับมรดกของเขา ศรีกฤษณะนั้นเป็นเจ้าชายแห่งสวรรค์ ในขณะที่ชีพบบาเป็นผู้สร้างสวรรค์ ผู้นั้นคือสิ่งสร้างเป็นเจ้าชายแรก ลูกควรทำให้สิ่งนี้ชัดเจนแล้วเขียนไปด้วยตัวหนังสือขนาดใหญ่ เพื่อเป็นเรื่องง่ายสำหรับลูกที่จะอธิบาย พวกเขาจะรู้เกี่ยวกับผู้สร้างและสิ่งสร้าง เพียงผู้สร้างเท่านั้นที่เต็มไปด้วยความรู้ ท่านคือผู้เดียวเท่านั้นที่สอนราชาโยคะแก่ลูก ท่านไม่ใช่ราชา ท่านสอนราชาโยคะแก่ลูก และทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา พระเจ้าสอนราชาโยคะและศรีกฤษณะนั้นก็ได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงศักดิ์ เขานั้นก็ได้สูญเสียสิ่งนั้นไปและเขาต้องได้มาซึ่งสิ่งนั้นอีกครั้งหนึ่ง สามารถอธิบายสิ่งนี้ได้อย่างดีมากด้วยการใช้รูปภาพ หน้าทำการงานของพ่อนั้นเป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน ด้วยการใส่ชื่อของศรีกฤษณะบาร์ตกลายเป็นเช่นเปลือกหอย ด้วยการรู้จักชีพบบาบาร์ตกลายเป็นเช่นเพชร อย่างไรก็ตามประเด็นที่ท่านเป็นพ่อของลูกต้องนั่งอยู่ในสติปัญญาของลูกเป็นอันดับแรก ก่อนอื่นใดเป็นพ่อที่ได้สร้างโลกใหม่แห่งสวรรค์ เวลานี้เป็นโลกเก่า มีการอ้างถึงราชาโยคะไว้ในกิตะ ผู้คนต่างแดนเองก็ต้องการศึกษารราชาโยคะด้วย พวกเขาได้ศึกษารราชา โยคะจากกิตะ เวลานี้ลูกได้รู้แล้ว และลูกพยายามอธิบายแก่ผู้อื่นว่าพ่อเป็นใคร ท่านไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน หากท่านนั้นจะอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านจะสอนราชาโยคะแก่เราได้อย่างไร ลูกควรจะคิดเกี่ยวกับความผิดพลาดนี้อย่างมาก เพียงผู้ที่อยู่อย่างซื่อตรงในงานรับใช้เท่านั้นที่จะเฝ้าแต่คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกจะสามารถซึมซับความรู้เมื่อลูกทำตามศรัทธาของพ่อ เมื่อลูกอยู่อย่างปราศจากวาง อยู่อย่างมานะมานะบาฟ กลายเป็นเจ้าสาวที่สวามีภักดีและอยู่อย่างสวามีภักดีต่อพ่อ นั่นคือเมื่อลูกกลายเป็นลูกที่มีค่า พ่อออกคำสั่งแก่ลูก: เฝ้าแต่เพิ่มการจดจำระลึกถึงมากเท่าที่จะเป็นไปได้ ด้วยการเข้าไปสู่สำนักที่เป็นร่าง ลูกนั้นก็ไม่ได้จดจำพ่อและสติปัญญาของลูกก็ไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ มีคำกล่าวว่าภาษาชะทองคำนั้นเป็นที่ต้องการเพื่อที่จะเก็บน้ำมันของราชสีห์ ที่นี้ภาษาชะซึ่งสวามีภักดีต่อพ่อนั้นเป็นที่ต้องการ มีน้อยนิดอย่างมากผู้ที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนในการสวามีภักดีต่อพ่อ บ้างก็ไม่มีสิ่งใดเลย พวกเขาเป็นเหมือนกับเด็กเล็กๆ แม้พวกเขาทำสิ่งหนึ่งนี้แต่พวกเขาที่ไม่เข้าใจสิ่งใด เป็นเหมือนกับการทำให้เด็กๆ แต่งงานตั้งแต่เยาว์วัย พวกเขาเอาเด็กนั่งตักและทำพิธีแต่งงานให้กับพวกเขา พ่อแม่พวกเขาเป็นเพื่อนรักกันอย่างมาก และดังนั้นพวกเขาก็จะให้ลูกๆ ของพวกเขาแต่งงานอย่างรวดเร็ว ดังนั้นนี่ก็เป็นเช่นเดียวกัน พวกเขามีการหมั้นหมายแล้ว แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด เราเป็นของมามาและบาบาแล้วเราต้องประกาศสิทธิในมรดกของเราจากท่าน พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเป็นความอัศจรรย์ใช่ไหม? พวกเขาอยู่ที่นี้เป็นเวลา 5-6 ปีแล้วก็หย่าขาดจากพ่อผู้เป็นสามี มาหาคุณความพวกเขายังมากมาย ดังนั้นก่อนอื่นใดก็ต้องพูดกับพวกเขา: ขอคารวะต่อชีวา ท่านยังเป็นผู้สร้างของบราห์มาวิษณุและชางก้าด้วย ชีวานี้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้นลูกควรจะทำอะไรในเวลา? มีที่ว่างถัดจากตรีมูรติและดังนั้นลูกควรเขียนลงไปบนนั้น: หน้าทำการงานของชีพบบาและกฤษณะนั้นแยกจากกัน เมื่อลูกอธิบายสิ่งนี้ก่อนหน้าผากของพวกเขาจะเปิดขึ้นและการศึกษานี้เป็นไปเพื่ออนาคต ไม่มีการศึกษาอื่นใดเป็นเช่นนี้ ลูกไม่สามารถได้รับประสบการณ์เหล่านี้จากคัมภีร์ ได้ อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อยุคทอง เราจะจบจากโรงเรียนและเราจะทำข้อสอบสุดท้าย เราจะไปและปกครองที่นั่น ผู้ที่ถ่ายทอดกิตะก็ไม่สามารถอธิบายสิ่งต่างๆ เช่นนี้ได้ ก่อนอื่นใดก็ต้องรู้จักพ่อ ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือตรีกาลดาร์ชิ ไม่มีมนุษย์ใดในโลกเป็นตรีกาลดาร์ชิ ในความเป็นจริงผู้ที่มีความควรแก่การกราบไหว้บูชาต่อมากลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ลูกคือผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ ผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธานั้น บราห์มานั้นเป็นอันดับหนึ่งปีและสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ผู้นี้เองนั้นคือผู้ที่กลาย

เป็นมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ท่านเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอันดับหนึ่ง และแล้วท่านก็กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาอันดับหนึ่ง แล้วท่านก็จะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอีกครั้งหนึ่ง ท่านเป็นผู้แรกด้วยเช่นกันที่ได้รับผลของความเลื่อมใสศรัทธา บราห์มินศึกษาเล่าเรียนแล้วกลายเป็นเทพ ไม่ได้มีการเขียนสิ่งนี้ไว้ที่ไหน บิष्หมปีตานิ ฯลฯ เวลานี้รู้ว่ามีผู้ที่คล้อยใจลูกให้ยิ่งธนู พวกเขาเข้าใจอย่างแน่อนว่ามีพลังบางอย่าง แม้กระทั่งเวลานี้พวกเขาก็พูดว่า: มีพลังบางอย่างอย่างผู้ที่กำลังสอนพวกเขาอยู่ บาบามีเห็นว่า: ทั้งหมดเหล่านี้เป็นลูกๆของพ่อ ท่าน(ชีพบบา)จะมองดูทุกสิ่งด้วยดวงตาเหล่านี้(ของบราห์มา) เช่นที่เมื่อพวกเขาได้เลี้ยวดูจิตวิญญาณที่จากไปแล้วดวงวิญญาณก็มาและมองเห็นว่า: ผู้นี้คือผู้นั้นผู้นี้เมื่อบุคคลนั้นรับประทาน ดวงตาของเขานั้นก็จะกลายเป็นเหมือนกับของดวงวิญญาณที่ถูกเรียกเข้ามา ดวงวิญญาณนั้นได้ขอยืมชั่วคราว สิ่งนี้เกิดขึ้นในบาร์ตเท่านั้น ในบาร์ตโบราณนั้นก่อนอื่นใดก็มีราเดและกฤษณะ ผู้ที่ให้กำเนิดพวกเขานั้นจะไม่ได้รับการพิจารณาว่าสูงส่ง พวกเขาสอบผ่านในระดับที่น้อยกว่า ค่ายกยอนั้นก่อนอื่นใดเริ่มต้นด้วยกฤษณะ ทั้งราเดและกฤษณะเข้ามาในอาณาจักรของพวกเขาเอง ชื่อของลูกๆ นั้นยิ่งใหญ่กว่าชื่อของพ่อแม่ของพวกเขา เหล่านี้เป็นประเด็นที่น่าอัศจรรย์อย่างมาก! เฝ้ามองมีความสุขที่แผ่ทั่ว พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างธรรมดาเท่านั้น ท่านต้องดูแลกลุ่มที่ใหญ่มากของผู้เป็นแม่ และดังนั้นท่านจึงได้นำร่างธรรมดามาใช้ ผ่านผู้ที่สามารถดูแลค่าใช้จ่ายได้ นี่คือนันดารา(คลังสมบัติ)ที่มีค่าของชีพบบา ท่านคือเจ้าแห่งคลังสมบัติผู้ไร้เดียงสาของเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลาย และลูกคือบุตรบุญธรรมผู้ที่ได้รับการดูแลด้วยเช่นกัน เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้อะไร เมื่อลูกได้เริ่มต้นในตอนแรกให้พูดว่า: พระเจ้าข้าพูด ท่านเป็นผู้สร้างของทั้งหมดและแล้วถามว่า: กฤษณะจะถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้หรือพระเจ้าผู้เป็นพ่อได้อย่างไร? การเขียนนั้นควรจะชัดเจนอย่างมากที่ได้ยังคงอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาอย่างดีมากเมื่อพวกเขาอ่าน บางคนนั้นก็ใช้เวลา 2-3 ปีที่จะเข้าใจสิ่งนี้ พระเจ้าต้องมาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อได้สร้างไฟบูชาอันนี้ผ่านบราห์มา ท่านได้สอนบราห์มินและทำให้พวกเขากลายเป็นเทพ จากบราห์มินและแล้วลูกก็ต้องลงมาอย่างแน่อน นี่เป็นการอธิบายที่ดีมาก ก่อนอื่นใดลูกต้องพิสูจน์ให้เห็นว่าศรียกฤษณะคือเจ้าชายแห่งสวรรค์ เขาไม่ใช่พระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ ผู้คนได้อยู่อย่างตาโมประธานอย่างสมบูรณ์ด้วยความคิดเห็นของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาได้หลงลืมผู้เดียวที่ได้ให้อำนาจในการปกครองแก่พวกเขา บาบามีได้ให้อาณาจักรทุกๆ วงจรและเรายังลืมบาบาอีก เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์อย่างมาก! ลูกควรจะรำไรในความสุกตลอดทั้งวัน บาบามีทำให้เรากลายเป็นนายของโลก! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจตุรละลึกถึง:

1. มีความศรัทธาต่อพ่ออย่างไม่มีสิ่งใดเจือปน จงเพิ่มการจตุรละลึกถึง และทำให้สติปัญญาของลูกบริสุทธิ์
2. สร้างวิธีการที่จะให้คำแนะนำของพ่ออย่างมีไหวพริบปฏิภาณ ใต้ตรอมมหาสมุทรแห่งความรู้และพิสูจน์ว่าอัลฟาคือใคร ให้สติปัญญามีศรัทธา และทำงานรับใช้

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่สูงส่งผู้ที่กลายเป็นเครื่องมือสำหรับการเปลี่ยนแปลงโลกโดยการเปลี่ยนแปลงตนเอง
ลูกๆ ได้ทำสัญญาของการนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงโลกด้วยการเปลี่ยนแปลงตนเอง การเปลี่ยนแปลงตนเองคือพื้นฐานสำหรับการเปลี่ยนแปลงโลก ไม่ว่าลูกทำความเพียรพยายามมากเพียงใดต่อดวงวิญญาณหนึ่งโดยที่ไม่ได้เปลี่ยนแปลงตัวของลูกเอง จะไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงใดเลยในดวงวิญญาณนั้น นี่เป็นเพราะว่าในโลกทุกวันนี้ผู้คนไม่ได้เปลี่ยนเพียงแต่โดยการได้ยินบางสิ่ง แต่พวกเขาเปลี่ยนเมื่อพวกเขาเห็นการเปลี่ยนแปลง มากมายผู้ที่เป็นเหตุของบ่วงพันธะบางอย่างให้แก่ลูก เปลี่ยนตัวของพวกเขาเองเมื่อพวกเขาเห็นการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของลูก ดังนั้นการสาธิตสิ่งนี้โดยการกระทำ การสาธิตสิ่งนี้โดยการเปลี่ยนแปลงตนเองคือการกลายเป็นผู้รับใช้ที่สูงส่ง

คติพจน์: เปลี่ยนพลังงานของเวลา ความคิด และคำพูดจากไร้สาระให้เป็นดีที่สุดและลูกจะกลับมามีพลัง

*** โอม ชานติ ***

สัมผัสประสบการณ์กับสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมด้วยการอยู่อย่างมีความตระหนักรู้ถึงคาร์เนฮาร์และคาราวันฮาร์

วันนี้ พ่อผู้ให้คุณประโยชน์กำลังมองดูผู้ให้คุณประโยชน์ที่เป็นมิตรร่วมทางของท่าน ลูกทั้งหมดต้องแะอยู่ในงานของการให้คุณประโยชน์ต่อโลกด้วยความรักอันลึกซึ้งอย่างมากมาย เมื่อมองเห็นมิตรเช่นนี้ บัฟดาตาก็ร้องเพลงอยู่เสมอ ว่า ลูกผู้เป็นมิตรร่วมทางของพ่อ ว่า! ลูกทั้งหมดก็เฝ้าแต่ร้องเพลง “ว่า! ว่า!” อยู่เสมอใช่หรือไม่? วันนี้ บัฟดาตามองเห็นความเร็วของงานรับใช้ในทุกหนแห่ง พร้อมกับสิ่งนี้ ท่านยังมองเห็นความเร็วของความพยายามสำหรับตนเองด้วย แล้ว บัฟดาตามองเห็นอะไรในความเร็วของงานรับใช้และความพยายามสำหรับตัวลูกเอง? ลูกรู้อะไรไหม? ความเร็วของงานรับใช้นั้นเร็วหรือความเร็วของความพยายามสำหรับตัวลูกเองนั้นเร็ว? อย่างไหนเร็วกว่ากัน? มีความสมดุลของทั้งสองหรือไม่? ลูกไม่มีสมดุลนี้หรือ? แล้วดวงวิญญาณผู้เปลี่ยนแปลงโลกและวัตถุธาตุจะได้รับพรเมื่อใด? ต่อเมื่อลูกมีความสมดุลนี้แล้วเท่านั้นที่ผู้อื่นจะได้รับพรที่ลูกได้รับมา แล้วเหตุใดจึงมีความแตกต่าง? ลูกเรียกสิ่งนี้ว่าอะไร? ลูกเป็นคาร์มาโยคีหรือเพียงแคโยคี? ลูกเป็นอะไร? ลูกเป็นคาร์มาโยคีใช่ไหม? ลูกแน่ใจไหม? ดังนั้นงานรับใช้คืออะไร? มันคือคาร์มาใช่หรือไม่? เมื่อลูกกระทำการใดๆ เมื่อลูกพูดหรือให้คริสต์ เมื่อลูกกำลังให้หลักสูตรบทเรียนหรืออธิบายที่พิถีพิถัน การกระทำทั้งหมดเหล่านี้คือการกระทำที่สูงส่ง กล่าวคือมันคืองานรับใช้ ดังนั้น การเป็นคาร์มาโยคีหมายถึงการมีความสมดุลของโยคะเมื่อมีการกระทำการ อย่งไรก็ตามลูกเองก็พูดว่าความสมดุลของลูกลดลง อะไรคือเหตุผลสำหรับความสมดุลที่ลดลง? ลูกก็รู้อะไรดีเป็นอยู่อย่างดีเช่นกัน มันไม่มีอะไรใหม่ มันเป็นบางสิ่งที่เก่ามาก บัฟดาตาเห็นว่าเพื่อที่จะรักษาสมดุลระหว่างงานรับใช้และคาร์มาและความพยายามสำหรับตนเอง นั่นคือสำหรับโยคะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกควรจดจำคำหนึ่งคำ คำนั้นคืออะไร? พ่อคือคาราวันฮาร์ (ผู้ที่กระทำโดยผ่านผู้อื่น) และนั่นซึ่งเป็นดวงวิญญาณ ไม่ใช่คนนั้นคนนี้ แต่ฉันเป็นดวงวิญญาณ คาร์เนฮาร์ (ผู้ที่กระทำ) ดังนั้นคำเดียวคาร์เนฮาร์จะทำให้ลูกมีความสมดุลนี้ได้อย่างง่ายดายมาก อะไรคือสาเหตุสำหรับความสมดุลหรือความเร็วของความพยายามสำหรับตนเองลดลง? แทนที่จะตระหนักถึงคาร์เนฮาร์ ลูกคิดว่า: ฉันได้ทำสิ่งนี้ แทนที่จะเป็นคาร์เนฮาร์ ลูกกลับพิจารณาว่าตนเองเป็นคาราวันฮาร์และคิดว่า: ฉันกำลังทำสิ่งนี้ ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นมายาประเภทใดก็ตามที่มา เธอผ่านประตูไหนเข้ามา? ลูกรู้แล้วว่าประตูที่ง่ายที่สุดของมายานั้นคือ “ฉัน” ลูกยังไม่ได้เปิดประตูนี้อย่างสมบูรณ์ ลูกปิดมันในลักษณะเช่นนั้นที่ว่ามายาสามารถเปิดประตูและเข้ามาได้อย่างง่ายดาย หากลูกคือคาร์เนฮาร์ ลูกจะจดจำผู้เดียวที่สร้างแรงบันดาลใจให้ลูกทำสิ่งนั้นอย่างแน่นอน ฉันกำลังทำสิ่งนี้ แต่คือพ่อที่กำลังลงใจฉันให้ทำสิ่งนั้น หากปราศจากคาราวันฮาร์ ลูกจะไม่สามารถกลายเป็นคาร์เนฮาร์ได้ ลูกต้องมีความตระหนักรู้ถึงคาร์เนฮาร์ในสองทาง หนึ่งคือพ่อผู้เป็นคาราวันฮาร์ และสองคือ ฉันซึ่งเป็นดวงวิญญาณเป็นผู้กระทำการผ่านอวัยวะเหล่านี้ ด้วยการทำสิ่งนี้ในขณะที่ลูกมีการกระทำลูกจะไม่ได้รับอิทธิพลไม่ว่าจะเป็นในทางที่ดีหรือในทางที่ไม่ดีก็ตาม สิ่งนี้รู้กันดีว่าเป็นสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม (คาร์มาทิต)

เป้าหมายของลูกทุกคนคืออะไร? ลูกปรารถนาที่จะกลับมาอยู่เหนือปวงกรรมใช่หรือไม่? ลูกคิดว่า: ไม่เป็นไรหรอกถ้าปวงกรรมยังคงหลงเหลืออยู่บ้างเล็กน้อยหรือไม่? มันควรจะหลงเหลืออยู่หรือไม่? ลูกปรารถนาที่จะกลับมาอยู่เหนือปวงกรรมหรือไม่? สิ่งซึ่งบอกของความรักที่มีต่อพ่อคือการกลับมาอยู่เหนือปวงกรรม ดังนั้นกระทำการอย่างเป็นคาราวันฮาร์ มีการกระทำการและสามารถทำให้เกิดการกระทำ อย่าให้อวัยวะทางกายของลูกทำให้ลูกทำการกระทำ แต่เป็นที่ลูกที่ทำให้ อวัยวะทำการกระทำ ทำให้การกระทำดำเนินไปในขณะที่ละวางอย่างสมบูรณ์ ให้จิตสำนึกนี้ปรากฏออกมาไม่ใช่หลอมรวม เมื่อลูกมีการหลอมรวมนี้แล้ว แทนที่จะเป็นคาราวันฮาร์ บางครั้งลูกกลับได้รับอิทธิพลจากอวัยวะต่างๆของลูก ซึ่งได้แก่ จิตใจ สติปัญญา และชั้นสสาร อะไรคือเหตุผลสำหรับสิ่งนี้? “ฉันคือดวงวิญญาณ ฉันคือคาราวันฮาร์ ฉันเป็นนาย ฉันเป็นนายเป็นดวงวิญญาณที่ทรงพลังอำนาจ” สำนึกนี้ทำให้ลูกตระหนักถึงการเป็นนาย มิฉะนั้นบางครั้งจิตก็ปกครองลูกและบางครั้งลูกก็ปกครองจิตใจ ด้วยเหตุนี้ลูกจึงไม่สามารถมีสภาพมานะมาบาพอย่างป็นธรรมชาติได้อย่างสม่ำเสมอ ฉันแยกจากกันโดยสิ้นเชิง ฉันไม่ได้เพียงแค่แยกจากกัน แต่ฉันเป็นนาย เมื่อฉันจดระลึกถึงจำพ่อ ฉันเป็นลูก และเมื่อฉันเป็นดวงวิญญาณที่กำลังทำให้การกระทำดำเนินไป ฉันก็เป็นนาย ลูกไม่ได้ให้ความใส่ใจกับการฝึกฝนสิ่งนี้มากนัก ลูกต้องแะอยู่ในงานรับใช้เป็นอย่างดีมาก แต่เป้าหมายของลูกคืออะไร? คือการกลายเป็นผู้รับใช้หรือการกลับมาอยู่เหนือปวงกรรม? หรือลูกจะกลายเป็นทั้งสองอย่างในเวลาเดียวกัน? ลูกมีการฝึกฝนสิ่งนี้อย่างมั่นคงหรือไม่? ลูกสามารถฝึกฝนสิ่งนี้ในช่วงเวลาสั้นๆได้หรือไม่? ลูกสามารถแยกตัวเองออกมาได้หรือไม่? หรือลูกจะกลับมาผูกพันอย่าง

มากที่ลูกต้องใช้เวลาที่จะกลับมาละวาง? สามารถกลับมาละวางได้ภายในเวลาเท่าไร? ลูกต้องการทำนาที่หรือหนึ่งนาที่หรือหนึ่งวินาที? ลูกสามารถกลับมาละวางในหนึ่งวินาทีได้หรือไม่?

พันดาฟ ลูกสามารถแยกจากกันอย่างสิ้นเชิงในหนึ่งวินาทีได้หรือไม่? ฉันท ดวงวิญญาณ ผู้เป็นนาย ฉันทแยกจากอวัยวะประสาทสัมผัสใดๆ ซึ่งเป็นคนงานของฉันท ผิดผ่นสิ่งนี้เมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการ อัจชะ เวลานั้นในหนึ่งวินาทีกลับมาละวางและมีความรักต่อพ่อ มีการฝึกฝนที่ทรงพลังมาก: ฉันทละวาง อวัยวะประสาทสัมผัสเหล่านี้เป็นมิตรร่วมทางของฉันท พวกเขาเป็นมิตรร่วมทางของฉันทในขณะที่ฉันททำการกระทำ แต่ฉันทรักและละวาง เวลานั้นฝึกผ่นสิ่งนี้ในหนึ่งวินาที (บาบาทำให้พวกเขาฝึกปฏิบัติ) เป็นสิ่งที่ง่ายหรือยาก? ถ้ามันเป็นสิ่งที่ย่าง่ายแล้วตลอดทั้งวันในขณะที่ทำการกระทำให้สำนึกรู้นี้ปรากฏออกมาและลูกจะสามารถสัมผัสประสบการณ์กับสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมได้อย่างง่ายดาย ลูกสามารถหยุดการทำงานรับใช้หรือหยุดการกระทำได้หรือไม่? ลูกจะหยุดสิ่งนั้นได้ไหม? ลูกต้องทำสิ่งนี้ แม้แต่การนั่งในทาปาเซียก็เป็นการกระทำกรรม ดังนั้นลูกไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่มีการกระทำหรือโดยไม่มีการรับใช้ อันที่จริงแล้วลูกต้องไม่อยู่โดยปราศจากงานรับใช้เพราะลูกมีเวลาน้อยมากและยังคงมีงานรับใช้อีกมากมายที่จะต้องทำให้เสร็จสมบูรณ์ รูปแบบของงานรับใช้มีการเปลี่ยนแปลง อย่างไรก็ตามแม้แต่ตอนนี้ดวงวิญญาณมากมายยังคงมีการพร่ำบ่น เหตุนี้เองลูกจึงต้องมีความสมดุลระหว่างงานรับใช้กับความพยายามสำหรับตนเอง ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ว่าเพราะลูกยุ่งมากกับการทำงานรับใช้ ความพยายามของลูกเพื่อตนเองจึงหย่อนยานไป ไม่เลย ในความเป็นจริงขณะที่กำลังทำงานรับใช้ลูกต้องใส่ใจมากขึ้นในการใช้ความพยายามกับตนเอง เพราะว่ายามีช่องว่างมากมายในหลายวิธีที่จะมาหาลูกในขณะที่ลูกกำลังทำงานรับใช้ มันอาจจะเรียกว่างานรับใช้แท้จริงแล้วมันเป็นความเห็นแก่ตัวของลูกเอง ลูกปรารถนาที่จะทำให้ตนเองก้าวหน้า แต่ในขณะที่กำลังก้าวหน้าลูกก็ต้องไม่ลืมที่จะมีความสมดุล เพราะในการทำงานรับใช้นั้นมีการขยายตัวของธรรมชาติและความสัมพันธ์และมายาก็มองหาโอกาสด้วยเช่นกัน เมื่อความสมดุลของลูกลดลงแม้เพียงเล็กน้อย มายาก็นำรูปแบบใหม่ๆมาใช้ เธอจะไม่มาหาลูกในรูปแบบเก่าเดิมๆ เธอจะมาหาลูกในรูปแบบใหม่ ในรูปของสถานการณ์ใหม่ และในสายสัมพันธ์ใหม่ ถ้าบัปตาดาจะปล่อยลูกจากการทำงานรับใช้และทำให้ลูกนั่งที่โหนดสักแห่งเป็นเวลาหนึ่งเดือนหรือแม้กระทั่งสิบห้าวัน ลูกจะกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมได้หรือไม่? ถ้าลูกได้รับเวลาหนึ่งเดือนที่จะไม่ทำอะไรเลย แต่เพียงแค่นั่งอยู่ในทาปาเซียและแม้กระทั่งทำอาหารเพียงครั้งเดียว ลูกจะสามารถกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมได้หรือไม่? ลูกจะไม่สามารถกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมได้หรือไม่?

หากลูกไม่มีการฝึกฝนในการรักษาความสมดุลแล้ว นับประสาอะไรกับแค่หนึ่งเดือน แม้ว่าลูกจะนั่งเป็นเวลาสองเดือน แม้ว่าจะร่างกายของลูกจะนั่ง แต่จิตใจของลูกก็ไม่สามารถนั่งได้ ลูกต้องทำให้จิตใจของลูกนั่งไม่ใช่แค่ร่างกาย พร้อมกับร่างกายแล้วลูกยังต้องทำให้จิตใจนั่งด้วยเช่นกัน “นั่งลงสิ! เธอกับฉันท และไม่มีใครอื่นเลย” ลูกจะสามารถมีทาปาเซียเช่นนั้นเป็นเวลาหนึ่งเดือนได้หรือไม่? หรือลูกจะจดจำงานรับใช้? บัปตาดาและละครแสดงให้ลูกเห็นอยู่เสมอว่างานรับใช้ต้องเพิ่มขึ้นในแต่ละวัน ดังนั้นลูกจะนั่งลงได้อย่างไร? เมื่อลูกเปรียบเทียบงานรับใช้ที่ลูกทำในปีที่แล้วกับงานรับใช้ของปีนี้ มันเพิ่มขึ้นหรือลดลง? มันเพิ่มขึ้นใช่หรือไม่? แม้จะขัดกับความปรารถนาของลูก ลูกก็ผูกพันอยู่กับการทำงานรับใช้ อย่างไรก็ตามโดยการมีความสมดุล แทนที่จะเป็นบ่วงพันธะของงานรับใช้ แต่จะมีความสัมพันธ์ของงานรับใช้ เช่นเดียวกับในความสัมพันธ์ทางโลก ลูกเข้าใจว่ามีบ่วงกรรมและบ่วงของงานรับใช้ด้วยเช่นกัน แล้วลูกจะไม่สัมผัสกับบ่วงกรรมใดๆ แต่เป็นเพียงความสัมพันธ์ที่หวานชื่นของงานรับใช้ ดังนั้นลูกควรจะให้ความใส่ใจกับอะไรต่อไป? ความสมดุลของงานรับใช้และความพยายามกับตัวลูกเอง อย่าได้เข้าไปสู่งานรับใช้แบบสุดขีด มันไม่ใช่ที่ว่า “ฉันทคนเดียวที่ต้องทำสิ่งนั้น” ไม่เลย ผู้ที่สร้างแรงบันดาลใจให้ลูกกระทำกำลังเป็นแรงบันดาลใจให้ลูกทำเช่นนั้น และลูกเป็นเพียงเครื่องมือที่เป็นคาร์นิฮาร์ เป็นผู้ที่กำลังทำ ดังนั้นในขณะที่มีความรับผิดชอบ ลูกจะไม่เหนื่อยมากนัก ลูกบางคนพูดว่า: ฉันทได้ทำงานรับใช้มามากมายและดังนั้นฉันทจึงเหนื่อยล้าและหัวของฉันทก็กลับมาหนักหน่วง แทนที่หัวของลูกจะกลับมาหนักหน่วง คาราวินฮาร์บาบาจะให้การนวดที่ดีมากแก่ลูกและหัวของลูกจะกลับมาสดชื่นยิ่งขึ้น ลูกจะไม่สัมผัสกับความเหนื่อยล้าใดๆและลูกจะมีพลังงานเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษ ในเมื่อร่างกายสามารถได้รับพลังงานจากยาทางวิทยาศาสตร์แล้ว ดวงวิญญาณจะไม่สามารถได้รับพลังงานจากการจดจำระลึกถึงพ่อได้หรือไม่? เมื่อพลังงานมาสู่ดวงวิญญาณ มันจะส่งผลต่อร่างกายโดยอัตโนมัติ ลูกเคยมีประสบการณ์ในสิ่งนี้ บางครั้งลูกมีประสบการณ์นี้ และแล้วในขณะที่เคลื่อนไปบางครั้งลูกอาจเปลี่ยนทิศทางของลูกและไม่มีสำนึกในสิ่งใดอีกต่อไป เมื่อความทุกข์เกิดขึ้น หรือหัวของลูกหนักขึ้น ลูกก็มีสำนึกและสงสัยว่า: เกิดอะไรขึ้น? ทำไมมันถึงเกิดขึ้น? ดังนั้นจงจดจำคำเหล่านี้ไว้: คาร์นิฮาร์และคาราวินฮาร์ มันเป็นสิ่งที่ง่ายหรือง่าย? พูดว่า “ฮาจี” อัจชะ

ลูกได้สร้างประชากร 900,000 แล้วหรือยัง? ลูกได้สร้างในต่างแดนมาแล้วมากเท่าไร? ลูกได้สร้าง 900,000 แล้วหรือยัง? ลูกได้สร้างสิ่งนี้มากมายในบาบิโลนหรือไม่ว่ายัง? ลูกยังไม่ ดังนั้นลูกยังไม่ปล่อยให้เข็มแห่งความสมบูรณ์พร้อมเคลื่อนไปข้างหน้า ดังนั้นจงรักษาความสมดุล นี่คือปิธของไดอามอนจูบิลี และดังนั้นจงทำงานรับใช้อย่างมากมาย อย่างไรก็ตามให้ทำงานรับใช้ในขณะที่รักษาความสมดุลนี้และประชากรจะถูกสร้างขึ้นมาอย่างรวดเร็วมาก มันจะไม่ต้องใช้เวลาเลย สะสารและวัตถุธาตุต่างๆก็เหนี่ยวยล้ามากและดวงวิญญาณก็ท้อแท้ และพวกเขาจะระลึกถึงใครเมื่อพวกเขาท้อแท้? พวกเขาจะระลึกถึงพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ อย่างไรก็ตามเนื่องจากไม่ได้มีการแนะนำของพ่ออย่างเต็มที่ พวกเขาจึงระลึกถึงลูกผู้เป็นเทพอย่างมาก ดังนั้นลูกไม่ได้ยินเสียงเรียกของดวงวิญญาณที่ท้อแท้หรือ ลูกสามารถได้ยินพวกเขาหรือว่าลูกงุนงงอยู่กับตัวเองมากเกินไป? ลูกมีความเมตตาใช่หรือไม่? ลูกเรียกพ่อว่าอะไร? ผู้มีความเมตตากรุณา ผู้คนของทุกศาสนาร้องขอความเมตตา พวกเขาต้องการสิ่งนี้อย่างแน่นอน พวกเขาอาจไม่ได้ร้องขอความสุขกันทุกคน แต่พวกเขาทุกคนต้องการความเมตตา แล้วใครจะให้สิ่งนี้กับพวกเขา? ลูกเป็นผู้ประทานใช่หรือไม่? หรือลูกเป็นผู้รับ? ลูกคือผู้ที่รับ และเป็นผู้ให้ผู้อื่น ลูกเป็นลูกของผู้ประทาน ดังนั้นจึงมีความเมตตาต่อพี่น้องชายหญิงของลูก และเมื่อลูกทำงานรับใช้ในขณะที่มีความเมตตา ก็จะมีความรู้สึกของการเป็นเครื่องมือโดยอัตโนมัติ ไม่ว่าใครบางคนจะเลวร้ายแค่ไหนก็ตาม หากลูกมีความเมตตาต่อดวงวิญญาณนั้นแล้ว ลูกจะไม่มีความรู้สึกไม่ชอบ อิจฉา หรือความโกรธต่อดวงวิญญาณนั้นเลย ความรู้สึกของความเมตตานำมาซึ่งความรู้สึกของการเป็นเครื่องมือได้อย่างง่ายดาย มันไม่ควรเป็นความเมตตาที่อยู่บนพื้นฐานของความเห็นแก่ตัว แต่เป็นความเมตตาที่แท้จริง มีความเมตตาที่อยู่บนพื้นฐานของแรงจูงใจของตัวเองเช่นกัน ภายในตัวลูกอาจมีความผูกพันยึดมั่นกับดวงวิญญาณนั้น แต่ลูกคิดว่าลูกมีความเมตตาต่อดวงวิญญาณนั้น ดังนั้นนั่นคือความเมตตาที่เห็นแก่ตัว ไม่ใช่ความเมตตาที่แท้จริง ไม่สามารถมีความผูกพันยึดมั่นใดๆ ไม่มีจิตสำนึกที่เป็นร่างในความเมตตาที่แท้จริง ดวงวิญญาณมีความเมตตาต่อดวงวิญญาณอื่น จะไม่มีจิตสำนึกที่เป็นร่างหรือชื่อหรือร่องรอยของแรงดึงดูดทางร่างกายใดๆ บางคนมีความผูกพันยึดมั่นกับร่างกายและบางคนมีความผูกพันยึดมั่นกับคุณธรรมหรือคุณสมบัติพิเศษของใครบางคน อย่างไรก็ตามใครเป็นผู้ให้คุณสมบัติพิเศษหรือคุณธรรมเหล่านั้นแก่ผู้หนึ่ง? ไม่ว่าดวงวิญญาณเหล่านั้นจะยิ่งใหญ่เพียงใดพวกเขาก็ยังคงต้องรับจากพ่อ มันไม่ใช่ของลูก พ่อได้ให้สิ่งนั้นกับลูกแล้ว แล้วทำไมลูกจึงไม่รับสิ่งนั้นโดยตรงจากผู้ประทาน? ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวกันว่ามันไม่ควรเป็นความเมตตาที่เห็นแก่ตัว ลูกหลายคนแสดงความร้ายกาจมากมาย มันจะเป็นแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวของพวกเขาเอง แต่พวกเขากลับพูดว่า พวกเขาารู้สึกเมตตาใครบางคน ที่พวกเขาไม่รู้สึกละอายอย่างอื่นเลยนอกจากมีความเมตตาเท่านั้น อย่างไรก็ตามจงตรวจสอบตอนนี้: ลูกมีความเมตตาที่เห็นแก่ตัวหรือไม่? ลูกมีความเมตตาที่เป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นหรือไม่? มันไม่ใช่ความเมตตาเนื่องจากการได้มาซึ่งการบรรลุผลชั่วคราวใช่ไหม? และแล้วลูกจะพูดว่า เธอดีมาก เขาดีมาก และเหตุนี้เองจึงมี.....เล็กน้อย ลูกไม่ได้รับอนุญาตให้มีความรู้สึกนั้นแม้แต่น้อย หากลูกปรารถนาที่จะกลับมาอยู่เหนือบังกรรมแล้ว ทั้งหมดนั้นคืออุปสรรค สิ่งต่างๆทั้งหมดเหล่านี้ทำให้ลูกมีจิตสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาอาจจะดี แต่ใครทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น? ลูกอาจจะซึมซับความดีของพวกเขา แต่อย่าได้รับอิทธิพลจากความดีของพวกเขา จงละวางและอยู่อย่างมีความรักต่อพ่อ ผู้ที่เป็นที่รักของพ่อจะมีความปลอดภัยอยู่เสมอ ลูกเข้าใจไหม?

ขณะที่ลูกกำลังเพิ่มงานรับใช้ที่ลูกทำ และลูกจะต้องเพิ่มงานรับใช้ขึ้น ลูกก็ปรารถนาที่จะนำการก่อตั้งให้เข้ามาใกล้ยิ่งขึ้นด้วยหรือไม่? ใครที่จะนำสิ่งนั้นให้เข้ามาใกล้? พ่อจะเป็นผู้นำสิ่งนั้นมาไหม? ลูกทั้งหมดจะนำสิ่งนั้นมาไหม? ลูกคือมิตรร่วมทางใช่หรือไม่? หากปราศจากลูกผู้เป็นมิตรร่วมทางของพ่อแล้ว พ่อเพียงผู้เดียวก็ไม่สามารถทำอะไรได้ หากพ่อปรารถนาที่จะอธิบายบางสิ่งบางอย่าง พ่อจะต้องรับการคำจุนจากร่างกาย พ่อสามารถพูดโดยไม่ได้รับการคำจุนจากร่างกายได้หรือไม่? พ่อสามารถพูดได้หรือไม่? ไม่ว่ารถยนต์จะเก่าหรือดี ท่านยังคงต้องรับการคำจุนของสิ่งนั้น ท่านไม่สามารถทำสิ่งใดได้หากไม่มีการคำจุน เมื่อพ่อรับการคำจุนของพ่อบราห์มาเท่านั้นที่ทำให้ลูกกลายเป็นบราห์มิน ลูกได้รับการเรียกว่าบราห์มาภุมารและไม่ใช่ชัฏกุมาร พ่อที่ไม่มีตัวตนต้องได้รับการคำจุนของผู้ที่มีตัวตน เช่นเดียวกับที่พ่อรับการคำจุนจากบราห์มาที่มีตัวตน แม้กระทั่งเวลานี้พ่อสามารถที่จะหล่อเลี้ยงลูกโดยปราศจากการคำจุนจากรูปที่เป็นอะแวกซึ่งเป็นเทวดาของพ่อบราห์มาหรือไม่? ไม่ว่าท่านจะรับการคำจุนในรูปที่มีตัวตนหรือรูปที่เป็นเทวดา ท่านก็ต้องรับการคำจุนและเป็นมิตรร่วมทางของดวงวิญญาณ ในความเป็นจริงท่านคือผู้ทรงพลังอำนาจ และดังนั้นหากนักมายากลสามารถแสดงมายากลที่ไม่จริงยั่งยืนได้ในหนึ่งวินาที แล้วผู้ทรงพลังอำนาจจะไม่สามารถทำในสิ่งที่ท่านต้องการได้หรือไม่? ท่านจะสามารถทำได้ไหม? ท่านสามารถนำมาซึ่งการทำลายล้างในเวลานี้ได้หรือไม่ถ้าท่านต้องการ? ท่านจะทำเรื่องนี้ด้วยตัวท่านเองได้ไหม? บาบ่าเพียงลำพังไม่สามารถทำสิ่งใดได้ด้วยตัวเอง แม้ว่าท่านจะเป็นผู้ทรงพลังอำนาจ แต่ท่านผูกมัดอยู่กับลูกทุกคนผู้เป็นมิตรร่วมทางชีวิต ดังนั้นพ่อจึงมีความรักต่อลูกทุกคนเป็นอย่างมาก หากท่านต้องการที่จะทำ ท่านก็สามารถทำ

สิ่งนั้นได้ แต่ท่านไม่ทำ ท่านจะไม่สามารถบอกไม้กายสิทธิ์ของท่านได้หรือไม่? อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า: ใครเป็นคนที่จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร? พ่อจะประกาศสิทธิ์ในสิ่งนี้หรือไม่? ลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ แม้ว่าพ่อจะดำเนินการก่อตั้งและนำมาซึ่งการทำลายล้าง แล้วใครที่จะปกครอง? พ่อจะสามารถทำสิ่งใดหากปราศจากลูกได้หรือไม่? ด้วยเหตุนี้พ่อจึงต้องทำให้ลูกทั้งหมดอยู่เหนือบ่วงกรรม ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้ หรือพ่อควรจะบังคับลูกให้ทำสิ่งนี้? พ่อต้องทำให้ลูกเป็นสิ่งนี้ และลูกทั้งหมดจะต้องกลายเป็นสิ่งนี้ นี่คือการที่แสนหวาน ลูกกำลังมีความสุขสนทนากับละครใช้หรือไม่? หรือบางครั้งลูกกลับมาทุกซักระลอกและคิดว่า: สิ่งใดที่ลูกสร้างขึ้นมา? ลูกคิดว่ามันควรจะเปลี่ยนแปลงไหม? พ่อก็พูดเช่นกันว่า ละครนี้เป็นละครที่ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้ว มันไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ มันต้องซ้ำรอยแต่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ภายในละครลูกมีพลังทั้งหมดในชาติเกิดสุดท้ายของลูก มันอยู่ในละคร แต่ในชาติเกิดบราห์มินท์อันสูงส่งในชาติสุดท้ายนี้ ลูกได้รับพลังมากมาย พ่อมีเจตจำนงที่จะมอบพลังเหล่านี้ให้กับลูกและดังนั้นลูกจึงมีพลังอำนาจตามเจตจำนงนี้ ดังนั้นลูกจะจดจำอะไร? ลูกจะจดจำคำพูดใด? คารันคาราวันฮาร์. ลูกแน่ใจไหม? หรือลูกจะลืมสิ่งนี้เมื่อลูกขึ้นเครื่องบิน? อย่าได้ลืมสิ่งนี้

เวลานี้จงทำให้ตนเองมั่นคงอีกครั้ง: มีสภาพคาร์มาที่ของการอยู่เหนือบ่วงกรรมของร่างกายของลูก ลูกอาจเป็นคนที่ได้ทำการกระทำต่างๆ แต่งงอยู่อย่างละวาง ลูกอาจเห็นทุกสิ่ง ลูกอาจกำลังพูด แต่ทำสิ่งนี้ในขณะที่อยู่อย่างละวาง ลูกแต่ละคนเป็นนายและเป็นดวงวิญญาณที่ได้รับการสร้างให้เป็นเครื่องมือโดยพ่อ ทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกมั่นคงในสำนักนี้อีกครั้ง (ฝึกปฏิบัติดิล) อังชะ

ถึงดวงวิญญาณที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ในทุกหนแห่งที่รักษาความจริงและความกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้อยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่มีความปิติสุขที่รักษาสมดุลของการทำงานรับใช้และความเพียรพยายามเพื่อตนเองอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่มีความเมตตาที่ไม่เห็นแก่ตัวอยู่เสมอ ผู้มีความเมตตาที่แท้จริงต่อทุกดวงวิญญาณ ถึงดวงวิญญาณที่เพียรพยายามอย่างแรงกล้าที่จะทำให้ตนเองเป็นอิสระจากบ่วงกรรมอยู่เสมอและบ่วงที่สูงส่งมากมายในหนึ่งวินาที ถึงดวงวิญญาณเหล่านั้น ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัปตาดา

พร: พร: ขอให้ลูกสัมผัสความช่วยเหลือของพ่อและพรของพ่อโดยการเชื่อฟังและกลายเป็นตัวของความสำเร็จ คำสั่งของพ่อคือ: "จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น!" พ่อผู้เดียวคือโลกของลูก ดังนั้นขอให้ไม่มีสิ่งใดอยู่ในหัวใจของลูกนอกจากพ่อ หนึ่งทิศทาง หนึ่งพลังกำลัง หนึ่งการคำนึง... ที่ใดมีผู้เป็นหนึ่งเดียว ที่นั่นย่อมมีความสำเร็จในทุกงาน สำหรับดวงวิญญาณเช่นนี้ เป็นเรื่องง่ายที่จะเอาชนะสถานการณ์ใดๆ ลูกที่เชื่อฟังและทำตามคำสั่งของพ่อจะได้รับพรของท่าน และดังนั้นแม้แต่สิ่งที่ยาก ก็จะกลายเป็นเรื่องที่ย่ายดาย

คติพจน์: จงตระหนักถึงชีวิตบราห์มินใหม่ของคุณ และไม่มีชั้นสสารเก่าปรากฏออกมา

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ความปลอดภัยของลูกอยู่ในการกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้ทางจิตตามศรัทธา และแล้วไม่มีศัตรู ไม่มีรูปของสำนักที่เป็นร่างจะจู่โจมลูก
- คำถาม:** อะไรที่แสดงว่าลูกมีภาระของบาปอยู่บนศีรษะของลูก? อะไรคือวิธีที่จะทำให้ภาระนั้นเบา?
- คำตอบ:** ขณะที่มีการะของการกระทำที่เป็นบาป ลูกไม่สามารถสร้างสมความรู้นี้ได้ การกระทำที่พวกเขาได้ทำไปเช่นนั้นสร้างอุปสรรคซ้ำแล้วซ้ำเล่า การกระทำเหล่านั้นไม่ปล่อยให้ลูกก้าวหน้า เพื่อที่จะทำให้ภาระนั้นเบาขึ้น จงกลายเป็นผู้เอาชนะการหลับนอน ตื่นในเวลากลางคืนและจดจำบาปและภาระของลูกจะกลับมาเบา
- เพลง:** แม่ ไอ้ แม่ ท่านคือผู้ประทานโชคสำหรับโลก

โอมชานติ นี่คือการสรรเสริญของจากัดอัมบา เพราะนี่คือสิ่งสร้างใหม่ ไม่สามารถมีสิ่งสร้างใหม่อย่างสมบูรณ์ คนเก่านั้นกลับมาใหม่ ลูกต้องไปจากดินแดนของความตายสู่ดินแดนของความเป็นอมตะ นี่คือการของชีวิตและความตาย: ลูกต้องตายในดินแดนของความตายและตายอย่างสมบูรณ์หรือไม่ก็ตายในขณะที่มีชีวิตและไปสู่ดินแดนของความเป็นอมตะอย่างใดอย่างหนึ่ง “แม่ของโลก” หมายถึงผู้ที่สร้างโลก พ่อคือผู้สร้างสวรรค์และท่านสร้างสิ่งสร้างผ่านบราห์มาอย่างแน่นอน พ่อพูดว่า: พ่อก่อตั้งอาณาจักรสุริยวงศ์และจันทราวศ์ พ่อต้องมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ท่านพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจร พ่อมาในทุกยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจร นี่คือการอธิบายที่ชัดเจนอย่างมาก เป็นเพียงว่าผู้คนได้ทำความผิดพลาดและเปลี่ยนชื่อ เมื่อผู้คนพูดถึงการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกควรถามพวกเขาว่า: ใครที่พูดสิ่งนี้? ท่านพูดสิ่งนั้นเมื่อใด? สิ่งนี้ถูกเขียนไว้ที่ไหน? อ้อชะ ใครคือพระเจ้าของกิตะที่พูดสิ่งนี้? ศรีกฤษณะคือผู้ที่มีร่างกาย เขาไม่สามารถอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน หากชื่อของกฤษณะถูกเปลี่ยนไป ทุกสิ่งก็ตกไปสู่พ่อ พ่อต้องให้มรดกแก่ลูก ท่านพูดว่า: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกเพื่อที่จะให้มรดกของสุริยวงศ์และจันทราวศ์แก่ลูก มิฉะนั้น ใครให้มรดกสำหรับ 21ชาติเกิดแก่เขา? สิ่งนั้นถูกเขียนไว้ด้วยเช่นกันว่าบราห์มินูกสร้างขึ้นผ่านปากของบราห์มา ท่านนั่งและพูดถึงความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกให้แก่บราห์มิน ดังนั้น ผู้ที่ให้ความรู้ที่นั่นจะสร้างรูปภาพเหล่านั้นด้วยเช่นกันเพื่อที่จะอธิบายความรู้ที่แน่นอน ในความเป็นจริง ไม่มีเรื่องของการศึกษาสิ่งเหล่านั้น แต่รูปภาพเหล่านี้ถูกทำขึ้นเพื่อที่สิ่งนั้นจะสามารถอธิบายอย่างง่ายดาย ผู้คนมากมายสามารถบรรลุถึงสิ่งต่างๆ มากมายด้วยรูปภาพเหล่านี้ ดังนั้นมีคำสรรเสริญของจากัดอัมบา มีคำกล่าวด้วยเช่นกันว่า: ชีพชีคติ จากใครที่ลูกได้รับพลัง? จากพ่อผู้ทรงอำนาจของโลก ลูกต้องเขียนคำว่า “ผู้ทรงอำนาจของโลก” ด้วยเช่นกัน ในคำสรรเสริญของท่าน “ผู้ทรงอำนาจ” หมายความว่าท่านมีความรู้ทั้งหมดของคัมภีร์ราลา ทั้งหมด ท่านรู้ทุกสิ่ง ท่านมีอำนาจที่จะอธิบายสิ่งนั้น พวกเขาแสดงให้เห็นคัมภีร์ในมือของบราห์มาและพวกเขาพูดด้วยเช่นกันว่า: มีการกล่าวถึงความลับของพระเวทย์และคัมภีร์พูดผ่านปากดอกบัวของบราห์มา ดังนั้นท่านคือผู้ทรงอำนาจ ใช่ไหม? ท่านอธิบายแก่ลูกถึงความลับของพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมด โลกไม่ได้รู้ว่าคัมภีร์ศาสนา คือสิ่งใด มีคำกล่าวว่ามี 4 ศาสนา ในสิ่งเหล่านั้น มีศาสนาหลักเดียวด้วยเช่นกัน นั่นคือรากฐาน มีการให้ตัวอย่างของต้นบันยานไว้ รากฐานของต้นบันยานแผ่ไป แต่กิ่งก้านของต้นบันยานนั้นคงอยู่ นั่นเป็นเพียงตัวอย่าง มีต้นไม้มากมายในโลก จะมีต้นไม้ในยุคทองด้วย ใช่ จะไม่มีป่าที่นั่น แต่จะมีสวน จะมีป่าสำหรับสิ่งที่มีประโยชน์ไม่ว่า ด้วย นั่นเป็นสิ่งที่จำเป็น สัตว์และนกมากมายมีชีวิตอยู่ในป่า อย่างไรก็ตาม ทุกสิ่งที่นั่นจะให้ผลและดีมาก นกและสัตว์จะเป็นความมั่งคั่งที่นั่นด้วยเช่นกัน จะไม่มีสิ่งใดที่นั่นที่จะทำให้สิ่งต่างๆ สกปรก ความมั่งคั่งของนกและสัตว์ก็เป็นสิ่งที่จำเป็นด้วยเช่นกัน โลกเองนั้นสะอาดประจักษ์และดังนั้นทุกสิ่งก็สะอาดประจักษ์ด้วยเช่นกัน ลูกจะคาดหวังสิ่งอื่นใดในดินแดนสุขาวดี? สิ่งแรกสุดคือว่า ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ รูปภาพเฝ้าแต่ถูกทำขึ้นและลูกต้องเขียนบนรูปภาพเหล่านั้นว่า: การก่อตั้งผ่านบราห์มา การหล่อเลี้ยงผ่านวิษณุ... ผู้คนไม่เข้าใจคำพูดเหล่านี้และเหตุนี้เองจึงมีรูปคู่ของวิษณุ ลักษณะและนารายณ์ ผู้ที่หล่อเลี้ยงทุกสิ่งที่นี่ พวกเขาเข้าใจสิ่งนี้ เพียงกำมือเดียวจากหลายพันล้านเท่านั้นที่จะเข้าใจ และแล้วสิ่งนั้นก็มีการเขียนไว้ด้วยเช่นกันว่า: มีผู้ที่ประหลาดใจด้วยความรู้เมื่อพวกเขาได้รับฟังความรู้ พวกเขาถ่ายทอดความรู้แก่ผู้อื่น และแล้วพวกเขาก็ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของเขา ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ สิ่งเหล่านี้ถูกเขียนไว้บางที่หรือที่อื่น คำพูดว่า “พระเจ้าพูด” นั้นถูกต้องด้วยเช่นกัน หากชีวประวัติของพระเจ้าถูกทำลายแล้ว คัมภีร์ทั้งหมดก็กลับมาหลอกลวง สิ่งนั้นดูเหมือนว่า แต่ละวันที่ผ่านไป พ่อเฝ้าแต่ให้ประเด็นที่ดีอย่างมากแก่ลูก ก่อนอื่นใด ลูกต้องทำให้พวกเขามีศรัทธาว่าพระเจ้าคือมหาสมุทรแห่งความรู้ เมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ เมล็ดที่มี

ชีวิตจะมีความรู้ใด? จะเป็นความรู้ของตนไม่แน่นอน พ่อมาและอธิบายความรู้ผ่านบราห์มา ชื่อ “บราห์มากุมาร และ บราห์มากุมารี” นั่นดี มีกุมารและกุมารีมากมายของประชาบิดาบราห์มา ไม่มีเรื่องของศรัทธาที่มงายในสิ่งนี้ นี่คือสิ่งสร้าง ทุกคนพูดว่า: บาบามาว่า หรือท่านคือแม่และพ่อ จากัดอัมบา สรัสวดี คือลูกสาวของบราห์มา เธอคือปีเคในทางปฏิบัติ โลกใหม่นั้นถูกสร้างขึ้นผ่านบราห์มาในวงจรที่แล้วด้วย ดังนั้น โลกใหม่จะถูกสร้างขึ้นผ่านบราห์มาในเวลาทีเดียวแน่นอน เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายความลับของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ เมล็ดจะมีความรู้ของทั้งต้นไม่แน่นอน สิ่งสร้างของท่านคือโลกมนุษย์ที่มีชีวิต พ่อสอนราชาโยคะ แก่ลูก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นั่งที่นี้และสอนลูกบราห์มินผ่านบราห์มา และแล้วลูกบราห์มินก็จะกลายเป็นเทพ ลูกทั้งหมดสนุกสนานในสิ่งนี้อย่างมากมายในเวลาของการรับฟังท่าน แต่เนื่องจากสำนักที่เป็นร่าง ไม่ใช่ลูกทั้งหมดจะสามารถเข้าถึงสิ่งนี้ ทันทีที่ถูกจากที่นี้ไป ทุกสิ่งก็จบสิ้นลง มีสำนักที่เป็นร่างหลายประเภท ความเพียรพยายามอย่างมากมานั้นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: กลายเป็นผู้เอาชนะการนอน ละทิ้งสำนักที่เป็นร่าง กลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ตื่นในเวลากลางคืนและจดจำพ่อเพราะลูกแต่ละคนมีภาระที่ใหญ่หลวงของบาปกรรมของหลายชาติเกิดบน ศีรษะของลูกและสิ่งนั้นไม่ปล่อยให้ลูกซึมซับความรู้ ลูกได้กระทำการกระทำเช่นที่ว่าลูกไม่ได้กลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ลูกพูดเท็จอย่างมากมาย ลูกเขียนชาร์ตของการพูดเท็จที่ใหญ่โตและส่งสิ่งนั้นให้แก่บาบาวา: ฉันอยู่ในการจดจำ ระลึกถึง 75 % ของเวลา อย่างไรก็ตาม บาบาพูดว่า: สิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้ ผู้ที่ล้าหน้าทุกคนอื่นนั้นพูดว่า: ไม่ว่าฉันจะพยายามที่จะคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเพียงใดก็ตาม มายาก็ทำให้ฉันลืม ลูกควรเขียนชาร์ตที่ซื่อสัตย์ บาบาเองบอกประสบการณ์ของท่านเองและดังนั้นลูกควรทำตามท่าน บางคนไม่ได้ทำตามท่านดังนั้นพวกเขาจึงไม่แม้กระทั่งส่งชาร์ตของพวกเขา ลูกได้รับเวลาที่จะเพียรพยายาม การสร้างสมความรู้ไม่เหมือนการไปบ้านป่าของลูก! ลูกไม่สามารถอยู่อย่างเหงัดเหงัดในสิ่งนี้ บางคนใช้เวลาที่จะเข้าใจ หากไม่ใช่วันนี้ พรุ่งนี้พวกเขาก็จะเข้าใจ บาบาได้พูดแล้วว่าผู้ที่เป็นของศาสนาเทพและลูกเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่นนั้นจะมาที่นี้ ในวันหนึ่ง จะมีการประชุมของผู้ที่มาจากอัฟริกาด้วยเช่นกัน พวกเขาจะเผ้าแต่มาสู่ดินแดนของบาร์ต ก่อนหน้านั้น พวกเขาไม่เคยมาที่นี้ เวลานี้ บุคคลสำคัญทั้งหมดจะเผ้าแต่มา เจ้าชายของเยอรมนีไม่เคยไปภายนอก ราชานองเนปาลไม่เคยเห็นรางรถไฟ เขาไม่ได้รับอนุญาตให้ออกไปภายนอกเขตแดนของเขาเอง สันตะปาปาเองไม่เคยออกไปที่ไหน แต่แล้วเขาได้มาที่นี้ ทุกคนจะมาเพราะบาร์ตนี่คือสถานที่จาริกแสวงบุญที่ใหญ่โตที่สุดสำหรับผู้คนของศาสนาทั้งหมด เหตุนี้เองสิ่งนี้จะได้รับการโฆษณาอย่างมีพลังมาก ลูกต้องบอกสิ่งนี้แก่ผู้ที่เป็นของศาสนาทั้งหมดและเชื้อเชิญพวกเขามาที่นี้ เพียงผู้ที่เป็นของศาสนาเทพที่ถูกเปลี่ยนไปเท่านั้นที่จะรับความรู้นี้ จำเป็นต้องมีความเข้าใจสำหรับสิ่งนี้ หากบางคนเข้าใจ เขาจะเป่าหอยสังข์อย่างแน่นอน เราคือบราห์มินและเราต้องถ่ายทอดก็ตะเดียว เป็นสิ่งที่ง่ายตายมาก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้สร้างสวรรค์ เป็นสิทธิ์ของเราที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากท่าน ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะไปบ้านพ่อแม่ของพวกเขา, ดินแดนของการหลุดพ้น พวกเขาทั้งหมดมีสิทธิ์ต่อการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ทุกคนจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ลูกกลับมาเป็นอิสระจากบ่วงพันธะในชีวิตและไปสู่ความสงบ และแล้วเมื่อลูกลงมาที่นี้ ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิต อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุกคนได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในยุคทอง เป็นเหล่าเทพผู้ที่มีการหลุดพ้นในชีวิตในยุคทอง ผู้ที่มาในภายหลังนั้นมีประสบการณ์ของความทุกข์ที่น้อยกว่าและความทุกข์ที่น้อยกว่า นี่คือปัญชี บาร์ตเดียวที่เคยสูงสุดนั้นได้กลับมาอีกครั้งขึ้นแค้นที่สุด พ่อเองพูดว่า: ศาสนาเทพนี่คือศาสนาที่ทำให้ความสุขอย่างมาก ละครันลูกกำหนดไว้แล้ว ทุกคนมาและเล่นบทบาทของพวกเขาเองในเวลาของพวกเขาเอง เพียงพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อเท่านั้นที่ก่อตั้งสวรรค์ ไม่มีใครอื่นสามารถทำสิ่งนี้ พวกเขาพูดอย่างแท้จริง 3000 ปีก่อนพระคริสต์ที่เคยมีสวรรค์ เคยมีโลกใหม่ พระคริสต์จะไม่มาที่นั้น เขามาในเวลาของเขาเอง เขาต้องซ้ำบทบาทของเขาอีกครั้ง เพียงเมื่อทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาของลูกเท่านั้นที่ลูกจะทำตามศรีมัท ไม่ใช่สติปัญญาของทุกคนเป็นเช่นเดียวกัน จำเป็นต้องมีความกล้าหาญในการทำตามศรีมัท และแล้ว ชีพบาบา ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ท่านป้อนเรา อะไรก็ตามที่ท่านให้เราสวมใส่... ผ่านบราห์มาและจากัดอัมบา ท่านจะทำทุกสิ่งผ่านบราห์มา ใช่ไหม? ดังนั้น ทั้งสอง (ชีพและบราห์มา) อยู่ในรูปรวมกัน ท่านทำงานของท่านผ่านบราห์มาผู้เดียว ไม่ได้มีสองร่างพร้อมกัน บาบาเคยเห็นบางคนที่มีร่างกายติดกัน(แฝดสยาม) ดวงวิญญาณของทั้งสองนั้นแยกกัน บาบาเข้ามาในผู้นี้ ท่านนั้นเต็มไปด้วยความรู้ ดังนั้นท่านจะให้ความรู้ผ่านใคร? ภาพลักษณ์ของกฤษณะนั้นแยกไป บราห์มาเป็นที่ต้องการที่นี้ มีบราห์มากุมารและบราห์มากุมารีมากมาย นี่ไม่ใช่ศรัทธาที่มงาย พระเจ้ากำลังสอนลูกบุญธรรม ผู้ที่ได้รับการนำมาเลี้ยงดูในวงจรที่แล้วคือผู้ที่ได้รับการนำมาเลี้ยงดูในเวลานี้ ไม่มีใครจะพูดในสำนักงานภายนอกว่าพวกเขาคือปีเค สิ่งนี้แฝงตัว ถึงอย่างไรลูกคือลูกของชีพบาบา อย่างไรก็ตาม สิ่งสร้างต้องถูกสร้างขึ้นเพื่อโลกใหม่ ท่านทำให้โลกเก่านี้ใหม่ เมื่อดวงวิญญาณมีอัลลอยปะปนในเขา ดวงวิญญาณก็กลับมาเก่า เมื่อทองมีอัลลอยปะปน ทองก็กลายเป็นทองปลอม เมื่อดวงวิญญาณกลับมาหลอกลวง แม้กระทั่งร่างกายก็หลอกลวง ดังนั้น ดวงวิญญาณจะสามารถกลับมาจริงแท้อีกครั้งได้อย่างไร? สิ่งทีปลอมถูกใส่เข้าไปในไฟเพื่อชำระสิ่งเหล่านั้นให้

บริสุทธิ์ ดังนั้น การทำลายล้างที่ใหญ่โตเช่นนั้นจึงเกิดขึ้น เทศกาลฯ เหล่านั้นทั้งหมดเป็นเทศกาลของบาร์ต ไม่มีใครรู้ว่า พวกเขาเป็นของใครหรือตั้งแต่เมื่อใดที่เทศกาลเหล่านั้นได้รับการเฉลิมฉลอง ผู้คนน้อยนิดอย่างมากที่สามารถรับความรู้นี้ บางทีพวกเขาได้รับอาณาจักรในเวลาสุดท้าย แต่อะไรคือคุณประโยชน์ของสิ่งนั้น? นั่นคือความสุขที่เล็กน้อยมาก ใช่ไหม? ความทุกข์เพิ่มขึ้นทีละน้อย เหตุนี้เองลูกต้องเพียรพยายามอย่างดีมาก ลูกใหม่มากมายกลับมาลาอย่าง มาก ผู้ที่เก่ากว่าไม่ได้ใส่ใจมากเท่านั้น พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่างมากมาย เพียงผู้ที่ทำงานรับใช้เท่านั้นที่สามารถไต่หัวใจของบาบา มีคำกล่าวว่: ภายในพวกเขาเป็นสิ่งที่หนึ่งและภายนอกก็เป็นบางสิ่งอื่น บาบาให้ความรักอย่างมากจากภายในแก่ลูกที่ดี บางคนนั้นดีภายนอก แต่ภายในพวกเขานั้นเลวร้าย บางคนไม่ได้ทำงานรับใช้ใด พวกเขาไม่กลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด เวลานี้ เป็นเรื่องของชีวิตและความตาย ลูกต้องประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในดินแดนของความเป็นอมตะ ลูกสามารถยอมรับผู้ที่ได้ทำความเพียรพยายามในวงจรที่แล้วและได้ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ทั้งหมดนั้นมองเห็นได้ ยิ่งลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณมากเท่าใด ลูกจะสามารถมีชีวิตอย่างปลอดภัยมากเท่านั้น สำนึกที่เป็นร่างทำให้ลูกฟ่ายแพ้ พ่อพูดว่: ยิ่งลูกสามารถทำงานรับใช้ทางจิตมากเท่าใด การทำตามศรัทธาก็เป็นสิ่งที่ดีมากเท่านั้น บาบาอธิบายแก่ทุกคน เป็นสิ่งที่ง่ายดายมากที่จะอธิบายด้วยการใช้รูปภาพ ลูกทั้งหมดก็คือบราห์มา कुमारและบราห์มา कुमारี ชีพบาบา นั้นคือบาบาอาวูโส และท่านสร้างโลกใหม่ มีการร้องเพลงว่: ไม่ได้ใช้เวลานานสำหรับพระเจ้าที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ แม้กระทั่งผู้ที่เป็ของศาสนาซิกก็สรรเสริญพระเจ้านั้น คำว่ากูรูนาคที่ถูกใช้นั้นดีมาก จดจำชื่อของผู้เป็นเจ้า และลูกจะมีความสุข นี่คือสาระ: หากลูกจดจำผู้เป็นเจ้าที่แท้จริง ลูกจะมีความสุข นั่นคือ ลูกจะได้รับมรดก พวกเขาเชื่อในผู้ที่ไม่มีตัวตนเดียว ความตายไม่สามารถมาหาดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณกลับมาสปรก แต่ดวงวิญญาณไม่ถูกทำลาย เหตุนี้เองจึงถูกเรียกว่าภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ พ่ออธิบายว่: พ่อคือภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะและดังนั้นดวงวิญญาณเป็นอมตะด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาเข้ามาสู่การกลับชาติมาเกิด พ่อเป็นเช่นเดียวกันเสมอ ท่านบอกลูกอย่างชัดเจนมากว่: พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ รูปและบาชานด้วยเช่นกัน ลูกต้องเข้าใจและแล้วอธิบายสิ่งเหล่านั้น ลูกต้องกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอดแล้วให้ท่านชีวิต และแล้วจะไม่มี ความตายก่อนเวลาอันควร ลูกได้รับชัยชนะเหนือความตาย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำงานรับใช้ทางจิตตามศรัทธา กลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด จงเป่าหอยสังข์อย่างแน่นนอน
2. เพื่อที่จะกลับมามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ เก็บชาร์ตของการจดจำระลึกถึง โดยเฉพาะอยู่อย่างตื่นในเวลากลางคืนและอยู่ในการจดจำระลึกถึง อย่าได้เหน็ดเหนื่อยในการจดจำระลึกถึง

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจสูงสุดผู้ที่รักษาความภูมิใจที่สูงส่งของลูกอย่างต่อเนื่องและจบสิ้นความทุกข์ทุกประเภท
จงเก็บพรนี้ไว้ในจิตสำนึกของลูกอยู่เสมอว่: ฉันเป็นนายผู้ทรงอำนาจสูงสุด ผู้ที่รักษาความภูมิใจที่สูงส่งของฉันอยู่เสมอ และจบสิ้นความทุกข์ของผู้อื่นด้วยเช่นกัน ฉันไม่ได้อ่อนแอ ฉันนั่งอยู่บนบัลลังก์อันทรงเกียรติอันสูงส่ง ผู้ที่นั่งบนบัลลังก์อมตะ บนบัลลังก์หัวใจของพ่อ และรักษาความภูมิใจที่สูงส่งของตน ไม่สามารถเป็นทุกข์แม้แต่ในความฝันของพวกเขา ไม่ว่าใครจะสร้างความทุกข์มากเพียงใด พวกเขาก็กู้รักษาความภูมิใจที่สูงส่งของพวกเขาไว้

คติพจน์: รักษาความเคารพตนเองอยู่เสมอ และลูกจะได้รับความเคารพจากทุกคนต่อไป

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงมีความระมัดระวังและใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษาเล่าเรียนนี้ อย่าได้คิดว่าลูกมีสายใยโดยตรงกับชีพบาบา แม้กระทั่งการพูดเช่นนี้ก็ถือเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ
- คำถาม:** เหตุใดบาร์ตจึงสามารถถูกเรียกว่าเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ไม่สูญสลาย?
- คำตอบ:** เพราะบาร์ตเป็นสถานที่เกิดของพ่อ บาร์ตเป็นดินแดนที่ไม่สูญสลาย ในยุคทองและยุคเงิน เหล่าเทพที่มีชีวิตปกครองในดินแดนที่ไม่สูญสลาย ในเวลานั้นบาร์ตถูกเรียกว่าชีวาลายา และแล้วในหนทางของความเสื่อมสลาย พวกเขาก็สร้างภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตและกราบไหว้บูชาภาพลักษณ์เหล่านั้น พวกเขาแม้กระทั่งสร้างชีวาลายามากมาย(วัดของชีวา) และดังนั้นบาร์ตจึงเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญในเวลานั้นด้วย และเหตุนี้เองบาร์ตจึงสามารถถูกเรียกว่าสถานที่จาริกแสวงบุญที่ไม่สูญสลาย
- เพลง:** โอ นักเดินทางของเวลากลางคืน อย่าได้กลับมาเหนื่อยล้า จุดหมายปลายทางของรุ่งอรุณนั้นอยู่ไม่ไกล

โอมชานติ โอ นักเดินทางของเวลากลางคืน ใครเป็นผู้เตือนลูกว่าอย่ากลับมาเหนื่อยอ่อน? ชีพบาบา กำลังพูดสิ่งนี้ ลูกๆ บางคนเป็นเช่นที่ว่าพวกเขาคิดว่าชีพบาบา คือทุกอย่างของพวกเขาเพราะพวกเขามีสายใยกับท่านผู้เดียว อย่างไรก็ตาม ท่านพูดผ่านปากของบราห์มาเท่านั้นด้วยเช่นกัน, ใช่ไหม? บางคนคิดว่าชีพบาบา กำลังคลั่งใจพวกเขาโดยตรง, แต่เป็นสิ่งที่ผิดที่จะคิดเช่นนั้น ชีพบาบาจะให้คำสอนผ่านบราห์มาอย่างแนบเนียน ท่านกำลังอธิบายกับลูกว่า: ลูกๆ อย่ากลับมาเหนื่อยอ่อน! แม้ว่าลูกมีสายใยกับชีพบาบา ชีพบาบายังพูดว่า: มานมานะบาฟ! บราห์มาพูดด้วยเช่นกันว่า: มานมานะบาฟ! แม้กระทั่งบราห์มากุมารและกุมารีก็พูดว่า: มานมานะบาฟ! อย่างไรก็ตาม ปากก็จำเป็นเพื่อให้คำเตือน ลูกๆ บางคนคิดว่าสายใยของพวกเขาเป็นไปกับผู้เดียวนั้น อย่างไรก็ตามท่านจะให้คำสอนผ่านการชี้นำผ่านบราห์มา, ใช่ไหม? หากลูกเฝ้าแต่ได้รับคำชี้นำเหล่า โดยตรงจากท่าน อะไรคือความจำเป็นสำหรับท่านที่จะมาที่นี่? มีลูกๆ บางคนที่มีความคิดเช่นนั้นว่า: เมื่อชีพบาบาสามารถพูดผ่านปากของบราห์มา, ท่านก็สามารถพูดผ่านปากของฉันด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถมีสายใยกับท่านโดยปราศจากบราห์มา บางคนบดบังซึ่งดั่งกับบราห์มาและบราห์มากุมารและกุมารี และแล้วเริ่มที่จะพูดสิ่งต่างๆ เช่นนี้ เราต้องมีโยคะกับชีพบาบาผู้เดียว เพื่อที่จะให้คำสอนแก่เราลูกๆ และเตือนเรา พ่อต้องพูดบางสิ่ง พ่อพูดว่า: ลูกไม่มาขึ้นเรียนตรงเวลา ใครที่พูดสิ่งนี้? ทั้งชีพบาบาและบราห์มา ดาต้าพูดสิ่งนั้น ร่างกายของทั้งสองคือร่างเดียว ดังนั้นท่านทั้งสองจึงพูดว่า: จงระมัดระวังและใส่ใจอย่างเต็มที่กับการศึกษาเล่าเรียนนี้ พ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใดกำลังสอนลูก ก่อนอื่นใดลูกควรสรรเสริญชีพบาบา คำสรรเสริญของท่านสำคัญอย่างมาก คำสรรเสริญของท่านนั้นไม่มีที่สิ้นสุด คำพูดเกี่ยวกับคำสรรเสริญของท่านนั้นดีมาแต่บางครั้งลูกๆ ก็ลืมสิ่งเหล่านั้น ลูกควรไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ และเขียนคำสรรเสริญที่สมบูรณ์ของชีพบาบา ใครควรจะถูกเรียกว่าคนใหม่ (new man)? ในความเป็นจริงคนใหม่แห่งสวรรค์คือ ศรีกฤษณะ อย่างไรก็ตาม, จุกของบราห์มินของเวลานั้นนั้นได้รับการจดจำ ลูกๆ ถูกสร้างขึ้นและดังนั้นพวกเขาจึงได้รับคำสอน หากลักษณะและนารายณ์ถูกเรียกว่าคนใหม่, ก็ไม่มีความจำเป็นใดที่จะให้คำสอนแก่พวกเขา ดังนั้นเวลานี้ใครคือคนใหม่? ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ และได้รับการอธิบาย พ่อ นั่นคือผู้ทรงอำนาจ, ผู้ทรงอำนาจของโลก ลูกลืมนั่นที่จะเขียนคำว่า “ผู้ทรงอำนาจของโลก” ในคำสรรเสริญของพ่อ บาร์ตก็ได้รับการสรรเสริญว่าเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ไม่สูญสลายด้วยเช่นกัน นี่เป็นได้อย่างไร เนื่องจากการจาริกแสวงบุญต่างๆ เกิดขึ้นในหนทางของความเสื่อมสลายหรือ? บาร์ตสามารถสามารถถูกเรียกว่าสถานที่จาริกแสวงบุญที่ไม่สูญสลายได้อย่างไร? บาร์ตเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ไม่สูญสลายได้อย่างไร? เราสามารถเรียกบาร์ตเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญในยุคทองได้หรือไม่? หากเราพูดว่าบาร์ตเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ไม่สูญสลาย บาร์ตเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร? สิ่งนี้ควรได้รับการอธิบายอย่างชัดเจนว่า: ใช่ บาร์ตเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญในยุคทองและยุคเงิน และยุคทองแดงและยุคเหล็กด้วยเช่นกัน เนื่องจากลูกเรียกบาร์ตว่าไม่สูญสลาย ลูกต้องพิสูจน์การคงอยู่ของบาร์ตในทั้ง 4 ยุค การจาริกแสวงบุญ ฯลฯ เริ่มเกิดขึ้นในยุคทองแดง และแล้วเราสามารถเขียนว่าบาร์ตคือสถานที่จาริกแสวงบุญที่ไม่สูญสลาย แม้กระทั่งในยุคทองและยุคเงินบาร์ตก็เป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่เหล่าเทพที่มีชีวิตอาศัยอยู่ ที่นี้มีการจาริกแสวงบุญที่ไม่มีชีวิต ในขณะที่เมื่อเป็นชีวาลายาก็เป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่มีชีวิตที่แท้จริง เพียงพ่อเท่านั้นที่หนึ่งและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดที่นี้ บาร์ตคือดินแดนที่ไม่สูญสลาย ที่เหลือทั้งหมดถูกทำลาย ไม่มีมนุษย์ใดที่รู้สิ่งเหล่านี้ พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาที่นี้ และแล้วผู้ที่ท่านทำให้เป็นเทพที่บริสุทธิ์ก็ไปและอาศัยอยู่ในชีวาลายานั้น ที่นี้ผู้คนต้องไปที่บาดรินาด และอมานาด ฯลฯ ที่นั่นบาร์ตเองคือสถานที่จาริกแสวงบุญ ไม่ใช่ชีพบาบาคงอยู่ที่นั่น ชีพบาบาอยู่ที่นี้ในเวลา

นี่ คำสรรเสริญทั้งหมดของท่านเป็นคำสรรเสริญของเวลานี้ นี่คือสถานที่เกิดของซีพบบา, ดังนั้นจึงเป็นสถานที่เกิดของบราห์มาด้วยเช่นกัน ไม่สามารถถูกเรียกว่าสถานที่เกิดของชางก้า ไม่มีความจำเป็นใดสำหรับชางก้าที่จะมาที่นี่ เขากลายเป็นเครื่องมือสำหรับการทำลายล้าง วิษณุมาและเขาปกครองอาณาจักรผ่านรูปที่เป็นคู่ของเขาและหล่อเลี้ยงสิ่งนั้น พวกเขาได้แสดงให้เห็นคู่สามีภรรยาว่าเป็นคู่ว่าเป็นรูปที่เป็นคู่ของวิษณุ สิ่งนี้ (วิษณุ) คือภาพลักษณ์ของเขา เขาคงอยู่ในยุคทอง ดังนั้นเราต้องร้องสรรเสริญพ่อผู้เดียว ท่านคือผู้ไถ่บาป(Saviour)ของเราด้วยเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นเรียกผู้ก่อตั้งศาสนาว่าเป็นผู้ไถ่บาปของพวกเขา พวกเขาเรียกพระคริสต์และพระพุทธเจ้า ฯลฯ เป็นผู้ไถ่บาปของพวกเขา พวกเขาเชื่อว่าพวกเขามาเพื่อก่อตั้งความสงบ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้นำความสงบใดมา พวกเขาไม่ได้ปลดปล่อยใครจากความทุกข์ พวกเขาต้องก่อตั้งศาสนาของพวกเขาเอง ผู้ที่เป็นของศาสนาของพวกเขาเองนั้นเริ่มที่จะตามพวกเขาลงมา คำว่า “ผู้ไถ่บาป” นั้นดีมาก คำนี้ควรจะถูกใช้ด้วยเช่นกัน เมื่อรูปภาพเหล่านี้ถูกแสดงให้เห็นในต่างแดน สิ่งเหล่านั้นจะถูกพิมพ์ในทุกภาษา ผู้คนเหล่านั้นร้องสรรเสริญพระสันตะปาปา ฯลฯ อย่างมากมาย พวกเขาร้องสรรเสริญประธานาธิบดี ฯลฯ อย่างมากมายเมื่อเขาตาย ยิ่งบุคคลนั้นใหญ่โตมากเท่าใด ก็มีคำสรรเสริญเขามากตามนั้น อย่างไรก็ตามในเวลานี้ทั้งหมดกลายเป็นเช่นเดียวกัน พวกเขาพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ด้วยการพูดว่าพวกเขาเองคือพ่อ, ดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นจะถูกดูหมิ่นพ่อ ลูกๆ ทางโลกไม่ได้พูดว่าเขาคือพ่อของเขา ใช่, เมื่อพวกเขาสร้างสิ่งสร้างของพวกเขาเอง พวกเขาก็กลายเป็นพ่อ สิ่งนั้นเป็นไปได้ ที่นี้พ่อของเราดวงวิญญาณทั้งหมดคือผู้เดียว เราไม่สามารถกลายเป็นพ่อของท่าน ท่านไม่สามารถถูกเรียกว่าลูก ใช่, เป็นเกมในความรู้นี้เมื่อเราพูดว่าเราทำให้ซีพบบาเป็นลูกของเรา, ทายาท ยากนักที่ผู้คนน้อยนิดผู้สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้จะสามารถเข้าใจได้ พวกเขาทำให้ลูกชิวาเป็นทายาทของพวกเขาและอุทิศตัวของพวกเขาเองแก่ท่าน ลูกๆอุทิศตนเองแก่ซีพบบา การแลกเปลี่ยนนี้เกิดขึ้น มีการให้ความสำคัญอย่างมากต่อมรดก พ่อพูดว่า: ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกมีรวมทั้งร่างกายของลูก จงทำให้พ่อเป็นทายาทของสิ่งนั้นทั้งหมด อย่างไรก็ตาม เป็นสิ่งที่ยากลำบากที่จะตัดขาดสำนักที่เป็นร่างของลูก เพียงเมื่อลูกมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณและลูกจดจำพ่อเท่านั้นที่สำนึกที่เป็นร่างของลูกสามารถตัดขาดได้ สิ่งนั้นอาศัยความเพียรพยายามอย่างมากมายสำหรับลูกที่จะกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เราดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย เราเริ่มที่จะคิดว่าตนเองเป็นร่างกาย เวลานี้อาศัยความเพียรพยายามสำหรับเราที่จะเริ่มคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณอีกครั้ง ความเจ็บป่วยที่ใหญ่โตที่สุดคือสำนึกที่เป็นร่าง บาปของผู้ที่ไม่ได้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและผู้ที่ไม่จดจำพ่อนั้นไม่ได้ถูกตัดทิ้งไป พ่ออธิบายว่า: หากลูกศึกษาอย่างดี ลูกจะกลายเป็นเจ้าว(lord) ลูกควรทำตามศรัทธา มิฉะนั้นจะเป็นไปไม่ได้สำหรับลูกที่จะไต่ขึ้นไปบนหัวใจของศรี ศรี เพียงเมื่อลูกไต่หัวใจของท่านเท่านั้นและแล้วลูกจะสามารถนั่งบนบัลลังก์ ลูกต้องกลับมาเมตตาอย่างมาก ผู้คนมีความทุกข์อย่างมาก แต่พวกเขานั้นดูเหมือนมั่งคั่งอย่างมาก มองดูสิว่าพระสันตะปาปาได้รับความนับถือมากเพียงใด! พ่อพูดว่า: พ่อ นั้นปราศจากความหลงทะนงอย่างมาก ผู้คนเหล่านั้นจะไม่บอกลูกไม่ให้ใช้จ่ายเงินทองอย่างมากมายในการต้อนรับของเขา ที่ไหนก็ตามที่บาบาไป, ท่านเขียนถึงพวกเขาล่วงหน้าว่า: ลูกต้องไม่มีความโอฬารตระการตาประเภทใด ไม่ใช่ทุกคนต้องมาที่สถานี่เพราะพ่อ นั้นแฝงตน ไม่มีแม้กระทั่งความจำเป็นใดที่จะทำเช่นนั้น ไม่มีใครรู้ว่าผู้เดียวนั้นคือใคร ลูกจะพูดว่าลูกกำลังได้รับมรดกของโลกใหม่จากซีพบบา มีรูปภาพด้วย เรากำลังกลายเป็นเช่นเทพเหล่านั้น ซีพบบากำลังให้มรดกของเราแก่เราผ่านบราห์มาและเหตุนี้เองเราจึงสรรเสริญซีพบบาอย่างมาก เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของเรานั้นชัดเจนอย่างมาก! ท่านคือผู้เดียวผู้ที่ให้ ท่านสอนเราผ่านบราห์มา ลูกต้องอธิบายโดยการใชรูปภาพ ภาพลักษณ์มากมายของชีวาได้ถูกสร้างขึ้น พ่อมาและทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ และพาทุกคนไปสู่การหลุดพ้น และการหลุดพ้นในชีวิต สิ่งนี้ชัดเจนอย่างมากในรูปภาพ ดังนั้น บาบากำลังเน้นย้ำว่า ลูกควรให้รูปภาพเหล่านั้นแก่ทุกคนเพื่อที่พวกเขาจะสามารถนำรูปภาพเหล่านั้นไปและศึกษารูปภาพเหล่านั้น เมื่อพวกเขาได้รับสิ่งต่างๆ จากที่นี่, พวกเขาใช้สิ่งเหล่านั้นเพื่อตกแต่งประดับประดาสถานที่ของพวกเขาที่นั่น นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก ผ่านมานั้นเป็นประโยชน์อย่างมาก รูปภาพเหล่านั้นเฝ้าแต่ได้รับการแก้ไข คำว่าผู้ไถ่บาปนั้นจำเป็นด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นเป็นผู้ไถ่บาปหรือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แม้ว่าดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ลงมา พวกเขาก็ไม่ได้ทำให้ใครบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณของศาสนาของพวกเขาต้องลงมาและเล่นบทบาทของพวกเขา สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่เพียงลูกที่รู้คิดเท่านั้นที่จะเข้าถึง เมื่อลูกไม่ได้ทำตามศรัทธาอย่างสมบูรณ์ ลูกไม่สามารถที่จะศึกษาและแล้วลูกก็สอบตก ในโรงเรียนมีการบันทึกกิจกรรมรายชื่อนักเรียนแต่ละคน ความประพฤติของผู้นั้นเป็นเช่นไร? กิเลสทั้งหมดมาเนื่องจากสำนึกที่เป็นร่าง และแล้วก็ไม่มีคุณธรรมใดสามารถเกิดขึ้นได้ พ่อรักลูกที่เชื่อฟังเท่านั้น ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก เมื่อใดก็ตามที่ลูกอธิบายแก่ใคร, ก่อนอื่นใดบอกพวกเขาถึงคำสรรเสริญของพ่อและบอกว่าลูกได้รับมรดกจากพ่ออย่างไร ลูกต้องเขียนคำสรรเสริญที่สมบูรณ์ของพ่อ ลูกไม่สามารถเปลี่ยนรูปภาพ, แต่ลูกต้องเขียนคำสอนที่สมบูรณ์ คำสรรเสริญของพ่อนั้นแยกไป กฤษณะได้รับมรดกของเขาจากพ่อและดังนั้นคำสรรเสริญของกฤษณะนั้นแยกไป เนื่องจากการไม่รู้จักพ่อ พวกเขาไม่เข้าใจว่าบาร์ตคือสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกต้องบอกพวกเขาและพิสูจน์ว่าบาร์ตคือสถานที่จาริกแสวงบุญที่

ไม่สูญสลาย เมื่อลูกๆ นั่งและอธิบายสิ่งเหล่านี้, ผู้คนจะประหลาดใจเมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งเหล่านี้ บารัตเคยเป็นเช่นเพชร และดังนั้นใครทำให้บารัตเป็นเช่นเปลือกหอย? คำอธิบายมากมายและการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้นั้นจำเป็น บาบอกลูกในทันทีว่า: ควรมีการแก้ไขสิ่งนี้ ลูกๆ ไม่ได้แสดงแก่บาบ แต่บาบาต้องการให้มีการแก้ไขสิ่งเหล่านี้ มีวิศวกรผู้ที่ไม่สามารถเข้าใจว่าเหตุใดเครื่องยนต์จึงเสีย และแล้วผู้ช่วยวิศวกรของเขาได้นั่งลงและชี้ให้เขาเห็นว่าด้วยการทำบางสิ่ง, เครื่องยนต์ก็จะใช้ได้ และแล้วเครื่องยนต์ก็เริ่มทำงานได้จริงๆ และวิศวกรก็กลับมาพอใจอย่างมาก เขาพูดว่าบุคคลนั้นควรได้รับรางวัล ดังนั้นเขาได้เงินเดือนเพิ่มขึ้น พ่อก็พูดด้วยเช่นกันว่า: ลูกทำสิ่งนี้ได้อย่างถูกต้องและพ่อจะยกย่องลูกเป็นเช่นเมื่อ แจ็คคิด (สั้นเจ) บางครั้งหยิบยกประเด็นที่ดีออกมา บาบาก็พอใจ ลูกๆ ควรใส่ใจในการรับใช้ นิทรรศการและเมลาเหล่านี้ทั้งหมดเฝ้าแต่เกิดขึ้น ที่ไหนก็ตามที่มีนิทรรศการของใคร เขาจะเอานิทรรศการนี้ไปติดตั้งด้วยเช่นกัน ที่นี้หน้าผากของสติปัญญาของลูกควรเปิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ ลูกควรให้ความสุขแก่ทุกคน ผู้ที่ศึกษาที่โรงเรียนนั้นต่างลำดับกันไป หากพวกเขาไม่ได้ศึกษา, กิริยามารยาทของพวกเขาก็คงอยู่อย่างเลวร้าย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องไม่บุดบึ้งขึงตึงกับใคร และด้วยเหตุนี้จึงหยุดการศึกษาเล่าเรียน ละทิ้งสำนักที่เป็นร่างและมีเมตตาต่อตนเอง กลับมาปราศจากความหลงทะนงตนเช่นเดียวกับพ่อ

2. สร้างสมกิริยามารยาทที่ดี ให้ความสุขแก่ทุกคน อยู่อย่างเชื่อฟัง

พร: ขอให้ลูกเอาชนะความผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวแห่งการจดจำระลึกถึงผู้ที่ใส่ฟูสต่อฟในหนึ่งวินาทีด้วยพลังเก็บแต่สิ่งที่จำเป็น
คำถามในข้อสอบสุดท้ายในตอนจบจะเป็นว่า "ใส่ฟูสต่อฟในหนึ่งวินาที" ไม่จดจำสิ่งอื่นใดเลย: เพียงพ่อและนั่นเท่านั้นและไม่มีอะไรอื่น ในหนึ่งวินาทีเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น สิ่งนั้นใช้เวลาแม้กระทั่งมีความคิดนี้ แต่ลูกต้องมั่นคงในสำนักกูรูนั้น และไม่สั่นคลอนเลย เมื่อลูกไม่มีคำถามว่า "ทำไม" หรือ "อะไร" ลูกก็สามารถกลับมาเอาชนะความผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง ดังนั้นให้ฝึกขยายเมื่อลูกต้องการ และเก็บแต่สิ่งที่จำเป็นเมื่อลูกต้องการ ตรวจสอบให้แน่ใจว่าเบรคของลูกมีพลัง

คติพจน์: ผู้ที่ไม่มีความหยิ่งยโสในความเคารพตนเองคือผู้ที่ถ่อมตนอยู่เสมอ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกจะถูกทำลาย ดังนั้นลูกไม่จำเป็นต้องรับฟังข่าวของโลกเก่า เพียงจดจำพ่อและมารดา
- คำถาม:** อะไรที่ได้รับการจดจำเกี่ยวกับศรีเมท? อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของผู้ที่ทำตามศรีเมท?
- คำตอบ:** มีการจดจำเกี่ยวกับศรีเมทว่า ไม่ว่าท่านจะป้อนอะไรให้กับฉัน ไม่ว่าท่านจะให้ฉันสวมใส่อะไร ไม่ว่าท่านจะให้ฉันนั่งที่ไหน ฉันจะทำแต่สิ่งนั้น ลูกที่ทำตามศรีเมทจะทำตามทุกคำสั่งแต่ละประการของพ่อ พวกเขามีการกระทำที่สูงส่งเสมอ พวกเขาไม่เคยปะปนการกำหนดของจิตใจของเขากับศรีเมท พวกเขาเข้าใจว่าอะไรถูกและอะไรผิด
- เพลง:** โอ้ ผู้อาศัยอยู่ในป่า ชื่อของท่านคือสิ่งล้ำค่าของชีวิตของฉัน!

โอมซานติ นี่คือเพลงของใคร? เพลงของลูก มีบางเพลงที่พ่ออธิบายให้แก่ลูก แต่ในเพลงนี้ลูกพูดว่า บาบา เวลานี้เราเข้าใจแล้ว โลกไม่รู้ว่าโลกนี้หลอกลวงอย่างไร และบางวันพระเหล่านี้หลอกลวงอย่างไร ที่นี้ทุกคนไม่มีความสุขและเหตุนี้เองพวกเขาจึงจดจำพระเจ้า ไม่มีเรื่องของการพบปะพระเจ้าในยุคทอง ที่นี้มีความสุขและเหตุนี้เองดวงวิญญาณจึงจดจำพระเจ้า อย่างไรก็ตาม ตามละคร ลูกเพียงพบพ่อเมื่อท่านมาด้วยตัวท่านเองเท่านั้น ความเพียรพยายามทั้งหมดที่ทุกคนทำนั้นสูญเปล่าเพราะพวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งเวลาเดียวกัน พวกเขาชี้หนทางที่ผิดเพื่อพบพระเจ้า หากพวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่รู้จักพระเจ้าหรือตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างของท่าน นั่นก็จะเป็นการพูดสัจจะ ก่อนหน้านั้นฤๅษีและมุนี ฯลฯ เคยพูดสัจจะ ในเวลานั้นพวกเขาเคยราโจกนี ในเวลานั้นลูกจะไม่ได้พูดว่าโลกนี้หลอกลวง นรก, ตอนจบของยุคเหล็กกล่าวได้ว่าเป็นโลกที่หลอกลวง ในยุคบรรจบพบกันลูกจะพูดว่านี่คือนรกและนั่นคือสวรรค์ ลูกจะไม่เรียกยุคทองแดงว่านรก ในเวลานั้นลูกยังคงมีสติปัญญาที่ราโจประธาน เวลานี้พวกเขาตาโมประธาน ดังนั้นลูกจะเขียนว่า “สวรรค์” และ “นรก” ในยุคบรรจบพบกัน วันนี้เป็นนรกและในวันพรุ่งนี้จะเป็นสวรรค์ พ่อมาและอธิบายสิ่งนี้ โลกไม่รู้ว่าเวลานี้คือตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ทุกคนชำระสะสางปัญหากรรมของเขากลับมาสะโตประธานในเวลาสุดท้าย แล้วพวกเขาต้องผ่านสภาพสะโต ราโจ และตาโม แม้กระทั่งผู้ที่มียศบพาทเพียงหนึ่งชาติหรือสองชาติก็ผ่านสภาพสะโต ราโจ และตาโม พวกเขามีบพาทเล็กน้อยเท่านั้น สำหรับสิ่งนี้ต้องมีความเข้าใจอย่างมาก ผู้คนในโลกมีความคิดเห็นมากมาย ไม่ใช่ทุกคนที่มีความคิดเห็นเดียวกัน แต่ละคนมีศาสนาของตนเองและมีความคิดของตนเอง อาชีพของพ่อแยกจากอาชีพของทุกดวงวิญญาณ ศาสนาของแต่ละคนแตกต่างกัน และดังนั้นคำอธิบายที่แตกต่างกันจึงจำเป็นสำหรับแต่ละคน ชื่อ รูป แผ่นดิน และระยะเวลาของแต่ละคนนั้นแยกกัน ลูกสามารถมองเห็นว่าคนนั้นคนนี้เป็นของศาสนานั้นศาสนาใด ทุกคนพูดว่าพวกเขาเป็นของศาสนาฮินดู แต่ในศาสนาฮินดูก็มีความหลากหลายมากมายด้วยเช่นกัน บ้างก็อารยสมาธิ บ้างก็ชัณยาสซี และบ้างก็พราหฺโมสมาธิ พวกเขาพิจารณาว่าชัณยาสซี ฯลฯ ทั้งหมดเป็นของศาสนาฮินดู แม้ว่าเราเขียนว่าเราเป็นของศาสนาพราหฺมินหรือของศาสนาเทพ พวกเขาก็กังวลใส่เราไว้ในช่องของศาสนาฮินดู เพราะพวกเขาไม่มีช่องส่วนย่อยอื่นๆ เมื่อลูกให้แต่ละคนกรอกแบบฟอร์มส่วนบุคคล ลูกสามารถบอกเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของพวกเขาได้ ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นจะไม่เชื่อในสิ่งเหล่านี้แล้วจึงเป็นสิ่งที่ยากที่จะอธิบายให้กับพวกเขาทั้งหมดในเวลาเดียวกัน พวกเขาจะคิดว่าเราก็เพียงยกย่องศาสนาของเราเอง มีสองภาคที่นี้ ลูกผู้ที่สามารถอธิบายก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ทุกคนจะเป็นเหมือนกันและเหตุนี้เองพวกเขาจึงเชื่องหารดีให้มา บาบาได้อธิบายว่า จดจำพ่อและทำตามศรีเมทของพ่อ ไม่มีเรื่องของการบังคับจิตใจในสิ่งนี้ หากทุกสิ่งเกิดขึ้นด้วยแรงบันดาลใจก็ไม่มีผลจำเป็นสำหรับพ่อที่จะต้องมา ชีพบาบาอยู่ที่นี้ ดังนั้นจำเป็นอะไรสำหรับท่านที่จะให้แรงบันดาลใจแก่ลูก? ที่นี้ลูกต้องทำตามการชี้นำของพ่อ ไม่มีเรื่องของการบังคับจิตใจ ผู้เข้ามานบางคนนำสาสน์มาแต่บางครั้งก็มีหลายสิ่งหลายอย่างปะปนมาในสาสน์นั้นด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าผู้เข้ามานทั้งหมดจะเป็นเหมือนกัน มีการแทรกแซงของมายาอย่างมากมาย ทุกสิ่งต้องได้รับการตรวจสอบเพื่อความถูกต้องโดยผู้เข้ามานอีกคน บางคนพูดว่าบาบาหรือมามาเข้ามาในตัวเธอ แล้วเธอก็ไปเปิดอีกศูนย์อื่นของเธอเอง มีอิทธิพลของมายา ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้ ลูกต้องกลับมารู้คิดอย่างมาก เพียงลูกที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้เท่านั้นที่จะสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ ผู้ที่ไม่ทำตามศรีเมทจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ มีการจดจำเกี่ยวกับศรีเมทว่า ไม่ว่าท่านจะป้อนอะไรให้กับฉัน ไม่ว่าท่านจะให้ฉันสวมใส่อะไร ไม่ว่าท่านจะให้ฉันนั่งที่ไหน ฉันจะทำสิ่งนั้น บางคนทำตามการชี้นำของพ่อและบางคนตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของการกำหนดของผู้อื่น หากพวกเขาไม่ได้รับบางสิ่ง หากพวกเขาไม่ชอบบางสิ่ง พวกเขาจะขุ่นมัวไม่พอใจอย่าง

รวดเร็ว ไม่ใช่ว่าลูกทุกคนจะมีค่าในระดับเดียวกัน มีผู้คนที่มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมายในโลกนี้ มีดวงวิญญาณบาปมากมายเช่นอัมมิลและผู้ที่ไม่ปราศจากคุณธรรม ลูกต้องอธิบายด้วยเช่นกันว่าเป็นสิ่งที่ผิดที่กล่าวว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน มันคือกิเลสทั้งห้าที่อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เหตุนี้เองบาปจึงพูดว่า นี่คือโลกที่ชั่วร้าย กิเลสทั้งห้าไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง พวกเขาพูดว่ามีการเขียนไว้ในคัมภีร์เช่นนี้ อย่างไรก็ตามคัมภีร์ทั้งหมดถูกเขียนขึ้นมาโดยมนุษย์ ดังนั้นมนุษย์หรือคัมภีร์สูงส่ง? แนนอน ผู้ที่พูดคัมภีร์เหล่านั้นสูงส่ง เป็นมนุษย์ที่เขียนคัมภีร์เหล่านั้น ไวยาสเขียนสิ่งเหล่านั้น แต่เขาคือมนุษย์เช่นกัน พ่อที่ไม่มีตัวตนหนึ่งนี้และอธิบายว่า คัมภีร์ถูกสร้างขึ้นมาจากภายหลังถึงสิ่งที่ยึดถือศาสนาและกล่าวไว้ ตัวอย่างเช่น คัมภีร์กรันท์ถูกสร้างขึ้นมาจากภายหลังของสิ่งที่กูรูนานักพูดไว้ ดังนั้นชื่อของบุคคลที่พูดสิ่งเหล่านั้นได้รับการประกาศเกียรติคุณ กูรูนานักสรรเสริญผู้เดียวด้วยเช่นกัน พ่อของทั้งหมดคือผู้เดียว พ่อพูดว่า : ไปและก่อตั้งศาสนา พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดพูดว่าไม่มีใครที่จะส่งพ่อมา ชีพบาบาเองหนึ่งนี้และอธิบายว่า: พวกเขาคือผู้ที่นำศาสนาแต่ไม่มีใครส่งพ่อมาที่นี่ พ่อจะไม่ถูกเรียกว่าผู้นำศาสนา (messenger) พ่อมาเพื่อให้ความสงบและความสุขแก่ลูก ไม่มีใครบอกพ่อให้มา ตัวพ่อเองคือผู้เป็นนาย มีผู้ที่มีความเชื่อในผู้เป็นนายด้วยเช่นกัน แต่ลูกควรจะถามพวกเขาว่า พวกเขาเข้าใจความหมายของคำว่า “ผู้เป็นนาย (master)” หรือไม่ พ่อคือผู้เป็นนายและเราก็คือลูกๆของท่าน และดังนั้นเราก็คouldได้รับมรดกอย่างแน่นอน ลูกๆพูดว่า : บาบาของเรา ดังนั้นลูกคือนายของสมบัติของพ่อ เพียงลูกเท่านั้นที่จะพูดว่า “บาบาของฉัน!” หากลูกพูดว่า “บาบาของฉัน” และแล้วสมบัติของบาบาก็คือสมบัติของลูกเช่นกัน เราจะพูดอะไรในเวลา? “ชีพบาบาของเรา!” พ่อจะพูดด้วยเช่นกันว่าเหล่านี้คือลูกๆของฉัน ลูกๆได้รับมรดกจากพ่อ พ่อมีทรัพย์สินสมบัติ(property) พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดคือผู้สร้างสวรรค์ ชาวบาร์ตได้รับทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาจากใคร? จากชีพบาบา พวกเขาเฉลิมฉลองชีพขยันดี หลังจากชีพขยันดี ก็มีลักษณะขยันดีแล้วก็รามขยันดี เท่านั้นเอง ไม่มีใครจดจำขยันดีของมาห์หรือบาบาหรือของจากัดอัมบา มีชีพขยันดีแล้วก็ขยันดีของราเดและลักษณะแล้วก็ของรามและสีดา เมื่อชีพบาบามา อาณาจักรของศุทระจะสามารถถูกทำลายได้ ไม่มีใครเข้าใจความลับเหล่านี้ พ่อหนึ่งนี้และอธิบาย ท่านมาอย่างแนนอน เหตุใดลูกจึงเรียกหาพ่อ? เพื่อให้มาและก่อตั้งดินแดนของศรัทธา ลูกรู้ว่าชีพขยันดีต้องเกิดขึ้นอย่างแนนอน ชีพบาบากำลังให้ความรู้แก่ลูก ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปกำลังก่อตั้ง ชีพขยันดีคือขยันดีที่ยิ่งใหญ่ที่สุด แล้วก็มึบราห์มา วิษณุ และชางก้า เวลาที่ประชากริาดบราห์มาอยู่ในโลกมนุษย์ แล้วลักษมีและนารายณ์เป็นคนหลักของสิ่งสร้าง ดังนั้นชีวาคือแม่และพ่อ แล้วบราห์มาและจากัดอัมบาคือแม่และพ่อด้วยเช่นกัน เรื่องราวเหล่านี้จะต้องเข้าใจและดูดซับ สิ่งแรกลูกต้องอธิบายว่า พ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาเพื่อทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ หากท่านอยู่เหนือรูปและนามแล้วจะมีขยันดีของท่านได้อย่างไร? พระเจ้าเรียกว่าพ่อ ทุกคนมีความเชื่อในพ่อ ดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณได้รับร่างที่มีตัวตน เรื่องราวเหล่านี้จะต้องเข้าใจ สิ่งนี้เป็นเรื่องที่ยากมากขึ้นสำหรับผู้ที่ไม่ได้ศึกษาคัมภีร์ใดๆ ฯลฯ พ่อของดวงวิญญาณ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้ที่ก่อตั้งสวรรค์ มีอาณาจักรในสวรรค์และดังนั้นท่านต้องมาในยุคบรรจบพบกันอย่างแนนอน ท่านไม่สามารถมาในยุคทอง เพียงยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกได้รับผลรางวัลของมรดกสำหรับ 21 ชาติเกิด ยุคบรรจบพบกันนี้เป็นของ บราห์มิน บราห์มินคือจุก แล้วก็มียุคของเหล่าเทพ แต่ละยุคมี 1,250 ปี สามศาสนาได้รับการก่อตั้งในเวลา บราห์มิน เทพ และนักรบ เพราะไม่มีศาสนาอื่นเลยเป็นเวลาครึ่งวงจร ผู้ที่เป็นของสุริยะวงศ์และจันทร์ราชวงศ์มีค่าควรแก่ได้รับการกราบไหว้บูชาและแล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา มีบราห์มินประเภทเหล่านั้นมากมาย เวลาที่ลูกกำลังทำการกระทำที่ดีและดังนั้นลูกจะได้รับผลรางวัลของสิ่งนั้นในยุคทอง พ่อสอนลูกถึงวิธีที่จะกระทำกรรมที่ดี ลูกรู้ว่าลูกจะได้รับรางวัลตามสิ่งที่ลูกได้กระทำตามศรัทธา และการทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูก ทั้งอาณาจักรได้รับการก่อตั้งในเวลา มีอาณาจักรของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป อาณาจักรนี้ที่เป็นการปกครองของประชาชนโดยประชาชน นี่เป็นการปกครองโดยกลุ่มคน มีกลุ่มที่แตกต่างกันมากมาย มีฉะนั้นก็จะมีเพียงห้าคนเป็นตัวแทนของคณะกรรมการ ที่นี้มีชุมนุมมากมาย พวกเขาอยู่ที่นั่นในวันนี้และจากไปในวันพรุ่งนี้ วันนั้นบางคนเป็นรัฐมนตรีและในวันพรุ่งนี้พวกเขาจะถูกโยนออกไปจากตำแหน่งนั้น พวกเขาทำข้อตกลงแล้วก็ยกเลิก นั่นคืออาณาจักรชั่วคราว พวกเขาใช้เวลาไม่นานในการโค่นล้มใครก็ตามจากบัลลังก์ โลกใหญ่โตมาก ลูกได้ยินสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากหนังสือพิมพ์ ไม่มีใครสามารถอ่านหนังสือพิมพ์ได้มากมาย ลูกไม่ต้องการชาวของโลกลูก รู้ว่าทุกสิ่งของโลกรวมทั้งร่างกายของลูกจะถูกทำลาย บาบาส่งว่า เพียงแต่จดจำพ่อแล้วลูกจะมาหาพ่อ หลังจากความตาย ดวงวิญญาณจะได้นิมิตของทุกสิ่ง บางครั้งหลังจากออกจากร่างของเขา ดวงวิญญาณก็เร่ร่อนไปทั่ว เขาสามารถชำระสะสางบัญชีของเขาในเวลานั้นเช่นกัน เขาได้นิมิตของทุกสิ่ง ดวงวิญญาณได้นิมิตอยู่ในเขา ทุกข์ทรมานกับการกระทำของเขาและสำนึกผิดเสียใจเป็นอย่างมาก : ฉันได้ทำอย่างนั้นโดยไม่จำเป็น มีการสำนึกผิดและเสียใจ บางคนเป็นนักโทษหรือคนคุก และพวกเขาพูดว่าอย่างน้อยเราก็คouldได้รับอาหารในคุก นั่นหมายความว่าว่าตลุประสงค์ของเขาก็เพียงเพื่อการรับประทาน พวกเขาไม่ได้ใส่ใจเกี่ยวกับเกียรติของเขาเลย ลูกไม่มีความยากลำบากใด ลูกเป็นของพ่อดังนั้นลูกต้องทำตามศรัทธาของพ่อ ไม่ใช่ว่าพ่อจะเป็นเหตุ

ของความทุกข์แก่ใคร พ่อคือผู้ประทานความสุข ลูกที่เชื่อฟังจะพูดว่า บาบา การชี้แนะใดก็ตามที่ท่านให้ ฉันนั่งกับท่านเท่านั้น สิ่งนี้ได้รับการจดจำถึงชีพบาบา บัคกิราธ (พาหนะที่โชคดี) และวันนั้นโด่งดัง มีการเขียนไว้ว่าไผ่ของความรู้ถูกวางไว้บนผู้เป็นแม่ ดังนั้นพวกเขาจึงแสดงให้เห็นว่าตัวเมีย พวกเขาได้สร้างเรื่องราวมากมาย ไม่มีใครในโลกนี้มีสุขภาพที่ดีเสมอ มีโรคภัยมากมายหลายชนิด ไม่มีโรคภัยใดๆหรือการตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น พวกเขามีนิมิตในเวลาที่ถูกต้อง คนที่มีอายุมากมีความสุข นั่นคือเมื่อพวกเขาแก่ชรา พวกเขาก็จะละร่างกายของเขาในความสุข พวกเขามีนิมิตว่าพวกเขาจะไปและกลายเป็นเด็กเล็กๆ เวลานี้แม่แต่ลูกผู้ที่อายุน้อยกว่าก็มีความสุขที่ลูกจะละร่างกายของลูกและไปเป็นเจ้าชาย ไม่ว่าลูกเป็นเด็กหรือคนแก่ทุกคนต้องตาย ดังนั้นลูกทั้งหมดควรจะมีคามซาบซึ้งที่ลูกจะไปและกลายเป็นเจ้าชาย ลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นอย่างแน่นอนเมื่อลูกทำงานรับใช้ ลูกควรจะมีความสุขว่าเวลานี้ลูกจะละร่างเก่าของลูกและไปหาบาบาแล้วบาบาจะส่งลูกไปสวรรค์ ลูกควรทำงานรับใช้ ลูกเคยได้ยินเพลงนี้ ศรีภคชะไมซ์ผู้ที่มีขลุ่ย ผู้คนมากมายมีขลุ่ย พวกเขาเป่าขลุ่ยได้ดีมาก ไม่มีเรื่องของขลุ่ยในสิ่งนี้ ลูกพูดว่าเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ศรีภค จงกว่าบางคนกลายเป็นลูก เขาจะไม่สามารถเข้าใจและนี่เป็นเรื่องของการทำตามศรีภค ลูกไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงด้วยการทำตามการกำหนดของลูกเอง ผู้ที่รู้จักพ่อจะให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้อื่น ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อและสิ่งสร้างของท่าน หากลูกไม่ให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้อื่น นั่นก็หมายความว่าลูกไม่รู้จักร่างกาย หากลูกมีความซาบซึ้งนี้แล้วลูกก็ต้องทำให้ผู้อื่นมีความซาบซึ้ง อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีการกระทำที่สูงส่งตามศรีภคเสมอ อย่าตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของการกำหนดของผู้อื่น เชื่อฟังและทำตามทุกคำสั่ง หากลูกไม่สามารถเข้าใจบางสิ่งบางอย่างได้ จงให้มีการตรวจสอบอย่างแน่อน
2. คงอยู่ในความซาบซึ้งและความสุขเสมอว่าลูกจะละร่างเก่าของลูกและกลายเป็นเจ้าชาย คงความซาบซึ้งนี้และทำงานรับใช้ของพระเจ้า

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้สร้างที่ยิ่งใหญ่ และเช่นพ่อบราห์มาให้ความเคารพแก่ทุกคน ด้วยการพิจารณาแม้บางคนผู้ที่ประณามลูกว่า เป็นมิตรของลูก
พ่อบราห์มาได้พิจารณาตัวท่านเองว่าเป็นผู้รับใช้โลก และได้ให้ความเคารพแก่ทุกคน และได้ให้การคารวะแก่พวกเขาเสมอ ท่านไม่เคยคิดว่าท่านจะให้ความนับถือเมื่ออีกผู้หนึ่งได้ให้ความนับถือ ท่านได้พิจารณาแม้บางคนผู้ที่ได้ประณามท่านว่าเป็นมิตรของท่านและให้ความเคารพแก่เขา จงทำตามพ่อในลักษณะเดียวกัน อย่าได้เพียงพิจารณาบางคนผู้ที่ให้ความเคารพแก่ลูกว่าเป็นของลูก แต่พิจารณาแม้บางคนผู้ที่ดูถูกดูหมิ่นลูกว่าเป็นของลูกและให้ความเคารพแก่เขา เพราะทั้งโลกเป็นครอบครัวของลูก ลูกบราห์มินเป็นลำดับสำหรับทุกดวงวิญญาณและดังนั้นพิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นผู้สร้างที่ยิ่งใหญ่และให้ความเคารพแก่ทุกคน เพราะเพียงเมื่อนั้นที่ลูกจะกลายเป็นเทพ

คติพจน์: ผู้ที่ได้ร่ำลาต่อมายาตลอดกาล กลับมามีค่าควรแก่การได้รับคำแสดงความยินดีจากพ่อ

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง มายาก็ตบตีลูก จงอยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ และลูกจะสามารถทำตามทุกศรัทธาของพ่อได้
- คำถาม:** พ่อมีลูกที่เพียรพยายามอยู่สองประเภท พวกเขาคือใคร?
- คำตอบ:** ประเภทที่หนึ่งคือผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่สมบูรณ์เพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาจากพ่อ พวกเขา รับคำแนะนำของพ่อในทุกย่างก้าว อีกประเภทหนึ่งคือผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่จะหย่าขาดจากพ่อ มีบางคนที่จะจำพ่ออย่างมากเพื่อที่จะเป็นอิสระจากความทุกข์ และมีผู้อื่นที่ต้องการที่จะติดกับในความทุกข์ นี่เป็นความอัศจรรย์เช่นกัน!
- เพลง:** เปลวไฟได้ถูกจุดขึ้นในซุมนุ่มของแมลงเม่าที่เป็นสุข!

โอม ชานติ ลูกได้ยินเพลงนี้หลายครั้งแล้ว ลูกใหม่กำลังได้ยินเพลงนี้เป็นครั้งแรก เพราะเมื่อพ่อมาท่านให้คำแนะนำตัวของท่าน เวลานั้นลูกได้รับคำแนะนำให้รู้จัก และลูกรู้ว่าลูกกลายเป็นลูกของแม่และพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว แม่และพ่อต้องเป็นผู้สร้างของโลกมนุษย์อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามมายาได้ทำให้สติปัญญาของมนุษย์ตายไปอย่างสิ้นเชิง สิ่งที่ยั่งยืนเช่นนั้นไม่ได้ฝังในสติปัญญาของเขา ทุกคนพูดว่าพระเจ้าสร้างเรา ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านต้องเป็นแม่และพ่อ พวกเขา จดจำพระเจ้าในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนของทุกศาสนาจดจำพระเจ้าผู้เป็นพ่ออย่างแน่นอน ผู้เลื่อมใสศรัทธาของพระเจ้าไม่สามารถเป็นพระเจ้าเองได้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาทำความเพียรพยายามทางจิตและพร่ำสวดถึงพระเจ้า อย่างแน่นอนที่จะสามารถมีเพียงพระเจ้าเดียวเท่านั้น ผู้เป็นพ่อของทั้งหมดนั้นคือผู้เดียวที่เป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ไม่สามารถมีพ่อเพียงหนึ่งของร่างกายทั้งหมด จะต้องมียุคที่ต่าง ๆ กันมากมาย แม้ว่าทุกคนมีพ่อทางร่าง พวกเขาก็ร้องเรียกหา “โอ้ พระเจ้า!” และจดจำท่าน พ่อหนึ่งท่านและอธิบาย: มนุษย์นั้นไม่รู้คิดที่ว่าพวกเขาลืมคำแนะนำตัวของพ่อ! ลูกเข้าใจว่าผู้สร้างสวรรค์คือพ่อผู้เดียวอย่างแน่นอน เวลานั้นเป็นยุคเหล็ก ยุคเหล็กนี้ต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน คำว่า “หายไป” ปรากฏขึ้นในทุกประเด็น ลูกรู้ว่ายุคทองได้หายไปแล้วในเวลานี้ อัจชะ เวลานั้นคำถามเกิดขึ้นว่า: ในยุคทองพวกเขาจะรู้หรือไม่ว่ายุคทองจะหายไปแล้วต่อมาจะมียุคเงิน? ไม่ ไม่มีความจำเป็นใดสำหรับความรู้ที่นั่น ประเด็นเหล่านี้ที่เกี่ยวกับว่าวงจรหมุนไปอย่างไรและใครคือพ่อเหนือโลกของเขานั้นไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใคร เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อะไรนี้ ผู้คนร้องเพลง: “ท่านคือแม่และพ่อและเราคือลูกๆของท่าน” แต่กระนั้นพวกเขาก็ไม่ได้รู้จักท่าน ดังนั้นแม้กระทั่งพวกเขาพูดสิ่งนี้ก็ไร้ประโยชน์ พวกเขาได้ลืมพ่อไปแล้ว เหตุนี้เองพวกเขาจึงกลายเป็นลูกกำพร้า พ่ออธิบายทุกสิ่ง ให้ทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าว มิฉะนั้นมายาสามารถหลอกลวงลูกได้ทุกเวลา มายาหลอกลวงอย่างมาก นี่เป็นงานของพ่อที่จะปลดปล่อยลูกจากมายา เป็นราวันคือผู้ที่ให้ความทุกข์แก่ลูก พ่อคือผู้เดียวที่ให้ความสุขแก่ลูก มนุษย์ไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาคิดว่าพระเจ้าเป็นผู้ที่ให้ความสุขและความทุกข์ พ่ออธิบายว่าผู้คนทำให้เกิดค่าใช้จ่ายมากมายในการแต่งงานเพื่อที่จะอยู่อย่างมีความสุข พวกเขาเพียรพยายามที่จะทำให้ต้นอ่อนที่บริสุทธิ์นั้นไม่บริสุทธิ์ เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจประเด็นเหล่านี้ โลกไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาทำพิธีมากมายที่จะทำให้ผู้คนจมลงไปในมหาสมุทรของยาพิษ พวกเขาไม่แม้กระทั่งรู้ว่ายาพิษนี้จะไม่คงอยู่ในยุคทอง นั่นคือมหาสมุทรของน้ำนม ในขณะที่นี้เรียกว่ามหาสมุทรแห่งยาพิษ โลกนั้นปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง แม้ว่ามิสสององศาตกลงในยุคเงิน แต่ยังคงเรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลส ไม่สามารถมีบาปใดที่นั่น เพราะอาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นในยุคทองแดง เป็นครั้งแรก มีมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความไม่รู้ มีมหาสมุทรแห่งความไม่รู้เช่นกันใช้หรือไม่ มนุษย์นั้นโง่เขลาที่พวกเขาไม่แม้กระทั่งรู้จักพ่อ พวกเขาเพียงแค่พูดว่าพวกเขาจะพบพระเจ้าด้วยการทำสิ่งนี้สิ่งนั้น อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่พบสิ่งใด หลังจากพวกเขาได้เพียรพยายามอย่างหนักและกลายเป็นลูกกำพร้าและไม่มีความสุข พ่อ, ผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนายได้มา ในการหายไปของผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย มายา, จระเข้ได้กลืนกินทุกคนไปอย่างสมบูรณ์ พ่ออธิบาย: มายาแข็งแกร่งอย่างมากและผู้คนมากมายได้ถูกหลอกลวงจากเธอ บางคนถูกตบตีด้วยต้นหาราคะ และบางคนก็ถูกตบตีด้วยความผูกพันยึดมั่น เป็นไปด้วยการมีสำนึกที่เป็นร่างที่ถูกถูกตบตี จงเพียรพยายามที่จะอยู่ในการกลับมาที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดซ้ำๆว่า: “จงระมัดระวัง มานมานะบาฟ!” มายาตบตีลูกหากลูกไม่จดจำพ่อ ดังนั้นให้ฝึกฝนการอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ มิฉะนั้นมายาจะทำให้ลูกทำสิ่งที่ผิด ลูกได้รับสติปัญญาเพื่อที่จะรู้จักความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ถูกและสิ่งที่ผิด หากลูกอยู่อย่างสับสนเกี่ยวกับสิ่งใด, จงถามพ่อ ลูกสามารถส่งโทรเลข หรือเขียนจดหมายหรือแม้กระทั่งโทรศัพท์เพื่อถาม ลูกสามารถโทรศัพท์โดยตรงในตอนเช้าตรู่ได้

เพราะทุกคนนอกจากลูกแล้วพวกเขากำลังหลับในเวลานั้น ดังนั้นลูกสามารถถามด้วยการโทรศัพท์ แต่ในวันที่ผ่านไปการติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์นั้นละเอียดขึ้น อย่างไรก็ตามรัฐบาลนั้นยากจนอย่างมาก ดังนั้นค่าใช้จ่ายก็เป็นไปตามนั้น เวลาที่ทุกคนไปถึงสภาพของการเสื่อมโทรมและกลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างสิ้นเชิง อย่างไรก็ตามแม้กระนั้นเหตุใดชาวบาร์ตจึงถูกเรียกว่าโรโจและตาโมคุนี่เป็นพิเศษ? เพราะพวกเขาเคยสะโตประธานที่สุด ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นไม่ได้มองเห็นความสุขหรือความทุกข์มากเท่า เวลานั้นพวกเขานั้นพอใจ ด้วยเหตุนี้เองพวกเขาจึงสามารถส่งอาหารได้อย่างมากมาย สติปัญญาของพวกเขาใจประธาน พวกเขาเฝ้าแต่ประดิษฐ์สิ่งต่างๆ มากมายเพื่อการทำลายล้าง แม้ว่าพวกเขาจะไม่เข้าใจเรื่องนี้ก็ตาม เหตุนี้เองต้องมีการส่งรูปภาพ ฯลฯ มากมายไปให้พวกเขา ในที่สุดพวกเขาจะมาเพื่อรู้และเข้าใจว่าสิ่งเหล่านี้คืออย่างมาก มีการเขียนไว้บนสิ่งเหล่านั้นว่า: ของขวัญของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เมื่อเวลาภัยพิบัติทางธรรมชาติมาถึง พวกเขาจะได้ยินเสียง และพวกเขาจะเข้าใจว่าพวกเขาได้รับสิ่งเหล่านี้แน่นอน รูปภาพเหล่านี้จะทำงานได้อย่างมากมาย ผู้คนที่นำเสนอสารไม่รู้จักพ่อ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ประทานความสุข ทุกคนจดจำท่าน พวกเขาสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้อย่างชัดเจนมากจากรูปภาพ เพียงให้เห็นว่าในเวลานี้ลูกไม่สามารถได้รับที่ดินแม้เพียงสามตารางฟุตอย่างไร แต่ถึงกระนั้นลูกยังกลายเป็นนายของทั้งโลก รูปภาพเหล่านี้จะทำงานรับใช้อย่างมากในต่างแดนด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกบางคนไม่ได้ให้คุณค่าแก่ภาพเหล่านั้นมากนัก อย่างแน่นอนที่ต้องมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้น หลายล้านรูปของรัฐบาลต้องถูกใช้ไปและหลายแสนคนต้องตายไปในการก่อตั้งอาณาจักรนั้น ที่นี้ไม่มีเรื่องของใครที่ต้องตาย ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างสมบูรณ์บนพื้นฐานของศรัทธา และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะสามารถได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงส่ง มิฉะนั้นลูกจะเสียใจอย่างใหญ่หลวงภายหลังในเวลาที่ลูกต้องถูกลงโทษ พร้อมกันกับการเป็นพ่อ, ผู้นี้คือผู้พิพากษาสูงสุดด้วย พ่อเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์เพื่อให้อาณาจักรของอาณาจักรปกครองตนเองเป็นเวลา 21 ชาติเกิดของลูกแก่ลูก หากลูกทำสิ่งใดที่เป็นไปในทางทำลายล้าง ลูกจะต้องทนทรมานต่อการลงโทษอย่างเต็มที่ อย่าพูดว่า: มองดูซิ ว่าอะไรเกิดขึ้น! ใครต้องการนั่งและคิดถึงชาติเกิดถัดไปในเวลานี้? มนุษย์ให้ท่านและทำบุญสำหรับชาติเกิดถัดไปของเขา ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกกำลังทำในเวลานี้เป็นไปสำหรับ 21 ชาติเกิดด้วยเช่นกัน ไม่ว่าอะไรก็ตามที่พวกเขาทำเป็นไปชั่วคราว พวกเขาได้รับผลรางวัลของสิ่งนั้นในนรกเท่านั้น ในขณะที่ลูกได้รับผลรางวัลในยูทอง มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ลูกประกาศสิทธิ์ในผลรางวัลของสวรรค์เป็นเวลา 21 ชาติเกิด ด้วยการทำตามศรัทธาในทุกประเด็น เรือของลูกก็ข้ามฟาก พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกนั่งอยู่ในดวงตาของท่านและพา ลูกข้ามฟากด้วยความสะดวกสบายอย่างมาก ลูกมีประสบการณ์ของความทุกข์อย่างใหญ่หลวง เวลานั้นพ่อพูดกับลูก: จดจำพ่อ! ลูกได้มาอย่างปราศจากร่างและเล่นบทบาทของลูกและเวลานี้ลูกต้องกลับไป นี่คือนิรันดร์ของลูก ผู้ที่มีความหยิ่งโสของวิทยาศาสตร์ไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ แต่ละดวงวิญญาณเป็นเช่นดวงดาวที่เล็กมากและมีบทบาทที่เป็นนิรันดร์, ไม่สูญสลายลูกบันทึกไว้ภายใน บทบาทนั้นไม่สามารถสิ้นสุดลง พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้สร้างและนักแสดงหลักด้วยเช่นกัน พ่อมาทุกๆ วงจรเพื่อเล่นบทบาทของพ่อ มีคำกล่าวว่าดวงวิญญาณสูงสุดมีจิตใจและสติปัญญา และท่านคือผู้มีชีวิตและเต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าท่านคืออะไร เช่นที่ลูกดวงวิญญาณคือดวงดาว พ่อคือดวงดาวเช่นกัน ลูกจดจำพ่อในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกันเพราะลูกไม่มีความสุข พ่อมาและพาลูกกลับบ้านไปกับพ่อ พ่อคือผู้นำทางของลูกด้วยเช่นกัน พ่อดวงวิญญาณสูงสุดพาลูกดวงวิญญาณกลับบ้าน ดวงวิญญาณนั้นเล็กยิ่งกว่ายูง เป็นในเวลานี้ที่ลูกได้รับความเข้าใจนี้ ท่านอธิบายทุกอย่างอย่างชัดเจนมาก พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกเป็นนายของโลก แต่พ่อเก็บบุญแจ้ไปสู่เทพนิมิตไว้กับตัวเอง พ่อไม่ได้ให้สิ่งนี้กับใคร ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาบุญแจ้เป็นประโยชน์กับพ่อเท่านั้น พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกบริสุทธิ์และมีค่าควรแก่การได้รับการกราบไหว้ มายาทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์และเป็นผู้กราบไหว้ พ่ออธิบายอย่างมากให้แก่ลูกทั้งหมด แต่ผู้ที่รอบรู้เท่านั้นที่จะเข้าใจ เครื่องเล่นเทพนี้เป็นสิ่งที่ดีมาก อย่างแน่นอนลูกต้องฟังมุรลี ลูกคือลูกที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง บาบารู้สึกมีความกรุณาอย่างมากต่อโกปีก้าในบ่วงพันธะ พวกเขา มีประสบการณ์ของความทุกข์อย่างมากในการรับฟังมุรลีของบาบา ใครเล่าจะไม่ทำอะไรเพื่อเห็นแก่ความสุขของลูกๆ? ทั้งวันทั้งคืนบาบาใส่ใจเกี่ยวกับโกปีก้าในหมู่บ้าน บางครั้งท่านไม่สามารถนอนจากการคิดหาว่ามีวิธีการใดที่จะนำมาใช้เพื่อที่ลูกเหล่านั้นจะสามารถได้รับการปลดปล่อยจากความทุกข์ อย่างไรก็ตามบางคนเตรียมการเพื่อติดกับในความทุกข์ บางคนเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดก และบางคนเพียรพยายามเพื่อหย่าขาดจากท่าน ทุกวันนี้โลกเลวร้ายมาก ลูกบางคนไม่แม้กระทั่งรู้ชื่อพ่อของเขา พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดอธิบายทุกอย่างอย่างชัดเจนมาก พ่อจะให้สมบัติมากมายแก่ลูกที่ลูกจะไม่มีวันไม่มีความสุขเลย ดังนั้นลูกควรทำให้หัวใจของลูกมีเมตตาและชี้หนทางสู่ความสุขนี้แก่ทุกคน ทุกวันนี้ทุกคนเฝ้าแต่ให้ความทุกข์แก่กัน อย่างไรก็ตามครูจะไม่เคยชี้หนทางไปสู่ความทุกข์ เขาเพียงแค่สอน การศึกษาคือแหล่งแห่งรายได้ เป็นไปด้วยการศึกษาที่ลูกกลับมามีค่าควรแก่การหาเลี้ยงชีพ แม้ว่าผู้คนจะได้รับมรดกจากแม่และพ่อของเขา สิ่งนั้นจะเป็นประโยชน์ใด? ยิ่งผู้คนมีสมบัติมากเท่าใด พวกเขาจะกระทำบาปมากเท่านั้น ก่อนหน้านั้นเมื่อผู้คนไปสู่การจาริกแสวงบุญ พวกเขามีความถ่อมตนอย่างมาก แต่ในเวลานี้บางคนแม้กระทั่งนำสุราติดไปและดื่มอย่างลึบๆ บาบา

เคยเห็นสิ่งนี้ บางคนไม่สามารถทำสิ่งใดได้โดยปราศจากสุรา อย่าได้ถามเลย! ทหารบางคนดื่มสุราอย่างมากก่อนที่จะไปต่อสู้ในสนามรบ ทหารเหล่านั้นไม่ได้วิตกเกี่ยวกับการถูกฆ่า พวกเขาคิดว่าดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง เวลานี้ลูกได้รับความรู้ว่าลูกต้องละทิ้งร่างที่สกปรกนี้ ในขณะที่พวกเขาไม่ได้มีความรู้นี้ อย่างไรก็ตามพวกเขาได้สร้างนิสัยของการฆ่าและการถูกฆ่า เราต้องการไปหาบাবาโดยการทำความเพียรพยายามของเราขณะที่นั่งที่นี้ นี่คือนั่งเก้า ในอากาศที่หนาวเย็นหนึ่งของงูก็แห้ง ดังนั้นงูจึงล่อคราบ ขณะที่เล่นบทบาทของลูกหนึ่งของลูกกลับมาเก่าและสกปรกอย่างมาก เวลานี้ลูกต้องละทิ้งร่างนี้ ลูกต้องกลับไปหาบาบา บาบาได้แสดงให้เห็นวิธีการที่จะทำสิ่งนี้คือ: มานมานะบาฟ! จดจำพ่อ ก็เท่านั้นเอง และลูกจะละร่างของลูกขณะที่นั่งอยู่ สิ่งนี้เกิดขึ้นกับชั้นยาสีด้วยเช่นกัน พวกเขาละร่างขณะที่นั่ง พวกเขาคิดว่าดวงวิญญาณต้องหลอมรวมเข้าไปในธาตุน้ำ และดังนั้นพวกเขานั่งและมีโยคะกับธาตุน้ำอย่างใดก็ตามพวกเขาไม่สามารถไปที่นั่น ในทำนองเดียวกันผู้คนไปและสังเวยตนเองที่คาลิ พวกเขาเพียงแค่ฆ่าตัวตาย บาบาก็ได้มองเห็นด้วยเช่นกันว่าชั้นยาสีละทิ้งร่างขณะที่นั่งในโยคะอย่างไร แต่นั่นคือการสละละทิ้งของหฐโยคะ พ่ออธิบายว่าลูกใช้ 84 ชาตีก่อเกิดอย่างไร ท่านให้ความรู้มากมายแก่ลูก แต่แทบจะไม่มีใครทำตามศรัทธา ด้วยการเข้ามาสู่สำนักที่เป็นร่าง, บางคนแม้กระทั่งเริ่มให้คำสั่งของเขาเองแก่พ่อ พ่ออธิบายว่า: ให้กลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ! นั่นคือดวงวิญญาณ บาบาท่านคือมหาสมุทรของความรู้ บาบาในเวลานี้ลูกจะทำตามคำแนะนำของพ่อ เท่านั้นเอง! ต้องใช้ความระมัดระวังอย่างยิ่งในทุกขั้นตอน ลูกเฝ้าแต่มีการทำความผิดพลาด แต่ลูกยังคงต้องเพียรพยายาม เฝ้าแต่จดจำพ่อที่ไหนก็ตามที่ลูกไป มีภาระที่ยิ่งใหญ่ของบาปกรรมบนศีรษะของลูก ลูกต้องชำระสะสางความทุกข์ทรมานของกรรม ความทุกข์ทรมานของกรรมนี้จะมาจากลูกไปจนกระทั่งเวลาสุดท้าย ด้วยการทำตามศรัทธา ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่บริสุทธิ์ ตามราชอยู่กับท่านด้วยเช่นกัน ดังนั้นท่านรับผิดชอบ เหตุใดลูกจึงแบกภาระไว้กับตนเองเมื่อพ่อกำลังนั่งอยู่ที่นี้? พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ต้องเข้ามาสู่หุ้มนุ่มของผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ บทบาทนี้ได้ถูกเล่นมานับครั้งไม่ถ้วนมาก่อนและจะเฝ้าแต่เล่นต่อไป นี่เรียกว่าความอัศจรรย์ อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตาเหนือโลก พ่อทางจิตพูดนมัสตแด่ลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีความเมตตาเช่นเดียวกับพ่อและปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์ ชี้หนทางไปสู่ความสุขแก่พวกเขา
2. อย่าได้กระทำการที่เป็นการทำลาย(ที่ผิด)ใดๆ สร้างรางวัลของลูกสำหรับ 21 ชาตีก่อเกิดบนพื้นฐานของการทำตามศรัทธา คงความระมัดระวังอย่างมากในทุกขั้นตอนที่ทำ

พร: ขอให้ลูกมีค่าควรแก่การได้รับพรจากพ่อและรับคุณประโยชน์ (faida) โดยการอยู่อย่างตระหนักรู้ในสัญญาของลูก (vaida) สัญญาอะไรก็ตามที่ลูกทำในจิตใจของลูก ในคำพูดและ ในการเขียน จงเก็บสิ่งเหล่านั้นไว้ในการตระหนักรู้ของลูก และลูกจะสามารถรับคุณประโยชน์เต็มจากคำสัญญาเหล่านั้น ตรวจสอบว่ากี่ครั้งที่ลูกได้ทำสัญญา และกี่ครั้งที่ลูกได้ทำตามคำสัญญา สัญญาและคุณประโยชน์: ขอให้สมดุระหว่างทั้งสองและลูกจะได้รับพรจากพ่อ ผู้ประทานพรเสมอไป เช่นที่ลูกมีความคิดที่สูงส่ง ดังนั้นจงทำการกระทำที่สูงส่งด้วยเช่นกัน และลูกจะกลายเป็นตัวของตัวเองสำเร็จ

คติพจน์: ทำให้ตนเองเป็นกระดกทิพย์ที่สะท้อนให้เห็นเพียงพ่อเท่านั้น นี่จะเรียกได้ว่าเป็นงานรับใช้ที่แท้จริง

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องกลายเป็นมูรลีสตาร์(ผู้เป่าขลุ่ย)เช่นเดียวกับพ่อ ลูกๆ มูรลีสตาร์เท่านั้นที่จะกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ พ่อพอใจกับลูกเช่นนั้น
- คำถาม:** สติปัญญาของลูกคนไหนที่มีความถ่อมตนมาก?
- คำตอบ:** สติปัญญาของผู้ที่ให้ทานเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายเป็นคนใจบุญที่แท้จริงและผู้ที่ป็นพนักงานขายที่ชาญฉลาดจะมีความถ่อมตนมากและสุภาพเรียบร้อยมากในการทำงานรับใช้ ลูกไม่ควรมีความหยิ่งยโสใดๆในขณะให้ทาน ลูกควรตระหนักอยู่เสมอว่าลูกกำลังให้ในสิ่งที่ชีพบาบาได้ให้แก่ลูก มีประโยชน์ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา
- เพลง:** ท่านคือแม่และพ่อ

โอมซานติ ชื่อของท่านไม่ได้รับการพิสูจน์เพียงแค่เล่นเพลงที่ร้องว่า “ท่านคือแม่และพ่อ” หากลูกเปิดเพลง “ขอคารวะต่อชีวา” ก่อนแล้วจากนั้นเล่นเพลง “ท่านคือแม่และพ่อ” พวกเขาจะมารู้จักความรู้นี้ ผู้คนไปที่วัด เมื่อพวกเขาไปที่วัดของลักษมีและนารายณ์ หรือวัดของกฤษณะ พวกเขาจะไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นของเหล่าเทพและพุดอย่างปราศจากความเข้าใจว่า “ท่านคือแม่และพ่อ” ดังนั้นหากลูกเริ่มเล่นเพลง “ขอคารวะต่อชีวา” จากนั้น “ท่านคือแม่และพ่อ” พวกเขาจะได้รู้จักคำสรรเสริญของท่าน เพลงเหล่านี้ดีสำหรับผู้ที่มาใหม่ เพลงเหล่านี้ทำให้ง่ายต่อการอธิบายให้แก่ผู้ที่มาใหม่ ชื่อของพ่อคือชีวา ไม่สามารถกล่าวว่าชีวาอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน มิฉะนั้นแล้ว คำสรรเสริญของทุกคนก็จะเหมือนกัน ชื่อของท่านนั้นคือชีวา ไม่มีใครอื่นสามารถตั้งชื่อให้ตนเองได้ว่าชีวา หนทางและวิธีการของท่านนั้นพิเศษสุด หนทางและวิธีการของท่านแตกต่างจากของมนุษย์และของเหล่าเทพอย่างสิ้นเชิง แม่และพ่อเท่านั้นที่สอนความรู้นี้ได้ ในหมู่ชั้นยาสซีไม่มีแม่เหตุนี้เอง พวกเขา(ชั้นยาสซี)จึงสอนราชาโยคะไม่ได้ พวกเขาไม่สามารถพุดว่า “ขอคารวะต่อชีวา” ให้แก่ใครได้ ลูกไม่สามารถพุดว่า “ขอคารวะต่อชีวา” ด้วยการอ้างอิงถึงผู้ที่มึนงงทั้งหมดยกเว้นชีวาทั้งหมดนี้ต้องได้รับการอธิบาย แต่ลูกทั้งหลายต่างลำดับกันไป บางครั้งแม้แต่ลูกก็ยังไม่พอใจกับบางประเด็น พวกเขาคิดว่าตนเองฉลาดมาก ในสิ่งนี้จะต้องมีความสะอาดภายในหัวใจ มันใช้เวลาที่จะพุดสิ่งๆเกี่ยวกับทุกสิ่ง และการเป็นผู้ที่มีสัจจะในทุกสิ่ง ด้วยการเข้ามาสู่สำนักที่เป็นร่าง ลูกก็จะมีความคุ้นเคย ฯลฯ และประเด็นอื่นๆมากมายก็จะถูกรวมไว้ในสิ่งนั้น ถึงกระนั้นก็ยังไม่มีลูกคนใดพุดได้ว่า ลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ มิฉะนั้น ลูกก็ได้รับสภาพการมาที่ตปไปแล้ว ทุกคนต่างลำดับกันไป ลูกบางคนไร้ค่า เป็นที่เข้าใจว่าใครกำลังทำงานรับใช้ของบาบา เมื่อพวกเขาป็นขึ้นมานบนัลลังก์หัวใจของชีพบาบาเท่านั้นพวกเขาจึงได้เข้ามาใกล้ชิดในสรวงปราสาทของรูद्रา และมีค่าควรแก่การนั่งอยู่บนบัลลังก์อีกด้วย ผู้ที่เป็นผู้ช่วยของพ่อของตนเองนั้นก็ยังเป็นลูกที่มีค่าที่ไต่ขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจของพ่อทางร่างของเขาเช่นกัน นี่คือการธุรกิจของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้น พ่อจะพึงพอใจกับผู้ที่ช่วยในธุรกิจของท่านด้วยเช่นกัน ลูกต้องซึมซับเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายและดลใจให้ผู้อื่นซึมซับสิ่งเหล่านั้นด้วย บางคนคิดว่าพวกเขาประกันตนเองแล้ว พวกเขาจะได้รับรางวัลจากสิ่งนั้น ที่นี้ลูกต้องให้ทานแก่ผู้คนมากมาย จงเป็นคนใจบุญเหมือนพ่อด้วยการให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย พ่อมาเพื่อเติมเต็มอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ ไม่ใช่เรื่องของทรัพย์สินสมบัติ พ่อชอบลูกที่มีค่าเท่านั้น หากลูกไม่รู้วิธีที่จะทำธุรกิจนี้ ลูกจะถูกเรียกว่าเป็นลูกของมูรลีสตาร์ ผู้เป็นนักธุรกิจได้อย่างไรเล่า ลูกควรละอายใจถ้าลูกไม่ทำธุรกิจใดๆเลย เมื่อนักธุรกิจเห็นว่า*เชลล์แมน*คนใดฉลาด เขาก็จะเสนอความเป็นหุ้นส่วนให้แก่*เชลล์แมน*คนนั้น ลูกจะไม่สามารถรับหุ้นส่วนแบบนั้นได้ ด้วยการทำธุรกิจนี้สติปัญญาของลูกจะถ่อมตนมาก ด้วยการงานรับใช้สติปัญญาของลูกจะละเอียดอ่อนอย่างมาก บาบาและมามาถ่ายทอดประสบการณ์ของท่านเอง บาบาเป็นผู้เดียวที่สอนลูก ลูกรู้ว่าบาบาผู้นี้ซึมซับความรู้ดีมาก และยังให้มูรลียอดเยี่ยมอีกด้วย อัจชะ ชีพบาบาอยู่ในผู้นี้ ถึงอย่างไร ท่านก็คือมูรลีสตาร์ แต่บาบาผู้นี้ยังรู้ทุกสิ่งด้วย มิฉะนั้นแล้วท่านจะรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงเช่นนั้นได้อย่างไรเล่า บาบาอธิบายแล้วว่า ลูกต้องคิดเสมอว่าชีพบาบา คือผู้ที่พุดความรู้นี้ ด้วยการจดจำชีพบาบา ลูกจะได้รับประโยชน์ ชีพบาบาเข้ามาในผู้นี้ มามาพุดต่างออกไป ในบุคลิกภาพของมามา ชื่อของท่านต้องได้รับการยกย่อง เพราะผู้หญิงต้องได้รับการยกย่อง มีคำกล่าวว่า “เธอเป็นอะไรก็ตาม เธอก็เป็นของฉัน” ดังนั้นฉันจึงต้องดูแลเธอ สามคือผู้ที่พุดสิ่งนี้ ภรรยาจะไม่พุดว่า “ไม่ว่าเขาจะเป็นเช่นไรก็ตาม เขาก็เป็นของฉัน” พ่อพุดว่า “ไม่ว่าลูกจะเป็นเช่นไรก็ตาม ลูกก็เป็นของพ่อ” ดังนั้นพ่อจึงต้องดูแลลูก ชื่อของพ่อได้รับการยกย่อง ถึงอย่างไรชื่อของพ่อก็ได้รับการยกย่องที่นี้ จากนั้นชื่อของชัคตีก็ต้องได้รับการยกย่อง พวกเขาได้รับโอกาสที่ดีมากที่จะทำ

งานรับใช้ แต่ละวันงานรับใช้จะง่ายดายมาก มีความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา กลางวันและกลางคืน ยุคทองและยุคเงิน คือกลางวันของความสุข ยุคทองแดงและยุคเหล็กคือกลางคืนของความทุกข์ ไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทอง สิ่งนี้ ง่ายดายมากแต่หากไม่ได้อยู่ในโชคของลูกแล้ว ลูกจะซึมซับสิ่งนี้ไม่ได้ ลูกได้รับประเด็นที่ง่ายดายมาก จงไปอธิบายสิ่ง เหล่านี้ให้แก่เพื่อนและญาติของลูก จงยกระดับครอบครัวของลูก ลูกคือผู้ที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัว ดังนั้นลูกจึง อธิบายประเด็นเหล่านี้ให้พวกเขาฟังได้ง่ายดายมาก พ่อเหนือโลกผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิต ท่านยัง เป็นครูและสัตกูรูอีกด้วย คนอื่นที่เหลือทั้งหมดตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมานั้นได้นำทุกคนลงมาสู่ความตกต่ำ ดวง วิญญาณบาปที่ตกต่ำอยู่ในยุคเหล็ก ไม่มีการพูดถึงดวงวิญญาณบาปในยุคทอง เวลานี้มีคนหลังค่อม ผู้ที่มีสติปัญญาเป็น หินและดวงวิญญาณบาปเช่นอัชฌิ ครึ่งวงจรถูกเรียกว่าสวรรค์ จากนั้นความเลื่อมใสศรัทธาจึงเริ่มขึ้นและสภาพที่ตกต่ำ ของลูกก็เริ่มต้น แน่หนอนว่าลูกต้องตกลงมา จากผู้ที่เป็นของสุริยวงศ์ ลูกตกลงมา และมาเป็นของจันทร์ราวงค์ แล้วลูกก็ ตกลงมาอย่างต่อเนื่อง ทุกคนที่ลูกพบตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมานั้นได้นำลูกลงมา เวลานี้ลูกๆเท่านั้นที่รู้เรื่องนี้ แต่ละวัน ลูกจะได้รับพลังกำลังอย่างต่อเนื่อง ลูกยังต้องสร้างวิธีที่จะอธิบายให้แก่นักปราชญ์และนักบวชด้วย ในที่สุด แน่หนอนว่า พวกเขาจะเข้าใจว่าทำไมพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดจึงไม่สามารถอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้ มีประเด็นมากมายที่ ลูกใช้อธิบายได้ ในตอนแรก ความเลื่อมใสศรัทธาไม่มีสิ่งเจือปน จากนั้นก็มีสิ่งเจือปน เพราะองศาเริ่มลดลง เวลานี้ไม่มี องศาเหลืออยู่เลย ในรูปภาพต้นไม้และวงจรวงศาแสดงให้เห็นด้วยว่าองศาของสวรรค์ลดลงอย่างไร การอธิบายสิ่งเหล่านี้ ง่ายดายที่สุด อย่างไรก็ตาม หากไม่ได้อยู่ในโชคของลูกแล้ว ลูกก็ไม่สามารถอธิบายได้ ลูกไม่ได้มีสำนึกดวงวิญญาณ ลูก ยังคงติดกับอยู่ในร่างเก่าของตน พ่อพูดว่า จงจัดความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดออกจากร่างเก่าของลูก และคิดว่าตนเป็นดวง วิญญาณ หากลูกไม่มีสำนึกดวงวิญญาณ ลูกจะไม่ได้รับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง นักเรียนจะไม่ต้องการอยู่เป็นคนสุดท้าย ตลอดเวลา เพื่อนและญาติทุกคน ครูและเพื่อนนักเรียนของเขาก็จะเข้าใจว่าเขาไม่ใส่ใจต่อการศึกษาเล่าเรียน ที่นี้ก็ยัง เข้าใจได้ว่าคนที่ไม่ทำตามศรััทหมั้นสภาพของเขาจะเป็นอย่างไร ทุกคนเข้าใจได้ว่า ใครจะเป็นปวงประชาและใครจะเป็น สาวใช้และคนรับใช้ พ่ออธิบายว่า จงให้ประโยชน์แก่เพื่อนและญาติๆของลูก นี่คือกฎ เมื่อมีพี่ชายที่อาวุโสกว่าอยู่ในบ้าน จึงเป็นหน้าที่ของเขาที่จะช่วยเหลือผู้ที่อ่อนวัยกว่า นี่คือความหมายของ “บุญเริ่มต้นที่บ้าน” พ่อพูดว่า ทรัพย์ของลูกจะไม่ ลดลงด้วยการให้ทาน หากลูกไม่ได้ให้ทานทรัพย์ ลูกก็จะไม่ได้รับทรัพย์และลูกก็จะไม่ได้รับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกได้ รับโอกาสที่ดีมาก ลูกต้องมีความเมตตา ลูกยังต้องมีความเมตตาต่อชั้นยาสซีและนักปราชญ์ด้วย พูดกับพวกเขาว่า จงมา และทำความเข้าใจ ท่านไม่รู้จักรัพ่อเหนือโลกของท่าน ผู้เดียวที่ให้มรดกแห่งความสุขเสมอแก่ชาวบาร์ตทุกวงจร ไม่มีใครรู้ เรื่องนี้ ผู้คนพูดว่าแม้แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลก็ยังตกต่ำคดโกง แล้วใครจะทำให้พวกเขาสูงส่งได้เล่า ทุกวันนี้ ชุมชนของ นักปราชญ์ได้รับความเคารพอย่างมากมาย เมื่อลูกเขียนถึงพวกเขาว่าพ่อมีความเมตตาแม้แต่พวกเขา(นักปราชญ์และ นักบวช) พวกเขาจะรู้สึกประหลาดใจ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ชื่อของลูกจะได้รับการยกย่อง ผู้คนจำนวนมากจะมาหาลูก อย่างต่อเนื่องและจะมีนิทรรศการมากมาย ในที่สุด บางคนจะตื่นขึ้นมาอย่างแน่หนอน แม้แต่ชั้นยาสซีก็จะตื่น พวกเขาจะไป ที่ไหนอีกเล่า มีร้านเดียวเท่านั้น การปรับปรุงพัฒนามากมายจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง รูปภาพที่ดีจำนวนมากจะถูกทำขึ้น เพื่อให้ลูกอธิบายแก่ผู้คนได้เข้ามาเรียนรู้ เมื่อกองฟางกำลังลุกไหม้ ผู้คนจะตื่นขึ้นมา แต่เนิ่นก็จะสายเกินไป สิ่งเดียวกันนี้ ใ้กับลูกๆ ลูกจะวิ่งได้ไกลเพียงใดเล่าในเวลาสุดท้าย แม้แต่ในการแข่งขัน บางคนวิ่งช้าในตอนแรก มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้น ที่จะชนะรางวัล นี่ก็ยังคงเป็นการแข่งม้าของลูกเช่นกัน ดวงวิญญาณที่มีความรู้นี้เป็นที่ต้องการสำหรับการวิ่งแข่งในการ จารึกแสงบุญทางจิตนี้ การจดจำพ้อยังเป็นความรู้ด้วยใช้ใหม่ คนอื่นๆไม่มีความรู้นี้ มนุษย์จะเป็นเหมือนเพชรด้วยความ รู้นี้ และด้วยความไม่รู้พวกเขาจะเป็นเหมือนเปลือกหอย พ่อมาเพื่อสร้างรางวัลที่สาโตประธานของลูก ต่อมา รางวัลนี้จะ ค่อยๆลดลงไป ลูกควรซึมซับประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดแล้วค่อยสร้างการกระทำ ลูกๆต้องเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ บาร์ตได้รับการ ชนนานนามว่าผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ เพราะลูกอุทิศร่างกาย จิตใจและทรัพย์ให้พ่อที่นี้ แล้วพ่อก็ยังอุทิศทุกสิ่งให้ลูกด้วย มีผู้ให้ทาน ที่ยิ่งใหญ่จำนวนมากในบาร์ต มนุษย์ที่เหลือทั้งหมดนั้นติดกับอยู่ในศรัทธาที่มงาย ที่นี้ลูกเข้ามาสู่การลี้ภัยของพระเจ้า รา วันทำให้ลูกไม่มีความสุข ดังนั้นลูกจึงลี้ภัยมาอยู่กับราม(พระเจ้า) ลูกทุกคนเคยอยู่ในกระท่อมแห่งความทุกข์ เวลานี้ลูกจะ ไปสู่กระท่อมที่ปลอดจากความทุกข์ นั่นคือไปสวรรค์ ลูกลี้ภัยมาอยู่กับพ่อผู้สร้างสวรรค์ บางคนถูกบังคับให้มาสมัยเป็น เด็ก พวกเขาไม่มีประสบการณ์กับความทุกข์ในที่ลี้ภัยแห่งนี้ สิ่งนั้นไม่ได้อยู่ในโชคของเขา พวกเขาต้องการลี้ภัยอยู่กับมายา ราวัน เป็นเรื่องที่น่าอัศจรรย์ยิ่งที่พวกเขาต้องการออกไปจากที่ลี้ภัยของพระเจ้าแล้วไปสู่ตักของมายา ราวัน เพลง “ขอ คารวะต่อชีวา”นั้นดีมาก ลูกเล่นเพลงนี้ได้ ผู้คนไม่เข้าใจความหมายของเพลงนี้ ลูกพูดได้ว่าลูกสามารถอธิบายความหมาย ที่ถูกต้องแม่นยำของเพลงนี้ได้ตามศรััทหมั้น พวกเขาเพียงเล่นกับตุ๊กตาอยู่ต่อไป ตามละครแล้ว ลูกยังจะได้รับความ ช่วยเหลือจากเพลงเหล่านี้ด้วย หากลูกเป็นของพ่อแต่ไม่สามารถทำงานรับใช้ได้เป็นอย่างดี ลูกจะนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ ของท่านได้อย่างไรเล่า ลูกบางคนไร้ค่าและเป็นสาเหตุของความทุกข์มากมาย ที่นี้ หากแม่ของลูกตายไป จงกินฮาลวา แม้

ว่าภรรยาของลูกตายก็ให้กินฮาลา ลูกจะไม่ร้องไห้คร่ำครวญ ลูกต้องอยู่อย่างมั่นคงในละคร มาแม่และبابาจะไปและลูกที่พิเศษมากก็ยิ่งจะไปล่วงหน้าด้วย แต่ละคนต้องเล่นบทบาทของตน มีอะไรที่จะต้องวิตกกังวลเล่า เราสังเกตการละเล่นนี้ อย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง สภาพของลูกควรเบิกบานแจ่มใสเสมอ แม้แต่بابาก็มีความห่วงใย กฎพูดว่าพวกเขาจะมาอย่างแน่นอน ไม่ใช่ว่ามาแม่และبابาสมบูรณ์พร้อมแล้ว สภาพที่สมบูรณ์พร้อมจะมาในเวลาสุดท้าย ปัจจุบันไม่มีใครเรียกตนเองได้ว่าสมบูรณ์พร้อม เคยมีความสูญเสีย มีความขัดแย้ง มีข่าวลือเกี่ยวกับบีเคในหนังสือพิมพ์ ทั้งหมดนั้นยังเคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้วเช่นกัน แล้วจะมีอะไรให้วิตกกังวลเล่า ลูกจะได้รับสภาพ 100% ของลูกในเวลาสุดท้าย ลูกจะไต่ขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจของพ่อได้เมื่อลูกมีความเมตตาและทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนตนเอง หากลูกประกันตนเอง นั่นก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง เพราะลูกทำสิ่งนั้นเพื่อตนเอง ลูกต้องให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้เหล่านี้แก่ผู้อื่น หากลูกไม่จดจำพ่ออย่างเต็มที่ ภาระของبابาบนศีรษะของลูกก็จะเพิ่มขึ้น ผู้ที่มีค่านั่นเป็นสิ่งที่ต้องการสำหรับอธิบายในนิทรรศการ พวกเขาต้องฉลาดมีความสุขสันต์อย่างมากในการจดจำระลึกถึงตอนกลางคืน ลูกต้องจดจำเจ้าบ่าวทางจิตผู้นั้นในชั่วโมงเช้าตรู่ บาบ่า ทานอ่อนหวานอย่างยิ่ง! ดูลิ ลูกเคยเป็นอะไรและทานกำลังทำให้ลูกเป็นอะไร! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้หัวใจของลูกจริงแท้อยู่เสมอ พูดสัจจะเสมอ และอยู่อย่างจริงแท้ในทุกสิ่งเสมอ อย่ามีสำนึกที่เป็นร่างและคิดว่าตนเองฉลาดมาก อย่าได้มีความหยิ่งยโส
2. จงเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและเฝ้าสังเกตดูการละเล่นนี้ อยู่อย่างมั่นคงในละคร อย่าได้วิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งใด จงรักษาสภาพของลูกให้เบิกบานแจ่มใสอยู่เสมอ

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจผู้ที่ได้รับอำนาจของอาณาจักรโลกด้วยการมีอำนาจของการปกครองตนเอง ผู้ที่มีอำนาจของการปกครองตนเองในเวลานี้ นั่นคือ ผู้ที่กลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนืออวัยวะประสาทสัมผัสของพวกเขา สามารถได้รับอำนาจของอาณาจักรโลก เพียงผู้ที่มีอำนาจของการปกครองตนเองเท่านั้นที่สามารถได้รับอำนาจของอาณาจักรโลก ดังนั้นตรวจสอบว่า ฉัน ดวงวิญญาณนี้เป็นนายของพลังของดวงวิญญาณของฉัน : จิตใจ สติปัญญาและสันสการ์ จิตใจของฉันควบคุมฉัน หรือฉันควบคุมจิตใจของฉัน สันสการ์ของฉันไม่ได้ดึงรั้งฉันไปสู่ตัวของพวกเขาเองใช่ไหม สภาพของผู้ที่มีสิทธิ์ต่อการปกครองตนเองนั้น เป็นสภาพของนายผู้ทรงอำนาจเสมอ ผู้ที่ไม่มีพลังใดขาดหายไป

คติพจน์: เมื่อลูกเก็บกุญแจของทรัพย์ที่มีค่าทั้งหมด "เมร่า บาบ่า" (بابาของฉัน) ไว้กับลูก ไม่มีสิ่งใดอื่นสามารถดึงดูดลูกได้

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าใด, ลีออบนสติปัญญาของลูกจะเปิดขึ้นมากตามนั้น ผู้ที่ลืมการจดจำระลึกถึงพ่อช้าแล้วช้าเล่า พวกเขาคือลูกที่ไม่มีโชค
- คำถาม:** สิ่งใดคือพื้นฐานของการสะสมในบัญชีของลูก? รายได้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด อยู่ในสิ่งใด?
- คำตอบ:** ลูกสะสมในบัญชีของลูกด้วยการให้ทาน มากเท่าใดก็ตามที่ลูกให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้อื่น รายได้ของลูกเฝ้าแต่เพิ่มขึ้นมากตามนั้น ลูกหารายได้ที่ใหญ่หลวงด้วยการศึกษามูรลี มูรลีนีคือการเปลี่ยนลูกให้สวยงามจากน่าเกลียด เวทมนต์ของพระเจ้านั้นอยู่ในมูรลี เป็นไปด้วยการศึกษามูรลีที่ลูกกลับมาั่งคั่งอย่างมาก
- เพลง:** เราต้องทำตามหนทาง ซึ่งเราอาจล้มลงและต้องอยู่อย่างระมัดระวัง

โอม ซานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ว่า: ลูกๆ ลูกต้องล้มลงและลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวัง การลืมพ่อช้าแล้วช้าเล่าหมายถึงการล้มลง และการจดจำพ่อคือการอยู่อย่างระมัดระวัง มายาทำให้ลูกลืมพ่อ นี่คือประเด็นใหม่ใช่ไหม? ในความเป็นจริงไม่มีใครสามารถลืมพ่อของเขา ภรรยาจะไม่เคยลืมสามีของเธอเลย ที่นที่พวกเขาหมั่นหมายกัน โยคะของสติปัญญาของพวกเขาที่เชื่อมโยงกันและกัน ไม่มีเรื่องของการลืม สามีคือสามีและพ่อคือพ่อ เวลานี้ผู้นี้คือพ่อที่ไม่มีตัวตนและเรียกว่าเจ้าบ่าวด้วยเช่นกัน ผู้เลื่อมใสศรัทธาเรียกว่าเจ้าสาว เวลานี้ทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่มีพระเจ้าเดียวเท่านั้น ผู้เลื่อมใสศรัทธาเรียกว่าเจ้าสาวและพระเจ้าเรียกว่าเจ้าบ่าว ในทำนองเดียวกันผู้เลื่อมใสศรัทธาเรียกว่าลูกๆ และพระเจ้าเรียกว่าพ่อ เวลานี้สามีเหนือสามีทั้งหมดและพ่อของพ่อทั้งหมดคือผู้เดียว ในความเป็นจริงดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อของทุกๆ ดวงวิญญาณ ในขณะที่แต่ละคนมีพ่อทางร่างแตกต่างกันไป พ่อสูงสุดเหนือโลกซึ่งเป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือพระเจ้าเดียวเท่านั้น, ชื่อของท่านคือชีพบบา หากลูกเพียงใส่ที่อยู่บนซองจดหมายว่า: พระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ, กรุณาอบุแล้วบอกข้าว่าจดหมายของลูกจะมาถึงที่นี่ไหม? ลูกต้องเขียนชื่อบนซองจดหมายนั้น ผู้นั้นคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ชื่อของท่านคือชีวา ผู้คนพูดถึงคาสี มีวัดชีวาที่นั่น อย่างแน่นอนท่านต้องเคยไปอยู่ที่นั่นเช่นกัน พวกเขาแสดงให้เห็นรามไปที่นั่นและที่นั่น และคานธีไปที่นั่นและที่นั่น ดังนั้นเป็นสิ่งที่แท้จริงที่มีภาพลักษณ์ของชีพบบาที่นั่นและที่นั่น อย่างไรก็ตามท่านไม่มีตัวตน ท่านเรียกว่าพ่อ ไม่มีใครอื่นสามารถเรียกว่าพ่อของทั้งหมด ท่านคือพ่อของบราห์มา วิษณุและชางก้าด้วยเช่นกัน ชื่อของท่านคือชีวา มีวัดของท่านที่คาสีและมีวัดของชีวาในอัจเจนด้วยเช่นกัน ไม่มีใครรู้ว่าเหตุใดวัดมากมายได้ถูกสร้างขึ้นให้ท่าน ในทำนองเดียวกันผู้ที่กราบไหว้ลักษมีและนารายณ์พูดว่าพวกเขาเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ แต่ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดสวรรค์คงอยู่หรือพวกเขากลายเป็นนายของสวรรค์อย่างไร หากผู้กราบไหว้บูชาไม่รู้ชื่อของผู้ที่พวกเขากราบไหว้ สิ่งนี้จะเรียกว่าศรัทธาที่มงายใช่ไหม? ที่นี้ด้วยเช่นกันแม้ว่าลูกบางคนพูดว่า “บาบา” ลูกยังไม่มีการตระหนักรู้จักที่สมบูรณ์ ลูกไม่รู้จักแม่และพ่อ ผู้ที่กราบไหว้บูชาลักษมีและนารายณ์กราบไหว้บูชาพวกเขา พวกเขาไปที่วัดของชีวาและร้องเพลงสรรเสริญท่านด้วยเช่นกันว่า: ท่านคือแม่และพ่อ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าเป็นแม่และพ่อของพวกเขาอย่างไรหรือท่านกลายเป็นสิ่งนั้นเมื่อใด ชาวบาร์ตเองก็ไม่ได้เข้าใจสิ่งใดเลย ชาวคริสต์และชาวพุทธ ฯลฯ จดจำพระคริสต์และพระพุทธเจ้า พวกเขาสามารถบอกในทันทีถึงชีวประวัติของพวกเขาว่าพระคริสต์มาเวลานั้นเวลานี้เพื่อก่อตั้งศาสนาคริสต์ ในขณะที่ชาวบาร์ตไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับผู้ที่พวกเขากราบไหว้ พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับชีวา บราห์มา, วิษณุและชางก้า หรือแม่ของชาวโลก (จากัดอัมบา) หรือพ่อของชาวโลกหรือลักษมีและนารายณ์ พวกเขาเพียงเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาทั้งสองเท่านั้น พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับชีวประวัติของพวกเขา พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ดวงวิญญาณทั้งหลายว่า: เมื่อลูกได้อยู่ในยุคทอง, ลูก ดวงวิญญาณและร่างกายของลูกนั้นบริสุทธิ์ ลูกเคยปกครองที่นั่น ลูกรู้ทุกอย่างแท้จริงลูกเคยปกครองที่นั่นและแล้วในขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิดและมีประสบการณ์ของ 84 ชาติเกิด, ลูกสูญเสียอาณาจักรและจากสวยงามลูกกลับมาที่น่าเกลียด ลูกเคยสวยงามแต่เวลานี้ลูกกลับมาน่าเกลียด ทุกวันนี้พวกเขาสร้างรูปภาพของนารายณ์สีน้ำเงินเข้มเช่นกัน ดังนั้นจึงบ่งบอกว่าภุชณะนั้นเคยเป็นนารายณ์ อย่างไรก็ตามผู้คนไม่เข้าใจประเด็นเหล่านี้เลย ยาดาวาสเคยเป็นผู้ที่ประดิษฐ์ชิปนาอูธ และมรราวาสและพันดาวาสเป็นพี่น้องกัน พี่น้องเหล่านี้เป็นเช่นปีศาจ ขณะที่พี่น้องเหล่านี้เคยสูงส่ง พี่น้องเหล่านี้เคยเป็นเช่นปีศาจด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม พ่อทำให้พวกเขาสูงส่งเป็นพี่น้องที่สูงส่ง ดังนั้นอะไรเกิดขึ้นกับพี่น้องทั้งสองกลุ่ม? อย่างแน่นอนเคยมีชัยชนะสำหรับพันดาวาส ในขณะที่มรราวาสถูกทำลาย ในขณะที่นั่งอยู่ที่นี้ แม้ว่าพวกเขาพูดว่า “มาแม่และบาบา” แต่พวกเขาก็ไม่รู้จักท่านทั้งสอง พวกเขาไม่ได้ทำตามศรัทธาของพ่อ พวกเขาไม่รู้ว่าเป็นบาบา กำลังสอนราชาโยคะแก่พวกเขา พวกเขาไม่สามารถคงรักษาศรัทธานั้นได้ เนื่องจากการอยู่ในสำนักที่เป็นร่าง, พวกเขา

จดจำเพื่อนฝูงญาติมิตร ฯลฯ ทางร่างของพวกเขานี้ที่ลูกต้องจดจำเพื่อที่ปราศจากร่าง นี่คือประเด็นใหม่ที่ไม่มีมนุษย์ใดสามารถอธิบายได้ แม้ว่าขณะที่นั่งอยู่ที่นี้กับแม่และพ่อ บางคนไม่ได้ตระหนักรู้จักท่าน สิ่งนี้น่าอัศจรรย์ แม้ว่าพวกเขาถือกำเนิดที่นี่, พวกเขาไม่ได้ตระหนักรู้จักท่าน เพราะท่านไม่มีตัวตน พวกเขาไม่สามารถเข้าใจท่านอย่างชัดเจน และพวกเขาไม่ได้ทำตามการชี้นำของท่าน ดังนั้นพวกเขาก็กลายเป็นผู้ที่วิ่งหนีไป แม้กระทั่งหลังจากประหลาดใจในความรู้ หากพวกเขาไม่ได้ตระหนักรู้จักผู้ที่ให้มรดกแห่งสวรรค์สำหรับ 21 ชาติเกิดแก่พวกเขา พวกเขาก็วิ่งหนีไป ผู้ที่ตระหนักรู้จักพ่อกล่าวได้ว่ามีโชค เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์ มีความทุกข์อย่างใหญ่หลวงในโลกใช้ไหม? ไม่ว่ากรณีใดก็ตามอาณาจักรนี้ตกต่ำคดโกง ตามละครหลังจาก 5000 ปี จะมีโลกที่ตกต่ำคดโกงเช่นเดียวกันนี้อีกครั้ง แล้วพ่อจะมาอีกครั้งเพื่อก่อตั้งอาณาจักรที่บริสุทธิ์และสูงส่งของอำนาจการปกครองของยุคทอง ลูกกลายเป็นเทพจากมนุษย์ นี่คือโลกของมนุษย์ โลกของเทพคงอยู่ในยุคทอง ที่นี้มีมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ เหล่าเทพที่บริสุทธิ์คงอยู่ในยุคทอง มีเพียงผู้ที่กลายเป็นบราห์มินเท่านั้นที่สิ่งนี้ได้รับการอธิบาย ผู้ที่กลายเป็นบราห์มินจะเฝ้าแต่ได้รับการอธิบาย ไม่ใช่ทุกคนจะกลายเป็นบราห์มิน ผู้ที่กลายเป็นบราห์มินคือผู้ที่กลายเป็นเทพในภายหลัง หากพวกเขาไม่กลายเป็นบราห์มิน พวกเขาไม่สามารถกลายเป็นเทพได้ ทันทีที่พวกเขาพูดว่า “มาแม่และبابา” พวกเขาก็เข้ามาสู่สกุลบราห์มิน แล้วทุกสิ่งก็ขึ้นอยู่กับว่าพวกเขาทำความเพียรพยายามที่จะศึกษาเล่าเรียนมากเพียงใด อาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้ง อับราฮัมและพระเยซู ฯลฯ ไม่ได้ก่อตั้งอาณาจักร พระคริสต์มาเพียงลำพังและเข้ามาในร่างของบางคนเพื่อก่อตั้งศาสนาคริสต์ แล้วดวงวิญญาณผู้ที่ เป็นของศาสนาคริสต์ก็เฝ้าแต่ตามเขาลงมาจากเบื้องบน เวลานี้ดวงวิญญาณชาวคริสต์ทั้งหมดอยู่ที่นี้ เวลานี้, เป็นเวลาสุดท้าย, ที่ทุกคนต้องกลับบ้าน พ่อกลายเป็นผู้นำทางสำหรับทุกคนและปลดปล่อยพวกเขาจากความทุกข์ พ่อคือผู้ปลดปล่อยและผู้ชี้นำทางสำหรับมนุษยชาติทั้งหมด ท่านจะพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไป ดวงวิญญาณไม่สามารถกลับบ้านเพราะการอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ โลกที่ไม่มีตัวตนนั้นบริสุทธิ์ใช้ไหม? เวลานี้โลกที่มีตัวตนนี้ไม่บริสุทธิ์(ตกต่ำ) เวลานี้ใครจะสามารถชำระพวกเขาทั้งหมดได้เพื่อที่พวกเขาจะสามารถกลับไปสู่โลกที่ไม่มีตัวตน เหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา: โอ พระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ ได้โปรดมา! พระเจ้าผู้เป็นพ่อมาและบอกเราว่า ท่านมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เมื่อทั้งโลกกลับมาตกต่ำ พวกเขาเฝ้าแต่สร้างระเบิดและลูกกระสุน ฯลฯ เพื่อที่จะฆ่ากันและกัน ในด้านหนึ่งพวกเขากำลังสร้างระเบิดและในอีกด้านหนึ่งจะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติ, น้ำท่วม, แผ่นดินไหว ฯลฯ ไฟจะแลบและผู้คนจะล้มป่วย แล้วป่วยต้องถูกทำขึ้น! ป่วยนั้นทำมาจากขยะใช้ไหม ทั้งโลกจำเป็นต้องมีป่วยเพื่อที่จะผลิตพิษผลชิ้นหนึ่ง เพียงบาร์ตเท่านั้นที่คงอยู่ในยุคทอง ผู้คนมากมายจะถูกทำลายในเวลานี้ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อก่อตั้งอาณาจักรเทพ ทุกสิ่งและผู้คนอื่นจะถูกทำลายและแล้วลูกที่เหลือจะไปสวรรค์ ทุกคนนั้นจดจำสวรรค์แต่ไม่มีใครรู้ว่าสวรรค์อยู่ที่ไหน เมื่อบางคนตาย พวกเขาพูดว่าเขาได้ไปสวรรค์ แต่หากบางคนตายในยุคเหล็ก อย่างแน่นอนเขาจะกลับมาใช้ชาติเกิดในยุคเหล็กใช้ไหม? บางคนไม่แม้กระทั่งมีสำนึกน้อยนิดนี้ แม้ว่าพวกเขาถูกให้สัญญาดอกเตอร์ทางปรัชญา ฯลฯ แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใด มนุษย์เคยมีค่าควรแก่การมีชีวิตอยู่ในวัด นั่นคือมหาสมุทรแห่งน้ำนม ในขณะที่ในเวลานี้คือมหาสมุทรของยาพิษ เป็นพ่อผู้ที่อธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ท่านต้องสอนมนุษย์ ท่านนั้นไม่ได้สอนสัตว์ พ่ออธิบายว่า: ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว เช่นมนุษย์ที่ร่ำรวยเฟอร์นิเจอร์ของเขาก็เป็นเช่นนั้น ผู้ที่ยากจนมีหม้อดินเหนียว ในขณะที่ผู้ที่มั่งคั่งจะมีสิ่งของทางวัตถุมากมาย เป็นลูกผู้ที่มั่งคั่งในยุคทองดังนั้นลูกจึงมีปราสาทราชวังเพชรและทองคำ ไม่มีความสกปรกและไม่มียุ่งเหยิงใดๆ ฯลฯ ที่นั่น ที่นี้มีกลิ่นเหม็น เหตุนี้เองจึงมีการจุดธูป ที่นั่นมีกลิ่นหอมที่เป็นธรรมชาติของดอกไม้ ฯลฯ ที่นั่นไม่มีความจำเป็นใดที่จะจุดธูป ที่นั่นเรียกว่าสวรรค์! พ่อสอนลูกเพื่อที่จะทำให้อุปการะลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ มองดูซิว่าท่านนั้นธรรมดาเพียงใด! ลูกแม้กระทั่งลืมนึกถึงพ่อเช่นนี้ ลูกลืมท่านเพราะลูกไม่ได้มีศรัทธาอย่างสมบูรณ์ นี่เป็นเรื่องของความอับโชคขนาดไหนที่ลูกลืมพ่อและแม่ผู้ที่ลูกได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากท่าน พ่อมาและทำให้อุปการะลูกสูงส่งที่สุดเหนือทั้งหมด หากลูกไม่ได้ทำตามการชี้นำของแม่และพ่อเช่นนี้, ลูกจะถูกพิจารณาว่าไม่มีโชคอย่างที่สุดถึง 100% ทุกคนจะต่างลำดับกันไป นั่นมีความแตกต่างที่ใหญ่หลวงระหว่างการกลายเป็นนายของโลกรด้วยการศึกษาและการกลายเป็นสาวใช้หรือคนรับใช้ ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าลูกกำลังศึกษามากเท่าใด ที่แห่งอื่นผู้ก่อตั้งศาสนา มา เพื่อก่อตั้งศาสนาของพวกเขา ในขณะที่ ที่นี้มีแม่และพ่อเพราะนี่คือหนทางครอบครัว ซึ่งเคยเป็นหนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์และเวลานี้เป็นหนทางครอบครัวที่ไม่บริสุทธิ์ เมื่อลัทธิและนารายณ์เคยบริสุทธิ์ ลูกของพวกเขาที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าเราจะกลายเป็นอะไร แม่และพ่อทำให้อุปการะลูกสูงส่งอย่างมากและดังนั้นลูกควรทำตามท่าน เป็นบาร์ตที่เรียกว่าประเทศของแม่และพ่อ ในยุคทอง, ทุกคนเคยบริสุทธิ์ ในขณะที่ทุกคนไม่บริสุทธิ์ ได้มีการอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก มีการอธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนอย่างมาก แต่เมื่อลูกก็ยังไม่จดจำพ่อ และแล้วดังนั้นลอร์ดสติปัญญาของลูกนั้นก็ปิดลง ถึงแม้ว่าลูกรับฟังแล้วลูกละทิ้งการศึกษานี้ไป, ลอร์ดบสติปัญญาของลูกก็ถูกปิด ล็อคอย่างสิ้นเชิง ในโรงเรียนด้วยเช่นกันพวกเขาต่างลำดับกันไป มีคำกล่าวถึงสติปัญญาที่เป็นหินและสติปัญญาที่สูงส่ง ผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหินไม่เข้าใจสิ่งใด เพราะพวกเขาไม่ได้จดจำพ่อแม้กระทั่ง 5 นาทีในตลอดทั้งวัน หากพวกเขาจดจำ

ท่านเป็นเวลา 5 นาที ล้อคสติปัญญาของเขาจะเปิดขึ้นมากตามนั้น หากพวกเขาจะจดจำท่านมากขึ้น ล้อคจะถูกเปิดขึ้นอย่างเต็มที่ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับภาระจิตใจถึง ลูกๆ บางคนเขียนจดหมายมาหาบาบาและจำหน้าจดหมายว่า “บาบาที่รัก” หรือ “ดาต้าที่รัก” ถ้าหากลูกเพียงแต่ใส่ที่อยู่บนจดหมายว่า “ดาต้าที่รัก” และส่งจดหมายนั้น, จดหมายนั้นจะมาถึงหรือ? ลูกต้องเขียนชื่ออย่างแน่นอน? มีดาต้าและดาดีมากมายในโลก อัจชะ

วันนี้คือวันดีพวาลี ผู้คนเปิดบัญชีใหม่ในดีพวาลี ลูกคือบราห์มินที่แท้จริง พรหมณ์เหล่านั้นให้นักธุรกิจเปิดบัญชีใหม่ ลูกก็ต้องมีบัญชีใหม่ด้วยเช่นกัน แต่สิ่งเหล่านี้เป็นไปสำหรับโลกใหม่ บัญชีของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นบัญชีของการสูญเสีย(ขาดทุน)ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับซึ่งมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดและลูกได้รับความสงบและความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นที่นั่นและอธิบายประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัดเหล่านี้ แต่เพียงลูกๆ ผู้ที่ได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นจะสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เพียงกำมือเดียวจากหลายล้านเท่านั้นที่มาหาพ่อ บางคนขณะที่ก้าวไปก็เริ่มสูญเสียรายได้ของพวกเขา แล้วสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาสะสมมาก็ถูกยกเลิก บัญชีของลูกเพิ่มพูนขึ้นเมื่อลูกให้ทานแก่ผู้อื่น หากลูกไม่ได้ให้ทาน รายได้ของลูกก็ไม่ได้เพิ่มขึ้น ลูกเพียรพยายามเพื่อเพิ่มรายได้ของลูก สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อลูกให้ทานแก่ผู้อื่นเท่านั้น และทำให้พวกเขาสามารถได้รับคุณประโยชน์ การให้คำแนะนำของพ่อแก่บางคนหมายถึงการสะสม หากลูกไม่ได้ให้คำแนะนำของพ่อ, ลูกก็ไม่ได้สะสมสิ่งใด รายได้ของลูกนั้นยิ่งใหญ่อย่างที่สุด ลูกสามารถหารายได้ที่แท้จริงด้วยการศึกษามูรลี แต่ลูกเพียงต้องรู้ว่าเป็นมูรลีของใคร ลูกๆ รู้สิ่งนี้ด้วยเช่นกันว่าผู้ที่กลับมาเกลียดแล้วนั้นต้องรับฟังมูรลีเพื่อที่จะกลับมาสวยงาม “มีเวทมนตร์ในมูรลีของท่าน” พวกเขาพูดถึงเวทมนตร์ของพระเจ้า ดังนั้นมีเวทมนตร์ของพระเจ้าในมูรลีเหล่านี้ เป็นในเวลานี้ที่ลูกมีความรู้นี้ เหล่าเทพไม่ได้มีความรู้นี้ เมื่อพวกเขาไม่ได้มีความรู้นี้ ดังนั้นผู้ที่มาหลังจากพวกเขาจะมีความรู้ได้อย่างไร? คัมภีร์ทั้งหมดที่ถูกเขียนขึ้นในภายหลังจะถูกทำลายหมดด้วยเช่นกัน กิตะที่แท้จริงของลูกนั้นน้อยนิดอย่างมาก ในขณะที่ในโลกมีกิตะมากมายหลายแสน ในความเป็นจริงรูปภาพนั้นที่เป็นกิตะที่แท้จริง พวกเขาไม่สามารถเข้าใจได้มากจากกิตะเหล่านั้นเท่ากับที่พวกเขาสามารถเข้าใจจากรูปภาพเหล่านี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีมากและทำให้ตนเองเป็นผู้ที่มีโชค เพื่อที่จะกลายเป็นเทพ จงเป็นบราห์มินที่มั่นคง

2. ในการที่จะจดจำพ่อที่ปราศจากร่าง ให้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ฝึกฝนการลี้มร่างกายของลูก

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นโยกยุคต์(มีศีลปฏิบัติในโยคะ)อยู่เหนือสำนึกที่เป็นร่าง โดยการพิจารณาตัวลูกเองอย่างสม่ำเสมอว่าเป็นสารถิ์คู้และผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง

วิธีที่ง่ายดายที่จะกลับมาโยกยุคต์คือการเคลื่อนไปขณะพิจารณาตัวลูกเองอย่างสม่ำเสมอว่าเป็นสารถิ์คู้และผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง “ฉัน ดวงวิญญาณนี้เป็นผู้ที่ขบขี้พาหนะนี้” การตระหนักรู้นี้ทำให้ลูกละวางจากพาหนะของลูก ร่างกายของลูก และจากสำนึกที่เป็นร่างรูปแบบใดๆโดยอัตโนมัติ เมื่อลูกไม่มีสำนึกที่เป็นร่างใดๆ ลูกก็กลายเป็นโยกยุคต์อย่างง่ายดายและทุกการกระทำที่ลูกทำจะยุคติยุคต์ (ลูกต้องแม่นยำ) โดยการพิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นสารถิ์คู้ อวัยวะประสาทสัมผัสของลูกทั้งหมดจะอยู่ภายใต้การควบคุมของลูก ดวงวิญญาณเช่นนี้ไม่ถูกควบคุมโดยอวัยวะประสาทสัมผัสของเขา

คติพจน์: เพื่อที่จะเป็นดวงวิญญาณที่มีชัยชนะ ทำให้ "การใส่ใจ(paying attention)" และ “การฝึกฝนสิ่งนี้ (practicing this)” เป็นสันสการดั้งเดิมของลูก

*** โอม ชานติ ***

บุคลิกภาพของชีวิตบราห์มินคือการอยู่เหนือทุกคำถามและมีความพอใจอยู่เสมอ

วันนี้ บัพดาตาผู้ประทานการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดกำลังมองดูลูกๆของท่านผู้เป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ลูกได้มาซึ่งการบรรลุผลมากมายจากบัพดาตา และหากลูกต้องทำรายการของสิ่งเหล่านั้น มันก็จะเป็นรายการที่ยาวมาก และดังนั้นแทนที่จะพูดถึงรายการที่ยาว ลูกเพียงแค่พูดว่า: ไม่มีสิ่งใดขาดหายไปในชีวิตบราห์มินนี้ ดังนั้นบัพดาตามองเห็นว่าลูกมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลมากมาย มันเป็นรายการที่ยาวใช่ไหม? อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของชีวิตในทางปฏิบัติของผู้ที่ได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด? ลูกรู้อะไรไหม? สิ่งซึ่งบอกของการได้มาซึ่งการบรรลุผลคือบุคลิกภาพของความพอใจจะมองเห็นได้อย่างสม่ำเสมอบนใบหน้าและในกิจกรรมของพวกเขา มันเป็นบุคลิกภาพที่ดึงดูดใครบางคน ดังนั้นสิ่งซึ่งบอกของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดคือบุคลิกภาพของความพอใจ ซึ่งเรียกว่าความพอใจได้เช่นกัน อย่างไรก็ตามประกายของความพอใจที่ควรจะปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของเขาอย่างสม่ำเสมอไม่สามารถมองเห็นได้ บางครั้งพวกเขาพอใจ (prasanchit) และบางครั้งพวกเขาก็มีคำถาม (prasnachit) มีลูกอยู่สองประเภท ประเภทที่หนึ่งคือผู้ที่เป็นตัวคำถามและถามว่า “ทำไม? อะไร? อย่างไร? เมื่อไหร่? ทันที่สถานการณ์เกิดขึ้น พวกเขาคือผู้ที่เป็นตัวคำถาม และอีกประเภทหนึ่งคือผู้ที่เป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลอย่างสม่ำเสมอ นั่นคือ พวกเขาพอใจอย่างสมบูรณ์ พวกเขาจะไม่มีคำถามเกี่ยวกับสิ่งใดเลย เพราะพวกเขาเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ดังนั้นคำถาม “ทำไม? อะไร?” ทำให้เกิดความฉงนสนเท่ห์ และผู้ที่เต็มเปี่ยมจะไม่มีวันฉงนสนเท่ห์ บางสิ่งที่ว่างเปล่าย่อมไม่มั่นคง ดังนั้นให้ถามตนเองว่า: ฉันอยู่อย่างพอใจอยู่เสมอหรือไม่? ไม่ใช่แค่บางครั้ง แต่อย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ผู้ที่อยู่ในความรู้อาจเป็นเช่นนั้นอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ลูกไม่ได้พูดว่า “ใช่” ลูกยังคงคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้อยู่หรือไม่? หากขาดความพอใจนั้นก็หมายถึงขาดการได้มาซึ่งการบรรลุผล และการขาดการได้มาซึ่งการบรรลุผลหมายความว่ายังคงมีความปรารถนาอย่างใดอย่างหนึ่งเหลืออยู่ รากฐานของความอิจฉาคือความปรารถนาและการขาดการได้มาซึ่งการบรรลุผล ความปรารถนาที่ละเอียดอ่อนดึงดูดไปสู่การขาดการได้มาซึ่งการบรรลุผล ด้วยภาษาที่สูงส่ง ลูกพูดว่า: นั่นไม่ใช่ความปรารถนาของฉัน แต่ถ้ามันเกิดขึ้นก็คงจะดี อย่างไรก็ตามที่ใดมีความปรารถนาชั่วครว ทันที่ก็ไม่สามารถมีสิ่งที่ดีได้ ดังนั้นจงตรวจสอบดูว่ามีความปรารถนาในรูปแบบที่สูงส่งในชีวิตของลูกบนหนทางของความรู้หรือไม่ หรือว่ามีความปรารถนาที่หยาบหรือไม่ จะเห็นได้ว่าความปรารถนาที่หยาบเวลานี้ได้จบสิ้นลงแล้ว แต่แม้กระทั่งหลังจากที่ได้รับความรู้นี้แล้ว ความปรารถนาที่สูงส่งก็ยังคงอยู่ในรูปที่ละเอียดอ่อน ดังนั้นตรวจสอบสิ่งเหล่านี้ เวลานี้บัพดาตาปรารถนาที่จะทำให้อะไรทั้งหมดเต็มเปี่ยมและสมบูรณ์พร้อมเช่นเดียวกับพ่อ ไม่ว่าลูกจะมีความรักให้กับใครก็ตาม ก็ไม่ใช่เรื่องยากที่จะเป็นเหมือนกับคนๆนั้น

ลูกมีความรักอย่างมากมายต่อบัพดาตาหรือลูกเพียงแค่ว่ารักเฉยๆ (รักมากมาย) ลูกแน่ใจไหม? ดังนั้นมันเป็นเรื่องใหญ่ที่จะสละทิ้งบางสิ่งหรือเปลี่ยนบางสิ่งด้วยความรักหรือไม่? (มันไม่) ดังนั้นลูกมีการสละทิ้งอย่างสมบูรณ์แล้วหรือยัง? ลูกได้ทำในสิ่งที่พ่อต้องการและในสิ่งที่พ่อขอให้ลูกทำแล้วหรือยัง? ตลอดเวลาหรือไม่? มันจะไม่ทำสิ่งนี้เพียงบางครั้ง ลูกปรารถนาที่จะประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรตลอดไปหรือเพียงแค่บางครั้งเท่านั้น? ลูกปรารถนาที่จะประกาศสิทธิ์ตลอดไปใช่ไหม? ดังนั้นจึงมีความพอใจอยู่เสมอ อย่าให้มีความรู้สึกอื่นใดปรากฏบนใบหน้าหรือในกิจกรรมของลูก บางครั้งก็มีการกล่าวว่า: วันนี้อารมณ์ของซิสเตอร์คนนี้หรืออารมณ์ของบราเธอร์คนนี้แตกต่างออกไป บางครั้งลูกเองก็พูดว่า: วันนี้อารมณ์ของฉันแตกต่างออกไป ลูกจะเรียกสิ่งนี้ว่าอะไร? นั่นคือความพอใจอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ลูกหลายคนประสบกับความพอใจ (prashanta) ที่ขึ้นอยู่กับกรกยของของเขา (prashansa) อย่างไรก็ตามความพอใจนั้นเป็นเพียงชั่วครว วันนี้อารมณ์ของเขาจะมีความพอใจนั้น แต่มันจะจบสิ้นลงหลังจากที่เวลาผ่านไปสักระยะหนึ่ง ตรวจสอบดูเช่นกันว่าความพอใจของลูกไม่ได้ขึ้นอยู่กับคำยกย่องใดๆ นี่ก็เป็นเช่นเดียวกับที่พวกเขาก่อสร้างอาคารในปัจจุบัน พวกเขาใช้ทรายมากกว่าปูนซีเมนต์เล็กน้อย: มันผสมกัน ที่นี้ก็เหมือนกัน: รากฐานผสมปนเปกัน มันไม่ถูกต้องแม่นยำ แล้วถ้ามีพายุแม้เพียงเล็กน้อยในสถานการณ์ที่เป็นอันตรายใดๆหรือความผันแปรประเภทใดๆ มันจะจบสิ้นความพอใจของลูก ลูกไม่มีรากฐานเช่นนั้นใช่ไหม?

บัพดาตาได้บอกลูกก่อนหน้านี้แล้ว และเวลานี้ท่านกำลังเน้นย้ำถึงสิ่งนี้ว่าความปรารถนาในรูปแบบที่สูงส่งคือ ชื่อเสียง ความเคารพนับถือ และเกียรติยศ ลูกอาจจะรับการคำจูงจากรับใช้และต้องการให้ชื่อของลูกได้รับการยกย่องในงานรับใช้ที่

ลูกทำ อย่างไรก็ตามสิ่งที่เกี่ยวกับผู้ที่ทำงานรับใช้ในขณะที่วิ่งไล่ตามชื่อเสียงก็คือแม้ว่าพวกเขาจะเฝ้าแต่ทำงานรับใช้มากมายและดึงดูดผู้อื่นได้เป็นอย่างดี แต่ชื่อของพวกเขาที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณเพียงชั่วคราวเท่านั้น ผู้ที่ทำงานรับใช้บนพื้นฐานของการได้รับชื่อเสียงทำให้ชื่อของเขาไปอยู่ด้านหลังของรายชื่อของผู้ที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง เพราะพวกเขารับประทานผลไม้ดิบซึ่งจะไม่มีวันสุกเลย ดังนั้นลูกจะรับประทานผลไม้ที่สุกได้อย่างไรหากลูกรับประทานผลไม้ดิบเข้าไปแล้ว? ลูกทำงานรับใช้และได้รับชื่อเสียง นั่นคือผลไม้ที่ยังไม่สุก หรือลูกมีความปรารถนา ฉันได้ทำงานรับใช้มากมาย และฉันเป็นเครื่องมือในการทำงานรับใช้มากที่สุด ดังนั้นผู้ที่ทำงานรับใช้บนพื้นฐานของการได้มาซึ่งชื่อเสียงคือผู้ที่รับประทานผลไม้ดิบ มันจะมีผลอะไรในผลไม้ที่ยังไม่สุกหรือไม่? ลูกคิดว่า: ฉันทำงานรับใช้มากมาย และดังนั้นฉันควรได้รับความนับถืออันเนื่องมาจากผลนั้น นั่นไม่ใช่ความนับถือ (มาน) แต่เป็นความหยิ่งยโส (อภิมาน) ที่ใดที่มีความหยิ่งยโสที่นั่นไม่สามารถมีความพอใจได้ เกียรติยศที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการได้รับเกียรติในหัวใจของบรรพดา แต่ลูกจะได้รับเกียรติในหัวใจของดวงวิญญาณอื่นๆ ดวงวิญญาณเหล่านั้นคือผู้ที่รับหรือเป็นนายผู้ประทาน ไม่ใช่ผู้ประทาน ดังนั้นหากลูกปรารถนาที่จะได้รับเกียรติแล้วจึงได้รับเกียรติของลูกในหัวใจของบรรพดาอยู่เสมอ ความปรารถนาที่สูงส่งทั้งหมดเหล่านั้นไม่ปล่อยให้ลูกกลายเป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผล และบุคลิกภาพของความพอใจจึงไม่ปรากฏให้เห็นบนใบหน้าหรือในกิจกรรมของลูกอยู่เสมอ หากในสถานการณ์ใดก็ตาม อารมณ์ของความพอใจของลูกเปลี่ยนไป นั่นก็ไม่ใช่ความพอใจที่ถาวร อารมณ์ของชีวิตบราห์มินคืออารมณ์ที่ร่าเริงสดชื่นแจ่มใสและระมัดระวังอยู่เสมอ อย่าเปลี่ยนอารมณ์ของลูก อย่างไรก็ตามในคำพูดที่สูงส่ง ลูกพูดว่า: วันนี้ฉันต้องการอยู่อย่างสันโดษ ทำไมลูกถึงต้องการสิ่งนี้? ลูกต้องการที่จะก้าวออกไปจากการทำงานรับใช้หรือการอยู่กับครอบครัว และลูกพูดว่าลูกต้องการความสงบและสันโดษ วันนี้อารมณ์ของฉันเป็นอย่างนี้ ดังนั้นอย่าได้เปลี่ยนอารมณ์ของลูก อาจจะมีเหตุผลบางอย่าง แต่ลูกคือผู้ที่เปลี่ยนเหตุผลเป็นการแก้ไขปัญหาหรือผู้ที่ติดกับอยู่กับเหตุผล? ลูกคือผู้ที่หาทางแก้ไขปัญหา ลูกได้ทำสัญญาอะไร? ลูกเป็นผู้ทำสัญญาให้หรือไม่? แล้วลูกได้ทำสัญญาอะไร? ที่ลูกจะเปลี่ยนแม้กระทั่งอารมณ์ของวัตถุธาตุ ลูกต้องเปลี่ยนแปลงวัตถุธาตุเช่นกัน แล้วผู้ที่เปลี่ยนวัตถุธาตุจะไม่สามารถเปลี่ยนอารมณ์ของเขาได้หรือไม่? อารมณ์ของลูกเปลี่ยนไปหรือไม่? บางครั้งลูกเปลี่ยนอารมณ์ของลูกหรือไม่? แล้วลูกพูดว่าลูกชอบที่จะไปนั่งริมฝั่งมหาสมุทร ไม่ใช่มหาสมุทรแห่งความรู้ แต่เป็นมหาสมุทรทางกายภาพ ลูกต่างชาติทำสิ่งนี้ให้หรือไม่? หรือลูกจะพูดว่า ฉันไม่รู้ว่าเป็นเพราะเหตุใด แต่วันนี้ฉันรู้สึกเหงามาก แล้วรูปรวมของพ่อไปไหน? ลูกแยกตนเองจากพ่อหรือไม่? ลูกแยกตนเองจากการอยู่ในรูปรวมกัน สิ่งนี้เรียกว่าความรักหรือไม่? อันที่จริงแล้ว การอยู่ใน "อารมณ์ไม่ดี" เป็นเรื่องที่ร้ายแรงมาก แต่ถึงแม้จะเปลี่ยนอารมณ์อยู่เรื่อยๆ ก็ไม่ใช่เรื่องดี ผู้ที่มีอารมณ์ไม่ดีแสดงเกมที่หลากหลาย บรรพดาเห็นว่าพวกเขาแสดงเกมมากมายให้กับขี้นิยร์ของเขาและแม้กระทั่งกับเพื่อนของเขา อย่าได้เล่นเกมเช่นนั้น เพราะบรรพดาความรักมากมายต่อลูกทุกคน ไม่ใช่ว่าบรรพดาต้องการเพียงแค่วงศ์วานเครื่องมือพิเศษที่จะกลายเป็นเช่นเดียวกับพ่อเท่านั้น และไม่ได้ใส่ใจว่าดวงวิญญาณอื่นจะกลายเป็นสิ่งนั้นหรือไม่ ไม่เลย บรรพดาต้องทำให้ทุกคนทัดเทียม: นี่คือการรักของบรรพดา ลูกรู้วิธีที่จะให้การตอบสนองของการรักหรือไม่? หรือลูกจะให้ผลตอบแทนของสิ่งนี้กลับมาด้วยเกมที่ชุกช่นร้ายกาจของลูก? บางครั้งลูกแสดงเกมที่ชุกช่นร้ายกาจ และบางครั้งลูกแสดงการตอบสนองโดยการทัดเทียม เวลานั้นได้จบสิ้นลงแล้วในขณะนี้

เวลานี้ลูกกำลังเฉลิมฉลองไดอามอนจูปีลีใช้ไหม? หลังจากอายุ 60 ปี โดยทั่วไปลูกจะเริ่มเข้าสู่วัยเกษียณ ลูกไม่ใช่เด็กเล็กๆอีกต่อไป แต่อยู่ในสภาพที่ปลดเกษียณ นั่นคือลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ ผู้ที่รู้ทุกสิ่ง เต็มไปด้วยความรู้ มีพลัง และประสบความสำเร็จ ดังนั้นเช่นที่ลูกเต็มไปด้วยความรู้ตลอดเวลา ลูกก็มีพลังและประสบความสำเร็จด้วยเช่นกันใช่ไหม? เหตุใดบางครั้งลูกถึงไม่ประสบความสำเร็จ? อะไรคือสาเหตุของสิ่งนี้? อันที่จริงแล้วความสำเร็จเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของลูกทั้งหมด ลูกพูดเช่นนั้นใช่ไหม? ลูกเพียงแค่พูดถึงหรือลูกมีความเชื่อมั่นในสิ่งนี้ด้วยเช่นกันหรือไม่? แล้วทำไมลูกถึงไม่ประสบความสำเร็จ? อะไรคือเหตุผลสำหรับสิ่งนี้ในเมื่อมันเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของลูก? แล้วเหตุใดลูกถึงขาดการได้มาซึ่งสิทธิ์นี้หรือขาดประสบการณ์กับสิ่งนี้? เหตุผลสำหรับสิ่งนี้คืออะไร? บรรพดาได้เห็นว่าลูกส่วนใหญ่ปล่อยให้ความคิดที่อ่อนแอเกิดขึ้นมาล่วงหน้า ฉันไม่รู้ว่าจะสิ่งนี้จะเกิดขึ้นหรือไม่ ความคิดที่อ่อนแอของลูกเหล่านี้ไม่ปล่อยให้ลูกกลายเป็นตัวของความพอใจ แต่ทำให้ลูกเป็นตัวของคำถาม “จะเกิดขึ้นหรือไม่? มันจะไม่เกิดขึ้นใช่ไหม? จะเกิดอะไรขึ้น? ฉันไม่รู้ถ้า...” ความคิดเหล่านี้กลายเป็นกำแพง และความสำเร็จก็ซ่อนอยู่หลังกำแพงนี้ คติพจน์ของลูกคือ: ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาย่อมมีชัยชนะ เมื่อสิ่งนี้คือคติพจน์ของเวลานี้ มันจึงเป็นไปสำหรับเวลาในปัจจุบันไม่ใช่ในอนาคต ในเมื่อนี้คือคติพจน์สำหรับเวลาปัจจุบัน ลูกควรจะคงไว้ซึ่งสิ่งใดตลอดเวลา? ความพอใจหรือเต็มไปด้วยคำถาม? ดังนั้นมายาจึงกระจ่ายใยของความคิดที่อ่อนแอของลูกเองและลูกกลับมาติดกับอยู่ในใยของลูกเอง จบสิ้นใยของความคิดที่อ่อนแอด้วยสำนึกนี้: “ฉันมีชัยชนะ” อย่าได้ติดกับอยู่กับสิ่งนั้นแต่จงจบสิ้นสิ่งนั้น ลูกมีพลังที่จะจบสิ้นสิ่งนั้นหรือไม่? อย่าจบสิ้นสิ่ง

นั้นอย่างช้าๆ แต่ทำสิ่งนั้นทันทีในหนึ่งวินาที อย่าปล่อยให้วันนี้เติบโต เมื่อลูกติดกับอยู่ในวันนี้ มันเป็นเรื่องที่ยากมากที่จะปล่อยมันไป “ชัยชนะเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของมัน” “ความสำเร็จเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของมัน” สิทธิ์โดยกำเนิดนี้เป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของพระเจ้าซึ่งไม่มีใครสามารถแย่งชิงไปจากฉันได้ ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาเช่นนั้นจะอยู่อย่างพอใจอยู่เสมออย่างง่ายดายและโดยอัตโนมัติ พวกเขาไม่จำเป็นต้องทำงานหนักสำหรับสิ่งนี้

เหตุผลประการที่สองสำหรับการขาดความสำเร็จคืออะไร? ลูกเองก็บอกผู้อื่นให้ใช้เวลา ความคิด และทรัพยากรสมบัติของเขาไปในทางที่มีค่า การใช้บางสิ่งไปในทางที่มีค่าหมายถึงการได้มาซึ่งความสำเร็จ พื้นฐานของความสำเร็จคือใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่า หากลูกไม่ประสบความสำเร็จ นั่นเป็นเพราะลูกไม่ได้ใช้สมบัติที่มีค่าอย่างใดอย่างหนึ่งในทางที่มีค่า เหตุนี้เองลูกจึงไม่ประสบความสำเร็จ มีสมบัติที่มีค่ามากมายและลูกรู้ถึงรายการของสมบัติที่มีค่าทั้งหมดใช่ไหม? ดังนั้นให้ตรวจสอบดูว่าสมบัติใดที่ลูกไม่ได้ใช้ในทางที่มีค่าและเพียงแต่สูญเสียไป แล้วลูกจะประสบความสำเร็จโดยอัตโนมัติ นี่คือมรดกและพรด้วยเช่นกัน ใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่าและบรรลุความสำเร็จ ลูกรู้วิธีที่จะใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่าหรือไม่? แล้วลูกประสบความสำเร็จไหม? การใช้บางสิ่งในทางที่มีค่าคือเมล็ดและความสำเร็จคือผลของมัน หากเมล็ดนั้นดี มันก็เป็นไปไม่ได้สำหรับลูกที่จะไม่ได้รับผลใดๆจากเมล็ดนั้น จะต้องมีการบางสิ่งบางอย่างที่ขาดหายไปในการใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่า เพราะด้วยเหตุนี้เองลูกจึงไม่ได้รับผลของความสำเร็จ ดังนั้นลูกต้องทำอะไร? รักษาบุคลิกภาพของความพอใจของลูกไว้อย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่พอใจจะมีประสบการณ์ที่ดีมาก อันที่จริงเมื่อลูกมองเห็นคนที่มีความพอใจ พวกเขาก็จะดูสวยงามมาก มันรู้สึกดีมากที่จะเป็นมิตรกับพวกเขาและนั่งพูดคุยกับพวกเขา ในขณะที่ถ้าหากมีใครบางคนที่มาถามคำถามมากมาย ลูกก็จะรู้สึกเบื่อหน่าย ดังนั้นจงรักษาเป้าหมายในสิ่งที่ลูกจะต้องกลายเป็น อย่าเป็นผู้ที่ถามคำถามมากมาย แต่เป็นผู้ที่มีความพอใจ

วันนี้เป็นวันสุดท้ายของฤดูกาล แล้วในท้ายที่สุดสิ่งที่ทำในวันสุดท้ายคืออะไร? เมื่อมีใครก็ไปพบชายผู้ในวันสุดท้ายพวกเขาจะทำอะไร? พวกเขาจะส่งเวทย์ทุกสิ่ง แล้วลูกจะทำอะไร? ส่งเวทย์การเป็นตัวของตัวเอง “ทำไมสิ่งนี้ถึงเกิดขึ้น? เกิดอะไรขึ้น?...”? ไม่ เมื่อลูกเต็มไปด้วยความรู้ จึงไม่ควรมีคำถามใดๆว่า “ทำไม” หรือ “อะไร” ดังนั้นตั้งแต่วินาทีนี้เป็นต้นไป จงส่งเวทย์คำถามที่ไร้ประโยชน์เหล่านั้นทั้งหมด จะเป็นการประหยัดเวลาของลูกและเวลาของผู้อื่นด้วย เวลาของดาตก็ถูกใช้ไปกับสิ่งนี้เช่นกัน: ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น? นี่คืออะไร? สิ่งนี้เป็นไปได้อย่างไร? ดังนั้นประหยัดเวลาในสิ่งนี้ ประหยัดเวลาของตนเองและของผู้อื่นด้วย สะสมในบัญชีออมทรัพย์ของลูก แล้วรับประทาน และดื่ม และอยู่อย่างสบายเป็นเวลา 21 ชั่วโมง ลูกจะไม่ต้องสะสมสิ่งใดที่นั่น ดังนั้นลูกได้ส่งเวทย์สิ่งนี้แล้วหรือยัง หรือลูกจะยังคงคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้อยู่? หากลูกต้องการที่จะคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ลูกสามารถทำได้ ถามตนเองว่า สิ่งนี้จะเป็นอย่างไรรู้? ฉันสามารถทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? ลองคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้สักครู่ ทำงานนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ถามตนเองให้มากที่สุดเท่าที่ลูกต้องการในหนึ่งนาทีก่อนที่จะถามตนเองหรือไม่? ลูกส่งเวทย์เหล่านั้นด้วย หรือลูกเพียงแค่ถามคำถาม? ลูกตอบคำถามสำหรับอนาคตทั้งหมดเสร็จแล้วหรือยัง? (หลังจากความเจ็บปวดหนึ่งนาทีก่อน) ลูกได้ทำสิ่งเหล่านั้นเสร็จสิ้นแล้วหรือ? (ฮาจิ) อย่าเพียงแค่พูดว่า “ใช่เสร็จแล้ว” เพียงเพื่อประโยชน์ของสิ่งนั้น ลูกมีประสบการณ์มาเป็นเวลานานแล้วว่าการถามคำถามหมายถึงการกลับมาที่มีความทุกข์และทำให้ผู้อื่นมีความทุกข์ ดังนั้นจงรักษาเกียรติแห่งศรัทธาและสิทธิ์โดยกำเนิดของลูกและลูกจะมีความสุขทุกสิ่งเมื่อลูกไม่คำนึงถึงเกียรตินี้ลูกก็จะกลับมาที่มีความทุกข์ ลูกเข้าใจไหม? ลูกเข้าใจสิ่งนี้อย่างชัดเจนหรือไม่? หรือลูกพูดว่าตอนนี้ลูกเข้าใจ แต่เมื่อลูกกลับไปต่างประเทศลูกจะพูดว่ามันเป็นเรื่องยากหรือไม่? มันไม่ได้เป็นเช่นนั้นใช่ไหม? อ้อชะ

บทเรียนของการกลับมาปราศจากร่างในหนึ่งวินาทีมันคงหรือไม่? เข้าสู่การขยายตัวสักครู่หนึ่งแล้วหลอมรวมตัวเองเข้ากับสสารในช่วงเวลาถัดไป (บรรดาดาตดำเนินการฝึกดริล) อ้อชะ. ฝึกฝนสิ่งนี้ต่อไปอย่างต่อเนื่อง

ถึงดวงวิญญาณทั้งหมดในทุกทิศทางที่เปลี่ยนแปลงตนเองจากการเป็นตัวของตัวเอง ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งผู้มีบุคลิกภาพของความพอใจอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่ตระหนักถึงชัยชนะและสิทธิ์โดยกำเนิดของเขา ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่เป็นตัวของการจดจำระลึกถึง ถึงดวงวิญญาณที่ใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่าและจึงบรรลุความสำเร็จได้อย่างง่ายดาย ถึงดวงวิญญาณที่ใกล้ชิดกับพ่อ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบรรดา

ถึงลูกดับเบิลฟอเรนเนอร์ในทุกทิศทางที่อยู่ในญาณมากกว่าสิบปี ขอแสดงความยินดีเป็นพิเศษ และความรัก และความระลึกถึงพวกเขา

บัปเตดาพบกับดาดี: บัปเตดามีความคิดอยู่เสมอสำหรับลูกดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือที่เป็นมรดกของครอบครัว: "ขอให้ลูกมีชีวิตอยู่ตลอดไป ขอให้ลูกโอบน้อมอยู่เสมอและทำให้ผู้อื่นโอบน้อม" ลูกกำลังทำให้ร่างกายของลูกทำงานด้วยพลังของทาปาเซีย และบัปเตดาก็มีความใส่ใจมากกว่าที่ลูกมี ดังนั้นตอนนี้ตามเวลาไม่มีการทัวร์ที่รวดเร็ว ไปอย่างสบายและกลับอย่างสบาย ขณะนี้สถานการณ์ของโลกก็เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วเช่นกัน บัปเตดาไม่ได้ห้ามไม่ให้ลูกทำงานรับใช้ แต่บอกให้ลูกรักษาสมดุล ชีวิตของทุกคนอยู่ในร่างกายของลูก (ของดาดี) หากร่างกายของลูกแข็งแรงดี งานรับใช้ที่ดีก็เกิดขึ้นได้ ดังนั้นจงทำงานรับใช้ให้มากแต่อย่ากดดันตัวเอง ผลักดันตนเองเล็กน้อย จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อลูกกดดันตัวเองมากเกินไป? แบตเตอรี่เหลือน้อย ดังนั้นจากนี้ไปมันจะเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องรักษาสมดุล อย่าคิดว่า: ให้นั้นทำในปีนี้ เพราะฉันไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ไม่เลย ลูกต้องมีชีวิตอยู่และทำให้ผู้อื่นโอบน้อม เวลานี้เป็นบทบาทของลูกใช่ไหม? ดังนั้น เข้าใจบทบาทของลูกแล้วผลักดันตัวเอง แต่ผลักดันตัวเองในขณะที่รักษาสมดุลไว้ โอเคไหม? อย่าจัดโปรแกรมเร็วๆด่วนๆว่าจะอยู่ในสถานที่หนึ่งเป็นเวลาสองวัน และในวันที่สาม ลูกจะต้องไปยังสถานที่อื่น ไม่ มันยังไม่ใช้เวลาสำหรับเรื่องนั้น เมื่อถึงเวลาเช่นนั้น ลูกจะต้องเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆสี่แห่งในหนึ่งวัน แต่ยังไม่ถึงเวลา อัจชะ

พร: : ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่พอใจที่นำคุณธรรมที่สูงส่งออกมา โดยการส่งเวทย์ขอบกพร่องทั้งหมดของลูกในไฟบูชายัญ

ในเทศกาลดีปาวาลีจะให้ความใส่ใจเป็นพิเศษกับเรื่องความสะอาดและการหารายได้ ในทำนองเดียวกัน ลูกต้องรักษาเป้าหมายที่จะมีความสะอาดในทุกวิถีทางและต้องหารายได้ด้วยเช่นกันและกลายเป็นดวงวิญญาณที่พอใจ ด้วยความพอใจเท่านั้นที่ลูกสามารถนำเอาคุณธรรมที่สูงส่งทั้งหมดของลูกออกมาได้ จากนั้นการส่งเวทย์ขอบกพร่องจะทำโดยอัตโนมัติ จบสิ้นความอ่อนแอ ขอบกพร่อง ความรู้สึกของการไร้พลัง และธรรมชาติที่เปราะบางที่ยังคงอยู่ในตัวลูก และตอนนี้เปิดบัญชีใหม่ สวมเสื้อผ้าใหม่ของชั้นสการใหม่และเฉลิมฉลองดีปาวาลีที่แท้จริง

คติพจน์: จงเชื่อฟังพ่อ และในเวลาที่คุณต้อง พระเจ้ายังคงช่วยเหลือลูกต่อไปในทางที่แฝงตัว

*** โอม ซานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ดิพมาลา (เทศกาลแห่งแสง) ที่แท้จริงของลูกจะอยู่ในโลกใหม่ เหตุนี้เองลูกไม่ควรมีความอยากปรารถนาใดที่จะเห็นเทศกาลที่ล่องลอยของโลกลูกเก่านี้
- คำถาม:** ลูกคือหงส์ที่สูงศักดิ์ สิ่งใดคือหน้าที่ของลูก?
- คำตอบ:** หน้าที่หลักของลูกคือการคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวและเชื่อมโยงของสติปัญญาของทุกคนกับพ่อผู้เดียว ลูกกลับมาบริสุทธิ์และทำให้ทุกคนกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องอยู่อย่างซื่อตรงอยู่ในงานของการเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพอย่างสม่ำเสมอ ลูกต้องปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์ กลายเป็นผู้นำทางและชี้หนทางไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่พวกเขา
- เพลง:** ด้วยการพบท่าน เราได้พบทั้งโลก พื้นดิน และท้องฟ้าทั้งหมดเป็นของเรา

โอมซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงนี้ ลูกๆ พูดว่าลูกนั้นกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของอาณาจักรแห่งสวรรค์ของลูก ไม่มีใครสามารถเผาอาณาจักรนั้น ไม่มีใครสามารถขโมยสิ่งนั้นไปจากเรา ไม่มีใครสามารถชนะที่จะเอามรดกนั้นไปจากเราได้ ดวงวิญญาณได้รับมรดกจากพ่อและพ่อเช่นนี้ลูกเรียกว่าเป็นแม่และพ่ออย่างแท้จริง เพียงผู้รู้จักแม่และพ่อเท่านั้นที่สามารถมาสู่สถาบันนี้ พ่อก็พูดด้วยเช่นกันว่า: พ่อเปิดเผยตนเองเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าลูกๆ และสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกๆ มาและทำให้พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นของพวกเราในขณะที่มีชีวิต ลูกๆ ได้รับการนำมาเลี้ยงดูขณะที่มีชีวิต ลูกเป็นของพ่อและพ่อเป็นของลูก เหตุใดลูกจึงเป็นของพ่อ? ลูกพูดว่า: บาบารากลายเป็นของท่านเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์จากท่าน โอเคลูก อย่าได้หย่าขาดจากพ่อเช่นนั้น มิฉะนั้น สิ่งใดจะเป็นผลลัพธ์? ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์ของอาณาจักรแห่งสวรรค์ บาบามาและมากลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี ดังนั้น ลูกต้องทำความเพียรพยายามและประกาศสิทธิ์ในมรดกเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม ขณะทำความเพียรพยายาม ลูกบางคนหย่าขาดจากพ่อและแล้วไปและติดกับในกิเลสและตกลงไปสู่นรก นรกคือนรกและสวรรค์คือสวรรค์ ลูกพูดว่า: เราทำให้พ่อเป็นของเราเพื่อที่จะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ตลอดเวลาเพราะในปัจจุบันเราอยู่ในนรก จนกระทั่งพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อ ผู้สร้างสวรรค์มา ไม่เช่นนั้นก็ไม่มีใครสามารถไปสวรรค์ได้ ชื่อของท่านคือพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อ ลูกรู้จักสิ่งนั้นในเวลานี้ พ่อพูดว่า: ลูกๆ เข้าใจว่าอย่างแท้จริงที่ลูกได้มาหาพ่อเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากท่านเช่นที่ลูกเคยทำเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว อย่างไรก็ตาม ขณะที่ก้าวไป พายุของมายาทำลายลูกอย่างสิ้นเชิง และแล้วลูกก็หยุดศึกษาเล่าเรียน นั่นคือ ลูกตายหากหลังจากเป็นของพระเจ้าลูกปล่อยมือของท่าน ก็หมายความว่าลูกได้ตายจากโลกใหม่และกลับไปสู่โลกเก่า เป็นเพียงพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อเท่านั้น ผู้ที่ปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ของนรก ที่กลายเป็นผู้นำทางของลูกและพาลูกไปสู่บ้านของความเงียบสงบที่แสนหวานที่ซึ่งเราดวงวิญญาณมา และแล้วท่านก็ให้อาณาจักรของสวรรค์ที่แสนหวานแก่เรา พ่อมาเพื่อให้สองสิ่ง: การหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ยุคทองคือดินแดนแห่งความสุขและยุคเหล็กคือดินแดนแห่งความทุกข์และดินแดนที่ซึ่งเราดวงวิญญาณจากมาก็คือดินแดนแห่งความสงบ พ่อ นั่นคือผู้ประทานความสงบและผู้ประทานความสุขสำหรับอนาคต ก่อนอื่น เราจากดินแดนที่ไร้ความสงบนี้แล้วไปสู่ดินแดนแห่งความสงบนั้นลูกเรียกว่าบ้านของความเงียบสงบที่แสนหวาน เราอาศัยอยู่ที่นั่น เป็นดวงวิญญาณที่พูดว่า: นั่นคือบ้านที่แสนหวานของเรา และแล้ว ด้วยการศึกษาความรู้ในเวลานี้ เราจะได้รับอาณาจักรแห่งสวรรค์ ชื่อของพ่อคือพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อ ผู้ปลดปล่อย ผู้นำทาง ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ผู้ที่เต็มไปด้วยความปิติ มหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านมีเมตตาด้วยเช่นกัน ท่านมีเมตตาต่อทุกคน ท่านมีเมตตาต่อวัตถุธาตุด้วยเช่นกัน ทุกคนได้รับการปลดปล่อยจากความทุกข์ แม้กระทั่งสัตว์ ฯลฯ ก็มีประสบการณ์ของความทุกข์ หากลูกฆ่าสัตว์ สัตว์นั้นจะมีประสบการณ์ของความทุกข์ ใช่ไหม? พ่อพูดว่า: พ่อปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์ ไม่ใช่เพียงมนุษย์ อย่างไรก็ตาม พ่อจะไม่พาสัตว์เหล่านั้นกลับไปกับพ่อ สิ่งนี้อ้างอิงถึงมนุษย์ มีเพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนี้ผู้เดียวเท่านั้น ที่เหลือทั้งหมดนำลูกไปสู่ความตกต่ำ ลูกๆ รู้พ่อว่าที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่จะให้ของขวัญของสวรรค์หรือดินแดนแห่งการหลุดพ้นแก่ลูก ท่านให้มรดกแก่ลูก สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อผู้เดียว ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดจดจำพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ชาวคริสต์จดจำพระเจ้าด้วยเช่นกัน ซิวาคือพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อ ท่านผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้และความปิติ ลูกๆ เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ ลูกนั้นต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกัน บางคนเป็นเช่นที่ว่าไม่ว่าลูกตกต่ำระดับประดาพวกเขาด้วยความรู้มากเท่าใด พวกเขา ยังคงตกลงไปสู่กิเลส และลูกดึงดูดเข้าไปหาโลกที่สกปรก ลูกบางคนไปเที่ยวชมดิพมาลา ในความเป็นจริง ลูกของพ่อไม่ควรมองที่ดิพมาลาที่ล่องลอยนั้น

แต่เพราะพวกเขาไม่มีความรู้ พวกเขาจึงมีความอยากรู้อยากเห็นดิवालีสองลูกอยู่ในยุคทองเมื่อลูกกลับมาบวช ลูกต้องอธิบายว่าพ่อเพียงแต่มาเพื่อพาพวกเขาไปสู่วิถีแห่งสรวงสวรรค์ที่แสนหวาน ผู้ที่ศึกษาอย่างดีและซึมซับความรู้จะไปสู่อาณาจักรแห่งสวรรค์ อย่างไรก็ตาม สิ่งนั้นต้องอยู่ในโชคของลูก หากลูกไม่ได้ทำตามศรัทธา ลูกจะไม่กลับมาส่งสิ่งเหล่านี้คือคำพูดของศรีศรี พระเจ้าข้า จนกว่ามนุษย์จะได้รับการตระหนักรู้จักพระเจ้า พวกเขาจะเฝ้าแต่ทำความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อศรัทธากลับมามั่นคง ความเลื่อมใสศรัทธาก็ถูกละทิ้งโดยอัตโนมัติ ลูกคือ “ผู้สูงศักดิ์” (holiness) ลูกทำให้ทุกคนบวชตามการชี้แนะของพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ผู้คนเหล่านั้นทำให้ชาวฮินดูและชาวอิสลามไปเป็นชาวคริสต์ ลูกทำให้มนุษย์ที่เป็นเช่นปีศาจนั้นบวช เพียงเมื่อพวกเขากลับมาบวชที่เท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถไปสวรรค์หรือบ้านที่แสนหวาน ไม่มีใครนอกจากผู้เดียว(One but None) ลูกไม่ได้จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว เพียงจากพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ลูกจะได้รับมรดกและดังนั้นลูกจะจดจำพ่อผู้เดียวนั้นเท่านั้นอย่างแน่นอน ลูกกลับมาบวชและช่วยเหลือเพื่อทำให้ผู้อื่นบวช แม้สิเหล่านั้น(nuns)ไม่ได้ชำระใครให้บวชหรือทำให้ผู้อื่นกลายเป็นแม่ชีเช่นเดียวกับพวกเขาเอง พวกเขาเพียงแต่เปลี่ยนชาวฮินดูให้เป็นชาวคริสต์ ลูกเป็นผู้เป็นแม่ชีที่ศักดิ์สิทธิ์(holy nuns) ชำระทุกคนให้บวชและทำให้ดวงวิญญาณทั้งหมดเชื่อมสติปัญญาของพวกเขาในโยคะกับพระเจ้าผู้เป็นพ่อเดียว สิ่งนั้นกล่าวไว้ในกิตะว่า: ละทิ้งร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดของลูก คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ และแล้วเพียงด้วยการซึมซับความรู้เท่านั้นที่ลูกจะได้รับอาณาจักร เพียงด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลับมามีพยานามย์ดีเสมอ และด้วยความรู้ ลูกกลับมาบวชอย่างเต็มที่ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านบอกสาระของคัมภีร์และพระเวททั้งหมดแก่ลูก พวกเขาถวายคัมภีร์ในมือของบราห์มา ผู้เป็นบราห์มา ชีพบาบาอธิบายสาระของพระเวทและคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูกผ่านผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกเฝ้าแต่ได้รับความรู้ผ่านผู้เป็น แล้วผู้อื่นเฝ้าแต่ได้รับความรู้ผ่านลูก ลูกบางคนพูดว่า: บาบ่า ฉันกำลังเปิดโรงพยาบาลทางจิตในที่ที่มนุษย์ที่มีโรคภัยสามารถมาและเป็นอิสระจากโรคภัยและประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ของพวกเขา พวกเขาสามารถทำให้ชีวิตของพวกเขาเป็นคุณค่าและได้รับความสุขอย่างมาก ดังนั้นพวกเขาจะได้รับพรจากผู้คนมากมายเหล่านั้นทั้งหมดอย่างแน่นอน บาบ่าก็อธิบายในวันก่อนด้วยเช่นกันว่า การศึกษาคัมภีร์ของภารต เช่น กิตะ ภควัท พระเวท และอุปนิษัต ฯลฯ การก่อกำเนิดของชายา การมีทาปาเซีย การถืออด การถือสัตย์ปฏิบัติบางอย่าง และการไปจาริกแสวงบุญทั้งหมดนั้นเป็นเช่นทางนม สิ่งเหล่านั้นคือเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ด้วยการทำตามศรัทธาเดียวของพระเจ้าของภควัทกิตะเดียว ภารตได้รับเนย ศรัทธาทกัวิกิตะถูกทำให้ผิดไป ดังนั้น แทนชื่อมหาสมุทรแห่งความรู้ ชื่อของผู้ชำระให้บวช พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน พวกเขาได้ใส่ชื่อของศรีกฤษณะและเปลี่ยนสิ่งนั้นให้เป็นทางนม นี่คือการผิดพลาดหนึ่งที่ใหญ่โต มหาสมุทรแห่งความรู้กำลังให้ความรู้แก่ลูกโดยตรง เวลาลูกรู้วาทะโลกนี้หมุนไปอย่างไรและต้นไม้อะไรเติบโตอย่างไร ลูกบราห์มินคือลูก และชีพบาบาคือพ่อของบราห์มิน และแล้วลูกจะกลายเป็นเทพจากบราห์มิน แล้วเป็นนักรบ พ่อคำและศูทร นี่คือการดีลังกา สิ่งนี้ลูกเรียกว่าวาทะของ 84 ชาติเกิด ลูกสามารถอธิบายแก่ผู้ที่จัดการชุมนุมที่ซึ่งมีการอ่านพระเวทด้วยเช่นกันว่า: ความเลื่อมใสศรัทธาเป็นทางนมในขณะที่ความรู้คือเนยที่พวกเขาได้รับการหลดพ่นและการหลดพ่นในชีวิต หากพวกเขาต้องการเข้าใจความรู้อย่างลึกซึ้ง และแล้วจึงรับฟังด้วยความอดกลั้น บราห์มาภุมาริสามารถอธิบายสิ่งนั้นแก่ท่าน สิ่งนั้นลูกกล่าวถึงในคัมภีร์ด้วยเช่นกันว่าลูกเหล่านี้ให้ความรู้แก่ปิซัมปีตมาและอัสวาทมา (ตัวละครในมหาภารตะ) ฯลฯ ในเวลาสุดท้าย ในเวลาสุดท้าย ทุกคนจะเข้าใจว่าสิ่งที่ลูกกำลังพูดนั้นถูกต้อง พวกเขาจะมาในเวลาสุดท้ายอย่างแน่นอน เมื่อลูกจัดนิทรรศการผู้คนหลายพันจะมา แต่ไม่ใช่ทุกคนกลายเป็นผู้ที่ศรัทธาที่สมบูรณ์ในสติปัญญา จากหลายพันล้าน เพียงกำมือเดียวเท่านั้นที่เข้าใจอย่างดีมากและมีศรัทธาอัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง ดวงดาวที่โชติของความรู้ ด้วยความรัก การจดระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า ต่างตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของเขา จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิต พุดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมาบวชและทำให้ผู้อื่นบวชเช่นตนเอง อย่าได้จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว
2. เพื่อที่จะได้รับพรจากดวงวิญญาณมากมาย จงเปิดโรงพยาบาลทางจิต ชีพหนทางการหลดพ่นและการหลดพ่นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน

พร: ขอให้ลูกกลับมาทัดเทียมกับพ่อและโดยการทำตามพ่อบราห์มา จึงเข้ามาสู่กลุ่มแรก
ลูกๆ ทุกคนมีความรักต่อพ่อบราห์มาอย่างมาก และสัญญาของการมีความรักคือกลับมาทัดเทียมกับพ่อ
สำหรับสิ่งนี้ จะมีเป้าหมายอยู่เสมอว่า: ฉันท่อน! ไม่ใช่ "ฉันท่อน" ด้วยความอิจฉาเพราะสิ่งนั้นเป็นความ
เสียหาย อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกพูดว่า "ฉันท่อน!" ในการทำตามพ่อและลูกทำสิ่งนั้นจริงๆ และแล้วลูกจะมา
ก่อนพร้อมกับผู้ที่เป็นคนแรกด้วยเช่นกัน เช่นเดียวกับที่พ่อบราห์มาเป็นอันดับแรก เช่นเดียวกัน ผู้ที่ทำ
ตามท่านก็ต้องรักษาเป้าหมายที่จะเป็นอันดับแรกเช่นเดียวกัน ผู้ที่เริ่มต้นคนแรกคืออรุณ ทุกคนมีโอกาส
มาก่อน กลุ่มแรกไม่จำกัดจำนวน ซึ่งไม่น้อยเลย

คติพจน์: เพื่อที่จะกลายเป็นตัวของความสำเร็จ จงทำงานรับใช้ตนเองขณะที่รับใช้ผู้อื่นในเวลาเดียวกัน

*** โอม ซานติ ***

คำสอนที่สูงส่งของมาเตชวารี 21-1-57

สัทซัง (ชุมนุมทางจิต)ของพระเจ้าใน ไม่ใช่สัทซังที่ธรรมดา

สัทซังของพระเจ้าของเราไม่ใช่สัทซังที่ธรรมดา นี่คือโรงเรียนของพระเจ้าหรือวิทยาลัยที่ซึ่งเราต้องศึกษาอย่างสม่ำเสมอ
ที่อื่นนั้นเพียงเพื่อจะไปและ “ทำสัทซัง”(ร้องเพลงแสดงความเลื่อมใสศรัทธา) พวกเขารับฟังเพลงนั้นเป็นเวลาอันสั้นและ
แล้วกลับไปในสิ่งที่พวกเขาเคยชอบ ลูกกลายเป็นสิ่งที่ลูกเคยเป็น เพราะลูกไม่ได้รับการศึกษาที่สม่ำเสมอที่นั่นที่ลูกจะ
สามารถสร้างรางวัล เหตุนี้เองสัทซังของเราไม่ใช่สัทซังที่ธรรมดา นี่คือวิทยาลัยของพระเจ้าของเราที่พระเจ้านั่งและสอน
เราและเราเข้าไปถึงการศึกษาอย่างสมบูรณ์และประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง เช่นที่ครูสอนลูกทุกวันและให้ปริญญาแก่
ลูก ในท่านเองเดียวกัน ที่นี้ พระเจ้าตัวท่านเองในรูปของครู พ่อและครูสอนเราทุกวันและสามารถทำให้เราประกาศสิทธิ์ใน
สถานภาพสูงสุดของเหล่าเทพ เหตุนี้เองจึงจำเป็นต้องมาเรียนที่โรงเรียนนี้ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้มาที่นี้ที่จะเข้าใจความ
รู้นี้ คำสอนอะไรที่ลูกได้รับที่นี้ และลูกจะได้รับอะไรด้วยการรับคำสอนเหล่านี้ เวลานี้เรารู้ว่าพระเจ้าตัวท่านเองมาและ
ทำให้เราสอบผ่านได้รับปริญญา และเราต้องจบหลักสูตรทั้งหมดนี้ในเพียงชาติเกิดเดียว ผู้ที่เรียนหลักสูตรของความรู้นี้
ตั้งแต่เริ่มต้นถึงตอนจบจะสอบผ่านอย่างสมบูรณ์ ผู้ที่มาในตอนกลางของหลักสูตรจะไม่ได้มีความรู้ที่มากเท่านั้น พวก
เขาจะไม่รู้ว่ามีการสอนอะไรมาก่อนหน้านั้นในหลักสูตร เหตุนี้เองลูกต้องศึกษาอย่างสม่ำเสมอที่นี้ เพียงโดยการมีความรู้
เท่านั้นที่ลูกจะก้าวหน้าและเหตุนี้เองลูกต้องศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

หลังจากที่กลายเป็นลูกที่แท้จริงของพระเจ้า อย่ามีความสงสัยใดๆ

เมื่อพระเจ้าตัวท่านเองได้มานโลกนี้แล้ว เราต้องให้ความร่วมมือของเราแก่ท่านอย่างเต็มที่ อย่างไรก็ตาม เพียงผู้ที่เป็น
ลูกๆ ที่จริงแท้และแข็งแรงของบาบาจะให้มือของพวกเขาแก่บาบา อย่าได้ปล่อยมือของพ่อฉัน ถ้าลูกปล่อยมือ ลูกจะไป
ที่ไหนหลังจากที่กลายเป็นลูกกำพร้า? เวลานี้ลูกได้จับมือของพระเจ้าไว้ ลูกต้องไม่มีความคิดแม้เพียงเล็กน้อยที่สุด แม้ใน
รูปที่ละเอียดอ่อน ที่จะปล่อยมือ และลูกต้องไม่มีความสงสัยใดๆ เช่นนั้น: ฉันไม่รู้ว่าฉันสามารถข้ามฟากไปได้หรือไม่ มี
แม้ลูกๆ เช่นนี้ผู้ที่ไม่ตระหนักรู้จักพ่อและดังนั้นพวกเขาตอบพ่อกลับและพูดว่าพวกเขาไม่ใส่ใจเกี่ยวกับใคร ถ้าลูกมีความ
คิดเช่นนี้แล้ว พ่อจะสามารถดูแลลูกๆ ที่ไม่มีค่าเช่นนี้ได้อย่างไร? และแล้วลูกควรเข้าใจว่าลูกกำลังจะล้มลงเพราะมายา
พยายามอย่างหนักที่จะทำให้ลูกล้มลงและเธอจะทดสอบลูกอย่างแน่นอนเพื่อดูว่ามากเพียงไรที่ลูกเป็นนักเรียนที่ชาญฉลาด
และเข้มแข็ง สิ่งนี้มีความสำคัญด้วยเช่นกัน ยิ่งเราอยู่กับพระเจ้าอย่างแข็งแรงมากเพียงใด มายาก็จะกลับมาแข็งแรงขึ้นมาก
ด้วยและพยายามจะทำให้เราล้มลง จะมีหุ่นส่วนที่เหมาะสม เช่นที่พระเจ้าแข็งแรง มายาก็จะแสดงพลังกำลังของเธอด้วย
เช่นกัน แต่เรามีศรัทธาที่มั่นคงว่า ในที่สุดแล้วพระเจ้าแข็งแรงที่สุดและชัยชนะจะเป็นของท่านในท้ายที่สุด เราต้องอยู่
อย่างมั่นคงในศรัทธาในในทุกลมหายใจ มายาต้องแสดงพลังกำลังของเธอ เธอไม่สามารถแสดงความอ่อนแอของเธอ
เบื้องหน้าพระเจ้าได้ ถ้าลูกแสดงความอ่อนแอของลูกแม้เพียงครั้งเดียวทุกสิ่งก็จบสิ้น ดังนั้นถึงแม้มายาแสดงกำลังแรง
ของเธอ เราต้องไม่ปล่อยมือของมายาปาติ (เจ้าแห่งมายา) ผู้ที่จับมือของท่านไว้อย่างเต็มที่จะมีชัยชนะ เนื่องจากพระเจ้า
เป็นนายของเรา เราต้องไม่แม้มีความคิดใดของการปล่อยมือท่านไป พระเจ้าพูดว่า:ลูกๆ เนื่องจากพ่อเอง เต็มไปด้วยพลัง
และแล้วโดยการอยู่กับพ่อ ลูกจะกลับมาเต็มไปด้วยพลังอย่างแน่นอน ลูกๆ เข้าใจไหม?

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จะมีอุปสรรคอย่างแน่นอนในงานรับใช้ของการเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ ลูกต้องอดทนต่อความยากลำบากทั้งหมด และคงอยู่อย่างซื่อตรงในการทำงานรับใช้นี้ ลูกต้องกลับมามีความเมตตา
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งบ่งชี้ของผู้ที่มีสำนึกถึงชาติเกิดสุดท้ายของเขา?
- คำตอบ:** สติปัญญาของพวกเขาสำนึกว่าพวกเขาจะไม่ใช้อิทธิพลเกิดหนึ่งในโลกนี้และพวกเขาต้องไม่ให้กำเนิดแก่ผู้อื่น นี่คือโลกของดวงวิญญาณบาปและเราไม่ต้องการเพิ่มประชากรอีกต่อไป โลกนี้ต้องถูกทำลาย เราจะทิ้งเสื้อผ้าเก่าเหล่านี้และกลับบ้านของเรา เวลานี้ การละเล่นกำลังมาถึงจุดจบ
- เพลง:** ดอกตูมของยุคใหม่ ...

โอมชานติ พ่อหนึ่งทีนและอธิบายแก่ลูกว่า ลูกต้องจุดแสงของแต่ละคน สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อมีความคิดที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นกันที่จะชี้หนทางไปสู่การหลุดพ้นแก่มนุษย์ทุกคน พ่อมาเพื่อรับใช้ลูกและเพื่อปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ ผู้คนไม่เข้าใจว่านี่คือสถานที่ของความทุกข์ และจะต้องมีสถานที่ของความสุขด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่รู้สิ่งนี้ ในคัมภีร์ พวกเขาได้ทำให้สถานที่ของความทุกข์กลายเป็นสถานที่ของความทุกข์ พ่อหนึ่งทีนมีความเมตตา ผู้คนไม่รู้แม้กระทั่งว่าพวกเขาไม่มีความสุข เพราะพวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับความสุข และผู้ที่ให้ความสุข สิ่งนี้คือชะตากรรมของละครด้วย พวกเขาไม่รู้ว่าจะไร้ถูกเรียกว่าความสุข และอะไรถูกเรียกว่าความทุกข์ พวกเขาพูดถึงพระเจ้าว่า ท่านคือผู้ที่ให้ความสุขและความทุกข์ ซึ่งหมายความว่าพวกเขาประณามท่าน พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้าผู้ที่พวกเขาเรียกว่าพ่อ พ่อพูดว่า: พ่อให้ความสุขเท่านั้นแก่ลูกๆ ลูกรู้ว่าเวลานี้บาบาจะมาเพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ท่านพูดว่า: พ่อจะพาทุกคนกลับไปบ้านที่แสนหวาน บ้านที่แสนหวานนั้นบริสุทธิ์ด้วย ไม่มีดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์อาศัยอยู่ที่นั่น ไม่มีใครรู้จักสถานที่นั้น พวกเขาพูดว่า: ผู้หนึ่งผู้หนึ่งขึ้นไปอยู่เหนือสุดินแดนนิพพาน แต่พวกเขาไม่เข้าใจ หากพระพุทธรูปเจ้าไปสู่ดินแดนนิพพาน เขาต้องเคยเป็นผู้อาศัยของสถานที่นั้น และดังนั้น เขาจึงกลับไปที่นี่ อ้อชะ เขาไปที่นั่น แต่ผู้อื่นจะไปที่นี่ได้อย่างไร? เขาไม่ได้พาใครไปกับเขา ในความเป็นจริง เขาไม่ได้ไปที่นั่น และเหตุนี้เอง ทุกคนจึงจดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มีโลกที่บริสุทธิ์ 2 โลก: หนึ่งคือดินแดนแห่งการหลุดพ้น และอีกหนึ่งคือดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต มีดินแดนของชีวาและดินแดนของวิษณุ และนี่คือดินแดนของราวัน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดถูกเรียกว่ารามด้วยเช่นกัน “เมื่ออาณาจักรของราม” ถูกกล่าวถึง สติปัญญาของลูกก็ไปหาพระเจ้า ไม่ใช่ทุกคนจะยอมรับว่ามนุษย์เป็นพระเจ้า ดังนั้น ลูกต้องมีเมตตาต่อพวกเขา ลูกต้องอดทนต่อความยากลำบาก บาบาสพูดว่า: ลูกที่แสนหวานจะมีอุปสรรคมากมายในไฟบุษบงของความรู้เพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพนี้ พระเจ้าของกิตติจะต้องรับการดูถูกดูหมิ่นด้วยเช่นกัน ผู้หนึ่งและลูกถูกดูถูกดูหมิ่นด้วย พวกเขาพูดว่า: บางทีผู้หนึ่งมองเห็นพระจันทร์ในคืนที่สี่ ทั้งหมดเหล่านี้คือเรื่องเล่า มีความสับสนมากมายในโลก มองดูสิ่งที่ผู้คนรับประทาน พวกเขาแม้กระทั่งฆ่าสัตว์ มองดูสิ่งต่างๆ ที่พวกเขาทำ พ่อมาและปลดปล่อยลูกจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด มีความก้าวร้าวรุนแรงมากมายในโลก พ่อทำให้ทุกอย่างง่ายดายอย่างมากสำหรับลูก พ่อพูดว่า: เพียงแต่จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะถูกเผาไป อธิบายหนึ่งสิ่งแก่ทุกคน พ่อพูดว่า: จดจำดินแดนของความสงบและดินแดนของความสุขของลูก ตั้งแต่เดิมแล้วลูกคือผู้อาศัยของสถานที่นั้น ชันยาสซีชี้หนทางไปสู่สถานที่นั้นแก่ลูกด้วยเช่นกัน หากบางคนไปสู่ดินแดนนิพพาน เขาจะพาผู้อื่นไปกับเขาได้อย่างไร? ใครจะพาพวกเขาไปที่นั่น? ยกตัวอย่าง หากพระพุทธรูปเจ้าไปสู่ดินแดนนิพพาน แต่สาวกของเขา, ชาวพุทธกำลังนั่งอยู่ที่นั่น เขาควรจะพาพวกเขากลับไปกับเขาด้วยเช่นกัน มีการจดจำว่าดวงจิต(ดวงวิญญาณ) ของผู้นำศาสนทั้งหมดอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน นั่นคือพวกเขาแต่ละคนอยู่ในร่างหนึ่งร่างใด และถึงกระนั้นผู้คนก็เฝ้าแต่ร้องสรรเสริญเขา อ้อชะ พวกเขาไปหลังจากได้ก่อตั้งศาสนาหนึ่ง และแล้วสิ่งใดเกิดขึ้นหลังจากนั้น? ผู้คนเพียรพยายามอย่างหนักเพื่อไปสู่การหลุดพ้น บาบาสไม่ได้สอนลูกให้พราวด ทำทาปาเซียหรือไปในการจาริกแสวงบุญ ฯลฯ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน พ่อพาทุกคนกลับไปกับพ่อ มีการหลุดพ้นในชีวิตในยุคทอง มีเพียงศาสนาเดียวที่นั่น ท่านพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับบ้าน ลูกรู้ว่าบาบาเป็นนายของสวนดอกไม้และเราทั้งหมดเป็นคนทำสวน เช่นที่คนทำสวนมา มา บาบา และลูกๆ ทุกคนเฝ้าแต่หัวนเมล็ด ต้นอ่อนปรากฏขึ้นมา และแล้วพายุของมายาก็มีผลกระทบต่อดินอ่อนเหล่านั้น มีพายุหลายประเภทที่มีผลกระทบต่อดินอ่อนเหล่านั้น สิ่งเหล่านั้นคืออุปสรรคของมายา เมื่อมีพายุลูกควรถามว่า: บาบา ฉันควรทำอะไรเกี่ยวกับสิ่งนี้? พ่อคือผู้ที่ให้ศรัทธาแก่ลูก จะมีพายุ อันดบหนึ่งคือสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาไม่เข้าใจว่า: ฉันดวงวิญญาณไม่สูญสลายและร่างกายนั้นสูญสลาย เวลานี้ เราได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของเรา เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาใช้

ชาติเกิด เป็นงานของแต่ละดวงวิญญาณที่จะสร้างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่งครั้งแล้วครั้งเล่า พ่อพูดว่า: เวลา นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก ลูกจะไม่ใช้อีกชาติเกิดอื่นในโลกนี้ และลูกไม่ต้องให้กำเนิดแก่ใคร บางคนถามว่า: ในกรณีนั้น โลกจะดำเนินไปอย่างไร? อ้อ แต่เราไม่ต้องทำให้โลกนี้เพิ่มประชากรอีกต่อไปในเวลานี้ นั่นเป็นเพียงการเพิ่มการเสื่อมเสียระบบนี้ได้ดำเนินไปตั้งแต่ราวันมา เป็นราวันที่ทำให้โลกลดค่า รามทำให้โลกสูงส่ง ลูกต้องเพียรพยายามอย่างมากสำหรับสิ่งนั้นด้วย ลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างซ้ำแล้วซ้ำเล่า ถ้าลูกไม่กลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกจะคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ในยุคทองเช่นกัน พวกเขาคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พวกเขารู้ว่าร่างกายของพวกเขาได้กลับมาเก่าและแล้วพวกเขาจะละทิ้งร่างนั้นและรับร่างใหม่ ที่นี้พวกเขาไม่แม้กระทั่งมีความรู้ของดวงวิญญาณ พวกเขาเพียงแต่คิดว่าตนเองเป็นร่างกาย ผู้ที่ไม่มีความสุขต้องการจากโลกนี้ ที่นั่นมีเพียงความสุข แต่พวกเขามีความรู้ของดวงวิญญาณที่นั่น แต่ละคนละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง และเหตุนี้เอง พวกเขายังไม่มีประสบการณ์ของความทุกข์ นั่นคือผลรางวัลของความทุกข์ที่นั่นเช่นกัน พวกเขาพูดถึงดวงวิญญาณ และบางคนแม้กระทั่งพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขามีความรู้ของการคงอยู่ของดวงวิญญาณ แต่พวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขาไม่สามารถทิ้งบทบาทของเขาและกลับไป ลูกต้องสร้างหนึ่งแล้วรับอีกร่างหนึ่งอย่างแน่นอน ทุกคนเชื่อในการกลับชาติมาเกิด ทุกคนรู้สึกเสียใจต่อการกระทำของเขา ในอาณาจักรของมายา การกระทำนั้นเป็นบาปเสมอ และดังนั้น พวกเขาเฝ้าแต่สำนึกเสียใจของการกระทำของเขา ที่นั่นลูกจะไม่ทำการกระทำใดที่ทำให้เสียใจต่อการกระทำในภายหลัง ลูกเข้าใจว่าในเวลานี้ลูกต้องกลับบ้านและการทำลายล้างต้องเกิดขึ้น พวกเขายังคงทดลองระเบิด จากความโกรธ พวกเขาจะจู่โจมด้วยระเบิด สิ่งเหล่านั้นคือระเบิดที่ทรงพลัง ยาดาวาสของยุโรปได้รับการจดจำ เราจะเรียกผู้คนของศาสนาทั้งหมดว่าเป็นชาวยุโรป ในอีกด้านหนึ่งคือบาร์ต แล้วพวกเขาก็ได้ปะปนผู้อื่นทั้งหมดเข้าด้วยกันเช่นกัน พวกเขามีความรักอย่างมากต่อประเทศของเขา อย่างไรก็ตาม ชะตากรรมเป็นเช่นนั้น ดังนั้น พวกเขาจะทำอะไรได้? บาบากำลังให้พลกำลังทั้งหมดแก่ลูก ลูกประกาศสิทธิในอาณาจักรด้วยพลังของโยคะ บาบไม่ได้ให้ความยากลำบากใดแก่ลูก พ่อเพียงแต่พูดว่า: จดจำพ่อและละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง บางคนพูดว่า: ฉันจดจำรามหรือศรียุชณะ พวกเขาไม่ได้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณในเวลานั้น หากพวกเขาเข้าใจว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เหตุใดพวกเขาจึงไม่จดจำพ่อของดวงวิญญาณเล่า? พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เหตุใดลูกจึงจดจำมนุษย์เล่า? ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นั่นคือดวงวิญญาณ และฉันกำลังจดจำพ่อ บาบาคำสั่งแก่ลูกว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไปและมรดกจะเข้ามาสู่สติปัญญาของลูกด้วยเช่นกันว่า: พ่อและสมบัติ นั่นคือ การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ผู้คนเฝ้าแต่ลืมนึกลูกคลานไปทั่วเพื่อสิ่งนี้ พวกเขาเฝ้าแต่ก่อไฟบูชาโยน ทำทาปาเซีย และพราสาวด ฯลฯ พวกเขาไปเพื่อขอพรจากพระสันตปาปา ที่นี้พ่อเพียงแต่บอกลูกให้ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง และมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ การละเล่นได้สิ้นสุดลง 84 ชาติเกิดของเราได้สิ้นสุดลง และเวลานี้ต้องกลับบ้าน บาบาได้อธิบายสิ่งนั้นอย่างง่ายดาย ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัว เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก เมื่อการละเล่นจะสิ้นสุดลง พวกเขาเข้าใจว่ามีเพียง 15 นาทีเท่านั้นที่จะไป และแล้วจากนั้นจะสิ้นสุดลง นักแสดงเข้าใจว่าพวกเขาจะละทิ้งเครื่องแต่งกายของเขาและกลับบ้าน เวลานี้ ทุกคนต้องกลับบ้าน พูดคุยกับตนเองเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ลูกรู้ว่ายาวนานเพียงใดที่ลูกได้เล่นบทบาทของความทุกข์และความทุกข์ของลูก เวลานี้ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ ลืมสิ่งต่างๆ ทั้งหมดที่เกิดขึ้นในโลก สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดจะถูกทำลาย เวลานี้ ลูกต้องกลับบ้าน ผู้คนเหล่านั้นเชื่อว่ายุคเหล็กจะยังคงดำเนินไปอีกสี่หมื่นปี นั่นถูกเรียกว่าความมิดมิดอย่างที่สุด พวกเขาไม่ได้มีการคำแนะนำของพ่อ ความรู้หมายถึง การมีคำแนะนำของพ่อ และความไม่รู้หมายถึงไม่มีการแนะนำ ดังนั้น หมายความว่าพวกเขาอยู่ในความมิดมิดอย่างที่สุด เวลานี้ลูกอยู่ในแสงสว่างอย่างที่สุด ตามลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ กลางคืนจะสิ้นสุดลงและเราจะกลับบ้าน เวลานี้เป็นกลางคืนของบราห์มาและพรุ่งนี้จะเป็นกลางวันของบราห์มา ใช้เวลาสำหรับสิ่งนั้นที่จะเปลี่ยนแปลง ลูกรู้ว่าในเวลานี้เราอยู่ในดินแดนแห่งความตายและพรุ่งนี้เราจะอยู่ในดินแดนของความเป็นอมตะ ก่อนอื่นใดเราจะต้องกลับบ้าน วงจรของ 84 ชาติเกิด เฝ้าแต่หมุนไปในวิธีนี้ วงจรไม่เคยหยุดหมุน บาบาคำพูดว่า: ลูกจะได้พบพ่อกี่ครั้ง? ลูกพูดว่า พวกเขาจะได้พบพ่อหลายครั้ง วงจรของ 84 ชาติเกิดของลูกจะมาถึงจุดสิ้นสุด และดังนั้น วงจรจะสิ้นสุดสำหรับคนอื่นด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ถูกเรียกเป็นความรู้ เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ที่นั่นคือผู้ที่ให้ความรู้แก่ลูก ลูกสามารถถามว่า: ใครถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์? ผู้ที่ไม่มีตัวตนถูกเรียกว่าพระเจ้า ดังนั้น เหตุใดลูกจึงพูดว่า: ผู้เป็นเจ้าของรากคือราชาราม? พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน เพื่อที่จะอธิบายสิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องมีกลวิธีที่ดีเยี่ยม แต่ในวันที่ผ่านไป ลูกจะเฝ้าแต่ก้าวหน้าไป เพราะว่าลูกจะได้รับความรู้ที่ลึกซึ้ง เป็นเพียงเรื่องของอัลฟาที่ลูกต้องอธิบาย หากลูกลืมอัลฟา ลูกก็กลายเป็นเด็กกำพร้า และลูกเฝ้าแต่ไม่มีความสุข ด้วยการมาเพื่อรู้จักผู้เดียวจากผู้เดียว ลูกกลับมามีความสุขเป็นเวลา 21 ชาติเกิด นี่คือความรู้ ในขณะที่นั่นเป็นความไม่รู้เมื่อพวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน โอ! แต่ท่านคือพ่อ พ่อพูดว่า: วิญญาณปีศาจร้ายในลูกอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ราวัน อยู่ในรูปของกิเลสทั้งห้าอยู่ในทุกหน

แห่งในเวลาเดียวกัน ลูกต้องอธิบายสิ่งเหล่านี้ ลูกควรมีความซาบซึ้งที่ยิ่งใหญ่ว่าลูกอยู่ในตักของพระเจ้า และแล้วในอนาคต ลูกจะเข้าไปสู่ตักของเหล่าเทพ มีความสุขที่สมำเสมอที่นั่น ชีพบาบาได้นำเรามาเลี้ยงดู เราต้องจดจำท่าน ลูกต้องนำมาซึ่งคุณประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น และแล้วลูกจะได้รับอาณาจักร สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่ดีมากที่ต้องเข้าใจ ชีพบาบาไม่มีตัวตนและเราดวงวิญญาณก็ไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน เราเคยอาศัยอยู่ที่นั่นอย่างปราศจากร่าง เปลือยเปล่า บาบาปราศจากร่างเสมอ บาบาไม่เคยใส่เครื่องแต่งกายของร่างกายหรือกลับมาใช้ชาติเกิด บาบาจุติลงมาใหม่เพียงครั้งเดียว ก่อนอื่นใด ท่านสร้างบราห์มา ดังนั้น ท่านทำให้ผู้นี้เป็นของท่านและให้ชื่อที่ต่างกันแก่เขา หากไม่ได้เป็นไปสำหรับบราห์มา บราห์มินจะมาจากที่ไหน? ดังนั้น นี่คือผู้เดียวกันที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม ท่านคือผู้ที่สวยงามแล้วกลับมาเกลียด ท่านกลายเป็นชยัม(นำเกลียด)จากซุนดร้า(สวยงาม) และแล้วท่านกลายเป็นซุนดร้าจากชยัม เราสามารถเรียกบาร์ตาว่า “ชยัม-ซุนดร้า” บาร์ตาเองถูกเรียกว่าชยัม และบาร์ตาเองก็ถูกเรียกว่ายุคทอง ซุนดร้า (สวยงาม) เป็นบาร์ตาที่นั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาและกลับมานำเกลียด เป็นบาร์ตาเองที่นั่งบนกองไฟของความรู้และกลับมาสวยงาม บาบาต้องทำความเข้าใจพยายามของท่านกับบาร์ตา ชาวบาร์ตาได้เฝ้าแต่เปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่น ไม่มีความแตกต่างปรากฏให้เห็นระหว่างชาวยุโรปและชาวอินเดีย เมื่อพวกเขา (ชาวอินเดีย) ไปต่างแดนและแต่งงานที่นั่น พวกเขาถูกเรียกว่าชาวคริสต์ ลูกของเขาจะมีรูปลักษณะเดียวกัน บางคนแม้กระทั่งไปที่แอฟริกาแล้วแต่งงาน เวลานี้ บาบาให้สติปัญญาที่กว้างไกลและไม่ยึดจำกัดแก่ลูก เพื่อที่เข้าใจจริง มีการเขียนไว้ว่าเคยมีผู้ที่มีสติปัญญาที่หยั่งขาดในเวลาของการทำลายล้าง ยาดาวาสและฆราวาสไม่ได้มีความรัก ผู้ที่มีความรักนั้นเคยได้รับชัยชนะ ศัตรูก็ถูกกล่าวว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่หยั่งขาด พ่อพูดว่า: เวลานี้ ทั้งหมดคือศัตรูของกันและกัน พวกเขาเรียกพ่อว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและดูถูกท่านในวิธีนี้ หรือพวกเขาพูดว่า ท่านอยู่เหนือการเกิดและการตาย และท่านไม่ได้มีรูปหรือนามใดๆ พวกเขายังคงพูดว่า: โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! พวกเขาแม้กระทั่งได้นิมิตของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีความแตกต่างใดระหว่างดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด แต่มีพลังกำลังตามลำดับกันไป น้อยกว่าและมากกว่า แม้ว่ามนุษย์คือมนุษย์ มีระดับของสถานภาพของเขาด้วยเช่นกัน มีความแตกต่างระหว่างสติปัญญาของพวกเขา มหาสมุทรแห่งความรู้ให้ความรู้แก่ลูก และเหตุนี้เอง ลูกจึงจดจำท่าน สภาพของลูกนั้นจะถูกสร้างขึ้นในเวลาสุดท้าย จดจำพ่อในเวลาอมฤตและมีประสบการณ์ของความทุกข์ ลูกอาจจะนอนลงแต่ลูกต้องไม่นอนหลับ ลูกควรนั่งด้วยความมุ่งมั่นของลูกเอง สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม ผู้เชี่ยวชาญสมุนไพรให้ยาสำหรับอมฤตเวลา สิ่งนี้คือยาเช่นกัน พ่อ ผู้สร้างได้สร้างบราห์มินผ่านบราห์มาและสอนความรู้นี้ อธิบายสิ่งนี้แก่ทุกคน อัจชะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คงความซาบซึ้งทางจิตว่าลูกได้เข้ามาสู่ตักของพระเจ้า และแล้วลูกจะเข้าไปสู่ตักของเหล่าเทพ นำคุณประโยชน์มาให้แก่ตนเองและผู้อื่น

2. ตื่นในเวลาอมฤต และไตร่ตรองความรู้ของมหาสมุทรแห่งความรู้ อยู่ในการจดจำระลึกถึงผู้เดียวที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง และมีศรัทธาว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ

พร: ขอให้ลูกทำการกระทำอย่างเป็นระบบด้วยการจดจำระลึกถึงตั้งแต่เวลาอมฤตจนถึงกลางคืน และด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จ..

การกระทำใดๆ ที่ลูกทำตั้งแต่เวลาอมฤตจนถึงกลางคืน ทำสิ่งเหล่านั้นอย่างเป็นระบบด้วยการจดจำระลึกถึงและการกระทำจะมีความสำเร็จ ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือมีประสบการณ์ความสุขเหนือประสาทสัมผัสในรูปของผลในทันที ลูกจะก้าวต่อไปในคลื่นของความสุขและความสนุกอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นลูกได้รับผลนี้ในทันทีและลูกจะได้รับผลในอนาคตด้วยเช่นกัน ผลที่ลูกได้รับทันทีในชาติเกิดนี้จะสูงส่งกว่าผลที่ลูกได้รับในชาติเกิดอนาคตมากมายของลูก ลูกทำบางสิ่งในเวลานี้และได้รับผลทันทีของสิ่งนั้นในเวลาเดียวกัน สิ่งนี้ถูกเรียกว่าผลในทันที

คติพจน์: คติพจน์: กระทำทุกการกระทำโดยพิจารณาว่าตนเองเป็นเครื่องมือ แล้วลูกจะอยู่อย่างมีความรักและละวาง และไม่มีจิตสำนึกของ "ฉัน" ใดๆเลย

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ที่เต็มไปด้วยความปิติที่ให้พรแก่ทุกคน พ่อผู้เดียวคือผู้สร้างความทุกข์และผู้ประทานความสุข ไม่มีใครอีกนอกจากท่านที่สามารถสร้างความทุกข์ของลูกได้
- คำถาม:** มีระบบของการรับเป็นบุตรบุญธรรมทั้งในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและหนทางของความรู้ แต่มีความแตกต่างกันอย่างไร
- คำตอบ:** ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อบางคนได้รับการนำมาเลี้ยงดู นั่นก็จะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างกูรูและสาวก เมื่อชั้นยาสซีได้รับการนำมาเลี้ยงดู เขาจะเรียกตนเองว่าสาวก ขณะที่ในหนทางของความรู้ ลูกไม่ใช่ลูกศิษย์หรือสาวก ลูกมาเป็นลูกๆ ของพ่อ การมาเป็นลูกหมายถึงการมีสิทธิ์ในมรดก
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงนี้ คำสรรเสริญนี้เป็นของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา พวกเขาพูดว่า ขอคารวะต่อชีวา พวกเขาไม่ได้พูดว่า ขอคารวะต่อรูตราหรือขอคารวะต่อโสมนาถ พวกเขาพูดว่า ขอคารวะต่อชีวา และท่านคือผู้ที่ได้รับการสรรเสริญอย่างมาก “ขอคารวะต่อชีวา” หมายถึง ขอคารวะต่อพ่อ ชื่อของพระเจ้าผู้เป็นพ่อนั้นคือ ชีวา ท่านไม่มีตัวตน ใครพูดว่า “โอ พระเจ้า พ่อ” ดวงวิญญาณกล่าวสิ่งนี้ เมื่อดวงวิญญาณเพียงแค่ว่า “โอ พ่อ!” สิ่งนั้นอ้างถึงพ่อทางร่าง คำพูดที่ว่า “โอ พระเจ้า พ่อ” อ้างถึงพ่อทางจิต ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้ เหล่าเทพคือผู้ที่มีสติปัญญาสูงส่ง เหล่าเทพนั้นเคยเป็นนายของโลก เวลานี้ไม่มีใครเป็นนาย ไม่มีใครเป็นเจ้าหรือนายของบารัต ราชานั้นเป็นพ่อหรือผู้ประทานอาหาร (ผู้จัดหา) เวลานี้ไม่มีราชา แล้วใครพูดว่า ขอคารวะต่อชีวา ลูกจะบอกได้อย่างไรว่าผู้้นคือพ่อ มีบราห์มากุมารและกุมารีจำนวนมาก พวกเขากลายเป็นหลานของชีวาบา ท่านนำพวกเขามาเลี้ยงดูผ่านบราห์มา พวกเขาทุกคนพูดว่า เราคือบราห์มากุมารและกุมารี อัจชะ บราห์มาเป็นลูกของใครเล่า ลูกของชีวา บราห์มา วิษณุและชางก้า ทั้งสามคือลูกๆ ของชีวา ชีวาบาคือพระเจ้า ผู้ที่สูงที่สุด ผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน บราห์มา วิษณุและชางก้าคือผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตละเอียดอ่อน โอเค แล้วโลกมนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร ท่านพูดว่า ตามละครแล้ว พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมชาติของบราห์มาและทำให้เขาเป็นพ่อของปวงประชา (ประชาบิดา) พ่อต้องเข้ามาในผู้ที่มิชื่อว่ บราห์มา ชื่อของเขาเปลี่ยนไปหลังจากที่เขาได้รับการนำมาเลี้ยงดู แม้แต่ชั้นยาสซีก็ยังคงถูกเปลี่ยนชื่อ พวกเขาเกิดกับผู้ครองเรือนก่อน และแล้วตามสันสการ์ของพวกเขาพวกเขาก็อ่านคัมภีร์ ฯลฯ ในวัยเด็ก ต่อมาพวกเขามีการวางแผน จึงไปหาชั้นยาสซีและได้รับการหล่อเลี้ยงที่นั่น พวกเขาจะพูดว่า ผู้้นคือกูรูของฉัน พวกเขาจะไม่เรียกกูรูว่าพ่อ พวกเขากลายเป็นสาวกหรือลูกศิษย์ของกูรู กูรูรับสาวกนั้นเป็นบุตรบุญธรรมและพูดว่า เธอคือสาวกหรือลูกศิษย์ของฉัน พ่อพูดว่า ลูกคือลูกของพ่อ ลูกๆ ดวงวิญญาณเรียกหาพ่อในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาเพราะมีความทุกข์มากมายที่นี้ มีการร่ำไห้มากมายด้วยความทุกข์ระทม พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือผู้เดียวเท่านั้น ดวงวิญญาณคารวะชีวาที่ไม่มีตัวตน พ่อปรากฏอยู่เสมอ พวกเขาร้องเพลงให้กับพระเจ้าผู้เป็นพ่อว่า ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ เมื่อมีพ่อ แน่แน่นอนว่าจึงจำเป็นต้องมีแม่ด้วย หากไม่มีแม่และพ่อก็ไม่สามารถมีสิ่งสร้างเกิดขึ้นได้ แน่แน่นอนว่าพ่อต้องมาหาลูกๆ การรู้วาทะจรโลกช้าร่อยอย่างไรและรู้จักตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของโลกคือการเป็นตริกาลดาร์ชี มีนักแสดงจำนวนนับล้านและแต่ละคนก็มีบทบาทของตนเอง ละครนี้ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า พ่อคือผู้สร้าง ผู้กำกับและนักแสดงหลัก พ่อกำลังแสดงอยู่ใช่ไหม ดวงวิญญาณของพ่อถูกเรียกว่าผู้ที่สูงสุด รูปแบบของดวงวิญญาณและรูปแบบของดวงวิญญาณสูงสุดนั้นเหมือนกัน จริงๆ แล้ว ดวงวิญญาณเป็นเพียงจุด ดวงวิญญาณ ดวงดาวอาศัยอยู่ตรงกลางหน้าผาก ดวงวิญญาณละเอียดอ่อนที่สุด ไม่สามารถมองเห็นได้ ดวงวิญญาณละเอียดอ่อนและพ่อของดวงวิญญาณก็ยังละเอียดอ่อนด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายว่า ลูกๆ ดวงวิญญาณเป็นเหมือนจุด พ่อ ชีวาก็ยังเป็นเหมือนจุดด้วย อย่างไรก็ตาม พ่อคือผู้สร้างและผู้กำกับที่สูงที่สุด พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อมีความรู้ของตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของโลก พ่อคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้และความปิติ พ่อให้พรแก่ทุกคน พ่อพาทุกคนไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้สร้างความทุกข์และผู้ประทานความสุข ในยุคทอง ไม่มีใครไม่มีความสุข มันเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์เท่านั้น พ่ออธิบายว่า พ่อคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ตัวอย่างเช่น มีต้นมะม่วงที่มีเมล็ดที่ไม่มีชีวิต ดังนั้นเมล็ดนั้นจึงไม่พูด หากเมล็ดนั้นมีชีวิตก็จะพูดว่า กิ่งก้าน ใบไม้ ฯลฯ ปรากฏออกมาจากฉัน ผู้เป็นเมล็ด ผู้นี้มีชีวิตและนี่คือต้นกัลปะ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ พ่อพูดว่า พ่อมาอธิบายความรู้ของสิ่งนั้นให้แก่ทุกคนด้วยตนเอง พ่อทำให้ลูกมีความสุขเสมอ มายาคือผู้ที่ทำให้ลูกไม่มีความสุข หนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาต้องจบสิ้นลง

ละครต้องหมุนไปอย่างแน่นอน นี่คือประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกที่ไม่มีขีดจำกัด วงจรหมุนไปอย่างต่อเนื่อง ยุค
เหล็กต้องเปลี่ยนเป็นยุคทอง มีเพียงโลกเดียวเท่านั้น พระเจ้า ผู้เป็นพ่อคือผู้เดียว ท่านไม่มีพ่อ ท่านยังเป็นครูด้วยเช่นกัน
และกำลังสอนลูกๆ พระเจ้าพูดว่า พ่อสอนราชาโยคะให้แก่ลูกๆ ผู้คนไม่รู้จักแม่และพ่อ ลูกๆรู้ว่าลูกคือลูกที่ไม่มีตัวตนของ
ชีพบาบาที่ไม่มีตัวตน แล้วลูกก็เป็นลูกของบราห์มาที่มีตัวตน ลูกๆที่ไม่มีตัวตนทุกคนคือพี่น้องชายและลูกๆของบราห์มาทุก
คนเป็นพี่น้องชายหญิง นี่คือนิยามที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ พี่น้องชายหญิงจะชื่องแะในกิเลสได้อย่างไรเล่า กิเลสเป็นจุดเริ่มต้น
ของไฟไหม้ใหม่ มีคำกล่าวว่า ไฟแห่งตัณหาจะ พ่อชี้หนทางให้แก่ลูกๆ เพื่อที่จะคงอยู่อย่างปลอดภัยจากสิ่งนั้น ประการ
แรก ที่นี้ การบรรลุผลนั้นสูงมาก หากเราทำตามศรัทธาของพ่อ เราจะได้รับมรดกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เราจะมีพยานมัยดี
อยู่เสมอด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้น โยคะของบาร์ตโบราณมีชื่อเสียงมาก พ่อพูดว่า ด้วยการจดจำพ่ออย่างต่อเนื่อง ลูก
จะกลับมาบริสุทธิ์และบาปของลูกจะถูกเผาไป หากลูกออกจากร่างขณะจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกก็จะมาหาพ่อ โลกเก่านี้กำลัง
จะถึงจุดจบ นี่คือนิยามมหากาพย์อันเดิมนั้น จะมีชัยชนะสำหรับผู้ที่เป็นของพ่อ อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา พระเจ้า
กำลังสอนราชาโยคะ เพื่อให้ลูกจะกลายเป็นนายของสวรรค์ แล้วมา呀 รวบรวมทำให้ลูกกลายเป็นนายของนรก รวบรวมว่าลูก
ตกอยู่ในคำสาปนั้น พ่อพูดว่า ลูกๆที่รัก ขอให้ลูกกลายเป็นผู้ที่อาศัยแห่งสวรรค์ด้วยการทำตามคำสั่งของพ่อ! แล้วเมื่อ
อาณาจักรของราวันเริ่มต้น ราวันก็พูดว่า โอ ลูกๆของพระเจ้า ขอให้พวกเขาเป็นชวานร! สวรรค์ต้องมาหลังจากนรก
อย่างแน่นอน นี่คือนรกใช้ใหม่ มีความรุนแรงมากมายทุกหนแห่ง ไม่มีการต่อสู้หรือการทะเลาะเบาะแว้งในยุคทอง บาร์ต
เองเคยเป็นสวรรค์ ไม่มีอาณาจักรอื่นใด เวลานี้บาร์ตเป็นนรก มีศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วน มีการจดจำกันว่าพ่อต้องมาเพื่อ
ทำลายศาสนาจำนวนมากและก่อตั้งศาสนาเดียวขึ้นมา พ่ออวตารเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พ่อต้องเข้ามาในโลกที่ไม่มีบริสุทธิ์
พ่อมาเมื่อโลกเก่านี้ต้องถึงจุดจบ สงครามยังเป็นที่ต้องการสำหรับสิ่งนั้นอีกด้วย พ่อพูดว่า ลูกๆที่แสนหวาน ลูกมาอย่าง
ปราศจากร่างและเวลานี้ลูกได้จบสิ้นบทบาท 84 ชาติเกิดแล้ว เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน พ่อทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์
และพาลูกกลับบ้าน เหล่าเทพใช้ 84 ชาติเกิดในเวลา 5,000 ปี มีปัญหิ ไม่ใช่ว่าทุกคนจะใช้ 84 ชาติเกิด พ่อพูดว่า จงจดจำ
พ่อและรับสิทธิ์ในมรดกของลูก วงจรโลกควรจะหมุนอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ เราคือนักแสดง ขณะที่我们是นักแสดง หาก
ลูกไม่รู้จักรู้สร้าง ผู้กำกับและนักแสดงหลักของละครแล้ว ลูกก็เป็นผู้ที่ไม่รู้จัก บาร์ตยากจนขึ้นแค้นอย่างมากเพราะสิ่งนี้
พ่อมาทำให้บาร์ตมั่งคั่ง พ่ออธิบายว่า ลูกๆชาวบาร์ตเคยอยู่ในสวรรค์และลูกต้องได้ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างแน่นอน เวลานี้ 84
ชาติเกิดของลูกจบลงแล้ว ชาติเกิดสุดท้ายนี้เท่านั้นที่ยังคงเหลืออยู่ในเวลานี้ พระเจ้าพูดว่า พระเจ้าของทุกคนคือหนึ่งเดียว
ผู้คนของศาสนาอื่นๆไม่ยอมรับว่าลักษณะเป็นพระเจ้า พวกเขาจะยอมรับผู้ที่ไม่มีตัวตนเท่านั้น ท่านคือพ่อของทุกดวง
วิญญาณ ท่านพูดว่า พ่อมาในตอนจบของหลายชาติเกิดนั้นของผู้นี้และเข้ามาในร่างของเขา เมื่ออาณาจักรได้ถูกก่อตั้งขึ้น
แล้ว การทำลายล้างเริ่มต้นและพ่อกลับบ้าน นี่คือนิยายที่ยิ่งใหญ่มาก นิยายอื่นๆทั้งหมดนั้นจะถูกส่งเวไนไฟ
บุษยัญนี้ ชยะของทั้งโลกจะตกลงไปในไฟบุษยัญนี้และจะไม่มีการสร้างขึ้นมา หนทางของความเลื่อมใส
ศรัทธามาจบสิ้น ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นหลังจากยุคทองและยุคเงิน เวลานี้ความเลื่อมใสศรัทธากำลังจะถึงจุดจบ
ดังนั้นทั้งหมดนี้จึงเป็นคำสรรเสริญของชีพบาบา พวกเขาให้ชื่อมากมายแก่ท่าน แต่กลับไม่รู้สิ่งใดเลย ผู้นี้คือชีวา แล้วท่าน
ยังถูกเรียกว่ารูตรา โสมนาถและบาบูลนาถ (ผู้ที่เปลี่ยนนามให้เป็นดอกไม้) อีกด้วย พวกเขาให้ชื่อมากมายแก่ผู้เดียวนี้
ท่านได้รับชื่อตามงานรับใช้ที่ท่านทำ ท่านกำลังให้ลูกๆดื่มน้ำทิพย์ ลูกๆผู้เป็นแม่ได้มาเป็นเครื่องมือที่จะเปิดประตูสวรรค์ ผู้
ที่บริสุทธิ์คือผู้ที่ได้รับการสรรเสริญ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะสรรเสริญผู้ที่บริสุทธิ์ ทุกคนก้มศีรษะให้แก่กุมาริ ลูกบราห์มากุมาร
และกุมาริกำลังยกกระดับบาร์ต ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และรับสิทธิ์ในมรดกของโลกที่บริสุทธิ์จากพ่อ ขณะอยู่ที่บ้านกับ
ครอบครัว ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์ สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม ตัณหาจะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เมื่อพวกเขาไม่สามารถ
อยู่ได้โดยปราศจากกิเลส พวกเขาจะเริ่มทุบตีกัน ผู้ที่ไร้เดียงสาจะถูกทำร้ายในไฟบุษยัญของรูตรา เมื่อโอบาปของผู้ที่
ทำร้ายคนที่ไร้เดียงสาเต็มเปี่ยม การทำลายล้างก็จะเกิดขึ้น มีลูกสาวจำนวนมากที่ไม่เคยพบบาบา พวกเขาเขียนว่า บาบา
ลูกรู้จักท่าน ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน เพื่อที่จะรับสิทธิ์ในมรดกของลูกจากท่าน พ่ออธิบายว่า ลูกๆได้ศึกษาคัมภีร์
และไปจาริกแสวงบุญทางกายบนหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นจงมีโยคะกับพ่อ จง
ตัดขาดจากคนอื่นๆและติดต่อกับพ่อผู้เดียวเท่านั้นแล้วพ่อจะพาลูกกลับไปและจะส่งลูกๆไปสวรรค์ นั่นคือดินแดนแห่ง
ความสงบ ที่นั่นดวงวิญญาณไม่พูด ยุคทองคือดินแดนแห่งความสุขและนี่คือดินแดนแห่งความทุกข์ เวลานี้ขณะอาศัยอยู่
ในดินแดนแห่งความทุกข์นี้ ลูกต้องจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข แล้วลูกก็จะไปสวรรค์ ลูกได้ใช้
84 ชาติเกิด วงจรของสกลต่างๆหมุนไปอย่างต่อเนื่อง เริ่มแรกคือจกของบราห์มิน แล้วก็สกลเทพและสกลนักรบ ลูกเล่น
เกมตีลังกา เวลานี้ลูกจะกลายเป็นเทพจากที่เป็นบราห์มิน วงจรนี้หมุนไปอย่างต่อเนื่อง ด้วยการรู้สิ่งนี้ ลูกจะกลายเป็นผู้
ปกครองโลก ลูกต้องการมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้น แน่แน่นอนว่าลูกต้องทำตามคำสั่งของพ่อ ลูก
อธิบายว่าดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนได้มาเข้าร่างของผู้ที่มีตัวตนนี้ เมื่อเราดวงวิญญาณไม่มีตัวตน เราอาศัยอยู่ข้าง

บนที่นั่น พระอาทิตย์และพระจันทร์เหล่านี้คือแสงสว่าง นี่คือกลางวันและกลางคืนอันไม่มีขีดจำกัด ยุคทองและยุคเงินคือกลางวัน ยุคทองแดงและยุคเหล็กคือกลางคืน พ่อมาและชี้หนทางแห่งการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ลูกๆ ลูกได้รับการอธิบายที่ดีเช่นนั้น มีความสุขในยุคทองแล้วความสุขนั้นก็ค่อยๆ ลดลงไปอย่างต่อเนื่อง ในยุคทองมี 16 องค์และในยุคเงินมี 14 องค์ ลูกต้องเข้าใจทุกประเด็นเหล่านี้ ความตายก่อนเวลาอันควรไม่เคยเกิดขึ้นที่นั่น ที่นั่น ไม่มีการร้องไห้หรือต่อสู้เพื่อสิ่งใด ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียน ลูกจะเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพได้ด้วยการศึกษานี้เท่านั้น พระเจ้ากำลังสอนเราเพื่อทำให้เรากลายเป็นเทวาและเทวี การศึกษานี้มีค่าเพียงเล็กน้อยเท่านั้น การศึกษานี้มีค่าจุลเพชร นี่เป็นเพียงประเด็นเกี่ยวกับการกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ ราชายอคะนี่ง่ายตายที่สุด การเรียนเพื่อเป็นนักกฎหมาย ฯลฯ ไม่ง่ายเช่นนั้น ที่นี้ ด้วยการจดจำพ่อและวงจรร ลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก หากลูกไม่รู้จักพ่อ ลูกก็ไม่รู้สิ่งใด พ่อเองไม่กลายเป็นนายของโลก พ่อทำให้ลูกๆ กลายเป็นนายของโลก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่จะทำงานรับใช้อันไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนที่แท้จริงได้ มนุษย์ทำสิ่งนั้นไม่ได้ ด้วยการค้นพบพระเจ้า ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลก ลูกจะเป็นนายของผืนดินและท้องฟ้า ฯลฯ เหล่าเทพเคยเป็นนายของโลกใช้ใหม่ เวลานี้มีการแบ่งแยกมากมาย เวลานี้พ่อพูดว่า พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ลูกๆ เท่านั้นเคยอยู่ในสวรรค์ บาร์ตเคยเป็นนายของโลก เวลานี้บาร์ตยากจนขึ้นแค้น บาร์ตจะกลายเป็นนายของโลกอีกครั้งเพราะลูกๆ ผู้เป็นแม่ ส่วนใหญ่คือผู้เป็นแม่ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวที่ว่า ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ เวลานั้นแสนสั่นยังคงหลงเหลืออยู่และไม่มีการรับประกันกับร่างกาย ทุกคนต้องตาย เวลานี้คือสภาพปลดเกษียณของทุกคน ทุกคนต้องกลับบ้าน พระเจ้ากำลังสอนสิ่งนี้แก่เรา ท่านคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ความสงบและความปิติ ท่านคือผู้ที่ทำให้เราเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์บริสุทธิ์สมบูรณ์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกๆ ทำ จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. การศึกษานี้ทำให้ลูกกลายเป็นเพชร ดังนั้นจงตั้งใจเรียนอย่างดี ตัดขาดตนเองออกจากคนอื่นๆ และเชื่อมโยงตนเองกับพ่อผู้เดียว
2. จงทำตามศรัทธาและรับสิทธิ์ในมรดกสวรรค์อย่างเต็มสมบูรณ์ ขณะกำลังเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา จงดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองอย่างต่อเนื่อง

พร: ขอให้ลูกทำงานรับใช้เช่นทาสดีโดยการละทิ้งสำนึกกู “ของฉัน” และกลายเป็นดวงวิญญาณที่พอใจอย่างสม่ำเสมอ

ขณะที่มีชีวิตอยู่กับครอบครัวของลูกและทำงานรับใช้ จดจำเสมอว่า “ฉัน เป็นทาสดี ผู้รับใช้” เมื่อลูกไม่มีสำนึกกูใดของ “ของฉัน” ขณะทำงานรับใช้ ลูกสามารถอยู่อย่างพอใจ เมื่อมีสำนึกกูของ “ของฉัน” บ้าง ลูกจะถูกรบกวนและคิดว่า “ลูกของฉันทำสิ่งนี้...” เมื่อมีสำนึกกูของ “ของฉัน” ลูกถูกรบกวนแต่เมื่อลูกมีสำนึกกูของ “ของท่าน Yours” (tera – yours) ลูกสามารถว่ายน้ำ (terna - ว่ายน้ำ) ข้ามไป การพูด “ของท่าน ของท่าน” หมายถึง การอยู่ในความเคารพตนเองของลูก และการพูดว่า “ของฉัน ของฉัน” หมายถึงการมีความหยิ่งยะโส

คติพจน์: อยู่อย่างตระหนักรู้ในพ่อและศรัทธาของท่านด้วยสติปัญญาของลูกในทุกขณะและแล้วลูกจะเรียกได้ว่าดวงวิญญาณผู้ที่อุทิศตนด้วยหัวใจของเขา

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานบาร์ดที่เคยเป็นเช่นเพชรได้อุบัติอย่างยากจนขึ้นแค้น ด้วยการกลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลาที่คุณต้องทำให้บาร์ดบริสุทธิ์เช่นเพชรอีกครั้ง ลูกต้องเพาะต้นอ่อนของต้นไม้เทพที่แสนหวาน
- คำถาม:** อะไรคืองานของพ่อที่ซึ่งลูกๆ ต้องกลายเป็นผู้ช่วยของท่าน?
- คำตอบ:** การก่อตั้งรัฐบาลเทพทั่วทั้งโลก การทำลายศาสนานับไม่ถ้วนและก่อตั้งศาสนาที่แท้จริงเดียวคืองานของพ่อ ลูกๆ ต้องกลายเป็นผู้ช่วยในงานเหล่านี้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงอย่าได้คิดว่าถึงอย่างไรลูกก็จะไปสวรรค์
- เพลง:** ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ

โอมชานติ ผู้คนในโลกร้องเพลง: “ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ” แต่พวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขากำลังอ้างอิงถึงใคร นี่เป็นบางสิ่งที่น่าอัศจรรย์ด้วย พวกเขาเพียงแต่พูดเช่นนั้นเพียงเพื่อที่จะพูด อย่างแท้จริงที่อยู่ในสติปัญญาของคุณว่าแม่และพ่อนี้คือใคร ท่านเป็นผู้อาศัยของอาณาจักรสูงสุด มีอาณาจักรสูงสุดเดียวเท่านั้น ยุคทองไม่สามารถถูกเรียกว่าอาณาจักรสูงสุด ยุคทองอยู่ที่นี้ ในขณะที่เราทั้งหมดคือผู้ที่อยู่อาศัยในอาณาจักรสูงสุด ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกได้มาจากอาณาจักรสูงสุด ดินแดนนิพพาน สู่โลกที่มีตัวตนนี้ สวรรค์นั้นไม่ได้อยู่เบื้องบน ลูกมาจากอาณาจักรสูงสุด เวลาที่คุณๆ รู้ว่าลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังเล่นบทบาทของลูกด้วยร่างกายของลูก เวลาที่คุณรู้ว่าลูกใช้กษัตริย์เกิดและลูกเล่นบทบาทของลูกอย่างไร ผู้เดียวนั้นคือผู้อาศัยของดินแดนไกลโพ้นและได้มาสู่ต่างแดนนี้ เหตุใดจึงถูกเรียกว่าต่างแดน? ลูกมายังบาร์ดใช้ไหม? อย่างไรก็ตามก่อนอื่นใด ลูกไปสวรรค์ที่พ่อสร้างขึ้นและต่อมากลายเป็นนรก อาณาจักรของราวัน มีศาสนานับไม่ถ้วนและรัฐบาลนับไม่ถ้วน และแล้วพ่อก็มาและสร้างอาณาจักรเดียว เวลาที่มีรัฐบาลมากมาย พวกเขาทั้งหมดเฝ้าแต่พูดว่าทั้งหมดควรรวมกันและกลายเป็นหนึ่งเดียว พวกเขาทั้งหมดจะสามารถรวมกันและกลายเป็นหนึ่งเดียวกันได้อย่างไร 5,000 ปีที่แล้วเคยเป็นรัฐบาลเดียวในบาร์ด ลักษณะและนารายณ์คือผู้ทรงอำนาจของโลก ไม่มีผู้มีอำนาจอื่นใดที่สามารถปกครองโลก ศาสนาทั้งหมดไม่สามารถเข้ามาในศาสนาเดียวได้ มีเพียงรัฐบาลเดียวในสวรรค์และเหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่าทั้งหมดควรกลายเป็นหนึ่งเดียว พ่อพูดว่า: เวลาที่คุณดลใจการทำลายล้างรัฐบาลอื่นและพ่อก่อตั้งรัฐบาลเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดียว ลูกเองก็พูดด้วยว่า: เรากำลังก่อตั้งอาณาจักรของรัฐบาลเทพเดียวในบาร์ดตามการชี้แนะของผู้ทรงอำนาจโลก ผู้เดียวที่มีทุกพลัง ไม่สามารถมีรัฐบาลเดียวที่ไหนนอกเหนือจากรัฐบาบทเทพ 5,000 ปีที่แล้ว เคยเป็นรัฐบาลเทพเดียวในบาร์ด นั่นคือ ในทั้งโลก เวลาที่คุณได้มาอีกครั้งเพื่อก่อตั้งรัฐบาลเทพในโลกอีกครั้งหนึ่ง เราลูกๆ เป็นผู้ช่วยของท่าน ความลับนี้อ้างอิงอยู่ในกิตะ นี่คือนิพพานของความรู้ของรูตรา ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเรียกว่ารูตรา กฤษณะไม่สามารถเรียกเช่นนั้น ชื่อ “รูตรา” นั้นเป็นชื่อของผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน จากการได้ยินชื่อมากมาย ผู้คนนั้นคิดว่ารูตราแยกห่างจากโสมนาล ดังนั้นรัฐบาลเทพเดียวนั้นในเวลานี้ต้องมีการสร้างขึ้น อย่าได้อยู่อย่างมีความสุขด้วยการคิดว่าถึงอย่างไรลูกก็จะไปสวรรค์ มองดูว่าผู้คนนั้นเพียรพยายามอย่างหนักมากเพียงไรเพื่อสถานภาพในนรก! อันดับแรกพวกเขาได้รับสถานภาพและสิ่งที่สองพวกเขาหาเงินทองมากมาย ต้องเป็นพระเจ้าเดียวสำหรับผู้เลื่อมใสศรัทธา ไม่เช่นนั้นพวกเขาก็จะล้มลุกคลุกคลานไปทั่ว ที่นี้พวกเขาเรียกทุกคนว่าพระเจ้า พวกเขาคิดว่าผู้คนมากมายนั้นเป็นการอวดาร พ่อพูดว่า: พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พวกเขาร้องเพลง: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ทั้งโลกนั้นไม่บริสุทธิ์ และในสิ่งนั้น บาร์ดไม่บริสุทธิ์ที่สุด บาร์ดยากจนแสนเข็ญแต่บาร์ดเคยเป็นเช่นเพชร ลูกกำลังจะได้รับอาณาจักรในโลกใหม่ พ่ออธิบายว่ากฤษณะไม่สามารถเรียกว่าพระเจ้า เพียงพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนเดียวเท่านั้น ผู้ที่อยู่เหนือการเกิดและการตายจะสามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า ผู้คนพูดว่า: ท่านเป็นพระเจ้าและนั่นเป็นพระเจ้า เรามาที่นี่เพียงเพื่อทำให้ตนเองนั้นสนุกสนาน พวกเขาอยู่อย่างซาบซึ้งอย่างมาก “ที่ไหนก็ตามที่ฉันมองไป ฉันเห็นแต่ท่านเท่านั้น นี่คือการอัศจรรย์ทั้งหมดของท่าน! ฉันคือท่านและท่านคือฉัน” พวกเขาเพียงแต่เฝ้าแต่รำรำและพวกเขาก็มีสาวกนับพันๆ พ่อพูดว่า: ผู้เลื่อมใสศรัทธาสวดมนต์ภาวนาให้กับพระเจ้า ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขากราบไหว้บูชาพระเจ้าด้วยความรู้สึกเลื่อมใสศรัทธามากมาย บาบพูดว่า: พ่อประทานนิมิตแก่พวกเขา แต่พวกเขาไม่ได้พบพ่อ พ่อเป็นผู้สร้างสวรรค์ ไม่ใช่พ่อให้มรดกแห่งสวรรค์แก่พวกเขา มีพระเจ้าเดียวเท่านั้น พ่อพูดว่า: จากการกลับมาใช้ชาติเกิด เวลาที่ทุกคนได้อยู่อย่างอ่อนแอ เวลาที่คุณได้มาจากอาณาจักรสูงสุด พ่อไม่ได้เข้าไปในสวรรค์ที่พ่อสร้างขึ้น ผู้คนมากมายพูดว่าพวกเขาทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน แต่ไม่ว่าพวกเขาต้องการหรือไม่ก็ตาม แน่่อนที่พวกเขาได้รับผลของสิ่งที่พวกเขาทำ พวกเขาทำท่านและดังนั้น

แน่นอนที่พวกเขาได้รับผลของสิ่งนั้น ลูกกลับมาบังคับเพราะลูกให้ทานและทำบุญในอดีต เวลาลูกกำลังทำความเพียรพยายาม ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากเพียงไร ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในอนาคตมากขึ้นตามนั้น เวลาลูกกำลังได้รับการสอนให้ทำการกระทำที่ดีเพื่อหลายชาติเกิดในอนาคตของลูก ผู้คนทำสิ่งนั้นเพื่อชาติเกิดถัดไปของพวกเขา พวกเขาพูดด้วยเช่นกันว่าเป็นผลของการกระทำในอดีตของพวกเขา ลูกจะไม่พูดเช่นนั้นในยุคทองและยุคเงิน ผลของการกระทำสำหรับ 21 ชาติเกิดกำลังมีการเตรียมการในเวลานี้ ผลรางวัลของความเพียรพยายามของยุคบรรจบพบกันดำเนินไปถึง 21 ชั่วโมง ชันยาสซีไม่สามารถพูดว่าพวกเขากำลังสร้างผลงานเช่นนั้นสำหรับลูกที่ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขถึง 21 ชาติเกิด พระเจ้าต้องให้ผลที่ดีและไม่ดี ดังนั้นพวกเขาจึงได้ทำความผิดเดียวกันที่พวกเขาใช้ระยะเวลาของวงจรออกไป มีผู้คนมากมายที่พูดว่าวงจรนั้น 5,000 ปี ซามูสลิมาหาลูกและพูดว่าระยะเวลาของวงจรคือ 5,000 ปี อย่างแท้จริง เขาเคยได้ยินสิ่งต่างๆ ที่เราพูดถึงที่นี่ รูปภาพเหล่านั้นไปทั่วทุกหนแห่ง แต่ไม่ใช่ทุกคนจะเชื่อสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าเป็นไฟบุญชาญญะของความรู้ของรูตราที่ทำให้เกิดเปลวไฟของการทำลายล้าง มีการสอนราชาโยคะที่ง่ายตายที่นี่ ดวงวิญญาณกฤษณะอยู่ในชาติเกิดสุดท้ายของเขาในเวลานี้และกำลังได้รับมรดกของเขาจากชีวา(รูตรา) ท่านกำลังนั่งอยู่ที่นั่น บาบานั้นแยกห่างจากผู้อื่น เมื่อพวกเขาเลี้ยวดูพราหมณ์และปลุกเรียกดวงวิญญาณ และแล้วดวงวิญญาณนั้นก็เข้าไปในร่างกายของพราหมณ์แล้วพูด ผู้คนไปในการจาริกแสวงบุญเป็นพิเศษและปลุกเรียกดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณนั้นได้จากไปแล้วเป็นเวลายาวนาน ดังนั้นเขาจะมาได้หรือไม่? อะไรเกิดขึ้น? ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันมีความสุขอย่างมาก ฉันถือกำเนิดในบ้านนั้นบ้านนี้ อะไรเกิดขึ้นที่นั่น? เป็นดวงวิญญาณที่จากสถานที่นั้นไปแล้วมาที่นี่หรือไม่? พ่ออธิบาย: พ่อได้ให้ผลของความภักดีของพวกเขาแก่พวกเขาและพวกเขาอยู่อย่างมีความสุข สิ่งนี้เป็นความลับในละครด้วย พวกเขาพูดและดังนั้นบทบาทนั้นจึงดำเนินไป หากใครบางคนไม่พูด เป็นเพราะนั้นไม่ถูกกำหนดไว้ อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อแล้วบาปของลูกจะถูกเผาไป ไม่มีวิธีการอื่นใด ทุกคนต้องไปผ่านสภาพสะโต ราโจ และตาโม พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกลใหม่ พ่อได้มาอีกครั้งจากอาณาเขตสูงสุดสู่โลกเก่าและเข้าไปในร่างเก่า ผู้นี้คือผู้ที่มีความเคารพแก่การกราบไหว้บูชา เขากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาและเวลานี้กำลังจะกลับมามีความเคารพแก่การกราบไหว้บูชาอีกครั้ง สิ่งเดียวกันนั้นใช้กับลูก พ่อทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกันด้วย ผู้นี้คือผู้เพียรพยายามอันดับหนึ่ง เหตุนี้เองลูกจึงพูดว่า “มาเตชวารี ปิตาศรี” พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: ทำความเพียรพยายามที่จะนั่งบนบัลลังก์ จากด้อมบ้านนี้ทำให้ความปรารถนาของทุกคนสมหวัง ในเมื่อมีแม่ ต้องมีพ่อและลูกๆ ด้วยเช่นกัน ลูกแสดงหนทางแก่ทุกคน ความปรารถนาทั้งหมดของลูกสมหวังในยุคทอง บาบาสพูดว่า: หากขณะอยู่ที่บ้าน ลูกมีโยคะที่สมบูรณ์ ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงยิ่งกว่าผู้ที่อยู่ที่นั่น มีลูกๆ มากมายที่อยู่ในปวงพื้นธะ เมื่อคืนก่อน บาบาสได้อธิบายให้กับรัฐมนตรีการเคหะว่าควรหาวิธีการแก้ไขปัญหสำหรับสิ่งนี้เพื่อที่ผู้ที่อ่อนแอจะไม่ได้ถูกทำร้าย อย่างไรก็ตาม พวกเขาจะคิดถึงสิ่งนี้เมื่อพวกเขาได้ยิน 2-4 ครั้งเท่านั้น พวกเขาจะยอมรับสิ่งนี้หากอยู่ในโชคของพวกเขา ความรู้ที่ลึ้นไหลอย่างมาก หากผู้คนของศาสนาซิกข์จะรู้สิ่งนี้ พวกเขาจะเข้าใจดีที่ว่า “ไม่ได้ใช้เวลาหลายปีที่จะสร้างเทพจากมนุษย์” ใครที่ทำการนั้น? พวกเขาร้องสรรเสริญท่าน: ผู้ที่ไม่มีตัวตนคือผู้เดียวเท่านั้น ผู้เดียวที่ชื่อของท่านคือสัจจะ สัญลักษณ์อมตะ ธาตุพราหมณ์นั้นเป็นบัลลังก์ของท่าน พวกเขาพูดว่า: บัลลังก์ของท่านและมาที่นั่นเกิด! พ่อที่นั่งที่นั่นและอธิบายแก่ลูก ท่านรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของทั้งโลก ไม่ใช่ท่านรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจของแต่ละคน ผู้คนจดจำพระเจ้าเพื่อให้ท่านพาพวกเขาไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ บาบาสพูดว่า: พ่อกำลังก่อตั้งรัฐบาลเทพที่ทรงอำนาจของโลก การแบ่งแยกเหล่านี้ทั้งหมดที่เกิดขึ้นนั้นจะถูกขจัดออกไป ต้นอ่อนของผู้ที่เคยเป็นของศาสนาเทพของเราต้องมีการเพาะหว่าน ต้นไม้ที่โตอย่างมากมาย ต้นไม้ที่อ่อนหวานที่สุดในบรรดาต้นไม้คือเหล่าเทพ ต้นอ่อนของพวกเขาต้องถูกเพาะหว่าน ผู้คนของศาสนาอื่นไม่ถนัดอื่นๆ ผู้ที่มาได้เพาะหว่านต้นอ่อน อัจชะ

วันนี้เป็นวันสัตกูรู พ่อพูดว่า: ลูกๆ ทำตามศรัทธาและกลับมาบริสุทธิ์และพ่อจะพาลูกกลับไปกับพ่อ และแล้ว ไม่ว่าลูกนั้นจะกลายเป็นราชินีคามะหยิหรือราชินีใหม่ หากลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในมรดก ให้ทำตามการชี้แนะของพ่อ เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงท่านที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ อัจชะ..รัก ระลึกถึงและขอคารวะจากบัพพาดาและมาฆาที่แสนหวาน ถึงลูกๆ ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ผลรางวัลของความเพียรพยายามของยุคแห่งการบรรจบพบกันนั้นคงอยู่ถึง 21 ชาติเกิด ทำการกระทำที่สูงส่ง ขณะที่เก็บสิ่งนี้ไว้ในสำนึกของลูก สร้างผลรางวัลของลูกโดยการให้ทานความรู้
2. ต้นอ่อนของต้นไม้เทพที่แสนหวานกำลังมีการเพาะหว่าน ดังนั้น ให้กลับมาอ่อนหวานอย่างที่สุด

พร: ขอให้ลูกรับใช้อย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางขณะที่รักษาความพิเศษและเอกลักษณ์ของชาติเกิดบราห์มินของลูกไว้ในการตระหนักรู้ของลูก
ชาติเกิดบราห์มินนี้เป็นชาติเกิดที่สูงส่ง ดวงวิญญาณธรรมดาเฉลิมฉลองวันเกิด วันแต่งงาน วันเพื่อน ของพวกเขา แยกจากกัน แต่ วันเกิด วันแต่งงาน วันแม่ วันพ่อ วันหมั้นหมายของลูกเป็นวันเดียวกันทั้งหมด เพราะลูกทั้งหมดได้ทำสัญญาที่จะเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น ดังนั้นเล่นบทบาทของลูกในการทำงานรับใช้ขณะที่รักษาความพิเศษและเอกลักษณ์ของชาติเกิดนี้ไว้ในการตระหนักรู้ของลูก จงเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของผู้อื่นในการทำงานรับใช้ แต่เป็นมิตรร่วมทางชีวิตขณะอยู่อย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง อย่ายอมจำนนต่อใครเลยแม้แต่ผู้น้อย

คติพจน์: จักรพรรดิที่ไร้กังวล คือผู้ที่มีสมดุของความพร้อมตนและอำนาจในชีวิตของเขา

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่งของมาเตซวารี

ความแตกต่างระหว่างดวงวิญญาณ และดวงวิญญาณสูงสุด

ดวงวิญญาณทั้งหลายและดวงวิญญาณสูงสุดอยู่อย่างแยกห่างเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน และการพบปะที่สวยามได้เกิดขึ้นเมื่อดวงวิญญาณได้พบสัตว์กูรูในรูปของสื่อกลาง เมื่อเราพูดคำเหล่านี้ ความหมายที่ถูกต้องแม่นยำคือว่าดวงวิญญาณทั้งหลายได้แยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลานาน “เวลานาน” หมายความว่า ดวงวิญญาณทั้งหลายนั้นได้แยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสูดนานมาแล้ว และดังนั้นคำพูดเหล่านี้พิสูจน์ว่าดวงวิญญาณทั้งหลายและดวงวิญญาณสูงสุดเป็นสิ่งที่ดำรงอยู่แยกจากกัน มีความแตกต่างพื้นฐานระหว่างทั้งสอง แต่เพราะผู้คนของโลกไม่รู้จักท่าน พวกเขาให้ความหมายของคำเหล่านี้ว่า “ฉัน ดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณสูงสุด” เพราะดวงวิญญาณตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของมายา พวกเขาได้ลืมนิยามเดิมของพวกเขาไปแล้ว เมื่ออิทธิพลของมายาถูกขจัดออกไป ดวงวิญญาณกลับมาเป็นเหมือนดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้น พวกเขาพิจารณาว่าดวงวิญญาณแยกออกไปในลักษณะนั้น และแล้วมีคนอื่นๆผู้ที่พูดว่า “ฉัน ดวงวิญญาณ เป็นพระเจ้า” แต่เพราะดวงวิญญาณได้ลืมนิยามของพวกเขาเองไปแล้ว พวกเขาได้กลับมาไม่มีความสุข เมื่อดวงวิญญาณรู้จักตัวเขาเองและกลับมามีความสุข และแล้วดวงวิญญาณนั้นหลอมรวมเข้ากับดวงวิญญาณสูงสุดและกลายเป็นหนึ่ง ดังนั้นพวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณแยกห่างในลักษณะนั้น แต่เรารู้ว่าแต่ละดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดเป็นสองสิ่งที่ดำรงอยู่ที่แยกจากกัน ดวงวิญญาณไม่สามารถเป็นพระเจ้าได้ และดวงวิญญาณไม่สามารถหลอมรวมกับดวงวิญญาณสูงสุดได้ ดวงวิญญาณสูงสุดไม่สามารถอยู่ภายใต้อิทธิพล (ถูกครอบคลุม) ในทางใดๆ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะมาเป็นมัลย์รอบคอพ่อ จงแข่งขันกันในการรู้และโยคะ หน้าทีของลูกคือ การให้คำแนะนำของพ่อแก่ทั้งโลก
- คำถาม:** ลูกควรรักษาความซาบซึ้งใจอยู่เสมอ เพื่อที่โรคภัยของลูกจะได้รับการเยียวยารักษา
- คำตอบ:** จงรักษาความซาบซึ้งใจในการรู้และโยคะ อย่างกังวลเกี่ยวกับร่างเก่าเหล่านั้น ยิ่งสติปัญญาของลูกถูกดึงไปหาร่างกายมากแค่ไหน ลูกก็จะมีอาการละโมภและจะมีความเจ็บป่วยมากแค่นั้น การตกแต่งร่างกาย การทาแป้งและทาครีม ฯลฯ ทั้งหมดนั้นไร้ประโยชน์ ลูกต้องตกแต่งตนเองด้วยความรู้และโยคะนี้ นี่คือเครื่องประดับที่แท้จริงของลูก
- เพลง:** สายฝนแห่งความรู้สำหรับผู้ที่อยู่กับผู้เป็นที่รัก...

โอมซานติ ผู้ที่อยู่กับพ่อ...มีพ่อจำนวนมากในโลก แต่พ่อ ผู้สร้างของพวกเราทุกคน คือ ผู้เดียว ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ แน่หนอนว่าลูกต้องเข้าใจว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือ มหาสมุทรแห่งความรู้ การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้รับผ่านความรู้เท่านั้น เพียงเมื่อยุคทองได้รับการก่อตั้งขึ้นมาที่มนุษย์จึงจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือ ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เมื่อเป็นยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่มหาสมุทรแห่งความรู้มาลูกออกจากความตกต่ำไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ บารัตเก่าแก่ที่สุด 84ชาติเกิดได้รับการจดจำสำหรับชาวบารัตเท่านั้น แน่หนอนว่ามนุษย์ที่มาก่อนจะใช้ 84 ชาติเกิด ลูกพูดถึง 84 ชาติเกิดของเหล่าเทพและดังนั้นจึงมี 84 ชาติเกิดของบราห์มินด้วย มีการกล่าวถึงคนหลักๆ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ แน่หนอนว่าท่านสร้างโลกผ่านบราห์มา ก่อนอื่น ท่านต้องสร้างโลกละเอียดอ่อนแล้วก็โลกที่มีตัวตนนี้ ลูกรู้ว่าอาณาจักรละเอียดอ่อนอยู่ที่ไหนและโลกที่ไม่มีตัวตนอยู่ที่ไหน โลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตน เรียกว่าตรีโลก(สามโลก) ในเมื่อลูกพูดถึงตรีโลกนาถ (เจ้าของสามโลก) สิ่งนี้ต้องมีความหมาย ต้องมีสามโลกใช้ใหม่ตามความเป็นจริง พ่อผู้เดียวและลูกๆ ของท่านเท่านั้นที่สามารถเรียกได้ว่าตรีโลกนาถ ที่นี้ บางคนใช้ชื่อว่า ตรีโลกนาถชื่อว่า บราห์มา วิษณุ ชางกา ฯลฯ ชาวบารัตตั้งชื่อเหล่านี้ให้แก่ตนเอง พวกเขาแม้ใช้ชื่อที่คู่กัน ได้แก่ ราเด-กฤษณะ ลักษณะมีนารายณ์ ไม่มีใครรู้ว่า ราเดและกฤษณะมาจากต่างอาณาจักร เขาเป็นเจ้าชายจากอาณาจักรหนึ่ง แล้วเขาก็เป็นเจ้าหญิงจากอีกอาณาจักรหนึ่ง ลูกรู้สิ่งนี้เวลานี้ สติปัญญาของลูกที่นี้จะซึมซับประเด็นเหล่านี้เป็นอย่างดี ยกตัวอย่าง หมอที่ฉลาดจะรู้จักชื่อยาประเภทต่างๆมากมาย ที่นี้เช่นกัน ประเด็นใหม่ๆ มากมายจะปรากฏขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง สิ่งประดิษฐ์ต่างๆจะเกิดขึ้นวันแล้ววันเล่า ผู้ที่ฝึกฝนอย่างดีก็จะซึมซับประเด็นใหม่ๆ หากลูกไม่ซึมซับ ลูกก็จะได้อยู่ในแถวของมหารตี ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับสติปัญญา และเป็นเรื่องของโชคอีกด้วย สิ่งนี้อยู่ในละครด้วยใช้ใหม่ แม้กระนั้นก็ไม่มีการรู้จักละคร ลูกเข้าใจว่า ลูกกำลังเล่นบทบาทของตนบนสนามแห่งการกระทำ อย่างไรก็ตามหากลูกไม่รู้จักรตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของละคร ลูกก็ไม่รู้สิ่งใด ลูกต้องรู้ทุกสิ่ง ลูกๆ รู้ว่าพ่อมาแล้ว ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของลูกๆที่จะให้คำแนะนำของท่านแก่ผู้อื่น นี่คือหน้าที่ของลูกที่จะบอกทั้งโลกเพื่อที่จะไม่มีใครพูดว่าพวกเขาไม่รู้สิ่งนี้ หลายคนจะมาหาลูก หลายคนยังจะมารับสิ่งพิมพ์ด้วย ลูกๆ เคยมีนิมิตมากมายในตอนเริ่มต้น พระคริสต์และอับราฮัมได้มาที่บารัต จริงๆแล้ว บารัตดึงดูดทุกคนมาอย่างต่อเนื่อง ในความเป็นจริงบารัตคือสถานที่เกิดของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด อย่างไรก็ตาม ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้ว่บารัตนี่เป็นที่เกิดของพระเจ้า พวกเขาพูดถึงดวงวิญญาณสูงสุดชื่อว่า แต่ด้วยการพูดว่าทุกคนเป็นดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาจึงทำให้ความสำคัญของพ่อที่ไร้ขีดจำกัดนั้นหายไป เวลานั้นลูกๆ อธิบายว่า แผ่นดินบารัตคือสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้นำศาสนทั้งหมดมาเพื่อก่อตั้งศาสนาของตนเท่านั้น ผู้คนของศาสนาอื่นๆทั้งหมดติดตามผู้นำศาสนเหล่านั้นลงมาอย่างต่อเนื่อง เวลานั้นคือตอนจบ ผู้คนพยายามที่จะกลับไป แต่ใครพาลูกๆมาที่นี้เล่า พระคริสต์มาและก่อตั้งศาสนาคริสต์ เขาดึงผู้คนเหล่านั้นลงมาที่นี้ เวลานั้นทุกคนเบื่อหน่ายและอยากกลับบ้าน ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ ทุกคนมาเพื่อเล่นบทบาทของตนขณะที่กำลังเล่นบทบาทอยู่ ลูกต้องเข้ามาสู่ความทุกข์ จากนั้นก็เป็นหน้าที่ของพ่อที่จะปลดปล่อยลูกๆออกจากความทุกข์และพาลูกๆไปสู่ความสุข บารัตเป็นสถานที่เกิดของพ่อ ในหมู่ลูกๆเช่นกัน ไม่ใช่ว่าลูกทุกคนจะรู้ถึงความสำคัญของสิ่งนี้ มีลูกๆจำนวนเล็กน้อยที่เข้าใจสิ่งนี้และความซาบซึ้งของพวกเขายังคงอยู่สูง ทุกวงจร พ่อเข้ามาในบารัตเท่านั้น ลูกต้องบอกสิ่งนี้แก่ทุกคน ลูกต้องเชื่อเชิญพวกเขา ก่อนอื่น ลูกต้องทำงานรับใช้นี้ ลูกต้องเตรียมสิ่งพิมพ์ ลูกต้องเชื่อเชิญทุกคน ไม่มีใครมีความรู้เกี่ยวกับผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง ลูกควรเป็นผู้ที่สามารถทำงานรับใช้ได้เป็นอย่างดีและทำให้ตนเองมีชื่อเสียง ทุก

คนขอความช่วยเหลือจากลูกๆ ที่ฉลาดที่มีประเด็นมากมายอยู่ในสติปัญญา พวกเขาเฝ้าแต่สวดชื่อของลูกเหล่านี้ อันดับแรก พวกเขาพร่ำสวดชื่อของชีพบาบา แล้วชื่อของบราห์มาบา แล้วก็ชื่อของลูกๆ ต่างลำดับกันไป ในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาหมั่นลูกปิดของสร้อยประคำที่เป็นวัตถุ เวลาที่ลูกสรรเสริญชื่อด้วยปากว่า ผู้นั้นผู้นี้สามารถทำงานรับใช้ได้เป็นอย่างดี เขาปราศจากความทะนงตน อ่อนหวานอย่างมากและและไร้สำนึกที่เป็นร่าง มีคำกล่าวว่า จงอ่อนหวานแล้วทุกคนจะอ่อนหวานกับลูก พ่อพูดว่า ลูกไม่มีความสุขอย่างมากและหากเวลานี้ลูกจดจำพ่อ พ่อก็จะช่วยเหลือลูก พ่อจะทำอะไรได้เล่าหากลูกมีความสุขไม่ชอบ สิ่งนี้เหมือนกับการไม่ชอบตนเอง ในกรณีนั้น ลูกจะไม่ได้รับสถานภาพ ลูกจะได้รับทรัพย์มากมาย เมื่อบางคนลูกลืตเตอร์รี่ เขาก็จะมีความสุขมาก มีรางวัลมากมายที่นั่น รางวัลที่หนึ่ง รางวัลที่สอง รางวัลที่สาม ในทำนองเดียวกัน นี่คือการแข่งขันทางจิต นี่คือการแข่งขันของความรู้และพลังโยคะ ผู้ที่ไปเร็วในสิ่งนี้จะกลายเป็นมัลย์รอบคอบพอและจะนั่งใกล้กับบัลลังก์ ทุกสิ่งนี้ลูกอธิบายนให้แก่ลูกๆ ใว้อย่างง่ายดายมาก จงดูแลบ้านของลูกด้วย เพราะลูกคือคาร์มาโยคี ลูกต้องศึกษาในชั้นเรียนหนึ่งชั่วโมง จากนั้นจึงกลับบ้านและคิดถึงสิ่งเหล่านี้ พวกเขาทำเช่นเดียวกันที่โรงเรียนด้วย พวกเขาเรียนแล้วก็กลับไปทำการบ้าน พ่อพูดว่า จงเรียนหนึ่งชั่วโมงหรือครึ่งชั่วโมง มีแปดชั่วโมงในหนึ่งวัน ในแปดชั่วโมงนั้น พ่อพูดว่า จงเรียนหนึ่งชั่วโมง ไม่เช่นนั้นแล้วก็เรียนสักครึ่งชั่วโมง แม้แต่ 15-20 นาทีก็จงเข้าเรียน จงซึมซับสิ่งนั้นแล้วจึงไปทำธุรกิจของลูก ฯลฯ ในช่วงเวลาแรกๆ บาบาค่อยให้ลูกนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึง และบอกให้ลูกดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง มีการเอ่ยถึงการจดจำระลึกถึง จงจดจำพ่อและมรดกและดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เมื่อลูกรู้สึกง่วงก็จงไปนอน แล้วความคิดสุดท้ายก็จะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง จากนั้นเมื่อลูกตื่นในตอนเช้า ลูกก็จะจดจำประเด็นเหล่านั้น ด้วยการฝึกฝนนี้ ลูกจะกลายเป็นผู้ชนะการนอนหลับ ผู้ที่ทำบางสิ่งจะได้รับรางวัลของสิ่งนั้น เมื่อลูกทำบางสิ่ง สิ่งนั้นจะปรากฏออกมาให้เห็น พฤติกรรมของลูกจะเปิดเผยสิ่งนั้น พฤติกรรมของผู้ที่ไม่ทำสิ่งใดจะแตกต่างอย่างสิ้นเชิง เห็นได้ว่าลูกคนนีไต่ตรอมมหาสมุทรแห่งความรู้และซึมซับความรู้ เขาไม่มีความละโมภ ฯลฯ เหล่านั้นคือร่างกายเก่า ร่างกายเหล่านั้นจะดีเมื่อลูกซึมซับความรู้และโยคะ หากลูกไม่ซึมซับสิ่งนี้ ร่างกายจะทรุดโทรมยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง ลูกจะได้รับร่างใหม่ในอนาคต ลูกดวงวิญญาณต้องทำให้ดวงวิญญาณของลูกบริสุทธิ์ เหล่านั้นคือร่างกายเก่า ไม่ว่าลูกจะทาแป้งและลิปสติกมากแค่ไหน ไม่ว่าลูกจะตกแต่งมันมากเพียงไร ร่างนั้นก็ไม่มีค่าเลย เครื่องประดับทั้งหมดนั้นไร้ประโยชน์ ลูกทุกคนหมั่นหมายอยู่กับชีพบาบา เมื่อการแต่งงานเกิดขึ้น ในวันนั้น ก่อนอื่นเจ้าสาวจะสวมเสื้อผ้าเก่าๆ เวลาที่ลูกต้องไม่ตกแต่งร่างกาย หากลูกตกแต่งตนเองด้วยความรู้และโยคะ ลูกจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงในอนาคต นี่คือ ทะเลสาบแห่งความรู้ (มานสโรวาร์) จงจุ่มลงไปในการรู้อย่างต่อเนื่องแล้วลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้าแห่งสวรรค์ ปวงประชาจะไม่ลูกเรียกว่าเทวดานางฟ้า พวกเขาพูดว่า กฤษณะลักพาตัวผู้หญิงและทำให้พวกเขากลายเป็นจักรพรรดินี ไม่ได้พูดกันว่าเขาลักพาตัวพวกเขาไปและทำให้พวกเขากลายเป็นสัปเหร่อของปวงประชา เขาลักพาพวกเขาไปเพื่อทำให้พวกเขากลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี ลูกควรที่จะทำความเพียรพยายามนี้ด้วย อย่ามีความสุขกับสถานภาพใดก็ตามที่ลูกจะได้รับ ที่นี้ สิ่งหลักคือ การศึกษาเล่าเรียน นี่คือนี่โรงเรียน ผู้คนจำนวนมากเปิดกิตะพาทซาลา ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่นั่งลงและถ่ายทอดกิตะและให้ลูกท่องจำสิ่งนั้น บางคนก็เลือกหนึ่งสโลกแล้วก็พูดเกี่ยวกับสิ่งนั้นครึ่งชั่วโมง หรือ 45 นาที ไม่มีประโยชน์ในสิ่งนั้น พ่อ นั่งอยู่ที่นี้และสอนลูกๆ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกๆ ชัดเจน ไม่มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการอ่านพระเวทย์และคัมภีร์ หรือในการสวดหรือทำทปาเซีย จงทำความพยายามอย่างต่อเนื่อง เท่านั้นเอง อย่างไรก็ตาม ลูกจะได้รับอะไรเล่า มีคำกล่าวว่าเมื่อผู้คนทำการกราบไหว้บูชามากมาย พวกเขาจะพบพระเจ้า แน่แน่นอนว่ากลางวันต้องมาหลังจากกลางคืน ทั้งหมดนั้นจะเกิดขึ้นในเวลาที่เหมาะสม บ้างพูดถึงระยะเวลาของวงจรเป็นอย่างหนึ่ง และผู้อื่นพูดเป็นบางสิ่งอื่น เมื่อลูกอธิบายนให้แก่พวกเขา พวกเขาจะพูดว่า คัมภีร์เหล่านั้นจะผิดได้อย่างไรกันเล่า พระเจ้าจะไม่พูดเท็จ ลูกจำเป็นต้องมีพลังในการอธิบายน ดังนั้นลูกๆ จงจำเป็นต้องมีพลังโยคะ ทุกสิ่งง่ายดายด้วยพลังโยคะ หากลูกทำบางสิ่งไม่ได้ นั่นหมายความว่าลูกไม่มีพลัง ลูกไม่มีโยคะในบางกรณี บาบาก็ยังช่วยเหลืออีกด้วย สิ่งใดก็ตามที่ลูกกำหนดไว้ในละครก็จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เราเข้าใจสิ่งนี้ คนอื่นๆ ไม่เข้าใจละคร แต่ละวินาที ทุกวินาทีที่ผ่านไป เวลาเคลื่อนไปอย่างต่อเนื่อง เราแสดงการกระทำตามศรัมัท ลูกจะกลับมาสูงส่งได้อย่างไรหากลูกไม่ทำตามศรัมัท ไม่ใช่ทุกคนจะเป็นเหมือนกัน ผู้คนเหล่านั้นคิดว่า พวกเขาทุกคนจะกลายเป็นหนึ่งเดียวกัน พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของการเป็นหนึ่งเดียว พวกเขาควรจะเป็นหนึ่งเดียวกันในเรื่องอะไรเล่า พวกเขาทุกคนควรจะเป็นพ่อผู้เดียว หรือควรจะเป็นพี่น้องเดียวกันเล่า หากพวกเขาจะพูดว่าพวกเขาจะเป็นพี่น้องกัน นั่นก็เป็นเรื่องดี ด้วยการทำตามศรัมัท เราสามารถกลายเป็นหนึ่งเดียวกันได้อย่างแท้จริง ลูกทุกคนกำลังทำตามคำสั่งเดียว พ่อ ครูและกูรูของลูกคือหนึ่งเดียว ผู้ที่ไม่ทำตามศรัมัทอย่างเต็มที่ที่จะไม่สามารถกลับมาสูงส่งได้ หากลูกไม่ทำตามศรัมัทเลย ชีวิตของลูกก็จบลงอย่างสิ้นเชิง ในการแข่งขัน พวกเขาจะลงทะเบียนผู้ที่ควรเข้าแข่งขันเท่านั้น เมื่อเป็นการแข่งขันครั้งใหญ่ พวกเขาจะมีม้าขึ้นหนึ่งที่ดีมาก เพราะพวกเขามีลืตเตอร์รี่เป็นเดิมพัน นี่ก็ยังไม่เป็นการแข่งม้า

ด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดถึงม้าของฮุสเซน พวกเขาแสดงให้เห็นฮุสเซนอยู่บนม้าในสงคราม ลูกๆ คือ ผู้ที่ปราศจากความรุนแรงทั้งสองทาง ความรุนแรงของต้นหาคือ อันดับหนึ่ง ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับความรุนแรงประเภทนี้ แม้แต่ชั้นยาสีก็ไม่ได้เห็นว่ามันเป็นเช่นนั้น พวกเขาเพียงแค่พูดว่าต้นหาคือกิเลส พ่อพูดว่า ต้นหาคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด สิ่งนี้ทำให้ลูกๆ เป็นทุกข์ตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ ลูกต้องพิสูจน์ให้พวกเขาเห็นว่านี่คือราชาโยคะของหนทางครอบครัว ในขณะที่ของพวกเขาคือ หรีโยคะ พวกเขาเรียนหรีโยคะจากสังคราจารย์ และเราเรียนราชาโยคะจากชีวาจารย์ ผู้เป็นครู ลูกควรบอกสิ่งเหล่านี้ให้แก่พวกเขาในเวลาที่เหมาะสม หากบางคนถามลูกว่า “หากเทพใช้ 84 ชาติเกิด แล้วชาวคริสต์เถียนจะใช้กี่ชาติเกิด” จงบอกพวกเขาว่า คุณคำนวณสิ่งนี้ได้ด้วยตนเอง มี 84 ชาติเกิดใน 5,000 ปี เป็นเวลา 2000 ปี แล้วตั้งแต่พระคริสต์มา เวลานี้ จงคำนวณว่าพวกเขาใช้กี่ชาติเกิดโดยเฉลี่ย พวกเขาอาจจะใช้ 30-32 ชาติเกิด สิ่งนี้ชัดเจน ผู้ที่เห็นความสุขมากมายก็จะเห็นความทุกข์มากมายเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นเห็นความสุขน้อยกว่า ดังนั้นพวกเขาจึงได้รับความทุกข์น้อยกว่าด้วย ลูกต้องคำนวณโดยเฉลี่ย ผู้ที่มาภายหลังจะใช้ชาติเกิดน้อยกว่า ลูกยังคำนวณได้อีกด้วยว่า พระพุทธเจ้าและอับราฮัมใช้กี่ชาติเกิด อาจจะมีแตกต่างสักหนึ่งหรือสองชาติเกิด ดังนั้นลูกจึงควรไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เราควรจะอธิบายอะไรหากบางคนถามเรา ลูกควรบอกพวกเขาว่า ก่อนอื่นคุณต้องรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อ อย่างน้อยจงจดจำพ่อ! แต่ละคนจะใช้ชาติเกิดมากเท่าที่เขาจะได้รับ อย่างน้อยจงรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อ ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้อย่างดีมาก นี่คือสิ่งที่ให้ความเพียรพยายาม ลูกจะประสบความสำเร็จด้วยการทำความเพียรพยายาม สติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดนั้นจำเป็น ต้องมีความรักอย่างมากมายให้กับบาบาและทรัพย์สินมรดกของบาบา บางคนไม่ได้รับทรัพย์สินมรดกนี้เลย โอ! อย่างน้อยที่สุดจงซึมซับเพชรพลอยแห่งความรู้! พวกเขาพูดว่า ฉันจะทำอะไรได้เล่า ฉันไม่เข้าใจสิ่งนี้ หากลูกไม่เข้าใจ นั่นก็เป็นชะตากรรมของลูก อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ห้ามไม่ชอบใคร จงอ่อนหวานมาก ๆ กับทุกคน วังแข่งในความรู้และโยคะนี้ และมาเป็นพวงมาลัยรอบคอพ่อ
2. จงเป็นผู้ชนะการนอนหลับ ตื่นแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อ ดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง จงปลุกฝังนิสัยของการไตร่ตรองความรู้ที่ลูกได้ยิน

พร: พร: ขอให้ลูกทำให้สติปัญญาของลูกมั่นคงในสภาพที่สูงส่งตามคำสั่งและกลายเป็นนายผู้ทรงอำนาจที่ยิ่งใหญ่
เมื่อลูกบางคนนั่งในโยคะ แทนการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาคิดถึงงานรับใช้ อย่างไรก็ตาม ไม่ควรเป็นเช่นนั้นเพราะ ถ้า แทนการปราศจากร่างในช่วงขณะสุดท้าย ลูกมีความคิดของงานรับใช้ ลูกจะสอบตกในข้อสอบของหนึ่งวินาที ในเวลานั้น ลูกต้องไม่จดจำสิ่งใดเลยนอกจากพ่อและการอยู่อย่างปราศจากตัวตน ปราศจากกิเลส และปราศจากความหลงทะนงตน ในการคิดเกี่ยวกับงานรับใช้ ลูกจะยังคงเข้ามาในสำนึกที่เป็นร่าง ดังนั้น เมื่อลูกต้องทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพใดสภาพหนึ่ง ฝึกฝนการกลับมามั่นคงในสิ่งนั้นเท่านั้น เพราะเพียงเมื่อนั้นที่ลูกจะเรียกได้ว่านายผู้ทรงอำนาจที่ยิ่งใหญ่ผู้มีพลังการควบคุมและปกครอง

คติพจน์: วิธีที่ง่ายดายที่จะเอาชนะสถานการณ์ต่างๆคือการมีพลังกำลังเดียวและการค้ำจุนเดียว (one Strength and one Support)

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกควรมีความสนใจอย่างมากในการทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ อย่างไรก็ตามสำหรับงานรับใช้นี้ลูกจำเป็นต้องมีการสร้างสมคุณธรรมที่ลึกล้ำในตนเอง
- คำถาม:** ดวงวิญญาณกลับมาสกปรกได้อย่างไร? สิ่งสกปรกใดที่ปกคลุมดวงวิญญาณ?
- คำตอบ:** ดวงวิญญาณกลับมาสกปรกด้วยการจดจ่อกับเรื่องเล็กน้อยและญาติมิตร ชะยะอันดับหนึ่งคือสำนักที่เป็นร่างแล้วชะยะของความละโมภและความผูกพันยึดมั่นก็เริ่มขึ้น ดวงวิญญาณถูกปกคลุมด้วยความสกปรกของกิเลส แล้วพวกเขาก็ลืมที่จะมีการจดจ่อกับสิ่งดีและไม่สามารถทำงานรับใช้ได้
- เพลง:** หัวใจของฉันปรารถนาจะเรียกหาท่าน...

โอมซานติ เพลงนี้ดีมาก ลูกๆ ให้การรับประกัน: หลังจากที่รับฟังท่าน ฉันต้องการแบ่งปันความรู้แก่ผู้อื่น ลูกๆ นั้นมีการจดจ่อกับเรื่องดีและนั่นก็เป็นสิ่งจำเป็นด้วยเช่นกัน บางคนก็จะมีการจดจ่อกับเรื่องดีและจะได้พบกับบาบาด้วย มีคำกล่าวว่า กำมือเดียวจากหลายล้านมาและประกาศสิทธิ์ในมรดกนี้ สติปัญญาของลูกเวลานี้ได้กลับมากว้างไกลและไร้ขีดจำกัดอย่างมาก อย่างแน่นอนที่ฟอนั้นได้มาเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกันเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ก่อนอื่นใดลูกต้องอธิบายว่าใครพูดความรู้นี้ เพราะนั่นเป็นความผิดที่ใหญ่ที่สุด พ่อได้อธิบายแล้วว่ากิตะ เพชรพลอย แม่ของคัมภีร์ทั้งหมด คือคัมภีร์ของบารัต เป็นเพียงผู้คนที่ได้หลงลืมผู้ที่ได้พูดกิตะ เพชรพลอยซึ่งเป็นแม่ของคัมภีร์ทั้งหมด และศาสนาใดที่สร้างขึ้นมาจากกิตะนั้น อย่างไรก็ตาม แนนอนที่พวกเขาร้องเพลง: โอ้ พระเจ้าได้โปรดมา! แนนอนที่พระเจ้าได้มาเพื่อสร้างโลกใหม่ที่บริสุทธิ์ ท่านเป็นพ่อของโลกใช่ไหม? ผู้เลื่อมใสศรัทธาร้องเพลง: เมื่อท่านมา เราสามารถได้รับความสงบและความสุข ความสุขและความสงบนั้นเป็นสองสิ่ง ในยุคทองแนนอนที่มีความสุขที่นั่นด้วยเช่นกัน แต่ดวงวิญญาณที่เหลือนั้นทั้งหมดอยู่ในดินแดนของความสงบ ต้องมีการให้คำแนะนำไว้ ในโลกใหม่มีบารัตใหม่ อาณาจักรของราม มีความสุขในโลกนั้น และเหตุนี้เองจึงเป็นคำสรรเสริญอาณาจักรของราม หากนั่นจะเรียกว่าอาณาจักรของราม สิ่งนี้ก็ต้องเรียกว่าอาณาจักรของราวันเพราะมีความทุกข์ที่นั่น มีความสุขที่นั่น พ่อมาและให้ความสุข ทุกคนอื่นได้รับความสงบในดินแดนแห่งความสงบ พ่อคือผู้ประทานความสงบและความสุข ที่นั่นมีความไม่สงบและความทุกข์ ดังนั้นความรู้ที่ควรที่จะไหลรินเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูก ซึ่งจำเป็นต้องมีสภาพที่ดีมาก แม้กระทั่งเด็กเล็กๆ ก็ได้รับการสอนสิ่งนี้ แต่พวกเขาไม่สามารถอธิบายความหมาย ลูกต้องซึมซับความรู้อย่างลึกซึ้งอย่างมาก หากใครก็ตามถามคำถามใดแก่ลูก ลูกต้องสามารถอธิบายแก่พวกเขาได้ ลูกจำเป็นต้องมีสภาพที่ดีมาก ไม่เช่นนั้นเนื่องจากสำนักที่เป็นร่างหรือความโกรธหรือความผูกพันยึดมั่น บางครั้งลูกก็ตกลงมา บ้างก็แม้กระทั่งเขียน: บาบา วันนี้ฉันตกลงไปเนื่องจากความโกรธ วันนี้ฉันล้มลงเนื่องจากความละโมภ เมื่อสภาพของลูกนั้นกลับมาเข้มแข็ง ก็จะไม่มีการของการล้มลง จะมีความสนใจมากมาในการทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เพลงนี้ดีมาก: บาบา เมื่อท่านมา เราจะกลับมามีความสุขอย่างมาก แนนอนที่พ่อต้องมานั้นแล้วใครจะทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์? กฤษณะคือผู้มีร่างกาย ลูกไม่สามารถอ้างถึงชื่อของเขาหรือชื่อของบารามา วิษณุ หรือชางก้าสำหรับสิ่งนี้ ผู้คนร้องเพลง: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ดังนั้นลูกควรถามพวกเขา: ท่านพูดสิ่งนี้ถึงใคร? ใครคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเมื่อใดที่ท่านจะมา? ผู้เดียวนั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และเมื่อลูกเรียกท่านเช่นนั้น แนนอนที่โลกนั้นต้องไม่บริสุทธิ์ ยุคทองเรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์ ใครทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์? ได้มีการอ้างอิงไว้ในกิตะว่าพระเจ้าตัวท่านเองได้สอนราชาโยคะอย่างแท้จริง และทำให้ลูกสามารถได้รับชัยชนะเหนือกิเลสเหล่านี้ ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกต้องถามพวกเขา: ใครได้พูดว่าท่านจะสอนราชาโยคะแก่ลูก และตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด? ใครได้พูดว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน? มีการเขียนสิ่งนี้ไว้ในคัมภีร์ใด? มีคำกล่าวถึงใครที่ว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์? คงคาเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์หรือเป็นใครบางคนอื่น? แม้กระทั่งคานธีเองก็เคยพูดว่า: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! คงคานั้นคงอยู่เสมอ นั่นไม่ใช่สิ่งใหม่ คงคานั้นจะเรียกว่าไม่สูญสลาย เป็นเพียงวัตถุธาตุที่กลับมาตาโมกฺนี และดังนั้นจึงเป็นเหตุของความเสียหาย วัตถุธาตุก็ได้ทำให้เกิดการท่วมและน้ำมาซึ่งอุทกภัย และแล้วแม่น้ำเหล่านั้นก็เปลี่ยนเส้นทางไหลของตน ในยุคทองทุกสิ่งทำงานอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีฝนตกน้อยเกินไปหรือมากเกินไป ไม่มีเรื่องของความทุกข์ที่นั่น ดังนั้นควรที่จะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือบาบาของเราผู้เดียวเท่านั้น เมื่อผู้คนจดจำผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เขาพูดว่า: “โอ้ พระเจ้า” “โอ้ บาบา”! ใครได้พูดเช่นนั้น? ดวงวิญญาณได้พูดเช่นนั้น ลูกรู้ว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ที่พบบาบาได้มาแล้ว แนนอนที่ลูกต้องใส่คำว่า “ปราศจากตัวตน” ไม่เช่นนั้นพวกเขาจะเชื่อว่าผู้ที่มีตัวตน

นั่นเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ และดังนั้นลูกจึงไม่สามารถพูดว่าทั้งหมดเป็นพระเจ้า การพูดว่า “นั่นคือบราห์มา” หรือ “นั่นคือชีวา” เป็นสิ่งเดียวกัน อย่างไรก็ตามนายของสิ่งสร้างคือผู้สร้างเดียวเท่านั้น ผู้คนนั้นได้ให้ความหมายที่ซับซ้อน ยืดยาวอย่างมาก และหลากหลาย ของเรานั้นเป็นเรื่องของเพียง 1 วินาที ลูกได้รับมรดกของพ่อเพียง 1 วินาที มรดกของพ่อคืออาณาจักรแห่งสวรรค์ นั่นเรียกว่าการหลุดพ้นในชีวิต นี่เป็นบ่วงพันธะในชีวิต ลูกต้องอธิบาย: อย่างแท้จริงที่เมื่อท่านมา ท่านก็จะมาเพื่อที่จะให้มรดกแห่งสวรรค์ การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่เรา เหตุนี้เองจึงมีการเขียนไว้ว่าผู้ประทานครุฑและการหลุดพ้นในชีวิตคือผู้เดียว ต้องมีการอธิบายสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ในยุคทองมีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดียว ไม่มีนามหรือร่องรอยความทุกข์ที่นั่น นั่นเป็นดินแดนแห่งความสุข เป็นอาณาจักรสุริยวงศ์ที่นั่น และแล้วในยุคเงิน ก็เป็นอาณาจักรจันทรวงศ์ และแล้วในยุคทองแดง ผู้คนของอิสลามและพุทธก็มา บทบาททั้งหมดนั้นลูกกำหนดไว้แล้ว บทบาทที่แสนจะใหญ่โตนั้นลูกกำหนดไว้แล้วในดวงวิญญาณที่เป็นเหมือนกับจุดเล็กๆ และดวงวิญญาณสูงสุด ลูกต้องเขียนในรูปภาพชีวาด้วยเช่นกันว่า: พ่อไม่ได้ใหญ่เหมือนกับจิตใจลึกลับ (แสงรูปไข่) พ่อเป็นเหมือนกับดวงดาว ดวงวิญญาณทั้งหลายนั้นก็เป็นเหมือนกับดวงดาวด้วย ได้เป็นที่จดจำว่า: ดวงดาวที่นำอัสرارเปลี่ยนแปลงที่กึ่งกลางหน้าผาก ดังนั้นนั่นคือดวงวิญญาณ พ่อคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด อย่างไรก็ตามพ่อนั้นสูงสุดเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คุณธรรมของพ่อนั้นแยกออกไป ดังนั้นคุณธรรมทั้งหมดต้องมีการเขียนไว้เช่นกัน ในด้านหนึ่งเขียนคำยกย่องชีวา และอีกด้านหนึ่งเขียนคำยกย่องศรัทธา คำยกย่องเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ตรงกันข้าม: ลูกต้องเขียนสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก เพื่อให้ผู้คนจะสามารถอ่านและเข้าใจได้อย่างชัดเจน สวรรค์และนรก ความสุขและความทุกข์ ไม่ว่าลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าเป็นกลางวันหรือกลางคืนของกฤษณะ หรือกลางวันและกลางคืนของบราห์มาก็เป็นสิ่งเดียวกัน ลูกรู้ว่าความสุขและความทุกข์ดำเนินไปอย่างไร สุริยวงศ์นั้นมี 16 องค์ และจันทรวงศ์มี 14 องค์ หนึ่งในนั้นสะโตประธานอย่างสมบูรณ์ และอีกหนึ่งในนั้นสะโต ผู้คนของสุริยวงศ์ต่อมากลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทรวงศ์ เมื่อผู้คนของสุริยวงศ์ได้เข้าไปสู่ยุคเงิน แนนอนที่พวกเขากำลังกำเนิดในสกุลจันทรวงศ์ แม้ว่าพวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงศักดิ์ ลูกควรให้สิ่งเหล่านั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างดีมาก มากเท่าที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงและกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ตามนั้นเองที่ลูกจะสามารถเข้าถึงได้ ลูกจะทำงานรับใช้อย่างดีมากด้วยเช่นกัน ลูกจะบอกผู้อื่นอย่างชัดเจนมากว่า: ฉันนั่งเช่นนี้ ฉันเข้าถึงเช่นนี้ ฉันอธิบายในวิธีนี้และฉันได้ตรึงตรองความรู้ในวิธีนี้เพื่ออธิบายแก่ผู้อื่น การตรึงตรองของลูกจะดำเนินไปตลอดเวลา เป็นประเด็นที่ต่างไปสำหรับผู้ที่ไม่มีความรู้ พวกเขาจะไม่เข้าถึงสิ่งใด หากพวกเขาซึมซับความรู้ พวกเขาต้องทำงานรับใช้ เวลานั้นงานรับใช้กำลังเฝ้าแต่เพิ่มขึ้นอย่างมาก แต่ในวันที่ผ่านไป คำยกย่องของลูกจะเพิ่มพูนขึ้น และแล้วผู้คนมากมายจะมาที่นันทนาการของลูก จะต้องมีการทำรูปภาพมากมาย จะมีการติดตั้งเต็นท์ขนาดใหญ่ขึ้น ในความเป็นจริงสันโดษนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะอธิบายสิ่งเหล่านี้ รูปภาพหลักของเราเป็นรูปภาพต้นไม้ วจร และภาพลักษมีและนารายณ์นี้ ผู้คนจะไม่สามารถเข้าใจอย่างชัดเจนมากนักจากภาพของราเดและกฤษณะว่าพวกเขาเป็นใคร เวลานั้นลูกรู้ว่าพ่อกำลังทำให้ลูกบริสุทธิ์เช่นพวกเขา ไม่ใช่ทุกคนจะกลับมาเพียงพร้อมระดับเดียวกัน ดวงวิญญาณจะกลับมามีบริสุทธิ์ แต่ไม่ใช่ทุกคนจะซึมซับความรู้ หากใครบางคนไม่ซึมซับความรู้ก็เป็นที่เขาจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ต่ำ เวลานั้นสติปัญญาของลูกเจ็บปวดอย่างมาก เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไปในทุกชั้นเรียน บ้างก็ฉลาดและบ้างก็ปัญญาทึบ สิ่งนี้ตามลำดับกันไปด้วย ถ้าบุคคลที่ดีได้รับการอธิบายความรู้จากบางคนที่เป็นเกรด 3 เขาก็จะคิดว่าที่นี่ไม่มีอะไร เหตุนี้เองจึงควรพยายามหาใครบางคนที่ดีเพื่ออธิบายแก่ผู้ที่ดี ไม่ใช่ทุกคนจะสอบผ่านในระดับเดียวกัน บาบานั้นมีขีดจำกัด ผลลัพธ์ของการศึกษานี้จะมีการประกาศทุกวงจร มี 8 คนหลักที่สอบผ่าน และแล้วก็ 100 และแล้ว 16,000 และแล้วก็ปวงประชา ในนั้นด้วยมีผู้ที่มั่งคั่ง ยากจน ทุกประเภท เป็นที่เข้าใจได้ว่าแต่ละคนกำลังทำความเพียรพยายามประเภทใดในเวลานี้ และเขามีค่าควรแก่การได้รับสถานภาพอะไร ครุจะรู้ในสิ่งนี้ ครุนั้นตามลำดับกันไปด้วย ครุบางคนดี และทุกคนก็พอใจที่พวกเขาสอนอย่างดีและให้ความรักมากมายเช่นกัน จะเป็นครูที่ดีเท่านั้นที่จะทำให้ศูนย์เล็กๆ กลายเป็นศูนย์ใหญ่ ลูกต้องทำสิ่งต่างๆมากมายด้วยสติปัญญา ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างที่สุดในหนทางของความรู้ เพียงเมื่อลูกมีโยคะที่สมบูรณ์กับพ่อที่แสนหวานเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาอ่อนหวาน และแล้วลูกจะสามารถเข้าถึงด้วยเช่นกัน หลายคนไม่สามารถมีโยคะกับบาบาที่แสนหวาน พวกเขาไม่แม้กระทั่งเข้าใจว่าขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของพวกเขา พวกเขาต้องมีโยคะกับพ่อตลอดเวลา พายุของมายาจะมาอย่างแนนอน บ้างจะจดจำเพื่อนฝูงญาติมิตรเก่าๆ ของพวกเขา และผู้อื่นจะจดจำบางสิ่งอื่น การจดจำระลึกถึงเพื่อนฝูงญาติมิตรทำให้ดวงวิญญาณสกปรก เมื่อมีชยะในดวงวิญญาณ เขานั้นก็อยู่อย่างหวาดกลัว ลูกต้องไม่หวาดกลัว ที่นี้ มายาจะทำสิ่งนี้ ชยะนี้จะตกลงมาที่เราอย่างแนนอน มีการโยนชยะลงไปในไฟในเทศกาลโฮลี หากเราอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบา ชยะก็จะไม่หลงเหลืออยู่ หากลูกลืมพ่อ ชยะอันดับ 1 ของสำนึกที่เป็นร่างตกมายังลูก และแล้วความละโมภ ความผูกพันยึดมั่น ฯลฯ ทั้งหมดนั้นจะมา ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อตัวลูกเอง และหารายได้ และทำความเพียรพยายามเพื่อให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับตัวลูกด้วย งานรับใช้ที่ดีมาก

เกิดขึ้นในศูนย์ เมื่อพวกเขาไปที่นี้ พวกเขาพูดว่าพวกเขาจะทำการเตรียมการเพื่อเปิดศูนย์ อย่างไรก็ตามทันทีที่พวกเขาจากที่นี่ไป สิ่งนั้นก็จบสิ้น บาบาคัวท่านเองบอกพวกเขาว่าพวกเขาจะลืมสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ที่นี่ลูกต้องอยู่ในบัดดิงจนกระทั่งลูกกลับมามีค่าควรแก่การอธิบายแก่ผู้อื่น สายใยกับชีพบบานนั้นอ่อนหวานที่สุดซึ่งสามารถที่จะเข้าใจได้ว่าลูกกำลังทำงานรับใช้ประเภทใด แนนอนที่ลูกได้รับผลรางวัลของงานรับใช้ทางร่างกาย หลายคนทำงานหนักมากมาย อย่างไรก็ตาม มีวิชาต่างๆในการศึกษานั้นและในการศึกษาทางจิตนี้ด้วย วิชาอันดับหนึ่งก็คือการจดจำระลึกถึง และแล้วก็มีการศึกษาเล่าเรียนที่เหลือทั้งหมดแฝงตัว ละครนี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ไม่มีใครรู้ว่าแต่ละยุคนั้นคือ 1250 ปี เป็นเวลานานเพียงไรที่ยุคทองดำเนินไป? โอเค ศาสนาใดคงอยู่ที่นั่น? ใครควรจะมีความงามชาติเกิดสูงสุดที่นี่? ชาวพุทธและชาวอิสลาม ฯลฯ จะไม่ได้ใช้ชาติเกิดมากมายนัก สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใคร ลูกควรจะถามผู้ที่ศึกษาคัมภีร์: ท่านได้อ้างอิงถึงสิ่งใดว่าเป็นคำพูดของพระเจ้า? ก็คือเพชรรพลอย เป็นแม่ของทุกคัมภีร์ ในบาร์ดเคยมิศาสนาเทพมาก่อน อะไรคือคัมภีร์ของพวกเขา? ใครได้พูดก็เถอะ? คำพูดเหล่านั้นไม่สามารถเป็นของพระเจ้ากฤษณะ เป็นงานของพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่จะทำการสร้างและการทำลายล้าง กฤษณะจะไม่เรียกว่าพระเจ้า เขามาเมื่อใด? เขาอยู่ในรูปใดขณะนี้? แนนอนที่ลูกต้องเขียนคำยกย่องของกฤษณะตรงกันข้ามกับคำยกย่องของชีพบบาน ชีวาคือพระเจ้าแห่งกิตะ ศรีกฤษณะได้รับสถานภาพของเขาด้วยกิตะนั้น มีการแสดง 84 ชาติเกิดของกฤษณะไว้ด้วย ในตอนสุดท้ายลูกต้องแสดงภาพของบราห์มาที่ได้รับการนำมาเลี้ยงดูด้วยเช่นกัน เป็นราวกับว่าเรามีลูกประจำของ 84 ชาติเกิดในสติปัญญาของเรา แนนอนที่ลูกต้องแสดง 84 ชาติเกิดของลักษมีและนารายณ์ด้วยเช่นกัน ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในเวลากลางคืนและคิดถึงสิ่งต่างๆเหล่านี้ต่อไป การได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวันที่เราควรจะเขียนอะไรสำหรับสิ่งนั้น? การหลุดพ้นในชีวิตหมายถึงการไปสวรรค์ อย่างไรก็ตามเป็นเพียงเมื่อพ่อผู้สร้างสวรรค์มาเท่านั้นที่ลูกกลายเป็นลูกๆของท่าน เพราะเพียงเมื่อนั้นเองที่ลูกสามารถกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ยุคทองคือโลกของดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ ยุคเหล็กนี้เป็นโลกของดวงวิญญาณบาป นั่นเป็นโลกที่ปราศจากกิเลส ไม่มีอาณาจักรของมายาราวินที่นั่น แม้ว่าเราจะไม่มีความรู้ที่นั่น เราก็คงยังคงมีความคิดว่า: ฉันคือดวงวิญญาณ และร่างกายนี้ได้กลับมาเก่าในขณะนี้ และดังนั้นเวลานี้ฉันต้องละร่างนี้ ที่นี่ไม่มีใครแม้มีความรู้ของดวงวิญญาณ ลูกได้รับมรดกของการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อ ดังนั้นลูกควรจะจดจำท่านด้วยเช่นกัน พ่อให้คำสั่ง: มานมานะบาฟ! ใครได้พูดว่า: “มานมานะบาฟ”ในกิตะ? ใครสามารถพูดว่า “จดจำพ่อ และจดจำดินแดนของวิษณุ”? กฤษณะไม่สามารถเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครรู้ถึงความลับของ 84 ชาติเกิด ดังนั้นลูกควรอธิบายสิ่งนี้แก่ทุกคน ทำความเข้าใจสิ่งเหล่านี้และนำคุณประโยชน์มาให้กับตนเองและผู้อื่น แล้วลูกจะได้รับความเคารพมากมาย อยู่อย่างปราศจากความกลัว และเฝ้าแต่ไปที่นี่และที่นั่น ลูกนั้นแฝงตัวอย่างมาก ลูกสามารถเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของลูกและไปและทำงานรับใช้ ลูกควรมีรูปภาพอยู่กับลูกเสมอ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีโยคะอย่างเต็มที่กับพ่อที่แสนหวานและกลับมาอ่อนหวานอย่างที่สุดและมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ สิ่งแรกซึมซับความรู้ก่อนแล้วจึงอธิบายแก่ผู้อื่น

2. ทำให้สภาพของลูกเข้มแข็ง อยู่อย่างปราศจากความกลัว มีความใส่ใจในการทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ

พร: พร: ขอให้ลูกอยู่ในสภาพของความสุขด้วยโชคของความสุขด้วยการรับประทานและป้อนผู้อื่นด้วยอาหารบำรุงของความสุขอย่างสม่ำเสมอ
ลูกๆมีความมั่งคั่งที่ไม่สูญสลายที่แท้จริง และดังนั้นลูกจึงเป็นผู้ที่มั่งคั่งที่สุดเหนือทั้งหมด ถึงแม้ว่าลูกเพียงรับประทานจาปะตีที่แห้ง จาปะตีที่แห้งเหล่านั้นเต็มไปด้วยอาหารบำรุงของความสุข ลูกไม่ต้องการอะไรที่มากไปกว่านี้ ลูกคือผู้ที่รับประทานอาหารบำรุงที่ดีที่สุด คือ จาปะตีของความสุข และดังนั้นลูกอยู่ในสภาพของความสุขอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นจงอยู่ในสภาพของความสุขอย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่ว่าผู้อื่นที่เห็นลูกก็จะมีความสุข เพราะเพียงเมื่อนั้นที่ลูกจะกล่าวได้ว่าเป็นดวงวิญญาณผู้มีโชคของความสุข

คติพจน์: ผู้ที่เต็มเปี่ยมด้วยความรู้คือผู้ที่ไม่สูญเสียแม้แต่ความคิดหรือคำพูดเดียว

*** โอม ขานดี ***

พร้อมกับการทำงานรับใช้ จงกลับมาเป็นอิสระจากชั้นสการ์เก่าที่ไร้ประโยชน์ของคุณ

ด้วยการมีทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด

วันนี้พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังมองดูมิตรที่ไม่มีขีดจำกัดที่ให้ความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอของท่าน ลูกให้ความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอจากทั่วทุกทิศทางจะนั่งอยู่ในหัวใจของพ่อบนบัลลังก์หัวใจอย่างสม่ำเสมอ พ่อที่ไม่มีตัวตนไม่มีแม้กระทั่งบัลลังก์อมตะของท่านเองด้วยซ้ำ ในขณะที่ลูกมีมากมาย ดังนั้นบัฟตาตาจึงมีความสุขที่ได้เห็นลูกนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ ว่า! ลูกๆ ของพ่อที่นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ! ลูกๆ มีความสุขที่ได้เห็นพ่ออยู่เสมอ ลูกทุกคนประสบความสำเร็จมีความสุขเมื่อได้เห็นบัฟตาตา และบัฟตาตาก็มีความยินดีที่เห็นลูกทั้งหมดเช่นกัน เพราะลูกแต่ละคนเป็นดวงวิญญาณพิเศษ แม้ว่าลูกจะเป็นลูกอันดับสุดท้าย แม้ในขณะที่อยู่ในอันดับสุดท้าย เขาก็ยังอยู่ในรายชื่อของหนึ่งก้ามือจากหลายๆ ล้าน ดังนั้นพ่อมีความสุขมากกว่าเมื่อได้เห็นลูกแต่ละคน หรือลูกมีความสุขมากกว่า?(ทั้งสอง) พ่อมีลูกมากมาย! ยิ่งมีลูกมากเท่าไร พ่อก็ยิ่งมีความสุขมากเท่านั้น ในขณะที่ลูกมีความสุขเพียงสองเท่าเท่านั้นเอง! ลูกมีความสุขของครอบครัว แต่ความสุขของพ่อนั้นเป็นสิ่งที่ถาวร ความสุขของลูกนั้นถาวรหรือไม่ หรือว่าขึ้นๆ ลงๆ?

บัฟตาตาเชื่อว่าลมหายใจของชีวิตบราห์มินคือความสุข ถ้าลูกไม่มีความสุข ลูกก็ไม่มีชีวิตบราห์มิน และเป็นความสุขที่ไม่สูญสลายไม่ใช่ความสุขที่ลูกมีประสบการณ์เพียงแค่บางครั้งที่เป็นเปอร์เซ็นต์เท่านั้น ความสุขก็คือความสุข ถ้าวันนี้ลูกมีความสุข 50% และพรุ่งนี้ลูกมีความสุข 100% แล้วลมหายใจของชีวิตของลูกก็จะมีมากขึ้นๆ บัฟตาตาได้บอกลูกก่อนหน้านี้ว่า แม้ว่าลูกจะต้องละร่างของลูก ความสุขของลูกก็ไม่ควรหายไป ดังนั้นบทเรียนนี้มันคงหรือลูกยังอ่อนแอเล็กน้อยในสิ่งนี้? ลูกได้ขีดเส้นใต้คำว่า 'อย่างสม่ำเสมอ' หรือไม่? ผู้ที่มีประสบการณ์กับสิ่งนี้แค่บางครั้งจะเป็นเช่นไร? ผู้ที่มีความสุขอย่างสม่ำเสมอคือผู้ที่สอผ่านด้วยเกียรติ ในขณะที่ผู้ที่มีประสบการณ์ในสิ่งนี้แค่บางครั้งต้องผ่านดินแดนดาบราช ผู้ที่สอผ่านด้วยเกียรติจะกลับไปพร้อมกับพ่อในหนึ่งวินาที พวกเขาจะไม่หยุดไม่ว่าที่ใดก็ตาม ดังนั้นลูกทั้งหมดคือใคร? ผู้ที่กลับไปพร้อมกับพ่อหรือผู้ที่หยุด?(ผู้ที่ไปกับพ่อ) ชาร์ทของลูกแสดงสิ่งนี้ไหม? ลูกทุกคนรู้ใช้ไหมว่าบัฟตาตามีความหวังพิเศษอะไรต่อลูกทุกคนในปีไดอามอนจูปีลี?

บัฟตาตาเห็นชาร์ทของลูกๆ ทุกคน บาบาเห็นอะไรในชาร์ทนั้น? ตามเวลาในปัจจุบันมีประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษเพิ่มขึ้น ลูกกำลังเคลื่อนไปในงานรับใช้ด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นอย่างมาก ทุกคนมีความจริงใจและความกระตือรือร้นเป็นพิเศษต่อการทำงานรับใช้ในปีไดอามอนจูปีลี ลูกทั้งหมดได้ผ่านสิ่งนี้มาแล้ว ลูกแต่ละคนทำงานรับใช้ตามความสามารถของลูกและจะยังคงทำต่อไป อย่างไรก็ดีตามสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในตอนนี้คืออะไร? เวลาใกล้เข้ามาแล้ว และดังนั้นตามความใกล้ของเวลา ควรฝึกคลื่นของอะไร?(การวางเฉย) การวางเฉยประเภทใด: มีขีดจำกัดหรือไม่มีขีดจำกัด? ลูกมีสภาพของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดตามความต้องการของเวลาเท่ากับที่ลูกมีความจริงใจและความกระตือรือร้นหรือไม่? ความสำเร็จในงานรับใช้ของลูกคือเมื่อปวงประชาถูกสร้างขึ้นมาอย่างรวดเร็วเท่าที่เป็นไปได้ เหตุนี้เองลูกจึงทำงานรับใช้ใช้ไหม? ดวงวิญญาณอื่นไม่สามารถมีทัศนคติของการวางเฉยได้จนกว่าลูกที่เป็นดวงวิญญาณเครื่องมือจะมีทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องการให้ทุกคนได้รับคำแนะนำของพ่อ แต่พวกเขาไม่สามารถได้รับสิ่งนั้นได้จนกว่าลูกจะมีทัศนคติของการวางเฉย การวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด การวางเฉยที่ถาวร หากลูกมีการวางเฉยตามเวลาหรือตามสถานการณ์แล้ว เวลานั้นได้สิทธิ์อันดับหนึ่งและลูกได้สิทธิ์อันดับสอง เนื่องจากมันเป็นเพราะสถานการณ์หรือเวลาที่ลูกได้รับแรงบันดาลใจให้มีการวางเฉย เมื่อสถานการณ์สิ้นสุดลงและเวลาผ่านไป การวางเฉยของลูกก็จะสิ้นสุดลงเช่นกัน ลูกจะเรียกสิ่งนี้ว่าอะไร? การวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดหรือจำกัด? ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องมีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด พื้นฐานหลักสำหรับการสูญเสียการวางเฉยคือจิตสำนึกที่เป็นร่าง ถ้าไม่มีการวางเฉยในจิตสำนึกที่เป็นร่างก็ จะไม่มีการวางเฉยอย่างถาวรในสิ่งใด มีเพียงการวางเฉยชั่วคราวเท่านั้น มันไม่ใช่เรื่องใหญ่ที่จะมีการวางเฉยในความสัมพันธ์ ในหัวใจของพวกเขา มีผู้คนมากมายในโลกที่มีการวางเฉยด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ที่นี้ มีจิตสำนึกที่เป็นร่างหลายประเภท ลูกต้องรู้ประเภทเหล่านี้ใช่หรือไม่? ลูกรู้รายละเอียดของจิตสำนึกที่เป็นร่างมากมายหลายประเภท อย่างไรก็ตามหลังจากที่รู้เกี่ยวกับจิตสำนึกที่เป็นร่างประเภทต่างๆ เหล่านี้แล้ว ลูกก็ควรมีการวางเฉยอันไม่มีขีดจำกัดได้

และจิตสำนึกที่เป็นร่างของลูกควรเปลี่ยนเป็นจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ เช่นเดียวกับที่จิตสำนึกที่เป็นร่างได้กลายเป็นธรรมชาติ ดังนั้นจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณก็ควรกลายเป็นธรรมชาติในลักษณะเดียวกันด้วยเช่นกัน ในทุกสถานการณ์ คำพูดที่ออกมาก่อนคือ "ร่างกาย" ในแง่ของความสัมพันธ์ ลูกพูดถึงความสัมพันธ์ทางร่างกายของลูก ถ้าหากพวกเขาเป็นทรัพย์สินสมบัติ พวกเขาก็เป็นทรัพย์สินสมบัติที่เป็นของร่างกายของลูก ดังนั้นพื้นฐานหลักคือจิตสำนึกที่เป็นร่าง ขณะที่ลูกมีจิตสำนึกที่เป็นร่างในรูปแบบใดก็ตาม ลูกไม่สามารถมีทัศนคติของการวางเฉยได้ บัพดาตามองเห็นว่าในปัจจุบัน สาเหตุของอุปสรรคของจิตสำนึกที่เป็นร่างก็คือลูกไม่มีการวางเฉยในชั้นสการ์เก่าของร่างกาย ก่อนอื่นลูกต้องมีการวางเฉยในชั้นสการ์เก่าของร่างกายเสียก่อน ชั้นสการ์ทำให้สภาพจิตของลูกตกลงมา เนื่องจากชั้นสการ์จึงมีอุปสรรคในงานรับใช้และในสายใยความสัมพันธ์ของลูก ดังนั้นบาบาจึงมองเห็นผลลัพธ์ที่ว่าในขณะที่ลูกไม่มีการวางเฉยในชั้นสการ์เก่าของร่างกาย ลูกจะไม่สามารถมีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างสม่ำเสมอได้ ชั้นสการ์ดึงดูดลูกเข้าไปหาตนเองด้วยวิธีต่างๆ ที่ใดที่มีแรงดึงดูดเข้าไปสู่บางสิ่งเพียงเล็กน้อย ที่นั่นก็ไม่สามารถมีการวางเฉยได้ ดังนั้นตรวจสอบดูว่า:ฉันเป็นอิสระจากชั้นสการ์เก่าและชั้นสการ์ที่ไร้ประโยชน์หรือไม่?ไม่ว่าลูกจะพยายามมากแค่ไหน – และลูกพยายามที่จะมีทัศนคติของการวางเฉย – ลูกบางคนหรือแม้กระทั่งส่วนใหญ่มีชั้นสการ์ที่แข็งแกร่งเช่นนั้นในบางประเด็นที่พวกเขาดึงดูดลูกเข้ามาหาตนเอง ดังนั้นอันดับแรกจะต้องมีการวางเฉยในชั้นสการ์เก่าก่อน เหตุใดชั้นสการ์จึงปรากฏออกมาแม้จะขัดกับความปรารถนาของลูก?ลูกไม่ปรารถนาให้มันเกิดขึ้น แต่มันก็ปรากฏออกมาเพราะลูกไม่ได้เลือกรูปที่ละเอียดอ่อนของพวกมันให้หมดไป ร่องรอยของพวกมันยังเหลืออยู่ ซึ่งลูกซ่อนไว้ และโดยไม่ได้ตั้งใจ มันก็ปรากฏออกมาในบางครั้ง แล้วลูกก็พูดว่าฉันไม่ต้องการแต่มันก็เกิดขึ้น แล้วฉันจะทำอะไรได้?สิ่งนั้นก็เกิดขึ้น ใครที่พูดสิ่งนี้?จิตสำนึกที่เป็นร่างหรือจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ?

ดังนั้น บัพดาเห็นว่ายังมีความอ่อนแออยู่บ้างในการมีทัศนคติของการวางเฉยในชั้นสการ์ของลูก ลูกได้จบสิ้นสิ่งเหล่านั้นแล้ว แต่ลูกไม่ได้จบสิ้นสิ่งเหล่านั้นถึงขนาดที่ว่าไม่เหลือแม้กระทั่งร่องรอยของสิ่งเหล่านั้นอยู่เลย ที่ใดที่มีร่องรอยของสิ่งเหล่านั้น ที่นั่นก็จะมีลูกหลานของสิ่งนั้นด้วย ถ้าวันนี้มีร่องรอยเล็กน้อยแล้ว ตามเวลาสิ่งนั้นก็จะมาในรูปของลูกหลานของมัน จะทำให้ลูกอยู่ภายใต้อิทธิพลภายนอก ลูกทั้งหมดจะพูดอย่างไร?เช่นที่พ่อเต็มไปด้วยความรู้ ดังนั้นเราก็เป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้เช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกเป็นอะไรเมื่อชั้นสการ์จุ่มลูก เต็มไปด้วยความรู้ (*knowledge-full*) หรือดึงความรู้ (*knowledge-pull*)?ดังนั้นแทนที่จะเต็มไปด้วยความรู้ ลูกกลับมาถูกดึงด้วยความรู้ ลูกไม่ได้เต็มไปด้วยความรู้ ถ้ามีใครในลูกถูกถาม ลูกจะพูดว่า “ใช่ ฉันเข้าใจว่าสิ่งนั้นไม่ควรจะเกิดขึ้น ที่ฉันไม่ควรทำเช่นนั้น แต่สิ่งนั้นก็เกิดขึ้น” แล้วในเวลานั้นลูกเต็มไปด้วยความรู้หรือลูกถูกดึงด้วยความรู้?ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ไม่สามารถถูกจุ่มจากชั้นสการ์ ความสัมพันธ์ หรือทรัพย์สินสมบัติใดๆได้

ดังนั้นลูกกำลังเฉลิมฉลองไดอามอนจูบีลี ‘ไดอามอนจูบีลี’หมายถึงการกลายเป็นเพชร นั่นคือเป็นผู้ที่มีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีความใส่ใจในการมีทัศนคติของการวางเฉยมากเท่ากับการมีความกระตือรือร้นสำหรับงานรับใช้ มีความไม่ระมัดระวังในสิ่งนั้นที่ลูกพูดว่า:“ทุกสิ่งกำลังดำเนินไปด้วยดี มันจะเกิดขึ้นต่อไปเรื่อยๆ ในเวลาที่ถูกต้องทุกสิ่งจะออกมาดี” เวลาเป็นครูของลูกหรือบาบาเป็นครูของลูก?ใครเป็นครูของลูก?ถ้าลูกเปลี่ยนแปลงตนเองตามเวลาแล้วเวลาก็เป็นครูของลูก ถ้าสิ่งสร้างของลูกเป็นครูของลูกนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องไหม?เมื่อสถานการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้น ลูกจะพูดว่าอะไร?“มันจะไม่ใช่ในไรในเวลานั้น มันจะผ่านไปด้วยดี” ลูกแม้กระทั่งทำให้พ่อเชื่อมั่นด้วยว่า “ไม่ต้องกังวล ทุกสิ่งจะดีเอง และเราจะก้าวไปข้างหน้าในเวลาที่ต้องการ” มันเหมาะกับลูกผู้เป็นนายผู้สร้างหรือไม่ที่จะให้เวลาเป็นครูของลูก? ลูกชอบสิ่งนี้ไหม?ไม่ เวลาเป็นสิ่งสร้างของลูก และลูกเป็นนายผู้สร้าง มันไม่เหมาะกับลูกผู้เป็นนายผู้สร้างที่จะให้สิ่งสร้างมาเป็นครูของผู้สร้างผู้เป็นนาย ดังนั้นขณะนี้ ในเวลาที่บัพดาได้ทำให้ทัศนคติของการวางเฉยของลูกปรากฏออกมา เพราะเมื่อมีการดึงของงานรับใช้ ทัศนคติของการวางเฉยจะจบสิ้นลง เพราะลูกได้รับความสุขและพลังจากการทำงานรับใช้ และลูกได้รับผลตอบแทนที่ด้วยเช่นกัน ในขณะที่ลูกกำลังทำงานรับใช้ การวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดจะจบสิ้นลง ดังนั้นจงปลูกทัศนคติของการวางเฉยภายในตัวลูกขึ้นมา เป็นลูกที่กลายเป็นสิ่งนี้เมื่อวงจรที่แล้วหรือเป็นคนอื่น? ลูกเป็นสิ่งนี้ใช่ไหม? เวลานี้เพียงแค่ปล่อยให้สิ่งที่หลอมรวมนั้นปรากฏออกมา เช่นเดียวกับที่ลูกจัดทำแผนการสำหรับงานรับใช้ในทางปฏิบัติให้เกิดขึ้นมา และเหตุนี้เองลูกจึงประสบความสำเร็จ ในทำนองเดียวกันเวลานี้จึงทำให้ทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดปรากฏออกมา ไม่ว่าลูกจะได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายเพียงใด - และในแต่ละวันลูกจะได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มมากขึ้น – อย่าได้ปล่อยให้ความพยายามทางจิตสำหรับทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดนี้หลอมรวม ทำให้สิ่งนี้ปรากฏออกมา ให้มีความสมดุลระหว่างสิ่งอำนวยความสะดวกกับความพยายามทางจิต เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป วัตถุประสงค์จะกลายเป็นผู้

รับใช้ของลูก ลูกจะได้รับความนับถือและความเคารพ แต่ในขณะที่มีทุกสิ่ง อย่าปล่อยให้ทัศนคติของการวางแผนลดลง ลูกเคยสัมผัสกับบรรยากาศของทัศนคติของการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดภายในตนเองไหม หรือว่าลูกยุ่งอยู่กับการทำงานรับใช้? เช่นที่ผู้คนในโลกสามารถเห็นผลกระทบของงานรับใช้ของลูก พวกเขาควรจะเห็นผลกระทบของทัศนคติของการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกด้วย สภาพของลูกทุกคนในตอนเริ่มต้นเป็นอย่างไร? เมื่อลูกอยู่ที่การจำไม่มีงานรับใช้ใดๆ ลูกมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆแต่ด้วยการทำให้บรรยากาศเป็นทัศนคติของการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกจึงเพิ่มงานรับใช้ ดังนั้นทุกคนที่กำลังเฉลิมฉลองไดอามอนจูปีลี้จึงมีชั้นสการ์ดั้งเดิม แต่เวลานี้สิ่งเหล่านั้นกลับมาหลอมรวมกันแล้ว เวลานี้ทำให้ทัศนคตินี้ปรากฏออกมาอีกครั้ง ทัศนคติของการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดของเพชรพลอยดั้งเดิมทำให้การก่อตั้งเกิดขึ้นได้ ดังนั้นเวลานี้เพื่อที่จะก่อตั้งโลกใหม่ จงทำให้ทัศนคติเดียวกันและบรรยากาศเดียวกันปรากฏออกมาอีกครั้ง ดังนั้นลูกได้ยีนสิ่งที่จำเป็นใหม่?

ถ้าลูกไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆและลูกพูดว่าลูกมีการวางแผนแล้วใครจะเชื่อลูก? ก็คือในขณะที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ลูกต้องมีการวางแผน มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างสิ่งอำนวยความสะดวกในช่วงแรกๆกับสิ่งอำนวยความสะดวกในช่วงเวลานี้ ความพยายามทางจิตได้ถูกซ่อนไว้และสิ่งอำนวยความสะดวกสามารถมองเห็นได้ อัจชะ เป็นสิ่งที่ดีที่ใช้สิ่งอำนวยความสะดวก ใช้สิ่งเหล่านั้นอย่างไม่เห็นแก่ตัว เพราะสิ่งเหล่านั้นมีไว้สำหรับลูก แต่อย่าให้ความพยายามทางจิตหลอมรวม ควรมีความสมดุลอย่างสมบูรณ์ ลูกบอกผู้คนในโลกให้เป็นเหมือนดอกบัว ลูกบอกพวกเขาให้เป็นเช่นดอกบัวในขณะที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมด สิ่งอำนวยความสะดวกก็ไม่ได้เลวร้ายอะไร อันที่จริงสิ่งเหล่านั้นเป็นผลของกรรมและโยคะของลูก อย่างไรก็ตามสิ่งนี้เป็นเรื่องของทัศนคติของลูก ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกติดกับการขยายตัวของสิ่งอำนวยความสะดวกและตกภายใต้อิทธิพลของสิ่งอำนวยความสะดวกเช่นนั้นใช่ไหม? กลับมาละวางเหมือนดอกบัวและมีความรักต่อพ่อ ในขณะที่ใช้สิ่งเหล่านั้น อย่าได้รับอิทธิพลจากสิ่งเหล่านั้น จงละวาง อย่าปล่อยให้สิ่งอำนวยความสะดวกทำให้ทัศนคติของการวางแผนของลูกหลอมรวม ในปัจจุบันมีความจำเป็นอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ ทุกสิ่งในโลกกำลังมุ่งตรงไปสู่จุดสูงสุด และดังนั้นจึงต้องมีทัศนคติของการวางแผนอย่างแท้จริง ลูกคือผู้ที่สร้างบรรยากาศนั้นอันดับแรกภายในตนเองและจากนั้นภายในโลก

ดังนั้นผู้ที่เฉลิมฉลองไดอามอนจูปีลี้จะทำอะไร? ลูกจะกระจายคลื่นใช่ไหม? ลูกทั้งหมดมีประสบการณ์ ลูกได้รับประสบการณ์กับสิ่งนี้ในตอนแรกเริ่ม ลูกมีทุกสิ่ง รับประทานเนยแท้ให้ได้มากที่สุดเท่าที่ลูกจะทำได้ แต่ถึงกระนั้นก็มีทัศนคติของการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนในโลกรับประทานเนยแท้ (เนยใส) แต่ลูกเคยดื่มมัน! ลูกได้เห็นแม่น้ำเนยใสงานพิเศษสำหรับผู้ที่อยู่ในไดอามอนจูปีลี้คือมีการสนทนาจากใจถึงใจเพราะลูกทั้งหมดมาอยู่ด้วยกันในเวลานี้ เช่นที่ลูกมีการพบปะกันสำหรับงานรับใช้ ดังนั้นให้มีการพบปะกันสำหรับสิ่งนี้เช่นกัน ตามที่บัพดาากล่าวไว้ เมื่อลูกปรารถนาที่จะกลับมาปราศจากร่างในหนึ่งวินาที รากฐานสำหรับสิ่งนั้นคือทัศนคติของการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัด มิฉะนั้นไม่ว่าลูกจะพยายามมากมายแค่ไหน ลูกจะไม่สามารถกลายเป็นสิ่งนี้ได้ในหนึ่งวินาที ลูกจะติดกับการต่อสู้รบรา ที่ใดที่มีการวางแผน ที่นั่นก็เป็นพื้นดินที่อุดมสมบูรณ์ ไม่ว่าลูกจะหว่านอะไรที่นั่น ผลจะปรากฏออกมาในทันที แล้วลูกต้องทำอะไร? ลูกทุกคนควรรู้สึกว่าเวลานี้ลูกเองต้องมีทัศนคติของการวางแผนเช่นกัน อัจชะ ลูกเข้าใจไหมว่าลูกต้องทำอะไร? เป็นสิ่งที่ยากหรือยาก? จะมีแรงดึงดูดเล็กน้อยหรือไม่? สิ่งอำนวยความสะดวกจะไม่ดึงดูดลูกเข้าไปหาตัวมันเองใช่ไหม?

เวลานี้ลูกจำเป็นต้องฝึกฝนสิ่งนี้ – เมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการ ที่ไหนก็ตามที่ลูกต้องการ และตามที่ต้องการ ลูกต้องสามารถเตรียมตนเองให้อยู่ในสภาพนั้นได้ในหนึ่งวินาที เมื่อลูกต้องทำงานรับใช้ จงทำงานรับใช้ นั่น เมื่อลูกต้องกลับมาละวางจากงานรับใช้ ก็กลับมาละวาง อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่งานรับใช้ดึงลูกจนลูกไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ได้ทำงานรับใช้ ลูกจำเป็นต้องมีพลังใจที่จะทำในสิ่งที่ลูกต้องการ ตามที่ลูกต้องการ และเมื่อลูกต้องการ ลูกมีพลังใจไหม? ลูกควรจะสามารถหยุดได้ในทันทีที่ได้รับการบอกให้ “หยุด!” ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกใส่จุดพลุสตอปและมันกลายเป็นเครื่องหมายคำถาม พลุสตอป! (หยุดเต็มที่) ไม่ใช่แม้กระทั่งแค่สตอป (หยุด) แต่พลุสตอป (หยุดเต็มที่) ลูกต้องสามารถทำในสิ่งที่ลูกต้องการได้ในทางปฏิบัติ ลูกต้องการที่จะเป็นสิ่งนี้ แต่มันเป็นสิ่งที่ยากที่จะเป็นสิ่งนี้ แล้วลูกจะเรียกสิ่งนี้ว่าอะไร? ลูกมีพลังใจ (will-power) หรือมีเพียงแค่พลัง (power)? ทันทีที่ลูกมีความคิดที่จะจบสิ้นการสูญเสียทั้งหมด ให้จบสิ้นภายในหนึ่งวินาที

บัพดาได้บอกลูกก่อนหน้านี้เช่นกันที่ลูกหลายคนพูดว่า: เรานั่งโยคะ แต่แทนที่จะมีโยคะเรากลับรบรา พวกเขาไม่ใช่โยคี พวกเขาเป็นนักรบ (Yodhas โยธา) ถ้าลูกมีชั้นสการ์ของการต่อสู้รบราเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ลูกจะกลายเป็น

อะไร? เป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงส์หรือจันทรวงส์? ทันที่ที่ลูกคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ มันควรจะเกิดขึ้น สำหรับบางสิ่งที่จะเกิดขึ้นที่ที่ลูกคิดถึงสิ่งนั้น เป็นเรื่องของหนึ่งวินาที สิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันดีว่าอำนาจจิต ลูกมีอำนาจจิตหรือไม่? หรือที่ลูกสร้างแผนการที่ดีมาก แต่จากสิบแผนมีเพียงห้าแผนเท่านั้นที่เกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติหรือ? มันไม่ได้เป็นเช่นนั้นใช่ไหม? ลูกคิดดีมากที่ว่า “เราจะทำสิ่งนี้ สิ่งนี้จะเกิดขึ้น” อย่างไรก็ตามมีความแตกต่างในการเกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติ ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องมีพลังใจเช่นนั้นที่ลูกจะสัมผัสกับบางสิ่งที่ประสบความสำเร็จแล้วที่ที่ลูกคิดถึงสิ่งนั้น จะเห็นได้ว่าในเวลาอมฤต เมื่อลูกมีการสนทนาจากใจถึงใจกับพ่อ ลูกพูดในสิ่งที่ดีมาก “เราจะทำสิ่งนี้ เราจะทำสิ่งนี้” อย่างไรก็ตาม เมื่อถึงเวลากลางคืนแล้วผลลัพธ์เป็นอย่างไร? ลูกทำให้บาบามีความสุขมากโดยการพูดสิ่งที่หวานชื่นและสิ่งดีๆเช่นนี้ บาบากลับมามีความสุขมาก: ว้า! ลูก ๆ ของพ่อ! ลูกพูดว่า: บาบา อะไรก็ตามที่ท่านพูดกับเรา สิ่งนั้นจะต้องเกิดขึ้น สิ่งนั้นย่อมบรรลุผลสำเร็จ” ลูกพูดสิ่งที่ดีมาก บางคนให้ความมั่นใจแก่พ่ออย่างมากและพูดว่า "ถ้าไม่ใช่พวกเรา แล้วจะเป็นใครล่ะ? บาบา พวกเราคือคนเดียวกันในทิวจักร และพวกเขาก็มีความสุข ผู้ที่นั่งด้านหลังตั้งใจฟังหรือไม่?

ผู้ที่นั่งข้างหลังจะทำสิ่งนี้ก่อนผู้ที่นั่งข้างหน้าไหม? ลูกนั่งอยู่ด้านหลัง แต่ลูกอยู่ใกล้ในหัวใจ เพราะเหตุใด? ลูกทำงานรับใช้ของการให้โอกาสผู้อื่น ดังนั้นผู้รับใช้จึงอยู่ในหัวใจของพ่อเสมอ อย่าคิดว่าถ้าลูกเป็นดาดี ลูกจะ... ลูกไม่ได้อยู่ข้างหน้า แต่ลูกอยู่ในหัวใจ หัวใจก็ไม่ใช่หัวใจธรรมดาเช่นกัน แต่มันคือบัลลังก์ ลูกเป็นผู้ที่นั่งบนบัลลังก์หัวใจใช่ไหม? ไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่ที่ไหน ไม่ว่าจะในมุมใด ข้างล่าง หรือในห้องแปล ลูกก็อยู่ในหัวใจของพ่อ

ถึงดวงวิญญาณทุกหนทุกแห่งที่มีโชคที่สูงส่งที่สุดและนั่งอยู่บนบัลลังก์ ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่สร้างบรรยากาศของทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่ใช้คุณสมบัติพิเศษอันสูงส่งของตนอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่ใกล้ชิดซึ่งสัมผัสประสบการณ์กับความเป็นมิตรของพ่อผู้เดียวและมือของศรีมัตอยู่เสมอ ด้วยความรัก ระลึกถึงและนมัสตจากบัพดา

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของความสำเร็จทั้งหมดโดยรู้ถึงนัยสำคัญของการซื้อสัตย์สวามิภักดิ์ต่อท่านและเป็น
ที่พอใจของผู้ประทานพร
พรของพ่อผู้ประทานพรนั้นไม่มีที่สิ้นสุด และใครก็ตามที่ต้องการพรก็สามารถรับได้มากเท่าที่พวกเขาต้องการ คลังสมบัติเปิดอยู่ ลูกบางคนเต็มเปี่ยมจากคลังสมบัติที่เปิดอยู่นั้น ในขณะที่บางคนเต็มเปี่ยมตามความสามารถของตน พระเจ้าผู้ไร้เดียงสาในรูปของผู้ประทานพรจะเติมเต็มอารมณ์ของลูกมากที่สุด ลูกเพียงแต่ต้องรู้วิธีที่จะทำให้ท่านพอใจ แล้วลูกก็จะได้รับความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ ผู้ประทานพรชอบการแสดงออกอย่างหนึ่งมากที่สุด นั่นคือ "มีความซื้อสัตย์สวามิภักดิ์ต่อผู้เดียว" อย่าให้มีใครอีกแม้แต่ในความคิดหรือความฝันของลูก ให้มันอยู่ในทัศนคติของลูกว่าลูกเป็นของผู้เดียวและไม่มีใครอื่น อารมณ์ของผู้ที่เข้าใจถึงนัยสำคัญของสิ่งนี้ยังคงเต็มเปี่ยมอยู่เสมอ

คติพจน์: รับใช้ด้วยความคิดและคำพูดของลูกไปพร้อมๆกัน แล้วลูกจะได้รับผลสองเท่าอย่างต่อเนื่อง

*** โอม ชานดี ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน เพื่อที่จะกลับมามีพลานามัยดีเสมอและมั่งคั่งเสมอ เวลานี้ลูกต้องประกันร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูกโดยตรง เป็นไปในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกสามารถรับการประกันที่ไม่มีขีดจำกัดนี้
- คำถาม:** ลูกควรเตือนกันและกันเกี่ยวกับอะไรเพื่อที่ลูกทั้งหมดสามารถก้าวหน้าไปได้?
- คำตอบ:**เตือนกันและกันว่าละครกำลังจะสิ้นสุดลงและเราต้องกลับบ้าน เราได้เคยเล่นบทบาทนี้มานับครั้งไม่ถ้วน เราได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของเราแล้ว เวลานี้เราจะเอาเครื่องแต่งกายนี้, ร่างกายนี้, ออกไปและกลับบ้าน นี่คือการรับใช้ของลูกนักสังคมสงเคราะห์ทางจิต ลูกนักสังคมสงเคราะห์ทางจิตต้องเฝ้าแต่ให้ศาสน์นี้แก่ทุกคน: ลีมร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างของลูก และจดจำพ่อและบ้าน
- เพลง:** ทั้งบัลลังก์ของท่านไว้บนท้องฟ้าและลงมาสู่พื้นโลก...

โอมซานติ เพลงนี้ถูกร้องโดยส่วนมากที่ที่มีกิตะพาทซาลา (สถานที่ศึกษากิตะ) ผู้ที่พูดกิตะร้องคำนี้ก่อน แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าเป็นใครที่พวกเขากำลังเรียกหา เวลานี้มีการประณามศาสนา เริ่มแรกมีนักสวด และแล้วก็มีคำตอบสนอง(จากกิตะ) พวกเขาเรียกหา: ได้โปรดมาและพูดความรู้ของกิตะ เพราะบาปได้เพิ่มขึ้นอย่างมาก และแล้วก็มีคำตอบสนอง(จากกิตะ) ว่า: เมื่อดวงวิญญาณของบาร์ตกลับมาไม่มีความสุขและมีบาป เมื่อมีการประณามศาสนา และแล้วเป็นเวลานั้นที่พ่อมา ท่านต้องเปลี่ยนรูปของท่าน ดังนั้นท่านจะเข้ามาในร่างมนุษย์อย่างแน่นอน ดวงวิญญาณทั้งหมดเปลี่ยนรูปของพวกเขาดังเดิมลูกดวงวิญญาณนั้นไม่มีตัวตน ลูกกลับมาที่มีตัวตนเมื่อลูกมาที่นี่ แล้วลูกก็ถูกเรียกว่ามนุษย์ ดวงวิญญาณมนุษย์ในเวลานี้ไม่บริสุทธิ์และเป็นบาป และดังนั้นพ่อจึงต้องเปลี่ยนรูปของพ่อและมา เช่นที่ลูกกลับมาที่มีตัวตนจากไม่มีตัวตน ในทำนองเดียวกัน พ่อก็ต้องเปลี่ยนจากไม่มีตัวตนเป็นมีตัวตนด้วยเช่นกัน ศรีกฤษณะไม่สามารถเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ได้ เขาคือนายแห่งสวรรค์ ผู้คนคิดว่าศรีกฤษณะพูดกิตะ แต่ศรีกฤษณะไม่สามารถคงอยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ได้ นาม รูป ประเทศ เวลา และกิจกรรมของเขาแยกจากสิ่งนี้อย่างสิ้นเชิง พ่ออธิบายทั้งหมดนี้ กฤษณะมีแม่และพ่อของเขาเอง เขามีรูปของเขาที่ถูกสร้างขึ้นในครรรค์ของมารดาของเขา พ่อไม่ได้เข้ามาในครรรค์ แต่พ่อต้องการพาหนะอย่างแน่นอน พ่อเข้ามาในผู้นี้เมื่อเขาอยู่ในชาติเกิดสุดท้ายจากหลายชาติเกิดของเขา เขาคือศรีกฤษณะในชาติเกิดแรกของเขา เวลานี้ชาติเกิดนี้คือชาติเกิดที่ 84 ของเขา และชาติเกิดสุดท้ายจากหลายชาติเกิดของเขา ดังนั้นพ่อจึงเข้ามาในเขา เขาไม่ได้รู้ถึงชาติเกิดของเขา ศรีกฤษณะไม่ได้พูดว่าเขาไม่รู้เรื่องชาติเกิดของเขาเอง พระเจ้าพูดว่า: ผู้ที่พ่อเข้ามาในเขานั้นไม่ได้รู้ถึงชาติเกิดของเขาเอง เพียงพ่อเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ กฤษณะคือนายของอาณาจักร ในยุคทองมีอาณาจักรสุริยวงศ์เป็นดินแดนของวิษณุ รูปรวมของลักษมีและนารายณ์ถูกเรียกว่าวิษณุ ที่ไหนก็ตามที่ลูกให้คำบรรยาย นั่นก็เพียงพอแล้วที่จะเล่นเพลงนี้เพราะชาวบาร์ตร้องเพลงนี้ด้วยตัวเขาเอง เพียงเมื่อศาสนานี้หายไปเท่านั้นที่พ่อจะสามารถมาและพูดกิตะได้อีกครั้ง และก่อตั้งศาสนาเดียวกันอีกครั้ง เนื่องจากไม่มีมนุษย์ของศาสนานั้นเลยในเวลานี้ ความรู้ของกิตะจะปรากฏออกมาจากที่ไหน? พ่ออธิบายว่า: ไม่มีคัมภีร์ ฯลฯ ในยุคทองและยุคเงิน ทั้งหมดเหล่านั้นคือเครื่องประกอบของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครสามารถพบพ่อผ่านสิ่งเหล่านั้นได้ พ่อต้องมาอย่างแน่นอน พ่อมาและประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูกทั้งหมดผ่านการหลุดพ้น ทุกคนต้องกลับบ้าน หลังจากการเข้าไปสู่การหลุดพ้น ลูกจะไปสวรรค์ ลูกจะเข้าไปสู่การหลุดพ้น และแล้วก็เข้าไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต พ่อพูดว่า: ลูกสามารถได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีได้ มีคำกล่าวว่า: ขณะที่อาศัยอยู่ในครอบครัวของลูก ลูกสามารถได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที นั่นคือลูกสามารถเป็นอิสระจากความทุกข์ ชันยาสซีไม่สามารถประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ลูกได้ พวกเขาไม่แม้กระทั่งเชื่อเรื่องการหลุดพ้นในชีวิต ศาสนาของชันยาสซีไม่ได้คงอยู่ในยุคทองเลย ศาสนาของชันยาสซีคงอยู่ในภายหลัง ศาสนาอิสลามและศาสนาพุทธ ฯลฯ ไม่ได้อยู่ที่นั่นในยุคทอง ศาสนาทั้งหมดยกเว้นศาสนาเทพคงอยู่ในเวลานี้ พวกเขาทั้งหมดถูกแปรเปลี่ยนเข้าไปอยู่ในศาสนาอื่น พวกเขาไม่ได้รู้ถึงศาสนาของพวกเขาเอง ไม่มีใครคิดว่าตนเองเป็นของศาสนาเทพ พวกเขาพูดว่า: “เจย์ อินด์” (ชัยชนะของอินดูสถาน) อย่างไรก็ตามไม่มีชัยชนะใดในเวลานี้ ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดที่บาร์ตมีชัยชนะ และเมื่อใดที่บาร์ตพ่ายแพ้ เพียงเมื่อลูกได้รับโชคของอาณาจักรและโลกเก่าถูกทำลายเท่านั้นที่บาร์ตมีชัยชนะ เป็นราวันที่ทำให้ลูกพ่ายแพ้ และรามที่ทำให้ลูกมีชัยชนะ มีคำกล่าวว่า: “ชัยชนะสำหรับบาร์ต” มีคำว่า “ชัยชนะสำหรับอินดูสถาน” พวกเขาเปลี่ยนคำพูด คำพูดของกิตะนั้นดีมาก พระเจ้า ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งอื่นใดพูดว่า: พ่อไม่ได้มีแม่หรือพ่อ พ่อต้องสร้างรูปของพ่อเองเพื่อตัวพ่อเอง พ่อเข้ามาในผู้นี้ แม้ให้กำเนิดแก่กฤษณะ พ่อคือผู้สร้าง ตามละครแล้ว คัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมด

ฯลฯ ถูกสร้างขึ้นสำหรับหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา กิตะ ภควัทธิตา ฯลฯ ทั้งหมดถูกสร้างขึ้นบนพื้นฐานของศาสนา เทพ ศาสนาเทพที่พ่อสร้างได้ผ่านไปแล้วในเวลานี้และจะคงอยู่อีกครั้งในอนาคต ตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบถูกเรียกว่า อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ในสิ่งนี้ตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบมีความหมายที่ต่างกัน สิ่งซึ่งกลายเป็นอดีต จะกลายเป็นปัจจุบันอีกครั้ง เรื่องราวใดก็ตามที่ได้รับการบอกเล่าจากอดีตนั้นจะถูกซ้ำรอยในอนาคต มนุษย์ไม่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ บาบอบอกลูกในปัจจุบันถึงเรื่องราวใดก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในอดีตและสิ่งนั้นจะถูกซ้ำรอยอีกครั้งในอนาคต ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจและลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่จะเฝ้าระวังอย่างมากเพื่อที่จะทำความเข้าใจสิ่งนี้ ลูกๆ ควรไปและให้คำบรรยายในที่ไหนก็ตามที่ลูกได้รับการเชิญให้ไป ลูกชายอวดพ่อ! ลูกจะเปิดเผยว่าพ่อของเขาคือใคร พ่อเป็นคนที่ต้องการอย่างแน่นอน มิฉะนั้นลูกจะประกาศสิทธิในมรดกได้อย่างไร? ลูกคือผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งอื่นใด อย่างไรก็ตามบุคคลสำคัญเหล่านั้นต้องได้รับความเคารพด้วยเช่นกัน ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน ทุกคนเรียกหา: โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! พวกเขาสดมภ์ถึงพระเจ้าว่า: โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อได้โปรดมา! อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าคุณคือใคร ลูกต้องร้องสรรเสริญที่พบบา ร้องสรรเสริญศรีกฤษณะ และร้องสรรเสริญบาร์ตด้วยเช่นกัน บาร์ตเคยเป็นวัดของชีวา บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ 5000 ปีที่แล้วบาร์ตเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ ใครที่ก่อตั้งอาณาจักรนั้น? ต้องเป็นพระเจ้า ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งอื่นใดอย่างแน่นอน การแสดงความเคารพลูกให้กับชีวา ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งอื่นใด ผู้ที่ไม่มีตัวตน ผู้ที่ถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด แม้ว่าชาวบาร์ตจะเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา พวกเขาไม่รู้ว่ามีเมื่อใดที่ชีวามา ท่านต้องมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันก่อนที่สวรรค์จะถูกสร้างขึ้นอย่างแน่นอน ท่านพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันในทุกวงจร มิใช่ในทุกยุค หากว่าท่านมาในทุกยุค ก็จะต้องมีการจุติ 4 ครั้ง พวกเขาแสดงให้เห็นการจุติมากมาย เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้น ผู้ที่สร้างสวรรค์, เป็นผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งอื่นใด บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ เคยปราศจากกิเลส และดังนั้นลูกไม่สามารถถามว่าเด็กถือกำเนิดที่นั่นอย่างไร ระบบธรรมเนียมใดก็ตามที่คงอยู่ สิ่งเหล่านั้นที่จะดำเนินต่อไป เหตุใดลูกจึงวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งนั้น? เริ่มแรกลูกควรตระหนักจักพ่อ ที่นั่นลูกมีความรู้ของดวงวิญญาณ เราดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ที่นั่นไม่มีเรื่องของการร้องไห้ และไม่เคยมีการตายก่อนเวลาอันควร ลูกะร่างของลูกในความสุข ดังนั้นพ่อได้อธิบายว่าท่านมาและเปลี่ยนรูปของท่านอย่างไร สิ่งนี้ไม่สามารถกล่าวถึงกฤษณะได้ เขาถือกำเนิดผ่านครุฑ บราห์มา วิษณุ และชางก้าอาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน จำเป็นต้องมีพ่อของมวลมนุษย์ที่เป็นอย่างแน่นอน เราคือลูกๆ ของท่าน พ่อที่ไม่มีตัวตนไม่สูญสลายและเราดวงวิญญาณก็ไม่สูญสลายด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เราต้องถือกำเนิดและกลับมาใช้ชาติเกิดอย่างแน่นอน ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ลูกพูดว่า: มาและพูดความรู้ของกิตะอีกครั้ง ผู้ที่มาและจากไปทั้งหมดนั้นจะเข้ามาสู่วงจรอย่างแน่นอน พ่อมาและจากไปด้วยเช่นกัน และเวลานี้ได้มาอีกครั้ง ท่านพูดว่า: พ่อมาและพูดกิตะแก่ลูกอีกครั้ง ผู้คนเรียกหา “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา!” ดังนั้นโลกนี้ไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงไปเพื่อชำระบาปของพวกเขาให้บริสุทธิ์โดยการอาบน้ำในแม่น้ำคงคา สวรรค์เคยคงอยู่ในบาร์ตนี้ บาร์ตคือดินแดนที่เป็นนิรันดร์ที่สูงส่ง เป็นสถานที่จาริกแสวงบุญสำหรับทุกคน มนุษย์ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ พ่อคือผู้เดียวที่ประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ทุกคน ต้องมีการร้องสรรเสริญผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นอย่างแน่นอน บาร์ตคือสถานที่เกิดของพ่อที่ไม่สูญสลาย ท่านคือผู้เดียวที่ทำให้ทุกคนบริสุทธิ์ พ่อไม่สามารถจากสถานที่เกิดของท่านและไปที่อื่น ดังนั้นพ่อนั่งที่นั่นและอธิบายว่าท่านสร้างรูปของท่านเองอย่างไร ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับดาร์นาของลูก สถานภาพของลูกขึ้นอยู่กับว่าลูกสร้างสมมากเพียงใด ไม่ใช่ทุกคนที่จะสามารถอ่านมูรลีได้ในวิธีเดียวกัน แม้ว่าทุกคนอาจจะสามารถเป่าขลุ่ยไม้ไผ่ได้ พวกเขาทั้งหมดจะไม่สามารถเป่าขลุ่ยในวิธีเดียวกันได้ ทุกคนเล่นบทบาทของเขาต่างกัน บทบาทที่ใหญ่โตเช่นนั้นอยู่ภายในดวงวิญญาณที่สดแสนเล็ก ดวงวิญญาณสูงสุดพูดว่า: พ่อต้องเล่นบทบาทด้วย พ่อมาเมื่อมีการประณามศาสนา พ่อให้ผลตอบแทนในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ผู้คนให้ทานและทำบุญในนามของพระเจ้าและดังนั้นเป็นพระเจ้าที่ให้ผลของการให้ทานนั้น แต่ละคนประกันตนเอง พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะได้รับผลของสิ่งที่พวกเขาได้ให้ในชาติเกิดถัดไปของพวกเขา ในขณะที่ลูกประกันตนเองถึง 21 ชาติเกิด สิ่งนั้นเป็นการประกันทางอ้อมที่มีขีดจำกัด ในขณะที่สิ่งนี้คือการประกันทางตรงที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกจะได้ทรัพย์สมบัติที่ไม่มีขีดจำกัดเมื่อลูกประกันจิตใจ ร่างกาย และทรัพย์สมบัติของลูก ลูกจะมีพลาณามัยดีเสมอและมั่งคั่งเสมอ ลูกกำลังประกันตนเองโดยตรง มนุษย์ให้ทานในนามของพระเจ้าเพราะพวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าจะให้ผลตอบแทนของท่านนั้นแก่พวกเขา พวกเขาไม่เข้าใจว่าท่านให้ผลตอบแทนนั้นอย่างไร มนุษย์คิดว่าสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาได้รับนั้นพระเจ้าเป็นผู้ให้มา คิดว่าพระเจ้าให้ลูกแก่เขา อัจชะ หากพระเจ้าให้ลูกแก่พวกเขา และแล้วท่านก็สามารถนำเด็กนั้นกลับไปได้ด้วยเช่นกัน ลูกทั้งหมดต้องตายอย่างแน่นอน ไม่มีสิ่งใดจะไปกับลูก ร่างกายของลูกจะจบสิ้นลงด้วยเช่นกัน ดังนั้นประกันสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการในเวลานี้ เพื่อที่สิ่งนั้นจะได้รับการประกันถึง 21 ชาติเกิด ไม่ใช่ว่าลูกสามารถประกันทุกสิ่งและแล้วไม่ทำงานรับใช้ใด แต่เฝ้าแต่รับประทานที่นี้ ลูกต้องทำงานรับใช้ ค่าใช้จ่ายของการเลี้ยงดูลูกดำเนินต่อไปด้วยเช่นกัน หากลูกประกันทุกสิ่งและรับประทานต่อไปที่นี้ ลูกจะไม่ได้

รับสิ่งใด ลูกจะได้รับบางสิ่งเมื่อลูกทำงานรับใช้ เพียงเมื่อนั้นเองที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ยิ่งลูกทำงานรับใช้มากเท่าใด ลูกก็จะได้รับมากเท่านั้น ยิ่งลูกทำงานรับใช้น้อยเท่าใด ลูกก็จะได้รับน้อยเท่านั้น นักสังคมสงเคราะห์ของรัฐบาลก็ต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกัน พวกเขามีหัวหน้าที่สำคัญมากมาย มีนักสังคมสงเคราะห์หลายประเภท พวกเขาทำงานรับใช้ทางร่างกาย ในขณะที่ของลูกคืองานรับใช้ทางจิต ลูกทำให้ทุกคนกลายเป็นผู้จาริกแสวงบุญ นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิตที่พาลูกไปหาพ่อ พ่อพูดว่า: ละทิ้งสำนึกทางร่างกายทั้งหมดของร่างกายของลูก ความสัมพันธ์ทางร่างกายของลูกและกูรู ฯลฯ ด้วยเช่นกัน และจดจำพ่อผู้เดียว พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นไม่มีตัวตน ท่านนำรูปที่มีตัวตนมาใช้เพื่อที่จะอธิบายแก่ลูก ท่านพูดว่า: พ่อยอมรับว่านี่มาใช่ พ่อรับการคำจูนของวัตถุธาตุ ลูกมาอย่างเปลือยเปล่าและเวลานี้ลูกทั้งหมดต้องกลับบ้านอีกครั้ง ท่านพูดกับดวงวิญญาณของศาสนาทั้งหมดว่าความตายกำลังอยู่เบื้องหน้า ยาดาวาสและฆราวาสทั้งหมดจะถูกทำลาย และฝนดาวาสจะมาอีกครั้งเพื่อปกครองอาณาจักรของพวกเขา บทของกิตะนั้นกำลังซ้ำรอยอีกครั้ง โลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย ขณะที่ลูกใช้ 84 ชาติเกิด โลกนี้ก็กลับมาเก่า เวลานั้นลูกได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของลูกแล้ว การละเล่นกำลังจะสิ้นสุด เวลานั้นเราต้องกลับบ้าน เราจะละทิ้งร่างของเราและกลับบ้าน ฝนแต่เดือนกันและกันว่าในเวลานี้เราต้องกลับบ้าน เราได้เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดนั้นนับครั้งไม่ถ้วน การละเล่นนี้ถูกสร้างขึ้นเป็นนิรันดร์ ผู้คนต้องกลับไปสู่ส่วนของตนในศาสนาที่เป็นของพวกเรา ต้นอ่อนของศาสนาเทพที่ได้หายไปนั้นกำลังถูกเพาะหว่านในเวลานี้ ผู้ที่เคยเป็นดอกไม้จะมาอีกครั้ง ดอกไม้ที่ดีจำนวนมากมา แต่เนื่องจากพายุของมายา ดอกไม้เหล่านั้นก็ตกลงมา และแล้วด้วยการได้รับสมุนไพรรักษาชีวิตของความรู้ ดอกไม้เหล่านั้นก็จะยืนขึ้น/เบ่งบานอีกครั้ง พ่อพูดว่า: ลูกได้ศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ แล้ว ผู้นี้มีกูรู ฯลฯ ด้วยเช่นกัน มีผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้แก่ทุกคน รวมถึงกูรูด้วย มีการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที มีราชาและราชินี และดังนั้นก็กลายเป็นหนทางของครอบครัว สิ่งนี้เคยเป็นหนทางของครอบครัวที่ปราศจากกิเลส ในขณะที่ในเวลานี้กลายเป็นหนทางครอบครัวที่มีกิเลสอย่างสมบูรณ์ อาณาจักรของราวันไม่ได้คงอยู่ที่นั่น อาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นหลังจากครึ่งของวงจร เป็นชาวบาร์ตที่กลับมาพ่ายแพ้ราวัน ผู้คนของศาสนาอื่นทั้งหมดผ่านสภาพสะโต ราโจและตาโมระหว่างเวลาของเขาเอง เริ่มแรกพวกเขามีความสุขและแล้วพวกเขาก็กลับมาไม่มีความสุข หลังจากการหลุดพ้น ก็มีการหลุดพ้นในชีวิต เวลานั้นทุกคนไม่บริสุทธิ์และเสื่อมโทรมอย่างสมบูรณ์ แต่ละดวงวิญญาณต้องละร่างของเขาแล้วรับร่างใหม่อีกร่างหนึ่ง พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้เข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการกลับชาติมาเกิด ไม่มีใครสามารถเป็นพ่อของพ่อได้ ทุกคนอื่นมีพ่อ แม้กระทั่งการเกิดของกฤษณะก็เกิดขึ้นผ่านครรรค์ของมารดา บราห์มานี้จะใช้ชาติเกิดผ่านครรรค์และแล้วท่านก็จะได้รับอาณาจักร เป็นบราห์มาที่ต้องกลับมาใหม่จากเก่า ท่านมีอายุ 84 ชาติเกิด สิ่งนี้ยากมากที่จะนั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้คนอย่างถูกต้องแม่นยำเพื่อที่พวกเขาจะมีความสุขอย่างมาก ความรู้นี้เป็นเช่นชะมดเชียง(สารที่มีกลิ่นหอมได้จากตัวชะมดใช้น้ำหอม-ผู้แปล) ที่มีกลิ่นหอมอย่างมาก อังชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นนักสังคมสงเคราะห์ทางจิต และสอนการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้แก่ทุกคน เพาะต้นอ่อนของศาสนาเทพของลูก

2. ใช้สติปัญญาที่ละเอียดอ่อนของลูกเพื่อเปิดเผยพ่อ เริ่มแรกสร้างสมทุกสิ่งด้วยตนเองและแล้วอธิบายสิ่งนั้นแก่ผู้อื่น

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของความสำเร็จที่ง่ายดาย ด้วยการงานรับใช้ที่มีพลังด้วยจิตใจของลูก ขณะที่รับใช้ด้วยคำพูดด้วยเช่นกัน เช่นเดียวกับที่ลูกเคยมีประสบการณ์ในการไม่วางเว้นในการรับใช้ด้วยคำพูดอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกันในทุกขณะพร้อมกันกับการรับใช้ด้วยคำพูด ให้มีการรับใช้เกิดขึ้นด้วยความคิดของลูกโดยอัตโนมัติ "รับใช้ด้วยจิตใจ" หมายความว่าลูกและผู้อื่นจะรู้สึกถึงกระแสคลื่นที่บริสุทธิ์ของการมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ในทุกช่วงเวลาสำหรับทุกดวงวิญญาณโดยอัตโนมัติ ให้มีพรออกมาจากจิตใจของลูกสำหรับทุกดวงวิญญาณในทุกขณะอย่างต่อเนื่อง ด้วยการรับใช้ด้วยจิตใจของลูก พลังของคำพูดของลูกจะถูกบันทึกไว้ และการรับใช้ที่มีพลังด้วยจิตใจของลูกจะทำให้ลูกเป็นตัวของความสำเร็จได้อย่างง่ายดาย

คติพจน์: บรรดาผู้ที่ยกย่องชื่อของพ่อด้วยการกระทำของพวกเขา เป็นผู้ช่วยของพระเจ้าอย่างแท้จริง

*** โอม ขานดี ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที กลับมา “มานมานะบาฟ” และ “มาเดยจิบาฟ” รู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ จดจำพ่อและให้คำแนะนำของท่านแก่ทุกคน
- คำถาม:** บนพื้นฐานของความซาบซึ้งใดที่ลูกจะสามารถอด (เปิดเผย) พ่อ?
- คำตอบ:** มีความซาบซึ้งว่าเวลานี้เรากลายเป็นของพระเจ้าและท่านกำลังสอนเรา เราต้องแสดงหนทางที่แท้จริงแก่มนุษย์ทุกคน เวลานี้เราอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เราต้องประกาศชื่อเสียงของพ่อผ่านพฤติกรรมที่สูงส่งของเรา บอกที่คนเกี่ยวกับคำยกย่องของพ่อและคำยกย่องของกฤษณะ
- เพลง:** ท่านคือโชคของวันพรุ่งนี้...

โอมชานติ เพลงนี้แต่งขึ้นสำหรับนักต่อสู้เพื่ออิสรภาพ อย่างไรก็ตามชาวบาร์ตไม่ได้รู้ว่า “โชคของโลก” นั้นหมายความว่าอย่างไร เป็นปัญหาของทั้งโลก ไม่สามารถมีมนุษย์ใดสามารถเปลี่ยนโชคของทั้งโลกหรือเปลี่ยนโลกจากนรกให้เป็นสวรรค์ คำยกย่องนี้ไม่ได้เป็นของมนุษย์ หากสิ่งนี้จะกล่าวถึงกฤษณะจะไม่มีใครสามารถประณามเขาได้ มนุษย์ไม่เข้าใจว่ากฤษณะได้เห็นพระจันทร์ที่ถูกเงามืดในคืนที่สี่และดังนั้นเขาถูกประณามได้อย่างไร ในความเป็นจริงไม่ใช่ทั้งกฤษณะและพระเจ้าแห่งกิตะที่จะสามารถถูกประณามได้แต่เป็นบราห์มาที่ถูกประณาม กฤษณะนั้นเคยถูกประณามแต่เป็นเพียงด้วยการพูดว่าเขาได้ลักพาตัวผู้หญิงไปเท่านั้น ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับชีพบาบา ทุกคนวิ่งตามหาพระเจ้าอย่างแน่นอน แต่พระเจ้าไม่เคยถูกประณาม ไม่ใช่ทั้งพระเจ้าและกฤษณะจะสามารถถูกประณามได้ คำยกย่องของทั้งสองนั้นมีพลังอย่างมาก คำยกย่องของกฤษณะเป็นอันดับหนึ่ง ไม่ได้มีคำยกย่องของลักษมีและนารายณ์มากนักเพราะพวกเขาเหล่านั้นแต่งงานแล้ว กฤษณะเป็นกุมารเหตุนี้เองเขาจึงได้รับคำยกย่องมากกว่า พวกเขาร้องเพลงยกย่องลักษมีเช่นเดียวกับนารายณ์ว่าพวกเขานั้นเต็ม 16 องค์สมบูรณ์และปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์อย่างไร แต่พวกเขาได้นากฤษณะไปไว้ในยุคทองแดง พวกเขาคิดว่าคำยกย่องนั้นได้ดำเนินมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา ลูกๆ เข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดนี้คือความรู้ของพระเจ้าและเป็นพระเจ้าที่ก่อตั้งอาณาจักรของราม (พระเจ้า) มนุษย์ไม่เข้าใจว่าอาณาจักรของราม (พระเจ้า) คืออะไร พ่อมาและให้คำอธิบายของสิ่งนี้ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับกิตะ สิ่งต่างๆ ที่ผิดๆ นั้นถูกเขียนไว้ในกิตะ สงครามไม่ได้เกิดขึ้นระหว่างฆราวาสและพนักดาบและดังนั้นปัญหาของอรชุนจึงไม่เกิดขึ้น พ่อหนึ่งท่านและสอนลูกในโรงเรียนนี้ ไม่ได้มีโรงเรียนในสนามรบ ใช้ มีการรบราฆ่าฟันกับมาราว่านที่ลูกต้องได้รับชัยชนะเหนือสิ่งเหล่านั้น ลูกต้องกลายเป็นผู้เอาชนะมายาและเป็นผู้เอาชนะโลก อย่างไรก็ตาม ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้แม้เพียงเล็กน้อย สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครสำหรับพวกเขาที่จะมาภายหลังและเข้าใจ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่สามารถอธิบายประเด็นเหล่านี้แก่พวกเขาได้ ไม่มีเรื่องของการยิงธนูของความก้าวร้าวรุนแรงไปยังมีขมิ้นปิตาเม ฯลฯ สิ่งต่างๆ เช่นนั้นมากมายได้ถูกเขียนไว้ในคัมภีร์ ผู้เป็นแม่ควรจะไปและใช้เวลาชั่วขณะกับผู้คนเหล่านั้น บอกพวกเขาเราต้องการพูดกับท่านในสิ่งที่เชื่อมโยงกับสิ่งนี้ เป็นพระเจ้าที่พูดกิตะ นั้นเป็นคำยกย่องของพระเจ้า กฤษณะนั้นแตกต่างไป เราไม่ได้เห็นด้วยกับสิ่งนี้ รูดรา พระเจ้าชีวาพูดว่า “นี่เป็นไฟบูชาญูของความรู้ของรูดราของท่าน” นี่เป็นไฟบูชาญูของความรู้ของพ่อสูงสุดดวงวิญญานสูงสุดที่ไม่มีตัวตน และแล้วมนุษย์ก็พูดว่าพระเจ้ากฤษณะพูดแต่ในความเป็นจริงเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่จะถูกเรียกว่าพระเจ้า ลูกควรจะเขียนคำยกย่องของท่านและแล้วเขียนว่าคำยกย่องของกฤษณะคืออะไร เวลานี้ในบรรดาทั้งสองใครเป็นพระเจ้าของกิตะ? “ราชาโยคะที่ง่ายตาย” นั้นได้อ้างอิงไว้ในกิตะ พ่อพูดว่า: มีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด ละทิ้งสำนักของร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดของลูก และคิดว่าตนเองนั้นเป็นดวงวิญญาน มานมานะบาฟ! มาเดยจิบาฟ! พ่ออธิบายทุกอย่างอย่างชัดเจนมาก กิตะที่บรรจุศรีมัทนั้นพูดโดยพระเจ้า ศรีหมายถึงสูงสุดที่สุดและดังนั้นสิ่งนี้ใช้กับชีวา พ่อสูงสุด ดวงวิญญานสูงสุดเท่านั้น กฤษณะเป็นมนุษย์ที่มีคุณสมบัติที่สูงส่ง ชีวาเป็นพระเจ้าแห่งกิตะผู้เดียวที่สอนราชาโยคะ ในเวลาสุดท้าย ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดนั้นถูกทำลายและมีการก่อตั้งศาสนาเดียวที่แน่นอน ในยุคทองมีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมเดียวเท่านั้น ไม่ใช่กฤษณะแต่เป็นพระเจ้าที่ก่อตั้งศาสนานั้น คำยกย่องนี้เป็นของพระเจ้า ท่านนั้นถูกเรียกว่าแม่และพ่อ กฤษณะไม่สามารถถูกเรียกเช่นนั้น ลูกต้องให้คำแนะนำพ่ออย่างแท้จริง ลูกสามารถอธิบายว่าพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ปลดปล่อยและเป็นผู้นำทางที่นำพาทุกคนกลับบ้าน เป็นงานของชีพบาบาที่พาทุกคนกลับบ้านเหมือนกับฝูงยุง คำว่า “สูงสุด” นั้นดีอย่างมากด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกต้องอธิบายคำยกย่องของชีวา พ่อสูงสุด ดวงวิญญานสูงสุด นั้นแยกจากคำยกย่องของกฤษณะ ลูกต้องพิสูจน์สิ่งนี้และอธิบายความแตกต่างระหว่างทั้งสอง ชีวาไม่ได้เข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการกลับมาใช้ชาติเกิด ท่านเป็นผู้ชำระ

ให้บริสุทธิ์ในขณะที่กฤษณะใช้ 84 ชาตเกิดเต็ม เวลานี้ ใครจะถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด? ลูกควรเขียนสิ่งนี้ด้วย: ด้วยการไม่รู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พวกท่านจึงกลายเป็นลูกกำพร้าที่ไม่มีความสุข ในยุคทองเมื่อพวกท่านเป็นของผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย พวกท่านจะมีความสุขอย่างแน่นอน และคำที่เขียนควรชัดเจนมาก พ่อพูดว่า: จดจำฉันและประกาศสิทธิ์ในมรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีของลูก แม้กระทั่งเวลานี้ ชีพบาบา กำลังพูดเช่นนั้น ค่ายกย่องที่สมบูรณ์ของท่านควรที่จะมีการเขียนไว้ ขอคารวะต่อชีวา เป็นไปจากท่านที่ลูกได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูก ด้วยการเข้าใจจริงโลกลูกจะกลายเป็นชาวสวรรค์ เวลานี้ตัดสินใจอะไรลูกต้อง ลูกๆ ควรที่จะไปยังอาศรมของชั้นยาสีและพบปะกับพวกเขาเป็นการส่วนตัว เพราะเมื่อพวกเขาอยู่ในชุมนุมพวกเขานั้นมีความหึงหวงโสมภพมากมาย ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าลูกนั้นจะสามารถแสดงหนทางที่แท้จริงแก่ผู้คนได้อย่างไร พระเจ้าพูด: พ่อแม้กระทั่งยกย่องผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาเหล่านี้ มีคำว่า “ผู้ปลดปล่อย” ด้วยเช่นกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: เป็นของพ่อ “พ่ออวดลูก!” และแล้วลูกอวดพ่อ ศรีกฤษณะไม่สามารถถูกเรียกว่าพ่อ ทั้งหมดสามารถเป็นลูกๆ ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พวกเขาทั้งหมดไม่สามารถเป็นลูกๆ ของมนุษย์หนึ่งคนได้ ดังนั้นลูกๆ ควรมีความซาบซึ้งอย่างมากขณะอธิบายแก่ผู้อื่นว่าเราเป็นลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เพียงแต่มองดูพฤติกรรมของบุตรพระราช เจ้าชาย! พฤติกรรมนั้นสูงศักดิ์อย่างมาก อย่างไรก็ตามชาวบาร์ตได้ประณามผู้ที่นำเสนอ (ศรีกฤษณะ) พวกเขาพูดว่า: พวกท่านเป็นชาวบาร์ตด้วย พูดกับพวกเขา ไซ้ เราเป็น แต่เราอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เรากลายเป็นลูกๆ ของพระเจ้าและเรากำลังศึกษากับท่าน พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก กฤษณะไม่สามารถพูดเช่นนั้นได้ พวกเขาจะมาเพื่อเข้าใจสิ่งนี้ภายหลัง กษัตริย์จนาเองเข้าใจทุกสิ่งจากสัจญาณด้วยเช่นกัน เขาจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดและเข้าฌาน หลายคนก็เฝ้าแต่เข้าฌาน ในฌานพวกเขาได้เห็นโลกที่ไม่มีตัวตนและดินแดนสุขาวดี ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นผู้อาศัยของโลกที่ไม่มีตัวตน ลูกลงมาจากอาณาเขตสูงสุดเพื่อเล่นบทบาทของลูก การทำลายล้างกำลังยืนอยู่เบื้องหน้า นักวิทยาศาสตร์เฝ้าแต่เพียรพยายามอย่างหนักมากที่จะไปยังดวงจันทร์ เป็นไปด้วยความหึงหวงโสมภพที่สุดของวิทยาศาสตร์ที่พวกเขาจะนำมาซึ่งการทำลายล้างพวกเขาเอง ในความเป็นจริงไม่มีสิ่งใดบนดวงจันทร์ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ดีมากแต่ลูกต้องอธิบายแก่พวกเขาในวิธีที่ชาญฉลาด เป็นพ่อผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดที่ได้ให้คำสอนเหล่านี้แก่เรา ท่านเป็นพ่อของพวกท่านด้วยเช่นกัน ค่ายกย่องของท่านนั้นแตกต่างจากค่ายกย่องของกฤษณะ นี่เป็นไฟบูชาญูของความรู้อันสูงส่งที่ไม่สูญสลายที่ซึ่งทุกสิ่งนั้นกำลังจะถูกสลาย ประเด็นเหล่านี้ดีมากแต่ยังคงต้องใช้เวลา ประเด็นนี้ดีมากด้วยเช่นกัน: หนึ่งในนั้นคือการจาริกแสวงบุญทางจิตและอีกหนึ่งนั้นคือการจาริกแสวงบุญทางร่าง พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก ไม่มีใครนอกจากพ่อทางจิตสามารถสอนสิ่งต่างๆ เหล่านี้แก่ลูกได้ ลูกควรเขียนประเด็นเช่นนั้น: มานมานะบาฟ! มาเดยจิบาฟ! การจาริกแสวงบุญนี้เป็นไปเพื่อการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถพาลูกไปในการจาริกแสวงบุญนี้ กฤษณะไม่สามารถทำเช่นนั้น ลูกต้องปลุกฝังนิสัยของการจดจำระลึกถึง ยิ่งลูกมีการจดจำระลึกถึงมากเพียงไรความสุขของลูกจะยิ่งมากขึ้นตามนั้น อย่างไรก็ตาม มายาไม่ได้ปล่อยให้ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา ลูกทั้งหมดกำลังทำงานรับใช้ อย่างไรก็ตาม มีงานรับใช้ที่สูงส่ง และงานรับใช้ที่ต่ำ เป็นเรื่องง่ายมากที่จะให้คำแนะนำของพ่อแก่ใครบางคน อัจชะ พ่อทางจิต พุณมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

ชั้นเรียนในเวลากลางคืน

ในการที่จะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสผู้คนไปที่ภูเขาเพื่อได้รับอากาศสดชื่น ขณะที่อยู่ที่บ้านหรือในสำนักงานพวกเขาก็จดจำหน้าที่ของพวกเขา ด้วยการออกไปข้างนอกพวกเขากลับมาอิสระจากความคิดเกี่ยวกับสำนักงานของพวกเขา ลูกๆ เองนั้นก็มาที่นี่เพื่อที่จะอยู่อย่างสดชื่นด้วยเช่นกัน ลูกกลับมาเห็นเหนือจากการทำความเลื่อมใสศรัทธามาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกได้รับความรู้ในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลนี้ ลูกกลับมาสดชื่นด้วยความรู้และโยคะนี้ ลูกเข้าใจว่าเวลานี้โลกเก่ากำลังจะถูกทำลายและโลกใหม่กำลังมีการสร้างขึ้น ไม่มีการทำลายล้างอย่างสิ้นซากใดๆ ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าโลกนั้นจะถูกทำลายไปอย่างสมบูรณ์แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น โลกนั้นเพียงแค่เปลี่ยนไป นี่เป็นนรก โลกเก่า ลูกเข้าใจว่าโลกเก่าคืออะไรและโลกใหม่คืออะไร มีการอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกในรายละเอียด รายละเอียดทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก แต่นั่นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำด้วยเช่นกัน ลูกจำเป็นต้องมีความประณีตอย่างมากเพื่อที่จะอธิบายอธิบายแก่ผู้อื่นเช่นที่ว่าสิ่งนั้นจะนั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาได้ในทันที ลูกบางคนนั้นก็อ่อนแอและดังนั้นพวกเขานั้นจึงล้มลงขณะที่กำลังเคลื่อนไป มีคำพูดของพระเจ้าด้วยเช่นกันว่า: พวกเขากลับมาประหลาดใจ พวกเขาปรับปรุงความรู้และบอกผู้อื่นเกี่ยวกับความรู้นี้ ที่นี้มีการบรรจบกับมายา พวกเขาตายจากมายาและเป็นของพระเจ้า และแล้วพวกเขาก็ตายจาก

พระเจ้าและเป็นของมายา พวกเขานั้นได้รับการนำมาเลี้ยงดูและแล้วพวกเขาก็หย่าขาดจากท่าน มายานั้นเต็มไปด้วยพลังอย่างมาก เธอพาอายุให้แก่ผู้คนมากมาย ลูกๆ เข้าใจด้วยเช่นกันว่ามีชัยชนะและความพ่ายแพ้ การแสดงนี้เป็นการแสดงของชัยชนะและการพ่ายแพ้ เราเคยพ่ายแพ้ก็เลสทั้งห้า เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะได้รับชัยชนะเหนือสิ่งเหล่านั้น ในที่สุดแล้วชัยชนะจะเป็นของลูก ในเมื่อลูกเป็นของพ่อ ลูกต้องกลับมาแน่นอน ลูกสามารถที่จะเห็นว่ามายาได้ล่อใจมากเพียงไรแก่ลูก แม้กระทั่งเมื่อบางคนเข้ามา เกมบ่อยครั้งก็จบสิ้นลง เวลานั้นได้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่า เวลานั้นลูกได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดของลูกแล้ว ลูกกลายเป็นเทพ นักรบ พ่อค้า และเวลานั้นลูกกลายเป็นบราห์มินจากศูทร ลูกกลายเป็นบราห์มินและแล้วกลายเป็นเทพ ลูกไม่ควรจะลืมสิ่งนี้ หากลูกลืมสิ่งนี้ลูกก็ก้าวถอยหลังและสติปัญญาของลูกก็กลับมาข้องแวะอยู่ในเรื่องราวทางโลก ลูกนั้นไม่แม้กระทั่งสามารถจดจำมูรลี ฯลฯ ลูกมีประสบการณ์ของการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงว่ายากลำบาก นี่เป็นความอัศจรรย์! ลูกบางคนแม้กระทั่งละอายที่จะติดเข็ม นี่ก็เป็นสำนึกที่เป็นร่างด้วยเช่นกัน ลูกต้องรับการดูถูกดูหมิ่น กุศณะถูกดูหมิ่นมากมาย เป็นชีวิตบาปที่ถูกดูหมิ่นมากที่สุดและแล้วเป็นกุศณะ และแล้วก็เป็นที่รักของผู้ที่ถูกดูหมิ่นมากที่สุด เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป บารัตนั้นลูกประณามอย่างมากมายผ่านการดูหมิ่นเหล่านี้ ลูกไม่ควรที่จะหวาดกลัวสิ่งนั้น อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และราตรีสวัสดิ์

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้สติปัญญาของลูกมีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดและคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้อย่างสม่ำเสมอ ปลุกฝังนิสัยของการอยู่ในการจดจำระลึกถึง
2. “พ่ออวดลูก” “ลูกอวดพ่อ” ให้คำแนะนำที่แท้จริงของพ่อแก่ทุกคน ชี้หนทางที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีแก่ทุกคน

พร: พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยความใหม่และความพิเศษในงานรับใช้ด้วยความคิดและคำพูดที่ผสมกันและด้วยเหตุนี้จึงแสดงเวทย์มนตร์

การผสมกันของความคิดและคำพูดทำงานเหมือนเวทย์มนตร์ เมื่อลูกทำสิ่งนี้ เรื่องเล็กๆ น้อยๆ ทั้งหมดของการชุมนุมจะจบลงในขณะที่ลูกจะคิดว่าสิ่งนั้นเป็นเวทย์มนตร์ เมื่อจิตใจของลูกไม่วางเว้นอยู่กับความรู้สึกที่บริสุทธิ์และพรสำหรับทุกคน ความวุ่นวายในจิตใจใดๆ จะสิ้นสุดลง และลูกจะไม่ผิดหวังกับความพยายามของลูก ลูกจะไม่วันก่แล้วในการชุมนุม ด้วยการรับใช้ด้วยความคิดและคำพูดที่ผสมกัน ลูกจะเห็นผลกระทบของงานรับใช้เช่นนั้นอย่างรวดเร็ว เวลานั้น จงกลับมาเต็มไปด้วยความใหม่และความพิเศษในงานรับใช้ และปวงประชา 900,000 คนก็จะกลับมาพร้อมได้อย่างง่ายดาย

คติพจน์: สติปัญญาของลูกจะตัดสินใจได้อย่างถูกต้องแม่นยำเมื่อลูกกลับมาปราศจากกิเลสโดยสิ้นเชิง

*** โอม ชานติ ***

คำพูดที่สูงส่งที่แสนหวานของมาเตซาวรี

เป็นหน้าที่ของใครที่จะไปจากโลกยุคเหล็กที่ไร้รสชาติ ไปสู่โลกยุคทองที่เต็มไปด้วยสาระ?

ทำไมโลกยุคเหล็กนี้ถึงเรียกว่าโลกที่ไม่มีรสชาติ? เพราะไม่มีสาระในโลกนี้ นั่นคือไม่มีผลกำลังเหลืออยู่ ไม่มีความสุข ความสงบ หรือความบริสุทธิ์ ครั้งหนึ่งเคยมีความสุข ความสงบ และความบริสุทธิ์ในโลกนี้ ไม่มีผลกำลังนั้นอีกต่อไป เพราะกิเลสทั้งห้าคงอยู่ในโลกนี้ ดังนั้นจึงมีมหาสมุทรแห่งความกลัวอยู่ในโลกนี้ นั่นคือ สิ่งนี้ถูกเรียกว่ามหาสมุทรของบ่วงกรรม และเหตุนี้เองผู้คนจึงไม่มีความสุขและเรียกหาพระเจ้าว่า พระเจ้าพาเราข้ามมหาสมุทรนี้ สิ่งนี้แสดงว่าจะต้องมีโลกที่ไม่มีความกลัวที่แน่นอน นั่นคือโลกที่ปราศจากความกลัวที่พวกเขาต้องการจะไป เหตุนี้เองโลกนี้จึงถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งบาป พวกเขาปรารถนาที่จะข้ามไปสู่โลกของดวงวิญญาณบุญ มีสองโลกด้วยกัน หนึ่งคือโลกยุคทองที่เต็มไปด้วยสาระ และอีกหนึ่งคือโลกยุคเหล็กที่ไร้รสชาติ ทั้งสองโลกคงอยู่บนโลกนี้ อังชะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน นี่คือการตื่นใหม่ของคุณลูกบราห์มิน ลูกต้องดูแลต้นไม้เป็นอย่างดีและทำให้ต้นไม้เติบโต เพราะนกกระจอกจะกินต้นไม้ใหม่
- คำถาม:** เหตุใดใบไม้ใหม่ที่ปรากฏออกมาจากต้นไม้บราห์มินจึงเหี่ยวเฉา? เหตุผลสำหรับสิ่งนั้นคืออะไรและวิธีแก้ไขสำหรับสิ่งนั้นคืออะไร?
- คำตอบ:** เมื่อดวงวิญญาณไม่เข้าใจความลับที่น่าอัศจรรย์ของความรู้ที่พ่ออธิบาย ความสงสัยจึงเกิดขึ้นในจิตใจของเขา เหตุนี้เองใบไม้ใหม่จึงเหี่ยวเฉาและหยุดศึกษาเล่าเรียน จำเป็นต้องมีลูกที่ฉลาดอย่างมากที่จะอธิบายแก่พวกเขา หากลูกมีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งใด จงถามซีเนียร์ หากลูกยังไม่ได้รับคำตอบ ลูกสามารถถามพ่อได้
- เพลง:** มาและพบเรา โอ้ผู้เป็นที่รัก!

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงนี้หลายครั้ง ทุกคนเรียกหาพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ ในขณะที่ในเวลานี้ท่านกำลังนั่งกับลูกและกำลังปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ทั้งหมด ลูกเข้าใจว่าผู้เป็นนายของดินแดนของความทุกข์ที่พาลูกไปจากดินแดนของความทุกข์นี้ไปสู่ดินแดนของความสุกาสั่งอธิบายแก่ลูก ท่านได้มาและกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกและสอนราชาโยคะแก่ลูก นี่ไม่ใช่งานสำหรับมนุษย์ ลูกพูดว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด สอนราชาโยคะแก่ลูกเพื่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้เป็นเทพ มนุษย์ไม่สามารถเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ “ไม่ใช่เวลานานสำหรับพระเจ้าที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ” นี่คือการสรรเสริญของใคร? เป็นคำสรรเสริญของบาบา เหล่าเทพคงอยู่ในยุคทอง เหล่าเทพไม่ได้อยู่ในเวลานี้ ดังนั้นเป็นที่แน่นอนว่าผู้เดียวที่สร้างสวรรค์คือผู้ที่เปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่เรียกว่าชีวาต้องมาที่นี่เพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เวลานี้ท่านสามารถมาได้อย่างไร? ท่านไม่สามารถมีร่างของกฤษณะในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ มนุษย์นั้นสับสน เวลานี้ลูกๆ กำลังรับฟังท่านเป็นการส่วนตัว ลูกรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนี้ พร้อมกับประวัติศาสตร์ ก็มีภูมิศาสตร์ด้วยเช่นกัน ภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์คงอยู่ในโลกมนุษย์ ไม่เคยมีภูมิศาสตร์หรือประวัติศาสตร์ใดของบราห์มา วิษณุ และชางกาของอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน นั่นคืออาณาจักรที่ละเอียดอ่อนที่มี “ภาพยนตร์เงียบ” (movie) และที่นี่มี “การพูด” (talkie) เวลานี้บาบาบอกประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลกแก่ลูกๆ และให้ชาวของโลกที่ไม่มีตัวตนแก่ลูกด้วยเช่นกัน ท่านบอกทุกสิ่งเกี่ยวกับสามโลกแก่ลูก ต้นไม้ใหม่ของบราห์มินกำลังถูกเพาะในเวลานี้ นี่เรียกว่าต้นไม้ หนทางและลัทธิอื่นไม่เรียกว่าต้นไม้ แม้ว่าชาวคริสต์ก็เชื่อว่าต้นไม้ของชาวคริสต์แยกจากต้นไม้นี้ พวกเขาไม่รู้วาทะทั้งหมดปรากฏจากต้นไม้ใหญ่นี้ ลูกต้องอธิบายว่าโลกมนุษย์ถูกสร้างขึ้นอย่างไร มีแม่และพ่อแล้วก็ลูกๆ แต่พวกเขาทั้งหมดไม่ได้ปรากฏออกมาในเวลาเดียวกัน 2 ใบ และแล้ว 4-5 ใบปรากฏออกมา และบางใบก็ถูกกินโดยนกกระจอก ที่นั่นนกกระจอกกินใบไม้เหล่านั้น นี่คือการตื่นใหม่ที่เล็กมาก การเติบโตจะเกิดขึ้นทีละน้อยอย่างที่เคยเป็นเช่นวงจรที่แล้ว เวลานี้ลูกๆ มีความรู้มากมาย! ลูกคือตริกาลดาร์ชีผู้รู้รูปกาลเวลาทั้งสามและลูกคือตริโลกนาค นั่นคือผู้รู้จักสามโลก ลักษณะและนารายณ์ไม่สามารถเรียกว่าตริโลกนาคหรือตริกาลดาร์ชี ผู้คนเรียกกฤษณะว่าตริโลกนาค ผู้ที่ทำงานรับใช้จะสร้างปวงประชาของเขา ลูกต้องสร้างทายาทของลูกพร้อมกับปวงประชาของลูก ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกคือตริโลกนาค สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่น่าอัศจรรย์อย่างมาก! ลูกบางคนไม่สามารถอธิบายอย่างถูกต้องแม่นยำ ดังนั้นแทนการสร้างพวกเขาให้เป็นเหตุของการทำลาย พวกเขาทำให้ใบไม้ที่ปรากฏออกมานั้นเหี่ยวเฉา พวกเขาทำให้สติปัญญา(ของผู้ที่เป็นใบไม้ใหม่)มีความสงสัย แล้วใบไม้เหล่านั้นจึงหยุดศึกษาเล่าเรียน ก็จะพูดได้ว่าสิ่งนี้เคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกันและดังนั้นมองเห็นสิ่งนี้ว่า “อดีตคืออดีต”! เวลานี้ลูกได้มาเพื่อรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลก อย่างไรก็ตามผู้คนพูดและแต่งเรื่องราวต่างๆ มากมาย พวกเขาเขียนตำราและสร้างการละเล่นเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ทุกประเภท ในบาร์ตพวกเขาเชื่อว่าผู้คนมากมายจุติลงมาบาร์ตได้จมน้ำเรือของตนเอง เวลานี้ลูกๆ กำลังรู้เรื่องของบาร์ตโดยเฉพาะและของโลกโดยทั่วไป วงจรของโลกเฝ้าแต่หมุนไปเมื่อเราอยู่เบื้องบน นรกจะอยู่เบื้องล่าง เช่นที่เมื่อพระอาทิตย์ตก ผู้คนก็พูดว่าพระอาทิตย์ไปอยู่ใต้ทะเล อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นไม่ได้เกิดขึ้นจริงๆ พวกเขาคิดว่าดาวจางมอยซังใต้ทะเล สติปัญญาของมนุษย์นั้นน่าอัศจรรย์อย่างมาก! เวลานี้ลูกได้กลับมาสูงส่งมาก ลูกควรมีความสุขอย่างมาก ลูกกำลังถูกล็อตเตอรี่ในเวลาของความทุกข์นี้ เหล่าเทพได้รับล็อตเตอรี่แล้ว ที่นี้หลังจากมีประสบการณ์ของความทุกข์ เวลานี้ลูกกำลังได้รับความสุขที่ไร้ขีดจำกัด ลูกมีความสุขอย่างมากที่ลูกจะ

กลายเป็นนายแห่งสวรรค์สำหรับ 21 ชาตเกิดของลูกในอนาคต ผู้คนพูดว่าการรับฟังความรู้ของกิตะหมายถึงการอยู่ใน สัทซัง มีสัทซังนับไม่ถ้วนเช่นสัทซังของไสยบาบา ฯลฯ นั่นคือตลาดที่ใหญ่โตเช่นนั้น ในขณะที่ที่นี่คือร้านเดียวเท่านั้นที่เป็นร้านของบราห์มาภุมาริ จากด้อมบาถือลูกที่เกิดจากปากของบราห์มา สรัสวตีลูกสาวของบราห์มานั้นโด่งดังมาก ลูกเข้าใจว่าลูกได้รับสมบัติที่มีค่าที่ไร้ขีดจำกัดผ่านแม่และพ่อ เวลาลูกได้พบแม่และพ่อนั้น พวกเขากำลังให้สมบัติที่มีค่าของความสุขมากมายแก่ลูก อัจชะ ใครให้กำเนิดแก่แม่และพ่อ? ชีพบาบา เราได้รับเพชรพลอยจากชีพบาบา เราคือหลานของท่าน เวลานั้นเรากำลังได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผ่านบราห์มาและสรัสวตี พ่อและแม่ ผู้ นั่นคือผู้ประทาน นี่คือนั่นที่ง่ายดาย! แล้วลูกต้องอธิบายว่าเรากำลังเปลี่ยนบาร์ตันให้เป็นสวรรค์อย่างไร และเราจะได้รับสมบัติที่มีค่าของความสุขที่นั่นอย่างไร เราคือผู้รับใช้ของบาร์ตัน เรากำลังรับใช้ด้วยจิตใจ ร่างกาย และสมบัติของเรา ผู้คนเคยช่วยกันเช่นกัน ลูกสามารถอธิบายว่ายาดาवास พันดาवास และมราवासทำอะไร พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด อยู่ในฝั่งของพันดาवास ในเวลาของการทำลายล้าง พันดาवासมีสติปัญญาที่เต็มไปด้วยความรัก ในขณะที่มราवासและยาดาवासไม่มีความรักต่อพระเจ้าในสติปัญญาของเขา พวกเขาคือผู้ที่ไม่เชื่อในพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาได้ใส่ท่านไว้ในก่อนกรวดและก่อนหิน ฯลฯ ลูกไม่ได้มีความรักต่อใครนอกจากท่าน ดังนั้นลูกควรอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสมาก ลูกควรมีความสุขจากหัวใจของลูก มีลูกๆ มากมาย ลูกผู้ที่รับฟังผ่านแม่และพ่อนั้นมีประสบการณ์ของความสุข ไม่มีใครในทั้งโลกมีโชคเท่ากับลูก อย่างไรก็ตาม ในหมู่ลูกเช่นกัน บางคนมีโชคหลายล้านเท่า บางคนมีโชค 100 เท่า ในขณะที่บางคนแค่มีโชคหรือแค่กระทั่งอับโชค ผู้ที่ประหลาดใจแล้ววิ่งหนีไปกล่าวได้ว่าอับโชคอย่างมาก สำหรับเหตุผลใดเหตุผลหนึ่ง พวกเขาหย่าขาดจากพ่อ พ่อ นั้นอ่อนหวานมาก ท่านเข้าใจว่าหากท่านให้คำแนะนำบางอย่างแก่พวกเขา พวกเขา ก็อาจจะหย่าขาดจากท่าน ท่านอธิบายว่าหากลูกต้องแะในกิเลส ลูกก็ประณามชื่อเสียงวงศ์สกุล และหากลูกประณามชื่อเสียงของวงศ์สกุล ลูกจะต้องอดทนต่อการลงโทษอย่างใหญ่หลวง บุคคลเช่นนั้นเรียกว่าผู้ที่ประณามชื่อเสียงของสัตว์กูรู ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งนี้และคิดว่าสิ่งนี้ใช้กับกูรูทางร่างของเขา ผู้ชายทำให้ภรรยาที่ไร้เดียงสาของเขาตกใจกลัวกับสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน บาบามีเป็นเจ้าที่เป็นอมตะกำลังบอกเรื่องราวของความเป็นอมตะแก่ลูก บาบาสวดว่า: พ่อคือครู , ผู้รับใช้ นักเรียนล้างเท้าของครูของเขาแล้วดื่มน้ำนั้นหรือ? พ่อจะทำให้ลูกๆ ผู้ที่จะกลายเป็นนายของโลกล้างเท้าของพ่อหรือ? ไม่เลย คำสรรเสริญของผู้ที่ปราศจากความหลงทะนงและไม่มีความผิดได้รับการจดจำ ผู้ที่กลับมาปราศจากความหลงทะนงในความเป็นมิตรของท่านด้วยเช่นกัน การทบทวนผู้ที่ไร้เดียงสาได้รับการจดจำด้วยเช่นกัน การทำร้ายร่างกายเหล่านี้เคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน ไหของบาบาจะกลับมาเต็มเปี่ยมและแม่น้ำของเลือดจะไหลนอง เวลาลูกกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกด้วยพลังของโยคะ ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรที่ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนจากพ่อ อย่างแน่นอนเราจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ ใช่ ความกล้าหาญนั้นจำเป็นสำหรับสิ่งนี้ เฝ้าแต่ตรวจสอบใบหน้าของลูกเพื่อมองดูว่ามีกิเลสใดในลูกหรือไม่ หากลูกไม่เข้าใจบางสิ่ง ลูกสามารถถามซีเนียร์และซัจจิตความสงสัยใดๆก็ตามออกไป หากครูไม่สามารถซัจจิตความสงสัยของลูกแล้วจงถามบาบา แต่ถึงกระนั้นยังคงมีสิ่งต่างๆมากมายที่ลูกๆต้องเข้าใจ บาบาสจะเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกตราบเท่าที่ลูกมีชีวิต เพื่อตอบคำถามของเขา ลูกสามารถบอกพวกเขาว่าลูกยังคงกำลังศึกษาเล่าเรียนและลูกจะถามบาบาเกี่ยวกับสิ่งนั้น หรือบอกพวกเขาว่าบาบายังไม่อธิบายประเด็นนั้น หรือท่านจะอธิบายสิ่งนั้นในอนาคต และพวกเขาสามารถถามเกี่ยวกับสิ่งนั้นในภายหลัง ประเด็นมากมายเฝ้าแต่ปรากฏออกมา บางคนถามว่าอะไรจะเกิดขึ้นเกี่ยวกับสงคราม บาบาคือตริกาลดาร์ชิ ท่านสามารถอธิบาย อย่างไรก็ตามบอกพวกเขาว่าบาบายังไม่ได้อธิบายประเด็นนั้น และลูกจะส่งคำร้องขอไปที่ท่าน แต่ก็ขึ้นอยู่กับท่าน ลูกควรทำให้ตนเองเป็นอิสระในวิธีนี้ บาบากล่าวคำถามกับลูกๆ ในสวนว่า: บาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้นท่านต้องรำไรการรำไรของความรู้ อัจชะ เมื่อชีพบาบาเล่นบทบาทของการเติมเต็มของความปรารถนาของทุกคนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาคิดว่าในเวลานั้นท่านต้องไปที่บาร์ตันในยศแห่งการบรรจบพบกันและสอนราชาโยคะแก่ลูก และท่านต้องทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์หรือ? ความคิดนี้เกิดขึ้นในเวลานั้นหรือความคิดนี้เกิดขึ้นเมื่อเป็นเวลาที่ท่านจะมา? บาบาคิดว่าบางทีจะไม่มีความคิดนี้ แม้ว่าความรู้ที่หลอมรวมอยู่ในตัวท่าน ความรู้นี้จะปรากฏออกมาเมื่อเป็นเวลาสำหรับท่านที่จะมาเท่านั้น เช่นที่บทบาทของ 84 ชาตเกิดหลอมรวมอยู่ในตัวลูก มีคำกล่าวที่ว่าพระเจ้ามีความคิดของการสร้างโลกใหม่ ความคิดนั้นจะมาเมื่อเป็นเวลาที่ถูกต้อง ท่านถูกผูกไว้ด้วยละครเช่นกัน เหล่านี้คือประเด็นที่ลึกซึ้งอย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

ชั้นเรียนในเวลากลางคืนวันที่ 13/1/1969

เมื่อลูกมาและนั่งที่นี้ บาบากล่าวพวกเขาว่า: ลูกๆ กำลังจดจำชีพบาบาหรือไม่? แล้วลูกจดจำอาณาจักรของโลกใหม่ด้วยเช่นกันหรือไม่? ชื่อของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือชีวา ชื่อที่ต่างกันมากมายถูกให้ไว้กับท่านเนื่องจากภาษามากมาย ตัวอย่างเช่นมีวัดที่เรียกว่าบาบูลนาถ (เจ้าแห่งหนาม) ในบอมเบย์ เพราะท่านเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ มีดอกไม้ในยุคทอง ในขณะที่นี้ทั้งหมดคือหนาม ดังนั้นพ่อถามลูกๆทางจิตว่า: ลูกคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนานเพียงใด? ชื่อของท่านคือชีวา, ผู้ให้คุณประโยชน์ ยิ่งลูกจดจำท่านมากเท่าใด บาปของชาติเกิดนับไม่ถ้วนของลูกจะถูกเผาไปมากเท่านั้น ไม่มีบาปใดในยุคทอง นั่นคือโลกของดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ ในขณะที่นี้คือโลกของดวงวิญญาณบาป เป็นกิเลสทั้งห้าที่ทำให้ลูกกระทำการ บาปไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง เขาคือศัตรูของทั้งโลก เวลานี้เป็นอาณาจักรของราวันเหนือทั้งโลก ทั้งหมดไม่มีความสุขและตาโมประธาน เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: ลูกๆ จดจำพ่อผู้เดียว คำพูดเหล่านี้เป็นคำพูดจากกิตะ พ่อเองพูดว่า: ละทิ้งสำนึกของร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างและจดจำพ่อผู้เดียว เริ่มแรกลูกเคยอยู่ในความสัมพันธ์ของความสุข แล้วลูกก็เข้ามาสู่บ่วงพันธะของราวัน เวลานี้อีกครั้งหนึ่งลูกต้องเข้ามาสู่ความสัมพันธ์ของความสุข คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อให้คำสอนเหล่านี้ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อเองพูดว่า: พ่อคือผู้อาศัยของอาณาจักรสูงสุด พ่อได้เข้ามาในร่างนี้เพื่ออธิบายแก่ลูก พ่อพูดว่า: ลูกไม่สามารถมาหาพ่อโดยปราศจากการกลับมาบริสุทธิ์ก่อน เวลานี้ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์อย่างไร? เพียงแต่จดจำพ่อ แม้กระทั่งในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เคยมีผู้ที่กราบไหว้บูชาพ่อผู้เดียว นั่นเรียกว่าการกราบไหว้บูชาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน เวลานี้พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นจดจำพ่อและบาปของชาติเกิดนับไม่ถ้วนของลูกจะถูกเผาไป มีบาปของ 63 ชาติเกิด ชั้นยาสซีไม่เคยสอนราชาโยคะ เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถสอนราชาโยคะ ในความเป็นจริง คัมภีร์ ความเลื่อมใสศรัทธา ฯลฯ เหล่านั้นทั้งหมดเป็นไปสำหรับผู้ครองเรือน ชั้นยาสซีไปและนั่งในป่าและจดจำธาตุบราห์ม เวลานี้พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้ที่ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทั้งหมด ดังนั้นจดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ เป้าหมายและวัตถุประสงค์อยู่เบื้องหน้าลูก ยิ่งลูกศึกษาและสอนผู้อื่นมากเท่าใด สถานภาพที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของเหล่าเทพจะสูงมากเท่านั้น อัลฟาคือพ่อผู้เดียว สิ่งสร้างไม่สามารถได้รับมรดกจากสิ่งสร้าง นั่นคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและดังนั้นท่านให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัด ในยุคทองลูกจะอยู่ในการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดจะกลับบ้าน คำว่า ‘การหลุดพ้น’ ‘การหลุดพ้นในชีวิต’ และ ‘การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์’ เป็นไปสำหรับดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ลูกไม่สามารถกลับบ้านโดยปราศจากการจดจำพ่อ อย่างแน่นอนดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์ ที่นี้ทั้งหมดคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า: พวกเขาไม่รู้จักพ่อ เวลานี้ลูกกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า มีคำกล่าวที่ว่าผู้ที่สติปัญญาของเขามิมีความรักสำหรับพระเจ้านั้นถูกทำลาย เวลานี้เป็นเวลาสำหรับการทำลายล้าง อย่างแน่นอนวงจรต้องหมุนไป ผู้ที่สติปัญญาของเขามีความรักต่อพระเจ้ากลับมามีชัยชนะ พ่ออธิบายทุกสิ่งอย่างเรียบง่ายมาก แต่มายา-ราวันทำให้ลูกลืมน เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของโลกเก่านี้ ที่นั่นคือดินแดนของความเป็นอมตะ ไม่มีความตายก่อนเวลาอันควรใดที่นั่น เราพูดกับพ่อว่า: ได้โปรดมาและพาเราทั้งหมดกลับไปกับท่าน ดังนั้นท่านคือความตายเหนือความตายทั้งหมด ต้นไม้ที่เล็กมากในยุคทอง เวลานี้ต้นไม้ใหญ่มาก อะไรคืออาชีพของบราห์มาและวิษณุ? วิษณุเรียกว่าเทพ บราห์มาไม่ได้มีเครื่องประดับใดๆ ฯลฯ ไม่มีบราห์มา วิษณุหรือช่างกัที่นั่น พ่อของมวลมนุษย บราห์มาอยู่ที่นี้ ลูกได้รับนิมิตในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนเท่านั้น มีผู้ที่มิตัวตน ผู้ที่ละเอียดอ่อนและผู้ที่ไม่มีตัวตน มี ‘ภาพยนตร์เจียบ (movie)’ ในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน นี่คือนั่นบางสิ่งที่จะเป็นที่เข้าใจ นี่คือกิตะพาทชาลาที่ซึ่งลูกศึกษารราชาโยคะ เป็นชีพบาบาที่กำลังสอนลูก และดังนั้นอย่างแน่นอนเป็นชีพบาบาที่ควรได้รับการจดจำ อัจชะ

ถึงลูกๆที่สดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และราตรีสวัสดิ์ พ่อทางจิต พุดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกได้รับลือตเตอร์ของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในเวลาของความทุกข์ มีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว จดจำท่านและอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ
2. กลับมาไม่มีตัวตนและปราศจากความหลงทะนงตนเช่นเดียวกับบัพดาดา มีความกล้าหาญและเอาชนะกิเลส ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูกด้วยพลังของโยคะของลูก

พร: ขอให้ลูกเป็นคาร์มา โยดี ผู้ให้ประสบการณ์ของบุคลิภาพทางจิตโดยการอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่ทรง

พลังขณะมีภาระกระทำ

ลูกๆ ไม่ใช่เพียงคนทำงาน แต่ลูกเป็นคาร์มา โยคี และลูกทำทุกการกระทำขณะมีสติปวีติในโยคะ (โยกยুক্ত – yogyukt) ให้ทุกคนได้รับประสบการณ์จากลูกว่า ขณะทำงานด้วยมือของลูก ลูกมั่นคงอยู่ในสภาพที่มีพลังของลูก ในขณะที่เคลื่อนไปในลักษณะที่ธรรมดา หรือยืนอยู่บางแห่ง ให้ผู้อื่นมีประสบการณ์ในบุคลิกภาพทางจิตของลูกจากระยะที่ห่างไกล เช่นที่บุคลิกภาพทางโลกดึงดูด ในทำนองเดียวกัน บุคลิกภาพทางจิตของลูก บุคลิกภาพของความบริสุทธิ์ และบุคลิกภาพของดวงวิญญาณญาณและโยคีจะดึงดูดผู้อื่นโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: ผู้ที่เดินไปตามหนทางที่ถูกต้องและชี้หนทางที่ถูกต้องให้แก่ทุกคนคือประภาคารแห่งแสงที่แท้จริง

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน สำนักที่เป็นร่างทำให้ลูกร้องไห้ จงกลับมาสำนักที่เป็นดวงวิญญาณและลูกจะสามารถทำความเพียรพยายามได้อย่างถูกต้อง หัวใจของลูกจะซื่อสัตย์และลูกจะสามารถทำตามพอได้อย่างสมบูรณ์
- คำถาม:** เมื่อใดที่สภาพของลูกจะปราศจากความกลัวและสม่ำเสมอในสถานการณ์ที่เป็นอันตรายและภัยพิบัติ?
- คำตอบ:** เมื่อลูกมีศรัทธาอย่างเต็มที่ในความรู้ของละคร เมื่อภัยพิบัติใดมาอยู่เบื้องหน้าของลูก ก็จงกล่าวว่าสิ่งนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ลูกได้เอาชนะสิ่งนั้นในวงจรที่แล้วเช่นกัน ไม่มีความจำเป็นใดที่จะต้องหวาดกลัวอะไรในสิ่งนี้เลย อย่างไรก็ตามลูกต้องกลายเป็นมหาวิระ ผู้ที่เป็นผู้ช่วยอย่างสมบูรณ์ของพ่อ และเป็นลูกที่มีค่าของท่าน ผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของท่าน คือผู้ที่สามารถอยู่อย่างมั่นคงเสมอ สภาพของเขาจะคงที่
- เพลง:** โอ้ นักเดินทางของดินแดนที่ไกลโพ้น พาฉันไปกับท่าน...

โอมชานติ เมื่อเป็นเวลาของการทำลายล้าง อย่างแน่นอนที่บางคนนั้นก็ได้รับรูดมา บางคนจากกองทัพของรามและบางคนจากกองทัพของราวันรูดมาอย่างแน่นอน กองทัพของราวันร่ำร้อง หนึ่งในนั้นคือพวกเขาไม่สามารถไปกับราวันและประการที่สองมีความยากลำบากมากมายในเวลาสุดท้าย เพราะมีความทุกข์ระทมอย่างมากมาย ในหมู่ลูกเช่นกัน ผู้ที่เป็นที่รักที่พิเศษนั้นคือผู้ที่มีความกล้าหาญ พวกเขาคือผู้ที่มีความกล้าหาญ ตัวอย่างเช่น มีการแสดงให้เห็นว่าองค์อยู่อย่างมั่นคงอย่างสมบูรณ์ ไม่มีใครนอกจากลูกที่สามารถเฝ้าดูการทำลายล้างได้ มีความทุกข์ระทมอย่างมากมาย จะเป็นเช่นที่ว่าเมื่อบางคนกำลังได้รับการผ่าตัดและบางคนไม่สามารถยืนอยู่ที่นั่นและเฝ้าดูได้ ลูกจะเฝ้าแต่มองดูสิ่งนั้นทั้งหมดเบื้องหน้าลูก จะเฝ้าแต่มีเสียงร้องของความทุกข์ระทม ลูกที่ดีที่เป็นผู้ช่วยที่มีค่าของบাবาที่ได้รับความรักเป็นพิเศษนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของพ่อ ไม่ได้มีเพียงหนุมานเดียว ลูกประจำทั้งหมดนั้นเป็นของหนุมานและมหาวิระ มีลูกประจำของรูดราศ์ ลูกประจำของพระเจ้ารูดรานั้นมีชื่อว่าเป็นลูกประจำของรูดรา ลูกประจำรูดราศ์นั้นมีค่าอย่างมาก ในบรรดาลูกประจำของรูดราศ์นั้นบางลูกนั้นจริงและบางลูกก็ปลอม ลูกประจำประเภทเดียวกันสามารถซื้อได้ด้วย 100 รูปี และ 2 รูปี เป็นสิ่งเดียวกันกับทุกสิ่ง พ่อทำให้ลูกเป็นเช่นเพชรและเมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งนั้นทุกคนอื่นปลอม ในเบื้องหน้าพระเจ้าผู้เป็นสัจจะ ทุกคนอื่นนั้นปลอมและไม่มีค่าเท่าแม้เศษสตางค์ มีคำพูดว่า: ความมิดไม่สามารถคงอยู่อย่างซ่อนเร้นเบื้องหน้าพระอาทิตย์ ผู้เดียวที่นั่นคือพระอาทิตย์ของความรู้ ความไม่รู้ไม่สามารถซ่อนเร้นอยู่เบื้องหน้าท่าน ลูกกำลังได้รับสัจจะจากพ่อที่แท้จริง ลูกรู้ว่าสิ่งใดก็ตามที่ผู้คนพูดเกี่ยวกับพระเจ้าผู้เป็นพ่อผู้เป็นสัจจะทั้งหมดนั้นคือการพูดเท็จ เวลานั้นลูกอธิบายว่าพระเจ้าของกิตะคือชีวาและไม่ใช่ศรึกฤษณะ.เทพที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง เวลานั้นเป็นยุคแห่งการบรรจบพบกันแล้วอย่างแน่นอนที่จะมียุคทอง ดวงวิญญาณของศรึกฤษณะกำลังรับความรู้ในเวลานี้ ผู้คนคิดว่าเขากำลังให้ความรู้ มีความแตกต่างอย่างมากมาย! ผู้นั้นคือพ่อและผู้นั้นคือลูก พวกเขาได้ทำให้พ่อหายไปอย่างสิ้นเชิงและได้ใส่ชื่อของลูก เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปสัจจะจะปรากฏออกมาในที่สุด นี่คือสิ่งแรกสุด เหตุใดผู้คนคิดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน? เพราะพวกเขาได้ใส่ชื่อของฤษณะในกิตะ ลูกรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ศรึกฤษณะและดวงวิญญาณเทพทั้งหลายนั้นได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของเขา มีการร้องเพลงว่า: ดวงวิญญาณแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลาที่ยาวนาน เราคือผู้แรกที่สุดที่ได้อยู่อย่างแยกห่าง ดวงวิญญาณที่เหลือนั้นอยู่กับบাবาข้างบนที่นั่น ไม่มีใครเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ ในหมู่ลูกเช่นกันแทบจะไม่มีใครสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ เป็นสำนักที่เป็นร่างที่ทำให้มีการร้องไห้อย่างมากมาย ผู้ที่มีสำนักเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่จะทำความเพียรพยายามที่ดีมากและพวกเขาสามารถที่จะเข้าถึงหรือสร้างสมทุกสิ่งอย่างดีมากด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวไว้ให้ทำตามพ่อ พ่อก็มาเพื่อแสดงการกระทำด้วยเช่นกัน ทั้งสองนั้นก็คือพ่อ ลูกไม่สามารถบอกว่าพ่อใดกำลังพูดบางสิ่งเพราะทั้งบัฟและดาดาทั้งสองอยู่ในร่างกายนี้ ลูกต้องทำตามผู้เดียวนั้นที่มาเพื่อแสดงการกระทำ พ่ออธิบายว่า: ลูกจงกลับมาสำนักเป็นดวงวิญญาณ! ลูกที่ดีมากมายมีสำนักที่เป็นร่างเพราะพวกเขาไม่ได้จดจำพ่อ ผู้ที่ไม่ใช่โยคีนั้นไม่สามารถที่จะสร้างสมสิ่งใด สัจจะนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการที่นี้ ลูกต้องทำตามท่านอย่างสมบูรณ์ สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ฟังจงสร้างสมสิ่งนั้นแล้วเฝ้าแต่อธิบายแก่ผู้อื่น ลูกต้องอยู่อย่างปราศจากความกลัว ลูกต้องอยู่อย่างมั่นคงในละครเมื่อภัยพิบัติใดมา เป็นที่เข้าใจว่าสิ่งเหล่านั้นถูกกำหนดไว้ในละคร อย่างไรก็ตามลูกก็ได้เอาชนะความยากลำบากมาก่อนแล้ว ลูกทั้งหมดคือมหาวิระใช่ไหม? ชื่อของลูกได้รับการประกาศเกียรติคุณ แปรนั้นคือมหาวิระที่ดีมาก แล้วก็มี 108 ที่น้อยกว่าพวกเขาเล็กน้อยแล้วก็มี 16,000 ที่น้อยกว่าพวก 108 เล็กน้อย อย่างแน่นอนที่ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนั้น อาณาจักรนี้ได้รับการก่อตั้งด้วยเช่นกันในวงจรที่แล้ว ดังนั้นสิ่งนั้นต้องเกิดขึ้นในเวลานี้ มากมายพัฒนาความสงสัยแล้วก็

จากไป หากพวกเขามีศรัทธาพวกเขาจะไม่หย่าขาดจากพ่อเช่นนี้ บางครั้งแม้กระทั่งเมื่อบางคนถูกบังคับให้ดื่มน้ำทิพย์ของความรู้ เหมือนกับที่ลูกบังคับเด็กเล็กๆให้ดื่ม พวกเขาก็ยังไม่ยอมดื่ม พ่อให้น้ำนมของความรู้แก่ลูกดื่มแม้กระนั้นลูกก็ไม่ยอมดื่มน้ำทิพย์นั้น ลูกหันไปหน้าของลูกออกไปอย่างสิ้นเชิงดังนั้นลูกก็กลายเป็นผู้ไร้ค่าโดยสิ้นเชิง แล้วลูกก็พูดว่า: ฉันไม่ต้องการสิ่งใดจากแม่และพ่อ ฉันไม่สามารถทำตามศรัทธา ในกรณีนั้นลูกจะกลับมาสูงส่งได้อย่างไร? ศรัทธามาจากพระเจ้า ดังนั้นลูกควรเขียนจดพิพจน์นี้ด้วยเช่นกันว่า: มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ไม่มีตัวตน ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พระเจ้าข้า ผู้เป็นครู พูดว่า: ผู้เป็นแม่คือประตูไปสวรรค์ ประเด็นเหล่านี้ควรเข้าไปในสติปัญญาของลูกเพื่อลูกจะอธิบาย อย่างแน่นอนที่นักเรียนทั้งหมดจะต่างลำดับกันไป พวกเขา กำลังเล่นบทบาทของพวกเขาในละคร เราจดจำท่านในเวลาของความทุกข์ พ่ออาศัยอยู่ในดินแดนที่ห่างไกล เราดวงวิญญาณทั้งหลายจดจำท่าน ทุกคนจดจำท่านในเวลาของความทุกข์แต่ไม่มีแม่ บุคคลเดียวที่จดจำท่านเมื่อมีความสุข เวลานั้นเป็นโลกของความทุกข์ใช่ไหม? เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากที่จะอธิบายสิ่งนี้ ก่อนอื่นใดลูกต้องอธิบายว่าพ่อคือผู้ที่ก่อตั้งสวรรค์ดังนั้นเหตุใดเราจึงไม่ควรได้รับอำนาจการปกครองสวรรค์เล่า? ลูกก็รู้ด้วยว่าไม่ใช่ทุกคนจะได้รับมรดก หากทุกคนจะมาสู่สวรรค์และก็จะไม่มีมรดก แล้วจะมีการขยายตัวได้อย่างไร? ได้รับการจดจำว่าบาร์ตันนั้นคือดินแดนที่ไม่สูญสลายนั่นคือเป็นสถานที่เกิดของพ่อที่เป็นนิรันดร์ บาร์ตันเองที่เคยเป็นสวรรค์ เราพูดด้วยความสุขว่า: เคยมีสวรรค์เมื่อห้าพันปีที่แล้ว อย่างแน่นอนที่มีรูปภาพของนายแห่งสวรรค์ พวกเขาพูดด้วยว่า 3,000 ปีก่อนพระคริสต์บาร์ตันเคยเป็นสวรรค์ อย่างแน่นอนที่สุริยวงส์และจันทร์ทราวงส์เคยคงอยู่ในบาร์ตัน มีภาพลักษณะของสิ่งเหล่านั้นด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ง่ายดายอย่างมาก! ความรู้นี้ทำงานอยู่บนสติปัญญาของลูก ดวงวิญญาณของบาบามีความรู้นี้ในท่าน ดังนั้นท่านทำให้เราดวงวิญญาณเข้าถึงสิ่งนั้น ท่านผู้เดียวคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ แล้วท่านก็พูดว่า: ฉันสอนราชาโยคะแก่ลูกผ่านประชาธิปไตยบราห์มานี้แล้วท่านก็กลายเป็นราชาเหนือราชา แล้วความรู้นี้ก็หายไปในเวลานี้ลูกกำลังได้รับความรู้อีกครั้ง ดังนั้นลูกต้องออกคำท้าทาย สติปัญญาชั้นหนึ่งที่ดีมากจำเป็นสำหรับสิ่งนี้ บาบาไม่เคยเก็บสิ่งใดชิ้นหนึ่งไว้เพื่อตัวท่านเอง ท่านจะพูดว่า: อาคารเหล่านี้ทั้งหมดที่ถูกสร้างขึ้นนั้นเป็นไปเพื่อลูกที่จะได้อาศัยอยู่ มิฉะนั้นลูกจะมาและอยู่ที่ไหน? วันหนึ่งอาคารทั้งหมดจะเป็นของเรา จะต้องมีฝูงชนที่ใหญ่โตของผู้เลื่อมใสศรัทธามาหน้าประตูของพระเจ้าอย่างแน่นอน พวกเขาได้ทำให้มากมายเป็นพระเจ้า ในทางปฏิบัติผู้เดียวนั้นคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ลูกเข้าใจว่าจะมีฝูงชนมากเพียงใด มีศรัทธาที่มากมายอย่างมากในโลก เมื่อมีการจัดงานเกิดขึ้นก็มีฝูงชนมากมายขนาดไหน บางครั้งพวกเขาแม้กระทั่งต่อสู้กันเอง ผู้คนมากมายตายไปในฝูงชนที่ใหญ่โตเช่นนั้น ซึ่งทำให้เกิดความเสียหายมากมาย ดังนั้นองค์กรแห่งการสำนึกในตนเองนี้ดีมาก แน่แน่นอนลูกควรเขียนจดพิพจน์ลงไปด้วยเช่นกัน ในเวลาสุดท้าย ทุกคนต้องก้มลงเบื้องหน้าผู้เป็นแม่ พวกเขาทำรูปภาพของซัคคีเช่นนั้น! พ่อมีกระสุนของความรู้ที่สร้างขึ้นเพื่อลูกๆ ท่านพูดว่า: พิสูจน์สิ่งนี้! สิ่งนี้ง่ายดาย ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้า ผู้รู้ทำความเข้าใจพยายามทางจิตเพื่อที่จะพบพระเจ้า พระเจ้าคือพ่อ อย่างแท้จริง เราคือลูกของท่าน พวกเขาพูดถึงความเป็นพี่น้อง พูดว่าชาวฮินดูและชาวจีนคือพี่น้อง ดังนั้นพ่อของพวกเขาคือหนึ่งเดียวใช่ไหม? ในรูปทรงร่างกายพวกเขาคือพี่น้องหญิงชาย ดังนั้นไม่สามารถมีสายตาที่มีกิเลส นี่คือหนทางที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ อย่างไรก็ตามลูกต้องเข้าใจสิ่งนี้ สิ่งหลักเดียวคือพระเจ้าคือพ่อของทั้งหมด พ่อคือผู้เดียวที่ก่อตั้งสวรรค์และดังนั้นอย่างแน่นอนลูกต้องได้รับมรดกจากพ่อ ลูกเคยมีมรดกนั้น แล้วลูกก็สูญเสียสิ่งนั้นไป นี่คือการละเล่นของความทุกข์และความทุกข์ จะต้องมีการอธิบายสิ่งนี้อย่างดีมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. สร้างสมความซื่อสัตย์และทำตามทุกการกระทำของพ่อ ดื่มน้ำทิพย์ของความรู้และจิตใจผู้อื่นให้ดื่มน้ำทิพย์ด้วยเช่นกัน อยู่อย่างปราศจากความกลัว

2. ด้วยสำนึกว่าลูกของพระเจ้าคือพี่น้องกัน จงทำให้สายตาและทัศนคติของลูกบริสุทธิ์

พร: ขอให้ลูกมีค่าควรแก่การได้รับพร โดยการมองเห็นคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคน และโดยการใช้สิ่งเหล่านั้นสำหรับการทำงานรับใช้ บัณฑิตามีความรักสำหรับคุณสมบัติพิเศษของลูกแต่ละคน และดังนั้นท่านมีความรักสำหรับลูกทั้งหมด เพราะลูกแต่ละคนมีคุณสมบัติพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่ง ในท่านองเดียวกันลูกก็ต้องเห็นคุณสมบัติพิเศษ

ของแต่ละคน เช่นที่ หงส์ เก็บเกี่ยวไข่มุกและไม่ใช้ก้อนหิน ในทำนองเดียวกัน ลูกเป็นหงส์ที่สูงส่ง ศักดิ์สิทธิ์ หน้าที่ของลูกคือการมองเห็นคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคน และใช้คุณสมบัติพิเศษของพวกเขา สำหรับทำงานรับใช้ ทำให้พวกเขากระตือรือร้นที่จะใช้ คุณสมบัติพิเศษของพวกเขาในการทำงานรับใช้ และลูกจะได้รับพรจากพวกเขา และลูกก็จะได้รับส่วนแบ่งจากงานรับใช้อะไรก็ตามที่พวกเขาทำ

คติพจน์: อยู่ในรูปรวมกับบรรพดาในลักษณะที่ผู้อื่นได้รับการเตือนถึงพ่อผ่านลูก

***** โอม ชานติ *****

คำพูดที่สูงส่งที่แสนหวานของมาเตซาวรี

การขยายตัวของมายาที่ตาโมกฺนี

มีคำสามคำ "สะโตกฺนี, ราโจกฺนี และ ตาโมกฺนี" และเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องเข้าใจคำเหล่านี้ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ผู้คนเชื่อว่าคุณสมบัติทั้งสามนี้มีอยู่ด้วยกันในเวลาเดียวกัน แต่จิตสำนึกของลูกบอกอย่างไร? ทั้งสามคุณสมบัตินี้มีอยู่ด้วยกันในเวลาเดียวกันหรือว่าทั้งสามคุณสมบัตินี้มีบทบาทที่แยกจากกันในยุคต่างๆ? จิตสำนึกนี้บอกว่าทั้งสามนี้ไม่อยู่ร่วมกันในเวลาเดียวกัน เมื่อเป็นยุคทอง (สัตยยุค) ทุกสิ่งสะโตกฺนี เมื่อเป็นยุคทองแดงทุกสิ่งราโจกฺนี และเมื่อถึงยุคเหล็กทุกสิ่งก็เป็นตาโมกฺนี เมื่อเป็นเวลาสำหรับสะโตแล้ว สภาปราโจและตาโมไม่ได้คงอยู่ เมื่อเป็นเวลาสำหรับราโจแล้วไม่สามารถมีสะโตกฺนีเลย ผู้คนเชื่อว่าคุณสมบัติทั้งสามเหล่านี้คงอยู่ต่อเนื่องมาในเวลาเดียวกัน มันเป็นความผิดพลาดที่ใหญ่โตที่กล่าวเช่นนั้น พวกเขาเชื่อว่าเมื่อบุคคลหนึ่งพูดความจริงและไม่ได้กระทำความบาปใด ๆ เขาก็คือสะโตกฺนี อย่างไรก็ตามจิตสำนึกของเราบอกว่าเมื่อเราพูดถึงการเป็นสะโตกฺนีแล้ว สะโตกฺนีหมายถึงความสุขที่สมบูรณ์ นั่นคือทั้งโลกนั้นสะโตกฺนี อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถพูดได้ว่าผู้ที่พูดความจริงคือสะโตกฺนี และผู้ที่พูดโกหกคือคนยุคเหล็กและตาโมกฺนี และโลกก็ยังคงเคลื่อนต่อไปเรื่อยๆในลักษณะนี้ เวลานี้เมื่อเราพูดถึงยุคทองแล้วนั้นก็หมายความว่าทั้งโลกสะโตกฺนีและสะโตประธาน ใช่ เคยมีช่วงหนึ่งของเวลาเมื่อเคยเป็นยุคทองเช่นนั้นและทั้งโลกสะโตกฺนี ยุคทองนั้นไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ เวลานี้เป็นโลกยุคเหล็กนั่นคือมีอาณาจักรที่ตาโมประธานทั่วทั้งโลก จะมีสิ่งใดที่สะโตกฺนีในยุคที่ตาโมประธานนี้ได้อย่างไร? เวลานี้มีความมืดสนิทที่เรียกว่ากลางคืนของบราห์มา ยุคทองเป็นกลางวันของบราห์มา และยุคเหล็กคือกลางคืนของบราห์มา ฉะนั้นเราจึงไม่สามารถรวมทั้งสองนี้ไว้ด้วยกัน อัจชะ

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกธนูของความจริงที่ลูกพูดจะยิงถูกเป้า เมื่อมีความสะอาดและซื่อสัตย์ในหัวใจของลูก ลูกได้รับความเป็นเพื่อนจากพ่อที่แท้จริงแล้ว ดังนั้นจงซื่อสัตย์และมีสัจจะ
- คำถาม:** ลูกคือนักเรียน ดังนั้นลูกจำเป็นต้องระมัดระวังในเรื่องใด
- คำตอบ:** เมื่อใดก็ตามที่ลูกทำความผิด ลูกต้องบอกความจริง ด้วยการพูดความจริงเท่านั้น ลูกจึงจะมีความก้าวหน้า ลูกต้องไม่รับการรับใช้ส่วนตัวจากผู้อื่น หากลูกรับการรับใช้ที่นี้ ลูกจะต้องรับใช้ที่นั้น ลูกๆนักเรียนต้องศึกษาอย่างดีและสอนผู้อื่น เพราะเพียงเท่านั้นที่พ่อจะพึงพอใจ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรักและความรักของท่านคือ ท่านให้การศึกษาและสถานภาพที่สูงแก่ลูกๆ
- เพลง:** ใครสร้างการแสดงนี้และหลบไปซ่อนตัว

โอมชานติ ทุกวันนี้ เราได้รับข่าวว่าผู้คนกำลังฉลองกิตะชยันติ หัวข้อคือ ใครให้กำเนิดกิตะ เมื่อถูกเรียกว่า ชยันติ แนนอนว่าจะต้องหมายถึงการเกิด ในเมื่อมีการพูด “ศรีมัท ภัควท์กิตะ ชยันติ” แนนอนว่าต้องมีผู้ให้กำเนิดสิ่งนั้น ทุกคนพูดว่า พระเจ้าศรีกฤษณะพูด ในกรณีนั้น ศรีกฤษณะมาก่อนแล้วกิตะจึงตามมา ผู้สร้างกิตะนั้นมีความจำเป็นอย่างแนนอน หากศรีกฤษณะถูกเรียกเช่นนั้นแล้ว ศรีกฤษณะก็ควรมาก่อนแล้วจึงเป็นกิตะ อย่างไรก็ตาม ศรีกฤษณะเป็นเด็กเล็กๆ ดังนั้นเขาจึงไม่สามารถพูดกิตะได้ ลูกต้องพิสูจน์ว่า ใครคือผู้ให้กำเนิดกิตะ นี่คือเรื่องที่ลึกลับ กฤษณะกำเนิดจากครุฑมารดา เขาเป็นเจ้าชายในยุคทอง เขาได้รับสถานภาพเจ้าชายจากการศึกษาราชโยคะผ่านกิตะ แล้วใครคือผู้ให้กำเนิดกิตะ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา หรือศรีกฤษณะเล่า จริงๆแล้ว แม้แต่ตรีโลกนาถหรือตรีกาลดาร์ชิ ศรีกฤษณะก็ไม่สามารถถูกเรียกเช่นนั้นได้ ผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าตรีโลกนาถและตรีกาลดาร์ชิ ตรีโลกนาถหมายถึงผู้ที่ปกครองสามโลก โลกที่ไร้ตัวตน อาณาเขตละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตนเรียกว่าตรีโลก และผู้ที่รู้จักสามโลกนี้คือ ตรีโลกนาถ ตรีกาลดาร์ชิ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา นี่คือการสรรเสริญของท่าน ไม่ใช่ของศรีกฤษณะ คำสรรเสริญของกฤษณะคือ 16 องค์สมบูรณ์เต็มไปด้วยทุกคุณธรรม ท่านถูกเปรียบได้กับพระจันทร์ ลูกจะไม่เปรียบดวงวิญญาณสูงสุดกับพระจันทร์ งานของท่านนั้นแตกต่าง ท่านคือผู้สร้างที่ให้กำเนิดกิตะ เหล่าเทพถูกสร้างขึ้นมาจากความรู้ของกิตะและราชาโยคะ พ่อต้องมาและให้ความรู้เพื่อที่จะเปลี่ยนมนุษย์เป็นเทพ บราห์มาकुมารและบราห์มาकुมารีที่ฉลาดมากที่ให้คำอธิบายนี้ได้ นั่นเป็นที่ต้องการ ไม่ใช่ว่าทุกคนจะอธิบายได้ด้วยวิธีเดียวกัน ลูกสาวทุกคนก็ยังต่างลำดับกันไป หัวข้อควรที่จะเป็นว่า ใครให้กำเนิดศรีมัท ภัควตี กิตะ สำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องอธิบายถึงความแตกต่าง พระเจ้าคือหนึ่งเดียวเท่านั้น พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา กฤษณะได้รับสถานภาพนั้นด้วยการฟังความรู้จากมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกต้องอธิบายว่า กฤษณะได้รับสถานภาพนั้นอย่างไรจากการศึกษาราชโยคะที่ง่ายดาย ก่อนอื่น พ่อสร้างบราห์มินผ่านบราห์มา ท่านพูดสาระของพระเวทย์และของทุกคัมภีร์ พร้อมกับบราห์มาแล้ว สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาก็ยังเป็นที่ต้องการด้วย บราห์มาเท่านั้นได้รับความรู้เกี่ยวกับตรีกาลดาร์ชิ ตรีโลกหมายถึงเขายังได้รับความรู้เกี่ยวกับสามโลกอีกด้วย ประเด็นทั้งสามของเวลา คือ ตอนต้น ตอนกลางและตอนจบ แล้วสามโลกคือ โลกที่ไร้ตัวตน อาณาเขตละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตน ลูกต้องจดจำสิ่งต่างๆเหล่านี้ ลูกจำนวนมากลืมหูลืมตา มายาในรูปของความหยิ่งยโสของร่างกายทำให้ลูกลืมหูลืม ดังนั้นผู้สร้างกิตะคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ไม่ใช่ศรีกฤษณะ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่เป็นตรีกาลดาร์ชิ และตรีโลกนาถ กฤษณะ หรือลักษมีและนารายณ์ต่างก็ไม่มีความรู้นี้เลย ใช่ ผู้ที่ได้รับความรู้นี้จากพ่อกลายเป็นนายของโลก เมื่อลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ความรู้นี้จะหายไปจากสติปัญญาของลูก ผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิตสำหรับทุกคนคือ ผู้เดียวนั้น ท่านไม่ใช่ผู้ที่ใช้ชาติเกิด การใช้ชาติเกิดเริ่มตั้งแต่ต้นยุคทอง นับจากนั้นจนถึงปลายยุคเหล็ก ลูกใช้ 84 ชาติเกิด ต้องมีการอธิบายสิ่งนี้ ไม่ใช่ว่าทุกคนใช้ 84 ชาติเกิด ผู้ที่เขียนกิตะนั้นไม่ใช่ตรีกาลดาร์ชิ ก่อนอื่น เป็นเรื่องที่ผิดอย่างสิ้นเชิงเมื่อเขียนไว้ว่า “พระเจ้าศรีกฤษณะพูด” แนนอนว่าสิ่งนี้ต้องผิด เมื่อคัมภีร์ทั้งหลายผิดพลาดเท่านั้น พ่อจึงมาและพูดสิ่งที่ลูกต้องได้ แท้จริงแล้ว ท่านพูดสาระของพระเวทย์และคัมภีร์ผ่านบราห์มาแล้วด้วยเหตุนี้ ท่านจึงถูกเรียกว่าสัจจะ เวลาที่ลูกเป็นเพื่อนกับสัจจะผู้ที่ทำให้ลูกเป็นผู้ที่มีสัจจะ มีประชาธิปไตยบราห์มาและสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของเขาคือจากจิตอัมบา สรัสวตี ลูกทุกคนของประชาธิปไตยบราห์มาเป็นพี่น้องชายหญิง ลูกควรจะไปวัดตามที่ต่างๆ และให้การบรรยายผู้คนจำนวนมากไปเที่ยวชมที่นั่น เมื่อลูกอธิบายให้แก่คนหนึ่งฟัง ทั้งการชุมนุมทางจิตก็จะมารวมตัวกันที่นั่น ลูกควรไปที่ลานเผาศพด้วย ผู้คนมีการวางแผนที่นั่น อย่างไรก็ตาม บาบาพูดว่า เมื่อลูกอธิบายให้แก่ผู้เลื่อมใสศรัทธาของพ่อ พวกเขา

จะเข้าใจอย่างรวดเร็ว ดังนั้นลูกจึงต้องไปที่วัดของชีพบบาและลักษมีและนารายณ์ ลักษมีและนารายณ์ไม่ได้ถูกเรียกว่า มามาและ บาบา ชีวาถูกเรียกว่าบาบา และแน่นอนว่ายังต้องมีมามาด้วย เธอแฝงตัว ไม่มีใครล่วงรู้ความลับที่แฝงตัวว่าชีพบบา ผู้สร้าง ลูกเรียกว่าแม่และพ่อได้อย่างไร ลักษมีและนารายณ์จะมีบุตรชายคนเดียวเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ชื่อของผู้นี้คือประชาธิปไตยบราห์มา วิษณุและชางก้าไม่ได้ถูกวางไว้ในตำแหน่งที่สูง ตริมูรติบราห์มาได้รับการพิจารณาว่าสูงกว่า เหมือนที่พระเจ้าชีวาถูกเรียกว่าผู้สร้าง ดังนั้นบราห์มาก็ยังถูกเรียกว่าผู้สร้างด้วยเช่นกัน ถึงอย่างไร ผู้นั้นก็ไม่สูญสลาย หากลูกใช้คำว่า “ผู้สร้าง” พวกเขาจะถามว่า “ท่านสร้างขึ้นมาด้วยวิธีใด” ท่านเป็นผู้สร้างอยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม การสร้างเกิดขึ้นผ่านบราห์มา เวลานี้พระเจ้ากำลังให้ความรู้เกี่ยวกับตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลกแก่ทุกดวงวิญญาน โดยผ่านบราห์มา พระเวทย์และคัมภีร์ ฯลฯ ทั้งหมดนั้นเป็นเครื่องประกอบของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา หนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินมาถึงครึ่งวงจร นี่คือการกระทำของความรู้ เมื่อหนทางของความรู้สิ้นสุดลงและทุกคนไม่บริสุทธิ์และตาโมประธาน จากนั้น ฉัน ผู้เป็นพ่อจึงมา เริ่มแรก ลูกสะอาดประธานแล้วก็เข้าไปสู่สภาพสะโต ราโจและตาโม ดวงวิญญานบริสุทธิ์ที่มาจากเบื้องบนยังไม่ได้แสดงการกระทำที่ทำให้พวกเขาจะต้องประสบกับความทุกข์ พวกเขาพูดถึงพระคริสต์ว่าเขาถูกตรึงบนกางเขน แต่นั่นเป็นไปไม่ได้ ดวงวิญญานใหม่ที่ลงมาเพื่อก่อตั้งศาสนาจะไม่ได้รับความทุกข์ เพราะดวงวิญญานนั้นเป็นผู้นำเสนอที่อยู่ในสภาพเหนือปวงกรรมที่มาเพื่อก่อตั้งศาสนา เมื่อผู้นำสาสน์ถูกส่งมายังสนามรบ เขาจะถือธงสีขาวที่จะทำให้อีกฝ่ายหนึ่งเข้าใจว่าเขามาพร้อมกับสาสน์ พวกเขาจะไม่สร้างความยุ่งยากให้แก่เขาในเวลานั้น ดังนั้นจึงไม่มีใครตรึงกางเขนผู้นำสาสน์ ดวงวิญญานคือผู้ที่ประสบกับความทุกข์ ลูกควรจะเขียนว่าดวงวิญญานไม่มีกัมมคุ้มกันต่อผลของการกระทำ เป็นเรื่องผิดที่พูดว่าดวงวิญญานมีกัมมคุ้มกันต่อผลของการกระทำ ใครพูดสิ่งนี้ เหล่านี้เป็นคำพูดของพระเจ้าชีวา ลูกควรจดประเด็นนี้ไว้ ลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่กว้างมากและไร้ขีดจำกัดเพื่อเขียนสิ่งนี้ เมื่อชาวคริสต์ยืนมาที่นิทรรศการ ลูกบอกพวกเขาได้ว่าไม่ใช่ดวงวิญญานของพระคริสต์ที่ถูกตรึงกางเขนแต่นั่นเป็นดวงวิญญานของร่างกายที่ดวงวิญญานพระคริสต์เข้าไปนั่นคือผู้ที่ประสบกับความทุกข์ เมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งต่างๆ เช่นนั้น พวกเขาก็จะรู้สึกแปลกใจ ดวงวิญญานที่บริสุทธิ์มาและก่อตั้งศาสนาตามคำสั่งของพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ นี่ก็ยังเป็นละครเช่นกัน บางคนเข้าใจละครแต่พวกเขาไม่รู้จักตอนต้น ตอนกลางหรือตอนจบของมัน เมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งต่างๆ เช่นนั้น พวกเขาจะพยายามทำความเข้าใจกับบางสิ่งเหล่านี้ ไม่มีใครดูเหมือนจะสนใจได้จริงๆ แล้ว เวลานี้ใครดูเหมือนจะไม่ใช้ชีพบบา แต่เป็นผู้ที่มีตัวตนผู้นี้ บาบา ดวงวิญญานที่บริสุทธิ์คือครู ในขณะที่ผู้นี้ไม่บริสุทธิ์และกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ ผู้ที่เข้าใจอย่างชัดเจนจะพูดโดยไม่มี ความลังเล มิเช่นนั้นแล้วพวกเขาจะเข้าใจว่าลูกเพียงแค่อ้างถึงสิ่งนั้น แล้วพวกเขาก็จะไม่ยอมรับสิ่งนั้น ลูกธนูก็จะยิงไม่ถูกเป้า ความซื่อสัตย์และความสะอาดมากมายนั้นเป็นที่ต้องการ หากผู้ที่ยังเกี่ยวกับกิเลสบอกผู้อื่นว่าค้นหาคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ ลูกธนูก็จะยิงไม่ถูกเป้า มีตัวอย่างของบัณฑิตที่พูดว่า จงสวดชื่อของรามแล้วเธอจะข้ามแม่น้ำหรือมหาสมุทรได้ สิ่งนี้อ้างถึงเวลานี้ ชีพบบาพูดว่า ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะข้ามมหาสมุทรยาพิษนี้ บัณฑิตไม่รู้ว่ามีมหาสมุทรใด ลูกจะออกจากโรงหญิงโสเภณีไปสู่ชีวาอายุ ลูกต้องทำตามศรัทธาอย่างดีมาก ลูกพูดว่า บาบา ไม่ว่าท่านจะรักลูกหรือปฏิเสธลูก... คำอธิบายนั้นลูกให้ไว้ที่นั่นและบางคนก็ยังคงเป็นเหมือนซากศพ ลูกๆ ต้องศึกษาอย่างดี พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรัก นั่นคือท่านให้การศึกษาแก่ลูกและทำให้ลูกได้รับสถานภาพที่สูง นี่คือการรักของท่าน ในเมื่อพ่อกำลังสอนลูก ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่นด้วย ลูกต้องทำให้พ่อพอใจ ลูกต้องอยู่อยู่ในงานรับใช้ของพ่อ งานรับใช้ของพ่อสำหรับลูกๆ นั้นคือ การทำงานรับใช้ที่แท้จริงด้วยร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินของลูกเพื่อบารัต ลูกต้องอธิบายด้วยเสียงที่ดังและชัดเจน ทุกคนต่างลำดับกันไป ในอาณาจักรพวกเขาก็ยังต่างลำดับกันไป ครูเข้าใจว่าลูกจะได้รับอันดับใดในอาณาจักรที่สูงส่ง ท่านเข้าใจได้จากงานรับใช้ของลูกที่จะกลายเป็นคนหลัก ลูกเองยังเข้าใจได้ว่า หากลูกไม่ทำงานรับใช้มากเท่ากับมามาและบาบา ลูกจะต้องกลายเป็นสาวใช้หรือคนรับใช้ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกทุกคนจะได้รู้ทุกสิ่ง ทุกสิ่งจะชัดเจนว่าลูกไม่ได้ทำตามศรัทธา เวลานี้ลูกทุกคนเป็นนักเรียน หากลูกทำให้ใครเป็นคนรับใช้ของลูกเวลานี้ ลูกเองก็ต้องกลายเป็นคนรับใช้ การกลายเป็นจักรพรรดินีที่นั่นคือ การมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกควรพูดความจริงว่า บาบา ลูกทำความผิดนี้ ยังไม่มีใครสมบูรณ์พร้อม เมื่อบางคนสอบตก เขาก็จะรู้สึกอับอาย บาบาเคยคิดตอนกลางคืนว่าผู้คนพูดถึง 21 ชาติเกิดและสิ่งนี้ก็ได้รับการจดจำด้วย แต่เวลานี้ หนึ่งชาติเกิดของพระเจ้านั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง มี 8 ชาติเกิดในยุคทอง 12 ชาติเกิดในยุคเงิน 21 ชาติเกิดในยุคทองแดงและ 42 ชาติเกิดในยุคเหล็ก ชาติเกิดของพระเจ้าที่ลูกถูกอุปถัมภ์เลี้ยงดูนี้เป็นชาติเกิดที่สูงส่งที่สุด นี่คือชาติเกิดที่มีโชคที่สุดของลูกๆ บราห์มินเท่านั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงให้การตอบแทนของความรักของพ่อ มหาสมุทรแห่งความรัก ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีและสอนผู้อื่นด้วย ลูกต้องทำตามศรัทธา

2. ก่อนอื่นใด จงซึมซับความรู้ด้วยความซื่อสัตย์และด้วยหัวใจที่สะอาด และ دلใจผู้อื่นให้ซึมซับความรู้ จงเป็นเพื่อนกับพ่อผู้เดียว

พร: พร: ขอให้ลูกกลับมาคิดถึง และเป็นอิสระจากบาปต่างๆ โดยการล่วงรู้ถึงความสำคัญของคำแนะนำที่ให้โดยดวงวิญญาณเครื่องมือ ลูกๆ ที่รู้จักจะไม่มีความคิดว่าบางที่ดวงวิญญาณเครื่องมือให้คำแนะนำเพราะด้วยมีบางคนพูดบางสิ่งแก่พวกเขา อย่าได้มีความคิดที่ไร้สาระเช่นนั้นเลยเกี่ยวกับดวงวิญญาณเครื่องมือ ถึงแม้ว่าบางคนตัดสินใจในสิ่งที่ลูกไม่ชอบ ลูกไม่ต้องรับผิดชอบสำหรับสิ่งนั้น และดังนั้นลูกก็จะไม่สะสมบาปในสิ่งนั้นเพราะว่าเป็นพ่อผู้ที่ทำให้ผู้นั้นเป็นเครื่องมือและท่านสามารถเปลี่ยนแปลงบาปนั้นได้ นับสำคัญนี้แฝงตัว นี่เป็นกลไกที่แฝงตัว

คติพจน์: ผู้ที่ซื่อสัตย์จะรักพระเจ้าและจะรักโลก ไม่ใช่ผู้ที่รักการพักผ่อน

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่งของมาเตซาวรี

มนุษย์ใช้ 84 ชาติเกิด พวกเขาจะไม่เข้ามาสู่ 8.4 ล้านสายพันธุ์

เมื่อเราขอให้พระเจ้าพาเราเข้าไปยังอีกฝั่งหนึ่ง “อีกฝั่งหนึ่ง” หมายความว่าอย่างไร ผู้คนคิดว่าการเข้าไปยังอีกฝั่งหนึ่งนั้นหมายถึงการไม่เข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการตาย นั่นคือ การได้รับการหลุดพ้น นี่คือนิยามที่ผู้คนพูดกัน แต่ผู้เดียวพูดว่า ลูกๆ สถานที่ที่มีความสุขและความสงบอย่างแท้จริงซึ่งอยู่ห่างไกลจากความทุกข์และความวุ่นวายนั้นไม่ใช่โลก เมื่อผู้คนต้องการความสุข สิ่งนั้นจะต้องเกิดขึ้นในชีวิตนี้ นั่นเคยเป็นสวรรค์แห่งยุคทอง โลกของเหล่าเทพ สถานที่ที่เคยมีชีวิตของความสุขอย่างสมบูรณ์ เทพเหล่านั้นเคยถูกพูดถึงว่าเป็นอมตะ ไม่มีความหมายของการเป็นอมตะ ไม่ใช่ว่าอายุขัยของเหล่าเทพนั้นจะยืนยาวจนกระทั่งพวกเขาไม่มีวันตาย การพูดถึงพวกเขาเช่นนั้นเป็นเรื่องที่ผิด เพราะไม่ได้เป็นเช่นนั้น อายุขัยของพวกเขาไม่ได้กินเวลาตั้งแต่ยุคทองเรื่อยไปจนถึงยุคเงิน อย่างไรก็ตาม เหล่าเทพมีจำนวนชาติเกิดมากมายในยุคทองและยุคเงิน พวกเขาปกครองอาณาจักรเป็นอย่างดีถึง 21 ชาติเกิด จากนั้นพวกเขาใช้ 63 ชาติเกิดจากยุคทองแดง จนถึงปลายยุคเหล็ก รวมแล้วพวกเขาใช้ 21 ชาติเกิดในสภาพของความรุ่งเรือง และ 63 ชาติเกิดในสภาพของความตกต่ำ : รวมทั้งหมดแล้วมนุษย์ใช้ 84 ชาติเกิด อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้คนคิดว่ามนุษย์เข้าไปสู่ 8.4 ล้านสายพันธุ์ นั่นเป็นเรื่องที่ผิด หากมนุษย์ผ่านบทบาทของความทุกข์และความสุขในชาติเกิดที่เป็นมนุษย์เพียงอย่างเดียวไปได้ แล้วมีความจำเป็นอะไรที่จะต้องไปผ่านความทุกข์ทรมานในอาณาจักรของสัตว์ด้วยเล่า อย่างไรก็ตาม ผู้คนไม่มีความรู้นี้ มนุษย์ใช้ 84 ชาติเกิด แต่โดยรวม แนนอนว่ามีสัตว์ต่างๆ มินก ฯลฯ อยู่บนโลก 8.4 ล้านสายพันธุ์อย่างแนนอน มีสิ่งสร้างทุกประเภท และในสิ่งสร้างเหล่านั้น มนุษย์ก็มีประสบการณ์กับบาปและบุญของตนในสายพันธุ์มนุษย์ และสัตว์ประสบกับทุกสิ่งในอาณาจักรสัตว์ของพวกเขา มนุษย์ไม่ได้เกิดเป็นสัตว์และสัตว์ก็ไม่ได้เกิดเป็นมนุษย์ มนุษย์ต้องผ่านความทุกข์ทรมานในสายพันธุ์ของตนเอง ดังนั้นจึงมีความรู้สึกสุขและทุกข์ ในทำนองเดียวกัน สัตว์ก็ต้องผ่านประสบการณ์ของความทุกข์และความสุขในอาณาจักรของพวกเขา อย่างไรก็ตาม พวกมันไม่มีสติปัญญาที่จะเข้าใจว่าพวกมันกำลังทุกข์ทรมานกับการกระทำใด มนุษย์รู้สึกถึงความทุกข์ทรมาน เพราะพวกเขามีสติปัญญา แต่ไม่ใช่ว่ามนุษย์เข้าไปสู่ 8.4 ล้านสายพันธุ์ ต้นไม้ที่ไร้ชีวิตก็ยังเป็นของสายพันธุ์ของมันเองด้วย นี่เป็นเรื่องที่ง่ายตายและเป็นเรื่องที่จะเข้าใจด้วยสติปัญญา ต้นไม้ที่ไร้ชีวิตแสดงการกระทำหรือการกระทำที่เป็นกลางอันใดจนสร้างปัญหามากขึ้นมาแล้ว ตัวอย่างเช่น กุณานักได้กล่าวถ้อยคำอันสูงส่งไว้ว่า ผู้ที่จดจำลูกชายของตนในวาระสุดท้าย ผู้ที่ตายด้วยความกังวลเช่นนั้นจะเกิดเป็นหนูป่า อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่ามนุษย์จะเข้าไปสู่สายพันธุ์หนูป่า แต่หมายความว่ากระทำของพวกเขาจะเป็นเหมือนกับการกระทำของสัตว์เหล่านั้น อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ว่ามนุษย์จะกลายเป็นสัตว์ คำสอนเหล่านี้ให้ไว้เพื่อทำให้คนเกรงกลัว ดังนั้นลูกจึงต้องเปลี่ยนแปลงชีวิตในยุคบรรจบพบกันนี้ และมาเป็นดวงวิญญาณบุญจากที่เป็นดวงวิญญาณบาป อัจชะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงกลายเป็นโนติงเกลของความรู้และเฝ้าแต่ส่งเสียงของความรู้ตลอดทั้งวัน และลูกจะสามารถแสดงให้เห็น(เปิดเผย)พ่อแม่ทางจิตและทางร่างของลูกได้
- คำถาม:** มีคำกล่าวว่: บดเครื่องปรุงของตัวลูกเองและความซาบซึ้งของลูกจะเพิ่มขึ้น อะไรคือความหมายของสิ่งนี้?
- คำตอบ:** การบดเครื่องปรุงของตัวลูกเอง หมายถึง การไม่ให้โยคะของสติปัญญาของลูกล้มลุกคลุกคลานไปที่นั่นที่นั่นแต่จดจำพ่อผู้เดียว หากมีเพียงพ่อผู้เดียวอยู่ในสติปัญญาของลูก ความซาบซึ้งของลูกก็จะสูงขึ้นได้ อย่างไรก็ตาม จิตสำนึกที่เป็นร่างก่อให้เกิดอุปสรรคมากมายในสิ่งนี้ เมื่อบางคนเจ็บป่วยเพียงเล็กน้อยพวกเขาก็กลับมามีความทุกข์ พวกเขาเริ่มจดจำเพื่อนฝูงญาติมิตรของพวกเขา และเหตุนี้เองความซาบซึ้งของพวกเขาจึงไม่เพิ่มขึ้น หากพวกเขาอยู่ในโยคะ ความเจ็บปวดของพวกเขาจะลดลง
- เพลง:** ลูกสูญเสียเวลากลางคืนในการนอนหลับและกลางวันในการรับประทาน...

โอมชานติ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมดได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ด้วย พวกเขาแม้กระทั่งอธิบายสิ่งเหล่านั้นแก่กันและกัน กรุณาให้การชี้แนะหลายประเภท ผู้เลื่อมใสศรัทธาที่ดีมากจำนวนมากนั่งในห้องเล็กๆ เอามือของเขาใส่ไว้ในถุงผ้าเล็กๆ ที่พวกเขาเรียกว่าเกามุก และหมุนลูกปิดของลูกประจำ นั่นเป็นแพชั่นที่พวกเขาถูกสอนมาด้วยเช่นกัน เวลานั้นพ่อพูดว่า: สละทิ้งทั้งหมดนั้น ดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อของเขา ไม่มีเรื่องของการหมุนลูกปิดของลูกประจำในสิ่งนี้ เพลงที่ดีที่สุดคือ: ขอคารวะต่อชีวา เป็นในเพลงนี้เท่านั้นที่พวกเขาได้พูดว่า: ท่านคือแม่และพ่อ พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าพ่อผู้สร้าง ในเมื่อท่านนั้นเรียกว่าผู้สร้าง ท่านสร้างอะไร? แนนอนที่ทุกคนนั้นเข้าใจว่าท่านจะสร้างโลกใหม่เท่านั้น ผู้คนร้องเพลงด้วยเช่นกันว่า: ท่านคือแม่และพ่อ และเราเป็นลูกๆ ของท่าน ดังนั้น ก่อนอื่นใด พระเจ้าคือพ่อของทุกคน ในเมื่อมีพ่อแล้วแม่นั้นก็เป็นที่ต้องการด้วยเช่นกัน ท่านไม่สามารถสร้างได้โดยที่ไม่มีแม่ เป็นเพียงแค่ผู้คนที่คิดว่าท่านสร้างอย่างไร สิ่งที่สอง, เราทั้งหมดคือพี่น้องหญิงชาย ดังนั้นแล้วจึงไม่สามารถมีสายตาที่เป็นกิเลสได้ มีแม่และพ่อเดียว ดังนั้นประเด็นเหล่านี้ดีมากที่จะเข้าใจและ(นำไป)อธิบาย สิ่งที่สาม, แนนอนที่พ่อต้องได้สร้างโลก เราเคยเป็นลูกๆ ของท่านและเวลานี้เรากลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่ถูกสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิด เวลานี้เราเป็นของแม่และพ่อ ผู้คนในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาจดจำท่าน แม่และพ่อสร้างโลก เรากลายเป็นลูกๆ ของท่านและดังนั้น แนนอนที่ท่านต้องให้ความสุขมากมายแก่เรา ไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้ากลายเป็นแม่และพ่อ ท่านเป็นครูและสัจกูรูด้วยเช่นกัน เรา ลูกๆ ของบราห์มาคือพี่น้องหญิงชายในท่ามกลางเราเอง เรานั้นเรียกว่าบราห์มา कुमार และกุมารี ท่านคือผู้เดียวที่สร้างเราขึ้นมาด้วย เรากำลังศึกษาราชโยคะจากพ่อเพื่อที่จะได้รับความสุขมากมาย เพียงเมื่อเราอยู่ในความทุกข์เท่านั้นที่เราจะสามารถได้รับความสุขมากมาย ไม่ใช่ท่านจะมาที่นี่ในอนาคตเมื่อเรานั้นมีความสุขเพื่อให้คำสอนเหล่านี้แก่เรา เป็นเมื่อเราอยู่ในความทุกข์ที่เราได้รับคำสอนเพื่อไปสู่ความสุข แม่และพ่อมาและให้ความสุขแก่เรา อัดัมและอีฟนั้นโด่งดังอย่างมาก อย่างแนนนอนที่พวกเขาเองก็เป็นลูกของพระเจ้าด้วยเช่นกัน ดังนั้นแล้วใครคือพระเจ้า? ลูกๆ รู้ว่าความรู้ที่พ่อให้เป็นไปสำหรับผู้คนของทุกศาสนา โยคะของสติปัญญาของทั้งโลกได้ถูกตัดขาดออกไปจากพ่อผู้หนึ่ง มายา, ฝิร่ายไม่ปล่อยให้ลูกเชื่อมโยงกับโยคะของสติปัญญาของลูก แทนที่จะเป็นเช่นนั้น เธอตัดโยคะของสติปัญญาของลูกมากยิ่งขึ้น พ่อมาและช่วยให้ลูกสามารถเอาชนะฝิร่ายได้ ทุกวันนี้มีผู้คนมากมายในโลกที่มีพลังอิทธิฤทธิ์ นี่เป็นโลกของฝิร่าย ฝิร่ายของกิเลสของตัณหาจะทำให้ลูกเป็นเหตุของความทุกข์แก่กันและกันตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ไปจนถึงตอนกลาง และตอนจบ เป็นงานของฝิร่ายที่ทำให้ลูกเป็นเหตุของความทุกข์แก่กันและกัน ฝิร่ายไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง เคยมีการอธิบายแล้วว่าฝิร่ายนั้นถูกกล่าวถึงในคัมภีร์ไบเบิลด้วย ราวน์หมายถึงฝิร่าย นี่คือการฉ้อโกงของฝิ ไม่มีฝิร่ายในยุคทอง, อาณาจักรของราม มีความสุขมากมายที่นั่น เพลงที่ว่า “ขอคารวะต่อชีวา” นั้นดีมาก ชีวา คือแม่และพ่อ บราห์มา วิษณุ และชางก้าไม่สามารถถูกเรียกว่าแม่และพ่อ ชีวานั้นจะยังคงเรียกว่าพ่อ อัดัมและอีฟซึ่งก็คือบราห์มาและสรีสวดีนั้นอยู่ที่นั่น ที่นั่นชาวคริสต์เดินสวดมนต์ให้พระเจ้าผู้เป็นพ่อ บาร์ตนี่คือดินแดนของแม่และพ่อ การเกิดของท่านเกิดขึ้นที่นั่น ดังนั้นลูกต้องอธิบาย: ในเมื่อท่านจดจำแม่และพ่อเราเป็นพี่น้องหญิงชาย ท่านสร้างสิ่งสร้างผ่านประชาบิดา บราห์มา ท่านนำพวกเขามาเลี้ยงดู สรีสวดีนั้นก็ถูกนำมาเลี้ยงดูด้วยเช่นกัน ประชาบิดาบราห์มาได้นำเรามาเลี้ยงดูและนี่คือวิธีที่ทำให้ผู้คนมากมายกลายเป็นบราห์มา कुमार และบราห์มา กุมารี ชีพบาบาเฝ้าแต่นำเรามาเลี้ยงดู เพียงด้วยบราห์มาเท่านั้นที่จะทำให้มีการสร้างโลกใหม่ มีวิธีการมากมายที่จะอธิบายแต่ลูกไม่ได้อธิบายอย่างเต็มที่ บาบ่าได้บอกลูกหลายครั้ง: เปิดเพลง “ขอคารวะต่อชีวา” ทุกหนแห่ง เราเป็นลูกๆ ของแม่

และพอได้อย่างไร? พอนั่งที่นี้และอธิบายสิ่งนี้ โลกใหม่นั้นก่อตั้งขึ้นผ่านบราห์มา เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของยุคหลักและเรากำลังก่อตั้งยุคทองอีกครั้งหนึ่ง ต้องมีการเข้าถึงสิ่งนี้ด้วยสติปัญญา ความรู้ที่ง่ายดายอย่างมาก พายุของมายาไม่ปล่อยให้ลูกอยู่ในความรู้และโยคะ สติปัญญานั้นนำทาง ลูกควรที่จะอธิบายเสมอว่า: พระเจ้าผู้สร้างของทั้งหมดคือหนึ่งเดียว ทุกคนจะเรียกท่านว่าพ่อใช่ไหม? ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนนั้นอยู่เหนือการเกิดและการตาย บราห์มา วิษณุ และชางกามีเครื่องแต่งกายที่ละเอียดอ่อน เป็นที่นี้ ที่ผู้คนใช้ 84 ชาตเกิด พวกท่านไม่ได้พาพวกเขาไปในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกรู้ว่าเราเป็นลูกๆ ของแม่และพ่อ เราคือลูกๆ ใหม่ พ่อได้นำเรามาเลี้ยงดู ในเมื่อท่านคือประชาบิดา(พ่อของปวงประชา) ก็จะมีผู้คนมากมาย! แน่نونที่ท่านต้องได้นำพวกเขามาเลี้ยงดู พวกเขาได้แสดงบราห์มาที่มีแขนมากมาย แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น สัญลักษณ์และคัมภีร์ทั้งหมดที่ได้ปรากฏขึ้นมานั้นต้องอยู่บนฐานของละคร เป็นกลางวันของบราห์มาและแล้วหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาก็ได้เริ่มต้นขึ้น สิ่งนั้นได้ดำเนินไป เพียงพ่อบุรุษที่มาและสอนราชาโยคะนี้แก่เรา สิ่งนี้ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก มีคำกล่าวว่า: บดเครื่องปรุงของลูกเองแล้วความซาบซึ้งของลูกจะเพิ่มสูงขึ้น อย่างไรก็ตามโยคะของสติปัญญาของลูกต้องเชื่อมโยงกับพ่อ ที่นี้ โยคะของสติปัญญาของลูกๆ มากมายนั้นล้มลุกคลุกคลาน พวกเขาอยู่อย่างติดกับในเพื่อนฝูงญาติมิตรของโลกเก่าหรือสำนักที่เป็นร่าง เมื่อพวกเขาเหล่านั้นล้มป่วยแม้เพียงเล็กน้อย พวกเขา ก็กลายเป็นผู้ที่ทุกข์ระทมอย่างมาก โอ! แต่หากลูกอยู่ในโยคะ ความเจ็บป่วยของลูกจะลดลงไป หากไม่มีโยคะ ลูกจะสามารถเป็นอิสระจากโรคภัย ฯลฯ ได้อย่างไร? ลูกควรจะต้องคิดถึงสิ่งนั้น แม่และพ่อผู้ที่กลายเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์อันดับหนึ่งคือผู้ที่ได้ลงมาไกลที่สุด พวกเขาต้องไปผ่านการสะสางกรรมมากมาย อย่างไรก็ตามเนื่องจากการอยู่ในโยคะ โรคภัยของพวกเขาก็จะเฝ้าแต่ถูกขจัดทิ้ง ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะต้องมีความทุกข์ทรมานของกรรมมากที่สุด อย่างไรก็ตามความทุกข์ของพวกเขาก็จะถูกขจัดออกไปด้วยพลังโยคะ และพวกเขาก็มีความสุขมากมาย เรา กำลังได้รับความสุขมากมายของสวรรค์จากบาบา ลูกๆมากมายไม่ได้คิดว่าตนเองนั้นเป็นดวงวิญญาณ ตลอดทั้งวันพวกเขาคิดเกี่ยวกับร่างกายของพวกเขานั้น บาบามาและสอนลูกถึงวิธีการส่งเสียงของความรู้ ดังนั้นลูกต้องกลายเป็นในดิ่งเกลของความรู้ ภายนอกมีลูกสาวที่เยาว์วัยอย่างมากและดีมากอยู่มากมายผู้ที่เฝ้าแต่ส่งเสียงของความรู้นี้ เป็นไปด้วยกุมารีที่บิซซัมปีตาเมจะได้รับความรู้ เด็กเล็กๆ ต้องถูกทำให้กลายเป็นผู้ที่ตื่นตัวและกระฉับกระเฉง เด็กเล็กๆ นั้นอวด(เปิดเผย)แม่และพ่อทางร่างและทางจิตของพวกเข และแล้วทั้งโลกนี้และโลกนั้นก็ได้รับการยกย่อง ดังนั้นแม่และพ่อทางร่างก็ต้องได้รับการยกย่องด้วยเช่นกัน ลูกจะเห็นว่าลูกสาวเล็กๆจะยกย่องแม่และพ่อของพวกเขายังไง กุมารีได้รับความเคารพทุกคนก้มลงให้กับกุมารี ในกองทัพพิชิตที่ทั้งหมดนั้นคือกุมารี แม้ว่าคนเป็นแม่ พวกเขา ยังคงเรียกว่ากุมารี กุมารีที่ดีมากจะปรากฏขึ้น เป็นลูกสาวผู้เยาว์วัยที่จะอวดทุกคน ลูกสาวเยาว์วัยบางคนนั้นดีมาก แต่บางคนก็มีความผูกพันยึดมั่นอย่างมากด้วยเช่นกัน ความผูกพันยึดมั่นนี้เลวร้ายอย่างมาก สิ่งนี้คือวิญญาณปีศาจร้ายที่หันเหลูกออกจากพ่อด้วย เป็นธุรกิจของมายา ฝิร้าย ที่จะหันเหลูกออกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เพลงนี้ “ขอคารวะต่อชีวา” คือเพลงที่ดีที่สุด เป็นในเพลงนี้ที่พวกเขาพูดว่า: ท่านคือแม่และพ่อ โดยทั่วไปแล้วในวัดของราเดและกฤษณะ พวกเขาได้แสดงรูปที่เป็นคู่ ไม่มีการอ้างอิงถึงราเดพร้อมกันกับกฤษณะในกิตะ คำยกย่องของกฤษณะนั้นแยกออกไป: เต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมดเต็ม 16 องค์.. คำยกย่องของชีวานั้นแตกต่างไป เมื่อผู้คนร้องอารตี (รูปแบบของการกราบไหว้บูชาที่ใช้ลาดเหล็ก(ธาลี)และวางตะเกียงไว้บนลาดนั้น) ให้กับชีวา พวกเขา ร้องคำสรรเสริญมากมาย แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้นเลย พวกเขาได้อยู่อย่างเหน็ดเหนื่อยด้วยการกราบไหว้บูชาตลอดเวลา ลูกรู้ว่ามามา บาบามา และลูกๆ บราห์มินคือผู้ที่ได้ทำการกราบไหว้บูชามากที่สุด เวลานั้นลูกได้มาและกลายเป็นบราห์มิน เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไปในเรื่องนี้ด้วย มีความทุกข์ทรมานของกรรมซึ่งต้องได้รับการสะสางด้วยโยคะด้วยเช่นกัน ลูกต้องตัดสำนึกที่เป็นร่างของลูก ลูกต้องจดจำพ่อและอยู่ในความสุขมากมาย เราได้รับความสุขมากมายจากแม่และพ่อ บราห์มานี้พูดว่า: พ่อได้รับมรดกจากบาบา บาบามาได้ยืมพาหนะของพ่อไปใช้ ดังนั้นบาบาจะให้การเอื้อเฟื้อเป็นพิเศษกับพาหนะนี้ ก่อนหน้านั้นพ่อเคยคิดว่า: ฉัน ดวงวิญญาณกำลังป้อนพาหนะนี้ สิ่งนี้เป็นพาหนะด้วยเช่นกัน เวลานั้นจะกล่าวได้ว่า: ผู้เดียวนั้นคือผู้ที่ป้อนผู้นี้ พาหนะนี้ต้องได้รับการดูแล เมื่อผู้เป็นนายนั่งบนหลังม้า เขาก็จะป้อนม้าด้วยมือของเขาเองด้วย บางครั้งเขาก็จะลูบหลังให้กับม้า พวกเขาดูแลม้าอย่างดีเพราะพวกเขาม้าเหล่านั้น บาบามาได้ขับขี่ผู้นี้ และดังนั้นบาบาจะไม่ให้ความเอื้อเฟื้อพิเศษแก่เขาหรือ? เมื่อบาบาอาบน้ำท่านก็คิดว่า: พ่อ กำลังอาบน้ำ และพ่อจะต้องให้การอาบน้ำกับบาบาด้วยเช่นกัน เพราะท่านได้ยืมพาหนะนี้มาใช้ ชีพบาบาพูดว่า: พ่อได้เห็นการอาบน้ำและเลี้ยงดูร่างกายของลูกด้วย พ่อไม่ได้รับประทานแต่พ่อนั้นก็ได้ป้อนให้กับร่างกาย บาบามาป้อนให้กับร่างกาย แต่ท่านเองนั้นไม่ได้รับประทาน บาบามีความคิดที่แตกต่างเหล่านี้ทั้งหมดในเวลาของการอาบน้ำ และขณะที่เดินเหินไปทั่ว นี่คือนางสิ่งจากประสบการณ์ของท่าน บาบามาตัวท่านเองพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้ในตอนสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา ผู้นี้ไม่รู้เกี่ยวกับชาติเกิดของเขา: พ่อรู้ถึงชาติเกิดเหล่านั้น ลูกพูดว่าบาบา กำลังให้ความรู้แก่ลูกอีกครั้งหนึ่ง ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ของลูก ในยุคทองมีราชาและปวงประชาด้วยเช่นกัน ลูกต้องทำความเพียร

พยายามเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจากพ่อ หากลูกไม่ประกาศสิทธิ์นั้นในเวลานี้ ลูกจะพลาดสิทธิ์นั้น ทุกวงจร ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงเช่นนั้นได้ เป็นข้อตกลงสำหรับชาติแล้วชาติเล่า ดังนั้นลูกต้องทำตามศรัทธาอย่างมาก! ลูกจะกลายเป็นเครื่องมือในทุกวงจร ลูกได้รับมรดกของลูกทุกวงจร การศึกษานี้เป็นไปสำหรับวงจรแล้ววงจรเล่า ลูกต้องให้ความใส่ใจอย่างมากมายต่องานนี้ ลูกสามารถเก็บเป้าหมายเป็นเวลาเจ็ดวันและแล้วศึกษามูลีที่บ้านด้วย ได้มีการทำให้่ง่ายดายอย่างมากสำหรับลูก ละครควรจะต้องอยู่ในสติปัญญาของลูก นี่ลูกเรียกว่ามหาวิทยาลัยของโลก ดังนั้นหากลูกไปที่ไหนก็ตาม แม้กระทั่งไปอเมริกา ลูกก็สามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อได้ ลูกเพียงแต่ต้องเข้าถึงสิ่งนี้เป็นเวลาหนึ่งอาทิตย์ ลูกเป็นลูกๆ ของพระเจ้าและดังนั้นลูกคือพี่น้องหญิงชาย มีประชาธิปไตยราห์มา และดังนั้นลูกๆ ทั้งหมดของเขาคือพี่น้องหญิงชาย เมื่อลูกอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกอย่างเป็นพี่น้องหญิงชาย แนนอนที่ลูกจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ เป็นสิ่งที่ย่าง่ายดายอย่างมาก อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะทำให้ตนเองปลอดภัยจากมายา, ปิศาจร้าย จงอยู่อย่างซื่อแฉะในความรู้และโยคะ สละละทิ้งวิญญาณปิศาจร้ายของความผูกพันยึดมั่นและแสดงให้เห็นพ่อ ส่งเสียงของความรู้
2. ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษาเล่าเรียนและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ ภายใต้สถานการณ์ใดก็ตาม ลูกไม่ควรสูญเสียโอกาสนี้ในทุกวงจร

พร: ขอให้ลูกเป็นนายของตนเองโดยกลายเป็นรูป (rup) และบาสันต์(basant) นั่นคือ โดยการเป็นญาณและโยคีตามเวลา

ผู้ที่กลายเป็นนายของตนเองสามารถกลายเป็นรูปเมื่อพวกเขาต้องการและบาสันต์เมื่อพวกเขาต้องการได้ พวกเขาสามารถสร้างสภาพหนึ่งใดในทั้งสองใน 1 วินาที ขออย่าให้เป็นเช่นที่ลูกต้องการกลายเป็นรูปแต่ลูกเฝ้าแต่คิดถึงสิ่งต่างๆ ของความรู้แทน ใส่จดหยุดในเวลาที่น่า้อยกว่า 1 วินาที เบรกอันทรงพลังจะทำงานเมื่อมีการใช้เบรก สำหรับสิ่งนี้ ฝึกฝนการทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกมั่นคงในสภาพใดก็ตามที่ลูกต้องการ ในเวลาอะไรก็ตามที่ลูกต้องการ ขอให้มพลังการควบคุม(controlling power)และปกครอง(ruling power)เช่นนั้น

คติพจน์: ผู้นำศาสนแห่งความสงบ คือผู้ที่ให้ของขวัญของความสงบแก่ผู้ที่นำพาญมาให้

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่งที่แสนหวานของมาเตซาวรี

ผู้คนสวดภาวนาต่อพระเจ้าสำหรับสิ่งใดและอะไรที่พวกเขาได้รับ

"ท่านเป็นแม่และพ่อและเราเป็นลูกๆของท่าน ด้วยความกรุณาของท่าน เราจึงมีความสุขมากมาย" เพลงสรรเสริญนี้ร้องให้แก่ใคร? แนนอนที่เพลงนี้ร้องให้กับพระเจ้าเพราะพระเจ้าเองได้มาในรูปของแม่และพ่อ และให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่โลกนี้ แนนอนที่พระเจ้าได้สร้างโลกแห่งความสุขขึ้นมาที่จุดใดจุดหนึ่ง ด้วยเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหาท่านอย่างเป็นแม่และพ่อ อย่างไรก็ตามผู้คนไม่รู้ว่าความสุขคืออะไร เมื่อเคยมีความสุขที่ไร้ขีดจำกัดบนโลกนี้ก็เคยมีความสงบบนโลกด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีความสุขนั้นอีกต่อไป ผู้คนมีความปรารถนาที่จะมีความสุขนั้นอย่างแนนอน อย่างไรก็ตามบางคนก็ร้องขอความมั่งคั่ง บางคนขอลูก และบางคนแม้กระทั่งขอให้พวกเขาอยู่อย่างเป็นภรรยาที่ไว้วางใจได้และขอให้พวกเขาไม่มีวันกลายเป็นหญิงหม้าย ความปรารถนาของพวกเขาเป็นไปเพื่อความสุขเท่านั้น ดังนั้น อย่างแนนอนที่พระเจ้าจะเติมเต็มความปรารถนาของพวกเขา ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง ในยุคทองเมื่อมีสวรรค์บนโลกก็มีความสุขอย่างสม่ำเสมอที่นั่น ผู้หญิงไม่เคยกลายเป็นหม้ายที่นั่น ดังนั้นความปรารถนานั้นได้รับการเติมเต็มในยุคทองที่มีความสุขที่ไร้ขีดจำกัด มิฉะนั้นนี่ก็เป็นนรกในเวลานี้ ในเวลานี้มนุษย์มีแต่ความทุกข์ทรมานในความทุกข์เท่านั้น อ้อชะ

ในปีใหม่ จงกลายเป็นตัวของประสบการณ์และทำให้ผู้อื่นได้รับประสบการณ์

(ในพิธีเปิดห้องประชุมที่ไม่มีขีดจำกัดของซานติวัน)

วันนี้ บัพดาตา ผู้ที่พาลูกไปอยู่เหนือด้วยการมองแวบเดียว กำลังมองดูลูกๆที่มีความรักอย่างลึกซึ้งและลูกๆที่ให้ความร่วมมือที่ดูดซับอยู่ในความรัก ข้อพิสูจน์ของความรักมองเห็นได้บนหน้าผากของลูกแต่ละคนและในหัวใจของพวกเขา (พูดกับพี่น้องชายหญิงที่นั่งอยู่ด้านหลังของห้องประชุม) ลูกอาจจะคิดว่าบัพดาตาไม่สามารถมองเห็นลูกที่กำลังนั่งอยู่ด้านหลัง แต่บัพดาตามีทีวีที่พิเศษเช่นนั้นที่ฉากต่างๆที่อยู่ไกลออกไปจะมองเห็นได้ด้วยดวงตาของพ่อว่าอยู่ใกล้มาก ลูกอาจกำลังนั่งอยู่ในมุมใดมุมหนึ่ง แต่ลูกอยู่เบื้องหน้าของพ่อ เวลาที่น้อยน้อยลูกก็กำลังนั่งอย่างสบายมาก วันนี้ลูกมีความจริงจัง ความกระตือรือร้น และความสุขมากมาย และดังนั้นลูกจึงแสดงสิ่งนั้นด้วยการปรบมือ แต่บัพดาตาถึงความสุขในหัวใจของลูก บัพดาตากำลังดูว่าลูกแต่ละคนมีความสุขอย่างมากในการให้ข้อพิสูจน์ของความร่วมมือ และด้วยเหตุนี้จึงมีการแสดงให้เห็นมือนับพัน มือเป็นสัญลักษณ์ของความร่วมมือ บัพดาตาเห็นว่าลูกแต่ละคนในทุกหนแห่ง ไม่ว่าจะเป็นดินแดนนี้หรือในต่างแดน ไม่ว่าจะเป็นด้วยจิตใจ ร่างกาย หรือทรัพย์สินสมบัติ ย่อมให้ความร่วมมืออย่างแนบแน่น และเพื่อเป็นการพิสูจน์ถึงความร่วมมือเช่นนั้น วันนี้ลูกจึงนั่งอย่างสบาย มองเห็นและฟังทุกสิ่งในห้องประชุม เวลานั้นอย่าปรบมือมากเกินไป! การปรบมือแห่งความสุขในจิตใจของแต่ละคนได้มาถึงบัพดาตาแล้ว

วันนี้มีความพิเศษสองประการ หนึ่งคือซานติวันซึ่งลูกทุกคนได้สร้างขึ้นด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้น วันนี้ลูกๆทั้งหมดกำลังทำพิธีเปิดกับบัพดาตา ประการที่สองตามละคร ปีใหม่นี้กำลังจะเริ่มขึ้นเช่นกัน และดังนั้นบัพดาตาจึงโอบกอดลูกทั้งหมดของท่านไว้ในอ้อมแขนทั้งสองของท่าน และขอแสดงความยินดีกับลูกสำหรับทั้งสองโอกาสนี้ เช่นเดียวกับที่ในปัจจุบันลูกๆรำลึกด้วยความจริงจังความกระตือรือร้น และความสุขกับพ่อในรูปแบบที่มีตัวตน ในทำนองเดียวกันในปีใหม่ในรูปแบบที่อะแนค จงพิจารณาว่าตนเองเป็นมิตรร่วมทาง - สัมผัสประสบการณ์กับสิ่งนี้ ประสบการณ์ของความเป็นมิตรที่น่ารักมาก บัพดาตาไม่ชอบการอยู่โดยไม่มีลูก (ไมโครโฟนหยุดทำงาน) นี่เป็นประสบการณ์ครั้งแรก ดังนั้นจงคิดว่านี่เป็นเกมในละคร อย่าคิดว่าเป็นสิ่งที่ผิด ทุกสิ่งดีและทุกสิ่งจะดี ในขณะที่บอกว่าทุกคนดีมาก ลูกจะกลับมาดีด้วย และทุกฉากของละครก็จะดีด้วย เพราะบรรยากาศของการกลับมาดีของลูกจะเปลี่ยนฉากใดๆก็ตาม แม้ว่ามันจะเป็นลบ แต่ก็ก็จะกลายเป็นบวก ลูกๆมีพลังมากมาย เพียงแค่ใช้พลังนั้น ลูกมีพลังมากมายและโดยการใช้พลังเหล่านั้นในเวลาที่คุณต้อง ลูกจะได้รับประสบการณ์ที่ดีมาก

นี่คือห้องประชุมใหม่และเป็นปีใหม่ แล้วลูกจะทำอะไรในปีใหม่? ลูกจะนำมาซึ่งความใหม่บางอย่างในปีใหม่ใช่ไหม? ปีนี้เป็นปีที่กลายเป็นตัวของประสบการณ์และทำให้ผู้อื่นได้รับประสบการณ์ ลูกเข้าใจใหม่ว่าลูกต้องทำอะไร? ลูกต้องมีประสบการณ์ทั้งหมดของสิ่งนี้ ลูกใช้คำพูดนี้อยู่แล้ว แต่เวลานี้ลูกทุกคนต้องสัมผัสประสบการณ์กับทุกพลังและทุกคุณธรรม ลูกคือภาพลักษณ์ของประสบการณ์ใช่ไหม? ลูกเป็นตัวของประสบการณ์หรือเป็นตัวของคุณภาพหรือไม่? ลูกมีประสบการณ์แล้ว แต่ปีนี้ อย่าให้ลูกคนใดพูดว่าเขามีประสบการณ์บางด้านแต่ขาดประสบการณ์ด้านอื่นๆ อย่าให้มีลูกเช่นนั้น เพราะความรู้ไม่ได้หมายความว่าเพียงแค่ว่าความเข้าใจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงมีประสบการณ์กับสิ่งนั้นด้วย เพราะลูกไม่สามารถทำให้ผู้อื่นมีประสบการณ์บางอย่างได้เว้นแต่ลูกจะมีประสบการณ์ของสิ่งนั้นด้วยตัวเอง หากลูกแค่มาถึงสภาพของคุณภาพ แต่ไม่มีประสบการณ์ แล้วดวงวิญญาณที่ลูกกลายเป็นเครื่องมือรับใช้ก็จะพูดว่า “มันดีมาก มันดีมาก เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์” พวกเขาจะมาได้ไกลแค่นั้นเท่านั้น อย่างไรก็ตาม มีดวงวิญญาณน้อยมากจากหลายล้านที่มีประสบการณ์ และพื้นฐานของการเปิดเผยคือประสบการณ์ ดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์จะไม่มีวันได้รับอิทธิพลจากบรรยากาศหรือถูกแต่งแต้มสีสันโดยเพื่อนบางคน ผู้ที่ได้รับอิทธิพลจากคำพูดบางครั้งก็รำลึกว่า ในขณะที่บางครั้งพวกเขาจะเริ่มมีความคิดมากมาย ประสบการณ์หมายถึงการมีรากฐานที่แข็งแกร่ง หากประสบการณ์ไม่สมบูรณ์แล้ว รากฐานก็จะแข็งแกร่งเพียงครั้งเดียวเท่านั้น สิ่งซับซ้อนของสิ่งนี้คือพวกเขาจะขึ้นลงกับสิ่งเล็กน้อยๆ พวกเขาจะไม่ได้้อย่างไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน เพราะสถานการณ์ที่เกิดขึ้นหรือปัญหาที่เข้ามาจะรุนแรงขึ้น ด้วยเหตุนี้ผู้ที่รากฐานไม่สมบูรณ์จึงเดินกะเผลกๆ พวกเขาไม่ได้ล้มลง แต่พวกเขาแค่เดินกะเผลกๆไปตามทาง ดังนั้น ก่อนอื่นในปีนี้ จงเสริมความแข็งแกร่งให้กับรากฐานของ

การเป็นตัวของประสบการณ์ ในขณะที่กำลังเคลื่อนไป วันนี้ลูกบางคนอาจจะเร็วมาก แต่พรุ่งนี้ใบหน้าของพวกเขาจะมีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย เหตุผลก็คือรากฐานของประสบการณ์ไม่แข็งแกร่ง ดวงวิญญาณผู้มีประสบการณ์จะแก้ปัญหาได้แม้กระทั่งกับปัญหาที่ใหญ่ที่สุดซึ่งดูเหมือนราวกับว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้น มันมาและมันก็เล่นบทบาทของมัน แต่พวกเขาคิดว่ามันเป็นเกมในขณะที่เป็นผู้สังเกตการณ์ที่รักและละวาง มันไม่ใช่สถานการณ์ที่ใหญ่โต แต่เป็นเกม มันเป็นเพียงความบันเทิง ลูกชอบความบันเทิงใช่ไหม? ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นอย่างไร มันเป็นเรื่องใหญ่สำหรับลูกเมื่อรากฐานอ่อนแอแม้เพียงเล็กน้อย แม้ว่าจะมีความแข็งแกร่ง 75% หรือ 90% ก็ยังคงมีความเป็นไปได้ที่รากฐานจะสั่นคลอน บัพดาดาไม่ชอบที่จะเห็นลูกๆ ทำงานหนักหรือต่อสู้รบรา เหตุใดลูกถึงต้องทำงานหนัก? ทำไมลูกถึงต้องต่อสู้รบรา? แทนที่จะเป็นดวงวิญญาณโยคี ลูกคือผู้ที่กลายเป็นนักรบหรือไม่? หรือลูกเป็นดวงวิญญาณโยคี? ชั้นสการของการบรรจจะพาลูกไปสู่จันทร์วางศ์ ในขณะที่ชั้นสการของดวงวิญญาณโยคีจะพาลูกไปสู่สุริยะวงศ์ แล้วลูกต้องการจะกลายเป็นอะไร: สุริยะวงศ์หรือจันทร์วางศ์? ถ้าลูกปรารถนาที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยะวงศ์แล้วก็จะทำให้การรบราทั้งหมดจบสิ้นลง ปีนี้การรบราของลูกจบสิ้นลงแล้วหรือยัง? ลูกไม่ได้พูดว่า: “ใช่ มันจบลงแล้ว” กับสิ่งนี้! ลูกพูดคำว่า “ใช่” เมื่อبابาถามลูกว่าจบสิ้นแล้วหรือยัง บัพดาดาเห็นผลลัพธ์ของลูกๆ แม้จะไม่ได้เห็นสิ่งนั้นก็ตาม ผลลัพธ์ของทุกขณะไม่ได้หยุดต่อหน้าต่อตา แต่มันปรากฏในหัวใจของبابา เมื่อลูกขึ้นๆลงๆที่นี้ในโลกที่มีตัวตน ไม่ว่าจะน้อยหรือมาก บัพดาดาจะสัมผัสได้ในอาณาเขตที่จะเอืดย้อนว่ามีใครบางคนขึ้นๆลงๆ ดังนั้นเช่นที่ลูกมีความสุขในซานติวันและห้องประชุมนี้ ในทำนองเดียวกันจงสัญญาเบื้องหน้าบัพดาดาและชุมชนที่ใหญ่โตนี้ ว่าปีนี้ลูกจะไปอยู่เหนือความปั่นป่วนทั้งหมด และลูกต้องกลับมาไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน ไม่ใช่ว่าลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้น แต่ว่าลูกต้องเป็นสิ่งนั้น มันเป็นเช่นนั้นไหม? ลูกๆที่รู้สึกว่าคุณต้องกลายเป็นสิ่งนั้น ไม่ใช่ว่าจะคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ หรือคิดว่าลูกจะทำสิ่งนี้ ยกมือขึ้น! ยกมือขึ้นสูงๆ! อัจชะ ขอแสดงความยินดี! ลูกที่ไม่ได้ยกมือขึ้นด้วยสาเหตุใดก็ตาม เป็นไปไม่ได้ที่ลูกจะไม่กลายเป็นสิ่งนั้น อย่างไรก็ตาม หากลูกไม่ได้ยกมือไม่ว่าด้วยเหตุผลใดก็ตาม ให้ยกมือขึ้นตอนนี้! ลูกจะอายใจที่จะยกมือไหม? ในกรณีนั้น ลองคิดดู: เมื่อลูกรู้สึกอายใจเกินกว่าจะยกมือขึ้น ก็ควรรู้สึกอายใจเมื่อทำสิ่งนั้นด้วย(มีการขึ้นๆลงๆ) เมื่อลูกคิดว่าเป็นสิ่งที่น่าอาย ลูกจะไม่ทำสิ่งนั้น และลูกจะกลับมาเข้มแข็งขึ้น ลูกบางคนถามบัพดาดาและลูกที่เป็นเครื่องมือครั้งแล้วครั้งเล่าในการสนทนาจากใจถึงใจของพวกเขาด้วยคำถามเดียวกัน: บาบา บอกเราถึงวันของการทำลายล้าง ลูกทุกคนมีคำถามนี้หรือไม่? อัจชะ ถ้าบัพดาดาบอกวันที่แก่ลูกและบอกว่าจะจบสิ้นในปี 2000 แล้วลูกจะอย่างไร? บาบาไม่ได้ให้วันที่แก่ลูก ดังนั้นอย่าให้มีความเข้าใจผิดใดๆ บัพดาดากำลังถามลูกว่า ถ้าท่านบอกลูกแล้วว่าทุกสิ่งจะจบสิ้นภายในปี 2000 แล้วลูกจะอย่างไร? ลูกจะกลับมาไม่ระมัดระวังหรือจะเป็นผู้เพียรพยายามที่เข้มข้นหรือไม่? ลูกจะกลายเป็นผู้เพียรพยายามอย่างเข้มข้น อย่างไรก็ตาม ถ้าบัพดาดาพูดว่าปีนี้จะมีความปั่นป่วน แล้วลูกจะอย่างไร? ลูกจะกลายเป็นผู้เพียรพยายามที่เข้มข้นมากขึ้นหรือไม่? หรือลูกจะกลายเป็นผู้ที่มิจิตสำนึกกับวันที่เล็กน้อย และนับว่าตอนนี้หนึ่งปีผ่านไปแล้ว ตอนนี้อีกหนึ่งเดือนผ่านไปแล้ว แล้วลูกควรจะเป็นผู้ที่มีจิตสำนึกกับวันที่หรือจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ? ลูกควรจะทำอะไร? ลูกจะไม่กลับมาไม่ระมัดระวังใช่ไหม? หรือลูกคิดว่าลูกยังมีเวลาอีกสี่ปี และดังนั้นมันจึงไม่เป็นไรหรอกและลูกจะเพียรพยายามในที่สุดท้ายลูกจะไม่กลับมาไม่ระมัดระวังด้วยวิธีนี้ใช่ไหม? หรือลูกจะไม่ระมัดระวังเล็กน้อยไหม? แม้ว่าลูกจะไม่ได้กลับมาไม่ระมัดระวัง แต่มายาก็ฟังลูกอยู่ และเธอจะนำสิ่งต่างๆเช่นนั้นมาอยู่เบื้องหน้าลูกที่ความไม่ระมัดระวังและความเกลียดคล้ายจะคืบคลานเข้ามาเป็นครั้งคราว ถ้าอย่างนั้นแล้วลูกจะอย่างไร? เหตุนี้เองบัพดาดาจึงบอกลูกก่อนหน้านี้เช่นกันว่าอย่าได้มิจิตสำนึกกับวันที่ แต่ให้พิจารณาว่าทุกขณะเป็นเวลาสุดท้าย และพร้อมเสมอในทุกขณะ โอเค บัพดาดาอาจพูดว่ามันจะเกิดขึ้นหลังจากปี 2000 ลูกอาจยอมรับสิ่งนั้นได้ แม้ว่ามันจะไม่เป็นเช่นนั้น แต่ลูกยอมรับมันแล้ว และดังนั้นลูกจะกลับมาสมบูรณ์พร้อมในปี 2000 แล้วเมื่อไหร่ที่ลูกจะทำให้ผู้อื่นสมบูรณ์พร้อม? ในยุคทอง? ลูกจะทำให้ผู้อื่นสมบูรณ์พร้อมในยุคทองหรือไม่? มีเพียงไม่กี่คนที่ทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้น และอีกหลายคนที่กลายเป็นเช่นนั้น ลูกต้องการเวลาสำหรับสิ่งเหล่านั้นหรือไม่? ฤดูกาลที่แล้วด้วยเช่นกัน บาบาถามว่าลูกได้สร้างประชากรขึ้นต่ำในยุคทองไว้ที่ 900,000 คนหรือไม่ ถ้าลูกยังไม่ได้สร้างพวกเขาเหล่านั้นขึ้นมา แล้วการทำลายล้างจะเกิดขึ้นได้อย่างไร? ลูกจะปกครองใคร? ลูกจะปกครองดวงวิญญาณเก่าหรือไม่? ดวงวิญญาณใหม่ยังไม่พร้อม ดังนั้นถ้าการทำลายล้างเกิดขึ้น แล้วลูกจะอย่างไร? เหตุนี้เองบัพดาดาจึงเก็บงานนี้ไว้สำหรับลูกๆของท่านที่เป็นผู้ทำนายโชคชะตา เหตุใดพ่อต้องทำงานที่ผู้ทำนายโชคชะตาเหล่านั้นทำ? พวกเขาก็เป็นลูกของพ่อด้วย ให้พวกเขาหารายได้ของพวกเขา นี่คือวิธีการหารายได้ของพวกเขา ถ้าบางคนรีบร้อนที่จะค้นหาอย่างมาก ก็ไปถามพวกเขาเหล่านั้น! พ่อจะไม่บอกลูก

ลูกเข้าใจไหมว่าลูกต้องทำอะไรในปีนี้? กลายเป็นตัวของประสบการณ์! ลูกๆ มากมายมีการสนทนาจากใจถึงใจที่แสนหวานและพวกเขาพูดว่า “بابา เราจะทำอะไรได้? มีความสำเร็จแล้วมากมายและดังนั้นبابาสามารถทำส่วนที่เหลือได้

เราจะปกครอง แต่ท่านต้องทำให้เราสมบูรณ์พร้อม” สิ่งนี้จะทำได้ไหม? บาบาเป็นผู้ช่วยของลูกอย่างแนบแน่นและจะเป็นไปจนถึงเวลาสุดท้าย นี่เป็นการรับประกัน แต่ท่านจะเป็นผู้ช่วยเหลือใคร? พ่อจะช่วยเหลือผู้ที่มีก้าวแรกของความกล้าหาญอย่างเต็มที่ แล้วพ่อจะช่วยลูกอย่างเต็มที่ในก้าวที่สองของความช่วยเหลือ ถ้าลูกไม่ได้ก้าวไปด้วยความกล้าหาญ แต่เพียงแค่นึกบอบบาบว่า “بابا ท่านทำสิ่งนี้ ท่านทำสิ่งนี้” แล้วบัพดาตาก็จะพูดเช่นกันว่า: พ่อจะคอยดู แต่อย่างน้อยก็ก้าวแรก! จะเกิดอะไรขึ้นถ้าลูกไม่ก้าวออกไปแม้แต่ก้าวเดียว? เหตุนี้เองปีนี้ให้ตรวจสอบว่าในทุกขณะก้าวอย่างแท้จริงความกล้าหาญของลูกนั้นแข็งแกร่ง ตรวจสอบก่อนที่จะถามพ่อ เป็นไปได้ไหมที่เมื่อลูกก้าวออกไปด้วยความกล้าหาญแล้วبابาจะไม่ช่วย เพียงแค่ก้าวอย่างด้วยความกล้าหาญ ด้วยเหตุนี้จึงมีคำกล่าวไว้ว่า: เมื่อลูกมีความกล้าหาญพ่อก็ช่วยเหลือ อย่าได้ใช้วิธีนี้ในทางที่ผิดและคิดว่าพ่อจะช่วยแล้วลูกก็มีความกล้าหาญ พ่อยังคงยึดต่อไปและพูดว่า ว้า ลูกๆ ของพ่อ! ว้า ลูกๆ ที่รักของพ่อ! หากลูกก้าวด้วยความกล้าหาญด้วยศรัทธา บาบาก็พร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือหลายล้านเท่าแก่ลูกๆ ทุกคนในทุกขณะ

ลูกจะทำอะไรอีกในปีใหม่? แม้กระทั่งตอนนี้ก็ยังมึนงงรับใช้ด้านหนึ่งอยู่ นั่นคืออะไร? จะต้องมีการพิสูจน์พระเจ้าแห่งกิตติคุณ อย่างไรก็ตาม บัพดาตาดบอกทุกโซนในปีที่แล้วว่าลูกได้สร้างดวงวิญญาณที่มีความรักและความร่วมมือมากมายที่มีสายใยกับลูกและจะยังคงสร้างต่อไป แต่เวลานี้ลูกต้องสร้างทายาท มีทายาทเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ปรากฏตัว บัพดาตาดมองเห็นผลลัพธ์ของทุกศูนย์ทุกวัน ในทุกทิศทางผลลัพธ์นั้นก็คือมีทายาทน้อยมากและมีดวงวิญญาณที่มีความรักและความร่วมมือมากมาย อย่างไรก็ตามลูกต้องทำให้พวกเขาเคลื่อนไหวไปข้างหน้า นำคนใหม่มาและทำให้คนที่มาสุดท้ายเหล่านี้ไปอย่างรวดเร็วและด้วยเหตุนี้จึงนำดวงวิญญาณที่มีคุณสมบัติเป็นทายาทมาอยู่เบื้องหน้าพ่อ มีดวงวิญญาณทายาทเพียงไม่กี่ดวงเท่านั้นที่ปรากฏตัวออกมา — มีเพียงดวงวิญญาณเหล่านั้นที่ลูกสามารถนับได้ เนื่องจากลูกต้องการให้การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นภายในปี 2000 และนั่นคือสิ่งที่ทุกคนต้องการ ลูกได้สร้างทายาทมากเท่าไรแล้ว? ผู้คนในยุคทองต้องมีความสูงส่ง และมีคนเหล่านั้นน้อยมาก ลูกได้สร้างปวงประชาแล้ว ลูกมีการประชุมหลายประเภทและได้รับเชิญให้เข้าร่วมโปรแกรมข้างนอกมากมาย ปีนี้ผลลัพธ์ของผลกระทบ — ปวงประชา — เป็นสิ่งที่ดี แต่บัพดาตาต้องการอะไร? เวลานี้เตรียมดวงวิญญาณทายาทที่มีคุณภาพ ต่อเมื่อลูกนำทายาทมาที่นั่นแล้วเท่านั้นที่แอดวานซ์ปาดี้จะได้รับการเปิดเผย แล้วเสียงกลองแห่งการเปิดเผยชื่อของพ่อจะตีในทุกทิศทาง ในผลลัพธ์จนถึงตอนนี้ลูกทำงานได้ดีมาก บางคนพูดว่ามีเพียงลูกเท่านั้นที่สามารถทำสิ่งนี้ได้ พวกเขาแม้กระทั่งพูดสิ่งนี้ แต่เวลานี้ความสนใจของพวกเขาต้องถูกดึงไปที่ดวงวิญญาณสูงสุดงานของพระเจ้ายังคงดำเนินไปอย่างแผ่วเบา เพราะพลังและความรักของลูก ลูกๆ จึงเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะเปิดเผยพ่อ อย่างไรก็ตามในขณะที่พวกเขายังคงมีเพียงแคความรักและให้ความร่วมมือเท่านั้น การเปิดเผยพ่อยังไม่สามารถเกิดขึ้นได้ เป็นสิ่งที่ดีที่ลูกได้มาถึงจุดนี้แล้ว แต่เสียง “บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่พ่อมา” ต้องออกมาจากปากของทุกคน แล้วเมื่อนั้นการทำลายล้างจะเกิดขึ้นเช่นกัน พ่อพูดว่า: อย่าได้ถามพ่อเมื่อไหร่ที่การทำลายล้างจะเกิดขึ้น พ่อกำลังถามลูกว่าลูกจะพร้อมเมื่อไหร่ ควรจะเปิดมานานหรือไม่? ลูกพร้อมที่จะเปิดมานานหรือไม่? หรือจะเปิดมานานแล้วลูกจะยังคงเตรียมพร้อมต่อไป? อย่างน้อยก็เปิดเผยเพชรพลอยที่มีความแข็งแกร่งจำนวน 16,108! อย่างน้อยก็สร้างลูกปะคำ! พ่อที่กำลังดูด้วยว่าลูกปะคำพร้อมหรือไม่ มีช่องว่างมากขนาดนี้ บาบาไม่ได้ขออะไรมากมาย ท่านไม่ได้ขอ 900,000 แต่ให้ลูกสร้างลูกปะคำ 16,108 ดังนั้นจงสร้างสิ่งนี้ขึ้นมาในปีนี้ เรามาดูกันว่าลูกปะคำที่ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนของ 16,108 ที่เป็นอิสระจากอุปสรรคพร้อมแล้วหรือยัง หรือลูกยังคงเดินกะเผลกเผลกและแสดงเกมของลูกเพียงเล็กน้อย? พันดาฟลูคคิดอย่างไร? ลูกพร้อมไหม? พุดสี! ดาดีพูดว่า “พร้อม” ซักดีพูดว่า “พร้อม ลูกปะคำ 16,108 พร้อมแล้ว”? อัจชะ เตรียมลูกปะคำภายในวันที่ 18 หากبابาขอให้ลูกยกมือขึ้น ครั้งหนึ่งของชุมนุมจะบอกว่าลูกเป็นส่วนหนึ่งของ 16,108 ลูกที่คิดว่าตนเองอยู่ในลูกปะคำนี้ ให้จดบันทึกเล็กน้อยถึงดาดีบอกว่าลูกอยู่ใน 16,000 หรือใน 108 แล้ว ดาดีจะตรวจสอบเรื่องนี้ อย่าคิดว่า เพียงเพราะลูกได้ให้ชื่อของลูกลงในกระดาษแล้วก็แค่นี้เอง ก่อนอื่นต้องผ่านดาดี แล้วผ่านบัพดาตา แล้วลูกจะรู้ผลลัพธ์สุดท้าย อัจชะ

ถึงผู้ที่อยู่ในทุกทิศทางที่เคลื่อนไหวไปข้างหน้าด้วยความจริงจังและกระตือรือร้น ถึงผู้ที่กลายเป็นจุดของความประหัดและสะสมเวลา ความคิด คำพูด และการกระทำไว้ในบัญชีอ้อมทรัพย์ของพวกเขา ถึงผู้ที่เฉลิมฉลองปีใหม่ในรูปที่มีตัวตนและละเอียดอ่อน ถึงลูกที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบปะ บัพดาตากำลังมองดูว่าลูกๆ ในทิศทั้งหมด - ถ้าไม่ได้อยู่ในรูปที่มีตัวตนก็อยู่ในรูปที่ละเอียดอ่อน - อยู่ในมณูบันและเฉลิมฉลองในรูปที่ละเอียดอ่อน และดังนั้น บาบาก็ขอแสดงความยินดีกับทุกคนสำหรับการก่อตั้งของชาวดิวันและสำหรับปีใหม่และการให้ความรัก จดจำระลึกถึง และนมัสตกับเพชรพลอยแห่งความพอใจทั้งหมด

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระและปราศจากบ่วงพันธะ และจบสิ้นบ่วงพันธะทั้งหมดด้วยการตระหนักรู้ถึงรูปดั้งเดิม และรูปที่คงอยู่ตลอดไปของลูก
รูปดั้งเดิมและรูปที่คงอยู่ตลอดไปของแต่ละดวงวิญญาณคืออัสราฟ – การเป็นนาย ดวงวิญญาณกลับมา ฟังฟังในภายหลัง ดังนั้นจงเป็นอิสระจากบ่วงพันธะโดยรักษารูปดั้งเดิมและรูปที่คงอยู่ตลอดไปไว้ใน จิตสำนึกของลูก อย่าให้มีบ่วงพันธะอยู่ในจิตใจของลูกเช่นกัน หากมีบ่วงพันธะอยู่ในจิตใจ บ่วงพันธะนั้นก็ จะนำบ่วงพันธะอื่นมาด้วย การเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ หมายถึง การเป็นราชา เป็นนายของตัวเอง มี อำนาจในการปกครองตนเอง ดวงวิญญาณที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะและหลุดพ้นจะสอบผ่านด้วย เกียรตินิยม กล่าวคือ พวกเขาจะเข้าสู่กลุ่มที่หนึ่ง

คติพจน์: การเป็นนายผู้ขจัดความทุกข์และเปลี่ยนความทุกข์ให้เป็นความสุขทางจิตวิญญาณคือการทำงานรับใช้ที่แท้ จริง

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ในระหว่างวัน จงหารายได้เพื่อเลี้ยงชีพสำหรับร่างกายของคุณ และในเวลากลางคืนนั่งลงและไตร่ตรองความรู้นี้ จดจำพ่อ ทำให้สติปัญญาของคุณคงงจกรแห่งการสำนึกในตนเองและความซาบซึ้งของคุณจะสูงขึ้น

คำถาม: ลูกคนไหนที่มายาไม่ปล่อยให้นั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึง?

คำตอบ: มายาจะไม่ปล่อยให้ผู้สติปัญญาติดอยู่กับใครบางคนหรือคนอื่นๆ ที่สติปัญญาถูกปิดล็อกและผู้ที่ไม่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ พวกเขาไม่สามารถอยู่อย่าง “มานมานะบาฟ” และแล้วสติปัญญาของพวกเขาจะไม่ทำงานเพื่อมารับใช้ด้วย เนื่องจากไม่ทำตามศรัทธา พวกเขาจึงประณามชื่อของพ่อและหลอกลวงท่าน ดังนั้นพวกเขาจึงต้องสัมผัสกับการถูกลงโทษ

เพลง: หัวใจของฉันปรารถนาที่จะเรียกหาท่าน

โอมชานติ ลูกได้ยินเพลงนี้ พวกเขาเรียกหาพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ไม่ใช่ศรัทธาคุณะ พวกเขาพูดกับพ่อว่า โปรดมาและเปลี่ยนดินแดนของคันสีให้เป็นดินแดนของคุณะอีกครั้ง พวกเขาจะไม่เรียกคุณะ ดินแดนของศรัทธาคุณะถูกเรียกว่าสวรรค์ ไม่มีใครรู้นั้นเพราะพวกเขาได้นำศรัทธาคุณะเข้าไปสู่ยุคทองแดง ความผิดพลาดเหล่านี้ทั้งหมดได้ถูกทำขึ้นในคัมภีร์ เวลานี้พ่อกำลังอธิบายสิ่งต่างๆ อย่างถูกต้องแม่นยำให้แก่ลูก จริงๆ แล้ว ผู้ที่อาวโสของทั้งโลกคือ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ทุกคนต้องจดจำพระเจ้าผู้เดียวนั้น ผู้คนจดจำพระคริสต์ พระพุทธเจ้าหรือเหล่าเทพ ผู้คนของทุกศาสนาจดจำผู้ที่ก่อตั้งศาสนาของตน การจดจำระลึกถึงเริ่มต้นจากยุคทองแดง ในบารัต ได้มีการจดจำว่าทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาที่มีความทุกข์และไม่มีใครจดจำท่านในเวลาที่มีความสุข ระบบของการจดจำระลึกถึงเริ่มต้นขึ้นหลังจากนั้นเนื่องจากความทุกข์ ก่อนอื่นไชชาวบารัตเป็นผู้ที่เริ่มการจดจำระลึกถึง เมื่อเห็นพวกเขา ผู้คนของศาสนาอื่นก็เริ่มจดจำผู้ก่อตั้งศาสนาของตน พ่อก็ยังก่อตั้งศาสนาด้วย อย่างไรก็ตาม ผู้คนลืมพ่อและใส่ชื่อของศรัทธาคุณะลงไป พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับศาสนาของลักษมีและนารายณ์ ลูกต้องไม่จดจำลักษมีและนารายณ์หรือศรัทธาคุณะ ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวที่กำลังก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมอันเป็นนิรันดร์ ต่อมาเมื่อพวกเขาเริ่มกราบไหว้บูชาชีวาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าของกิตะคือคุณะ พวกเขาจดจำคุณะ เมื่อเห็นพวกเขา ผู้คนอื่นก็เริ่มจดจำผู้ก่อตั้งศาสนาของพวกเขาด้วยเช่นกัน พวกเขาลืมว่าพระเจ้าคือผู้ที่ก่อตั้งศาสนาเทพนั้น เราเขียนว่าผู้ให้คำสอนของกิตะไม่ใช่ศรัทธาคุณะ แต่เป็นชีพบาบา ท่านไม่มีตัวตน ดังนั้นสิ่งนี้จึงเป็นเรื่องที่น่าอัศจรรย์ใช้ไหม ไม่มีใครมีคำแนะนำของชีพบาบา ท่านคือดวงดาว ทุกที่มีวัดของชีวา พวกเขาคิดว่าท่านมีรูปที่ใหญ่โตคิดว่าท่านเป็นธาตุแสงที่สม่ำเสมอ อย่างไรก็ตาม ท่านอาศัยอยู่ในธาตุแสงที่ยิ่งใหญ่ที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ จริงๆ แล้วรูปของดวงวิญญาณเป็นเหมือนดวงดาว พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดยังเป็นดวงดาวด้วยเช่นกัน แต่เพราะท่านเต็มไปด้วยความรู้และเป็นเมล็ด ท่านจึงมีพลังนั้น พ่อของดวงวิญญาณ(เมล็ด) ถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านไม่มีตัวตน มนุษย์ไม่สามารถถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ หรือมหาสมุทรแห่งความรักได้ เหตุนี้เอง ลูกๆ ผู้ที่อธิบายความรู้ควรมีอำนาจในพวกเขาและสติปัญญาของพวกเขาต้องกว้างไกลและไม่มีขีดจำกัด ในหมู่ลูกทุกคน มามาก็คือคนหลัก ได้รับการจดจำว่า ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ ลูกศรถูกทำขึ้นเพื่อให้กุมารียิง ไม่มีที่ไหนอีกแล้วที่พวกเขามีความลับเกี่ยวกับกิงกุมารีและกุมารี สิ่งนี้ถูกพิสูจน์โดยวัดที่นี่ จริงๆ แล้ว ยังมีจำกัดอัมบาด้วยเช่นกัน แต่ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้ว่าเป็นใคร พ่อพูดว่า พ่อบอกลูกๆ เกี่ยวกับความลับของผู้สร้างและตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างผ่านปากดอกบัวของบราห์มา สิ่งนั้นควรเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของผู้คนว่าอะไรอยู่ในละคร นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัด เราคือนักแสดงของละครนี้ และดังนั้นความลับของตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของละครจึงควรคงอยู่ในสติปัญญาของเรา ผู้ที่มีสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา มีความซาบซึ้งมาก ตลอดทั้งวัน ลูกได้ทำทุกสิ่งเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกายของคุณ และแล้วตอนกลางคืนจงนั่งและจดจำว่าละครนี้หมุนไปอย่างไร นี่คือการ “มานมานะบาฟ” อย่างไรก็ตาม มายาจะไม่ปล่อยให้ลูกนั่งในตอนกลางคืน ความลับของละครควรคงอยู่ในสติปัญญาของลูกนักแสดง อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ยากมาก บางคนกลับมาติดกับในบางแห่งและดังนั้นบาบาจึงล็อกสติปัญญาของพวกเขา จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ผู้ที่ศึกษาอย่างดีจะเรียกเงินเดือนดีๆ นี่ก็ยังไม่เป็นการศึกษาด้วย แต่ทันทีที่ลูกออกไปข้างนอก ลูกก็ลืมและแล้วเริ่มทำตามคำสั่งของจิตใจของตนเอง พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน ด้วยการทำตามศรัทธาเท่านั้นลูกจึงได้รับประโยชน์ โลกนี้ไม่บริสุทธิ์ กิเลสที่ขุ่นยาสาซึ่งนั้นถูกเรียกว่ายาพิษ อาณาจักรของราวันเริ่มต้นในยุคทองแดง พระเวทย์และคัมภีร์ ฯลฯ ทั้งหมดคือเครื่องประกอบของหนทางแห่งความ

เลื่อมใสศรัทธา สติปัญญาของลูกๆควรทำงานเกี่ยวกับงานรับใช้ หากลูกทำตามศรัทธา ลูกสามารถซึมซับความรู้ด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าการทำลายล้างอยู่เบื้องหน้า ทุกคนจะไม่มีความสุขและจะร้องหาว่า โอ้ พระเจ้า โปรดเมตตาด้วยเถิด! เวลาที่ร้องเรียกในความทุกข์พวกเขาจดจำพระเจ้า พวกเขาเคยจดจำพระเจ้าอย่างมากในเวลาของการแบ่งแยกดินแดนว่า โอ้ พระเจ้า โปรดเมตตาด้วยเถิด! คُمْครองเราด้วย! ท่านจะปกป้องลูกอย่างไรเล่า หากผู้คนไม่รู้จักผู้ที่ปกป้อง คُمْครองพวกเขาแล้ว ท่านจะสามารถปกป้องพวกเขาได้อย่างไรเล่า เวลานี้พอมาแล้วแต่สิ่งนี้แทบจะไม่อยู่ในสติปัญญาของใครเลย พ่ออธิบายว่า จงทำงานรับใช้แบบนั้นแบบนี้ ลูกได้รับศรัทธาจากพ่อ เป็นเรื่องมหัศจรรย์อย่างมากที่พวกเขาไม่สามารถจำพ่อนั้น ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้ ขอให้การจดจำระลึกถึงชีพบาบาอยู่ในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวัน ผู้นี้คือมิตรร่วมทางและพาหนะของชีพบาบา บาบาเห็นว่า วันนี้สติปัญญาของลูกๆมีศรัทธามากและพຽ່ງนี้สติปัญญาของพวกเขาพัฒนาความสงสัยขึ้นมา สภาพของพวกเขาตกลงมาเมื่อพายุของมายาเข้ามา และบาบาจะสามารถทำอะไรเกี่ยวกับสิ่งนั้นได้เล่า ลูกเข้ามาสู่ความรู้และอุทิศตนเอง และดังนั้นลูกจึงเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ทำไมลูกจึงกังวลด้วยเล่า หากลูกอุทิศตนเองและลูกยังต้องทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน และแล้วลูกจะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้น หากลูกอุทิศตนเองแต่ไม่ทำงานรับใช้ใดๆ ลูกก็ยังคงต้องได้รับการเลี้ยงดู และดังนั้นลูกจึงใช้เงินทองทั้งหมดที่ลูกได้ให้มานั้นหมดไปกับอาหารของลูก พวกเขาไม่ทำงานรับใช้ ลูกต้องทำงานรับใช้ที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเช่นเพชร สิ่งหลักคือลูกต้องทำงานรับใช้ทางจิตของบาบาที่จะทำให้มนุษย์สามารถกลับมาสูงส่งได้ หากลูกไม่ทำงานรับใช้ใดๆลูกจะไปเป็นสาวใช้และคนรับใช้ ผู้ที่ศึกษาอย่างดีจะได้รับความนับถือที่สูงมากในขณะที่ผู้ที่สอบตกนั้นจะไปเป็นสาวใช้และคนรับใช้ บาบาพูดว่า ลูกๆ จงจดจำพ่อและประกาศสิทธิในมรดกของลูก เท่านั้นเอง คำว่า ‘มานมานะบาฟ’ นั้นลูกต้อง มหาสมุทรแห่งความรู้พูดว่า จงจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป กฎะนะไม่สามารถพูดสิ่งนี้ พ่อเท่านั้นที่พูดว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวและจดจำสถานภาพที่สูงศักดิ์ในอนาคตของลูกอยู่เสมอ นี่คือการซาโยคะ หนทางครอบครัวยังได้รับการพิสูจน์ผ่านสิ่งนี้ ลูกเท่านั้นที่สามารถอธิบายสิ่งนี้ได้ ในหมู่ลูกๆเช่นกัน ผู้ที่ฉลาดและเป็นประโยชน์จะได้รับการเชื่อถือ ลูกจะเข้าใจเมื่อบางคนเป็นมือที่ฉลาด ลูกๆต้องโยคยุกต์ หากลูกไม่ทำตามศรัทธา ลูกก็ประณามชื่อเสียงของพ่อ หากลูกหลอกลวงท่าน จะต้องมีการลงโทษ ศาลยังนั่งอยู่บนบัลลังก์ด้วย อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

ชั้นเรียนกลางคืน:

ก่อนอื่น ลูกๆ ต้องให้คำอธิบายของพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่กำลังสอนเรา พวกเขาเรียกกฎะนะผู้ที่ศึกษาก็ตะว่า พระเจ้า ลูกต้องอธิบายให้แก่พวกเขาว่า ผู้ที่ไม่มีตัวตนถูกเรียกว่าพระเจ้า มีผู้ที่มีร่างกายมีจำนวนมากมาย ผู้เดียวเท่านั้นที่ไม่มีร่างกาย ท่านคือ ชีพบาบา ผู้ที่สูงสุด จงทำให้สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาอย่างดีมากว่า เราได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านผู้เดียวคือผู้ที่สูงสุด พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ผู้นั้นคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และผู้นี้คือพ่อที่มีขีดจำกัด ผู้นั้นไม่สามารถให้มรดก 21 ชาติเกิดแก่ลูกๆได้ ไม่มีพ่อคนใดอีกแล้วที่จะทำให้สถานภาพอันเป็นอมตะแก่ลูกได้ ยุคทองคือดินแดนของความเป็นอมตะ นี่คือนดินแดนแห่งความตาย เมื่อลูกให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขา พวกเขาจะเข้าใจว่าพวกเขาจะได้รับมรดกที่ถูกเรียกว่าอำนาจปกครองตนเองของเทพจากพ่อ พ่อเท่านั้นที่ให้สิ่งนั้นแก่ลูก ผู้ชำระให้บริสุทธิ์นั้นได้รับการจดจำ ท่านพูดว่า จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉัน ผู้เป็นพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดไป ลูกสามารถกลับมาบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ได้และกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ พ่อพูดทวงจรรยาว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวอยู่เสมอ ด้วยการแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ได้ เวลานี้โลกที่บริสุทธิ์กำลังจะมาและโลกที่ไม่บริสุทธิ์จะถูกทำลาย ก่อนอื่น จงให้คำแนะนำของพ่อและทำให้พวกเขาเข้าใจสิ่งนี้อย่างเหนียวแน่น เมื่อพวกเขาเข้าใจเกี่ยวกับพ่ออย่างเหนียวแน่นเท่านั้น ที่พวกเขาสามารถได้รับมรดกของพ่อ นี่คือนสิ่งที่มายาทำให้ลูกลืมน้อยมาก ลูกพยายามจดจำบาบาและแล้วลูกก็ลืมท่าน ด้วยการจดจำชีพบาบาเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกตัดไป บาบาบอกลูกผ่านผู้นี้ว่า ลูกๆ จงจดจำพ่อ แม้กระนั้น ลูกก็ลืมพ่อเมื่อลูกกลับมาอยู่กับธุรกิจฯลฯ ของลูก ลูกไม่ควรลืมท่าน นี่คือนสิ่งที่ใช้ความเพียรพยายาม ลูกต้องไปให้ถึงสภาพเหนือบ่วงกรรมของลูกด้วยการจดจำพ่อ ผู้ที่มีสภาพเหนือบ่วงกรรมลูกเรียกว่าเทวดานางฟ้า ดังนั้นจงจำอย่างมั่นคงว่าลูกสามารถอธิบายให้แก่บางคนได้อย่างไร ลูกควร มีศรัทธาที่มั่นคงว่าลูกกำลังอธิบายให้แก่พี่น้องชาย(ดวงวิญญาณ) ของลูก จงให้ศาสนของพ่อแก่ทุกคน บางคนพูดว่า ฉันต้องการไปหาบาบาและมีนิมิต อย่างไรก็ตาม ไม่มีเรื่องของนิมิตในสิ่งนี้ พระเจ้ามาและสอนลูกๆและพูดผ่านปากนี้ว่า จงจดจำพ่อ พ่อที่ไม่มีตัวตนของลูก ด้วยการจดจำพ่อบาปของลูกจะถูกตัดไป ขณะที่นั่งอยู่ที่ไหนก็ตามและทำธุรกิจของลูก ฯลฯ ลูก

ต้องจดจำพอช้าแล้วช้าแล้ว พอให้คำสั่งแก่ลูกว่า จงจดจำพ่อ ผู้ที่จดจำพ่ออยู่เสมอเท่านั้นจะมีชัยชนะ หากลูกไม่จดจำพ่อ
คะแนนของลูกจะลดลง นี่คือการฝึกหัดที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สอนสิ่งนี้ให้แก่ลูกๆ ลูกต้อง
กลายเป็นราชาที่ปกครองโลก และดังนั้นลูกต้องจดจำวงจร 84 ชาติเกิดด้วยเช่นกัน ลูกต้องเพียรพยายามเพื่อไปให้ถึง
สภาพเหนือปวงกรรม สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นในเวลาสุดท้าย เวลาสุดท้ายจะมาถึงในเวลาใดก็ได้ และดังนั้นลูกต้องทำความ
พยายามอย่างต่อเนื่อง ความเพียรพยายามของลูกควรดำเนินไปตลอดเวลา พ่อทางร่างของลูกจะไม่พูดว่า จงทิ้งความ
สัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดและคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จงทิ้งสำนึกของร่างกายและจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดไป
เป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นพูดว่า ลูกๆ จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว และบาปของลูกจะถูกตัดไปและลูกจะกลับ
มาสะโตประธาน ลูกควรทำธุรกิจนี้ด้วยความสุข ลูกต้องจดจำพ่อแม้ขณะที่กำลังรับประทานอาหารของลูก เป็นเรื่องดีหาก
ฝึกฝนการจดจำระลึกถึงที่แฝงตัวนี้ดำเนินไปตลอดเวลา มีประโยชน์สำหรับลูกในสิ่งนั้นเท่านั้น ลูกต้องตรวจสอบตนเอง
และดูว่าลูกจดจำบาปนานเพียงใด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และราตรีสวัสดิ์ โอมซานติ

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำงานรับใช้ทางจิตของการทำให้มนุษย์กลายเป็นเช่นเพชร อย่าปล่อยให้สติปัญญาของลูกพัฒนาความสงสัยและหยุด
ศึกษาเล่าเรียน อยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์

2. ขณะที่มีการกระทำเพื่อเลี้ยงชีพของร่างกายของลูก ลูกต้องจดจำพ่อ จงเฝ้าแต่เคลื่อนต่อไปในขณะที่พิจารณาว่ามี
ประโยชน์สำหรับลูกในการทำตามศรัทธา อย่าได้ทำตามการชี้แนะของจิตใจตนเอง

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่เพียรพยายามอย่างเข้มข้นและใช้พลังของความคิดและคำพูดอย่างถูกต้องแม่นยำและอย่าง
มีพลัง
ผู้ที่เพียรพยายามอย่างเข้มข้น นั่นคือ ลูกๆ ผู้ที่กำลังจะเข้าไปสู่กลุ่มแรกจะใช้พลังความคิดและพลังคำพูดได้
อย่างถูกต้องแม่นยำและมีพลัง พวกเขาไม่กลับมาห่อหุ้มในสิ่งนี้ พวกเขาจดจำคติพจน์เสมอว่า พูดน้อย
พูดสุภาพอ่อนโยน พูดอ่อนหวาน ทุกคำพูดของพวกเขาโยกยุดและยุกติยุกติ พวกเขาจะพูดถ้อยคำที่
จำเป็นเท่านั้นและพวกเขาไม่สูญเสียพลังงานของพวกเขาไปกับคำพูดที่ไร้ประโยชน์หรือคำพูดของการ
ขยายความ พวกเขาอยู่ในสันโดษเสมอ

คติพจน์: ผู้ที่ทำลายความผูกพันยึดมั่นอย่างสิ้นเชิง คือ ผู้ที่ละทิ้งแม้กระทั่งสิทธิ์ใดๆ ในสำนึกของ “ของฉัน”

*** โอม ซานติ ***

คำพูดที่สูงส่งที่แสนหวานของมาเตซวารี

เหตุผลของความไม่สงบในจิตใจคือ บางปวงกรรม และพื้นฐานแห่งความสงบคือสภาพเหนือปวงกรรม

จริงๆ แล้ว มนุษย์ทุกคนมีความปรารถนาที่จะได้รับความสงบของจิตใจ และพวกเขาก็พยายามทุกวิถีทางเพื่อสิ่งนี้
อย่างไรก็ตาม จนถึงตอนนี้จิตใจของพวกเขา ก็ยังไม่พบกับความสงบเลย เหตุผลที่แท้จริงสำหรับสิ่งนี้คืออะไร ก่อนอื่น
จำเป็นที่จะต้องคิดถึงกับรากเหง้าของความไม่สงบคืออะไร เหตุผลหลักสำหรับความไม่สงบของจิตใจคือการติดกับอยู่
ในปวงกรรมบางอย่าง จนกระทั่งมนุษย์ได้รับการปลดปล่อยจากปวงกรรมทั้งหมดของกิเลสทั้งห้ามีฉะนั้นแล้วพวกเขาจะ
ไม่สามารถกลับมาเป็นอิสระจากความไม่สงบได้ เมื่อปวงกรรมแตกหักลง ก็จะได้รับความสะดวกสบายของจิตใจ นั่นคือ การ
หลุดพ้นในชีวิต อย่างไรก็ตาม ลูกต้องคิดถึงวิธีที่ลูกสามารถทำลายปวงกรรมนั้น และใครที่จะสามารถปลดปล่อยลูกออก
จากสิ่งนั้นได้ เราเห็นว่าไม่มีดวงวิญญาณมนุษย์ใดที่สามารถให้การหลุดพ้นแก่ดวงวิญญาณมนุษย์อื่นได้ พระเจ้าผู้เดียว
เท่านั้นที่จะทำลายบัญญัติกรรมของปวงกรรมเหล่านี้ได้ และท่านผู้เดียวเท่านั้นที่มาและปลดปล่อยเราออกจากปวงกรรมด้วย
ความรู้และพลังโยคะ เหตุนี้เองพระเจ้าจึงถูกเรียกว่าผู้ประทานความสุข จนกว่าลูกจะรู้ว่า ลูกเป็นดวงวิญญาณ และจริงๆ
แล้วลูกเป็นลูกของใคร และคุณธรรมที่แท้จริงของลูกคืออะไร เพียงเมื่อลูกมีทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาเท่านั้น ที่ปวงกรรม
ของลูกสามารถถูกทำลาย เราสามารถได้รับความรู้จากพระเจ้าเท่านั้น นั่นคือ ผ่านพระเจ้าเท่านั้นที่ปวงกรรมของเราจะ

สามารถถูกทำลาย อัจชะ

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ความรู้คือเนยและความเลื่อมใสศรัทธาคือหางนม (นมส่วนที่เหลือจากการทำเนย) พอให้เนยแก่ลูกในรูปของความรู้และทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก เหตุนี้เองพวกเขาจึงแสดงให้เห็นเนยในปากของศรிகฤษณะ

คำถาม: ลูกตระหนัก รู้จักใครบางคนที่มีศรัทธาในสติปัญญาได้อย่างไร? มีการได้มาซึ่งการบรรลุผลบนพื้นฐานของศรัทธาอะไร?

คำตอบ: ลูกๆ ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาเป็นแมลงเม่าที่แท้จริงผู้ที่อุทิศตนเองให้กับเปลวไฟ ไม่ใช่ผู้ที่เพียงแค่อบิวนไปรอบๆ เพียงผู้ที่อุทิศตนเองต่อเปลวไฟเท่านั้นที่เข้าไปสู่อาณาจักร ผู้ที่เพียงแค่อบิวนไปรอบๆ กลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา คำสัญญาของลูกๆ ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาคือ “แม้ในสถานการณ์ที่อันตรายที่สุดฉันก็จะไม่ปล่อยศาสนาของฉันไป” สติปัญญาของพวกเขามีความรักที่แท้จริง และดังนั้นพวกเขาจึงลืมหินทางสร้างของพวกเขาร่างกายของพวกเขาร่างกายอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ

เพลง: ละจากบัลลังก์ของท่านในท้องฟ้าและลงมายังผืนดิน

โอมชานติ พระเจ้าพูด พ่อสูงสุดที่ไม่มีตัวตนถูกเรียกว่าพระเจ้า ใครพูด: พระเจ้าพูด? พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนนั้น พ่อที่ไม่มีตัวตนหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน ลูกๆ ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนรับฟังด้วยอวัยวะทางร่างกายของลูก ดวงวิญญาณจะไม่ถูกเรียกว่าชายหรือเป็นหญิง ดวงวิญญาณถูกเรียกว่าดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณเองนั้นพูดผ่านอวัยวะเหล่านี้ ฉันทั้งร่างหนึ่งแล้วรับอีกร่างหนึ่ง มนุษย์ทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน ในฐานะลูกๆ ของพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ลูกคือพี่น้องกัน และเมื่อลูกกลายเป็นลูกๆ ของประชาบิดาบรรพบุรุษ ลูกคือพี่น้องหญิง-ชาย ให้เฝ้าแต่อธิบายสิ่งนี้แก่ทุกคนเสมอ พระเจ้าคือผู้ปกป้อง ผู้เดียวที่ให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขากแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา พ่ออธิบาย พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน พ่อกลายเป็นครูของลูกทั้งหมดและให้ศรัทธาแก่ลูกและแล้วพ่อก็เป็นสัจกูรูของทุกคนด้วย ท่านไม่ได้มีพ่อ ครูหรือกูรู พ่อคือผู้ที่สอนราชาโยคะโบราณของบารัต ไม่ใช่กฤษณะ กฤษณะไม่สามารถถูกเรียกว่าพ่อ เขานั้นกล่าวได้ว่าเป็นเจ้าชายของสวรรค์ผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ ทุกดวงวิญญาณไม่มีความสุข ไม่บริสุทธิ์และเลวทรามต่ำช้า บารัตเองนั้นศักดิ์สิทธิ์และสูงส่งในยุคทอง และแล้วเมื่อบารัตนั้นกลายเป็นอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจที่เลวทรามต่ำช้า ทุกคนก็พูดว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! มาและก่อตั้งอาณาจักรของรามเถิด ดังนั้น เวลานี้คืออาณาจักรของราวัน ผู้คนเฝ้ารอวัน แต่ไม่มีนักปราชญ์ ครูหรือบัณฑิตใดรู้ว่าราวันคืออะไร ยุคทองและยุคเงินคืออาณาจักรของราม ในขณะที่ยุคทองแดงและยุคเหล็กคืออาณาจักรของราวัน กลางวันของบราห์มาคือกลางวันของบราห์มากุมารและกุมารี กลางคืนของบราห์มาคือกลางคืนของบราห์มากุมารและกุมารี กลางคืนเวลานี้กำลังจะจบสิ้นและกลางวันกำลังจะมา ได้มีการจดจำว่า: ผู้ที่สติปัญญาไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง มี 3 กองทัพด้วยเช่นกัน พ่อสูงสุดนั้นถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้เป็นที่รักที่สุด ผู้เป็นพ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้นท่านต้องให้ความรู้แก่ลูกอย่างแน่นอน ท่านคือเมล็ดที่มีชีวิตของโลก ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด นั่นคือ ท่านคือพระเจ้า ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งอื่นใด ไม่ใช่ที่ท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน การพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันคือการประณามพ่อ พ่อพูดว่า: ด้วยการที่พ่อถูกประณาม จึงได้มีการประณามศาสนาและบารัตได้กลับมายากจนขึ้นแค้นและเลวทรามต่ำช้า พ่อต้องมาในเวลาเช่นนั้น บารัตเองนั้นคือสถานที่เกิดของพ่อ วัดโสมนารถและวัดของชีวานั้นอยู่ที่นั่น พ่อทำให้สถานที่เกิดของพ่อกลายเป็นสวรรค์ และแล้วราวันก็ทำให้กลายเป็นนรก สิ่งนี้หมายความว่า ด้วยการทำตามการชี้แนะของราวัน ผู้คนกลายเป็นชวานรก ชุมมุนที่เป็นเช่นปีศาจ และแล้วพ่อก็เปลี่ยนพวกเขาและทำให้พวกเขานั้นสูงส่งและกลายเป็นของชุมมุนที่สูงส่ง นี่คือมหาสมุทรแห่งยาพิษและนั่นเป็นมหาสมุทรแห่งน้ำนม แม่น้ำของเนยไหลรินที่นั่น ในยุคทองและยุคเงิน บารัตมีความสุขและมีเพียงพอย่างสม่ำเสมอ และมีพระราชวังของเพชรพลอย เวลานี้บารัตนั้นไร้อำนาจหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและทำให้บารัตนั้นมีเพียงพอย่างสม่ำเสมอและสูงส่งหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์ เวลานี้ผู้คนได้กลับมาเลวทรามต่ำช้าอย่างมากที่พวกเขาได้หลงลืมศาสนาที่สูงส่งของตน พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบาย: หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาคือหางนมและหนทางของความรู้คือเนย พวกเขาแสดงเนยในปากของกฤษณะ นั่นหมายความว่าเขาได้เคยมีอาณาจักรของโลก ลักษมีและนารายณ์เคยเป็นนายของโลก พ่อเองนั้นมาและให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก นั่นคือ

ท่านทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก พ่อพูดว่า: พ่อไม่กลายเป็นนายของโลก หากพ่อกลายเป็นนายของโลกและแล้วพ่อก็จะพ่ายแพ้มายาด้วยเช่นกัน ลูกคือผู้ที่พ่ายแพ้มายา ดังนั้นลูกต้องได้มาซึ่งชัยชนะ ลูกนั้นติดกับในกิเลสทั้งห้า เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกมีค่าควรแก่การอยู่ในวัด ยุคทองนั้นเป็นวัดที่ใหญ่โตและนั่นลูกเรียกว่าชีวาลยาซึ่งก่อตั้งโดยชีวา ยุคเหล็กนั้นลูกเรียกว่าโรงค้าประเวณี ทั้งหมดนั้นมิกิเลส เวลานี้พ่อพูดว่า: ละทิ้งศาสนาของร่างกาย คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉัน พ่อของลูก เวลานี้ลูกๆ มีความรักต่อพ่อ ลูกไม่ได้จดจำใครอื่น ลูกคือผู้ที่มีสติปัญญาที่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง ลูกรู้ว่าเพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เท่านั้นที่ลูกเรียกว่าศรีศรี 108 พวกเขามุ่งมั่นลูกปัดของสร้อยประคำของ 108 เบื้องบนนั้นคือชีพบบา และแล้วก็แม่และพ่อ บราห์มาและศรีสวตี และแล้วก็ลูกๆ ของพวกเขาผู้ที่ทำให้บาร์ตบิริสุทธี สร้อยประคำของรูดร้า(Rudraksh)นั้นได้เป็นที่จดจำด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ลูกเรียกว่าไฟบูชาของความรู้ของรูดร้า นี่เป็นไฟบูชาของความรู้ที่ไม่สูญสลายที่ใหญ่โตอย่างมากซึ่งมีการส่งเวทย์มาเพื่อได้รับอำนาจในการปกครองตนเอง สิ่งนั้นคงอยู่มาเป็นเวลาหลายปีอย่างมาก ศาสนานับไม่ถ้วนทั้งหมดกำลังจะถูกส่งเวทย์ลงไปในไฟบูชาอันนี้เพราะและแล้วเมื่อนั้นที่ไฟบูชาอันนี้จะจบลง นี่คือไฟบูชาที่ไม่สูญสลายของบาบ่าที่ไม่สูญสลาย วัตถุทั้งหมดกำลังจะถูกส่งเวทย์ลงไปสู่ไฟนี้ ลูกๆ ถาม: เมื่อใดที่การทำลายล้างจะเกิดขึ้น? โอ แต่ผู้ที่ก่อตั้งบางสิ่ง และแล้วต้องหล่อเลี้ยงสิ่งนั้น นี่คือพาหนะของชีพบบา ชีพบบาคือสารภีในพาหนะนี้ แต่ไม่ได้มีพาหนะที่เป็นม้าใดๆ ฯลฯ ที่นี้ พวกเขาเพียงแต่นั่งลงและแต่งเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา บาบ่าพูดว่า: พ่อรับการคำจูนของวัตถุนี้ พ่ออธิบาย: เริ่มแรกเป็นความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน แต่และแล้วในเวลาสิ้นสุดของยุคเหล็กได้มีสิ่งเจือปนอย่างสิ้นเชิง และแล้วพ่อก็มาและให้เนยแก่บาร์ต ลูกกำลังศึกษาเพื่อกลายเป็นนายของโลก พ่อมาและป้อนเนยแก่ลูก ทางนมเริ่มต้นในอาณาจักรราวัน ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดต้องเป็นที่เข้าใจ เวลานี้ลูกๆ ไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เท่านั้น ที่ลูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อพูดว่า: ไม่มีใครในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาสามารถพบพ่อได้ เพียงเมื่อพ่อมาเท่านั้นที่พ่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของผู้เลื่อมใสศรัทธาแก่พวกเขา พ่อกลายเป็นผู้ปลดปล่อย และขจัดความทุกข์ของพวกเขาและพาพวกเขาไปสู่ดินแดนของความสงบและดินแดนแห่งความสุข ศรัทธาในสติปัญญานำไปสู่ชัยชนะและความสงสัยในสติปัญญานำไปสู่การทำลายล้าง พ่อคือเปลวไฟ แผลงเมฆบางตัวนั้นก็ส่งเวทย์ตนเองอย่างสมบูรณ์ ในขณะที่ผู้อื่นนั้นเพียงแต่บินวนรอบๆ แล้วก็จากไป พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด ลูกๆ ผู้ที่อุทิศตนเองรู้อย่างแท้จริงที่พวกเขาได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่เพียงแต่บินวนรอบๆ และจากไป และแล้วก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชาตามลำดับกันไป ผู้ที่ส่งเวทย์ตนเองประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขา ตามลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ ผลรางวัลที่ลูกได้รับนั้นเป็นไปตามความเพียรพยายามที่ทำ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และแล้วความรู้นั้นก็หายไป และแล้วลูกจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ไม่มีกูรู ฯลฯ ในยุคทองและยุคเงิน เวลานี้ทุกคนจดจำพ่อนั้น เพราะท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน เสียงร้องของความทุกข์ระทมจบสิ้นและเป็นความยินดีของชัยชนะ ลูกรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก เวลานี้ลูกกลายเป็นตรีกาลดาร์ชิ และตรีเนตร เวลานี้ ลูกกำลังได้รับความรู้ทั้งหมดของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง นี่ไม่ใช่เรื่องเล่า ก็ตะพูดโดยพระเจ้า แต่พวกเขาทำให้ผิดไปด้วยการใส่ชื่อของกฤษณะ เวลานี้ลูกๆ ต้องให้ประโยชน์แก่ทุกคน ลูกคือกองทัพอหิชาคัตติ ได้มีการจดจำว่า ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่! ผู้คนให้การคารวะแก่ผู้ที่บริสุทธิ์ เมื่อกุมาริบริสุทธิ์ ทุกคนก็ก้มลงให้กับเธอ ทันทีที่เธอเข้าไปสู่บ้านของฝ่ายสามีของเธอและอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ เธอเฝ้าแต่ก้มลงให้กับทุกคน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์ บาร์ตเคยมีศาสนาของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ เวลานี้เป็นศาสนาของการครองเรือนที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ ไม่ได้เป็นเช่นนั้นในยุคทอง พ่อได้นำสวรรค์มาในอุ้งมือของท่านเพื่อลูกๆ ขณะที่อยู่ที่บ้าน ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของการหลุดพ้นในชีวิตของลูกจากพ่อ ไม่มีเรื่องของการจากบ้านและครอบครัวของลูก หนทางสันโดษของชัณยาสินีนั้นแยกออกไป เวลานี้ลูกสัญญาากับพ่อ: บาบ่าแน่นอนที่ฉันจะกลับมาบริสุทธิ์และกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์และแล้ว “ไม่ว่าอะไรก็ตามเกิดขึ้นฉันไม่มีวันทิ้งศาสนาของฉัน” ให้ท่านกิเลสทั้งห้าเพื่อที่ลูกนั้นจะได้รับการปลดปล่อยจากเงามืดของมายา และแล้วลูกจะกลับมาเต็ม 16 องค์ ในยุคทอง พวกเขานั้นเต็ม 16 องค์ ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ เวลานี้ลูกต้องทำตามศรัทธาและกลับมาเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง พระเจ้าคือพระผู้เป็นเจ้าของคนจน ผู้ที่มั่งคั่งไม่สามารถรับความรู้เพราะว่าพวกเขาคิดว่าเพราะพวกเขามีทรัพย์สินสมบัติ ฯลฯ มากมาย เวลานี้พวกเขากำลังนั่งอยู่ในสวรรค์ เหตุนี้เอง เพียงผู้ที่ไร้เดียงสา อ่อนแอและผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินเท่านั้นที่รับความรู้นี้ บาร์ตนั้นยากจน ในบรรดาพวกเขาด้วย พ่อทำให้ผู้ที่ธรรมดาและยากจนเท่านั้นเป็นของท่าน มีเพียงพวกเขาเท่านั้นที่มีสิ่งนั้นในโชคของพวกเขา ตัวอย่างของสุดามาเป็นที่จดจำ ผู้ที่มั่งคั่งไม่มีเวลาที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกสาวบางคนเคยไปหาราเจन्द्रาปราสาท(อดีตประธานาธิบดีของอินเดีย) พวกเขาบอกกับเขาว่า: มารู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและท่านจะกลับมามีค่าเช่นเพชร เรียบหลักสูตร 7 วันนี้ เขาเคยพูดว่า: ใช่ อะไรก็ตามที่ท่านพูดนั้นดีมาก ฉันจะเรียน

หลักสูตรหลังจากที่ฉันปลดเกษียณ เมื่อเขาปลดเกษียณ เขาก็พูดว่า: เวลาฉันป่วย บุคคลสำคัญไม่มีเวลา เพียงเมื่อพวกเขาจบหลักสูตร 7 วันก่อนเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถมีความซาบซึ้งของการกลายเป็นนารายณ์ พวกเขาจะไม่สามารถได้รับการแต่งตั้งตัวเองได้เองเพียงเท่านั้น เป็นเพียงหลังจาก 7 วันเท่านั้นที่ลูกสามารถบอกได้ว่าใครบางคนนั้นมีค่าหรือไม่ หากเขามีค่า เขาก็จะกลับมาไม่ว่างเว้นในการทำ ความเพียรพยายามเพื่อศึกษาเล่าเรียน เว้นแต่บางคนได้รับการแต่งตั้งตัวเองอย่างมั่นคงมากในเตอบ(บัตติ) ทันทีที่เขาออกไปข้างนอกสีนั้นจะจางลง และเหตุนี้เองก่อนอื่นลูกต้องแต่งตั้งตัวเองให้กับพวกเขาอย่างมั่นคงอย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นชีวิตที่ดีและให้คุณประโยชน์ต่อโลก บนพื้นฐานของความบริสุทธิ์ จงเปลี่ยนมนุษย์ผู้ที่มีค่าเช่นเปลือกหอย และทำให้พวกเขามีค่าเช่นเพชร
2. ทำตามศรัทธา ให้ทานกิเลสและกลับมาปราศจากกิเลสอย่างเต็มที่ และ 16 องค์เต็มอย่างสมบูรณ์ กลายเป็นแมลงเม่าที่ส่งเวรตนเองให้กับเปลวไฟ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังและเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง ขณะที่การเอาชนะสถานการณ์ที่เป็นผลร้ายโดยพิจารณาว่าสถานการณ์เหล่านั้นเป็น “ฉากข้างทาง” เพราะดวงวิญญาณผู้ที่เป็นตัวของการจดจำระลึกถึงนั้นมีพลัง พวกเขาพิจารณาสถานการณ์ที่เป็นผลร้ายว่าเป็นเกม ไม่ว่าสถานการณ์นั้นจะใหญ่โตแค่ไหน สำหรับดวงวิญญาณที่มีพลัง สถานการณ์ทั้งหมดนั้นก็ เป็นฉากข้างทางในหนทางที่จะไปถึงจุดหมายปลายทางของพวกเขา อันที่จริงแล้วผู้คนส่วนใหญ่ใช้เงินเพื่อไปและเห็นฉากข้างทาง สำหรับดวงวิญญาณที่มีพลังผู้ที่เป็นตัวของการจดจำระลึกถึง ไม่ว่าลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าสถานการณ์ที่เป็นผลร้าย ข้อสอบ หรืออุปสรรค ทั้งหมดนั้นก็ เป็นฉากข้างทาง ลูกจงตระหนักว่าลูกได้ข้าม “ฉากข้างทาง” เหล่านั้นในระหว่างทางที่จะไปถึงจุดหมายปลายทางของลูกแล้วนับครั้งไม่ถ้วน ไม่มีอะไรใหม่

คติพจน์: แทนที่จะแก้ไขคนอื่น ให้เชื่อมโยงกับพ่อและลูกจะได้สัมผัสกับพรอย่างต่อเนื่อง

***** โอม ขานติ *****

คำพูดที่สูงส่งแสนหวานจากมาเตซวารี

ไม่มีคุณประโยชน์ใดในเพียง การพรำมนตรา ของ “โอม”

การพรำ”โอม”หมายถึงการร้องสิ่งนี้เป็นเพลงอย่างสม่ำเสมอ เมื่อเราพูดคำว่า “โอม” ไม่ได้หมายความว่าเราต้องพูดคำนี้ออกมาดังๆ ไม่มีคุณประโยชน์ใดในชีวิตโดยการเพียงพูด “โอม” อย่างไรก็ตาม โดยการอยู่อย่างมั่นคงในความหมายของ “โอม” และโดยการเรียนรู้ถึงความหมายของคำว่า “โอม” นั้น มนุษย์สามารถมีความสงบในชีวิตของพวกเขาได้ ผู้คนต้องการมีความสงบอย่างแน่อนและพวกเขามีการประชุมมากมายเพื่อสร้างความสงบนั้น อย่างไรก็ตาม ผลลัพธ์ที่เห็นคือมีความไม่สงบมากกว่า และเป็นสาเหตุของความทุกข์ เหตุผลหลักคือไม่สามารถเป็นไปได้อย่างที่มีความสงบบนโลกจนกระทั่งมนุษย์ได้ทำลายกิเลสทั้งห้าไปแล้ว ดังนั้นอันดับแรกมนุษย์ทุกคนต้องควบคุมกิเลสทั้งห้าของพวกเขาและเชื่อมสายใยของดวงวิญญาณของพวกเขาต่อดวงวิญญาณสูงสุด เพียงเมื่อถึงขั้นนี้จึงจะสามารถมีความสงบได้ ดังนั้นขอให้แต่ละคนถามตนเอง: ฉันได้ทำลายกิเลสทั้งห้าในฉันแล้วหรือยัง? ฉันได้ทำความเพียรพยายามที่จะเอาชนะกิเลสเหล่านั้นแล้วหรือยัง? ถ้าพวกเขาถามว่า “ฉันจะสามารถควบคุมกิเลสทั้งห้าในฉันได้อย่างไร? จงแสดงวิธีนี้ให้แก่พวกเขา ก่อนอื่นใจจงให้ dhoop (กลิ่นหอมจากธูป) ของความรู้และโยคะ และแล้วพร้อมกันกับสิ่งนั้น จงบอกพวกเขาถึงคำพูดที่สูงส่งของดวงวิญญาณสูงสุดว่า: เชื่อมโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อ รับพลังจากพ่อ และโดยการจดจำระลึกถึงพ่อ พระเจ้าผู้ทรงอำนาจ กิเลสต่างๆจะเฝ้าจะถูกขจัดออกไป เวลานั้นเราต้องทำความเพียรพยายามทางจิตมากเท่านั้น ที่พระเจ้าตัวท่านเองมาและสอนเรา

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำให้สติปัญญาและความคิดของลูกบริสุทธิ์และสะอาดมากที่ลูกสามารถดูดซับศรีมัทได้อย่างถูกต้องแม่นยำและจึงประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงของพ่อ
- คำถาม:** สภาพของลูกคนไหนที่จะแสดงให้เห็น(เปิดเผย)พ่อ?
- คำตอบ:** เมื่อสภาพของลูกเป็นเช่นนั้นที่ใบหน้าของลูกสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ ลูกไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนและอยู่อย่างมั่นคงและซาบซึ้งแล้วลูกจะสามารถเปิดเผยพ่อได้ ลูกที่ฉลาดที่มีสภาพที่สม่ำเสมอเช่นนั้นจะสามารถให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคนได้อย่างถูกต้องแม่นยำ
- เพลง:** มีชีวิตอยู่ในหนทางของท่านและตายในหนทางของท่าน

โอมชานติ ลูกได้ยินเพลงซึ่งกล่าวว่า “เราได้มาที่ประตูของท่านเพื่อที่จะตายขณะที่มีชีวิต” ลูกมาที่ประตูของใคร? สิ่งเดียวกันปรากฏออกมาว่า: หากศรีกฤษณะเป็นพระเจ้าของกิตะ ไม่มีสิ่งใดเหล่านี้ที่จะเป็นไปได้ที่ศรีกฤษณะจะอยู่ที่นั่น เขาคือเจ้าของยุคทอง ศรีกฤษณะไม่ได้พูดกิตะ เป็นพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่พูดกิตะ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับประเด็นเดียวกันนี้ ลูกได้ทำความเพียรพยายามอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แต่ไม่ได้มีความจำเป็นใดสำหรับสิ่งนั้น ที่นี้เป็นเรื่องของหนึ่งวินาที พ่อต้องเพียรพยายามอย่างมากเพียงเพื่อพิสูจน์ประเด็นเดียวกันนี้ ท่านต้องให้ความรู้อย่างมาก เป็นความรู้โบราณที่พระเจ้าให้ที่เรียกว่าความรู้ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับกิตะ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาและสอนความรู้และราชาโยคะที่ง่ายตายเพื่อที่จะก่อตั้งศาสนาเทพที่ได้หายไปเป็นเวลานี้ ผู้คนคิดว่าศรีกฤษณะจะมาอีกครั้งบางเวลาและถ่ายทอดกิตะอย่างใดก็ตามลูกต้องพิสูจน์อย่างชัดเจนด้วยการใช้รูปภาพของวงจรวา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเหนือโลก มหาสมุทรแห่งความรู้ คือผู้ที่พูดกิตะ คำสรรเสริญของศรีแตกต่างจากคำสรรเสริญของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ศรีกฤษณะคือเจ้าของยุคทอง ผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรของเขาด้วยการศึกษาราชโยคะที่ง่ายตาย ลูกต้องพิสูจน์ว่าเมื่อเขาศึกษาเล่าเรียน ชื่อและรูปของเขาแตกต่างจากชื่อและรูปของเขาเมื่อเขาประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร ศรีกฤษณะไม่เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณศรีกฤษณะกำลังศึกษาราชโยคะอีกครั้งในเวลานี้จากผู้ชำระให้บริสุทธิ์และกลายเป็นเจ้าของอนาคตของโลกที่บริสุทธิ์ ลูกจำเป็นต้องหาวิธีการที่ฉลาดในการพิสูจน์ว่าคำอธิบายนี้ถูกต้อง ลูกต้องพิสูจน์สิ่งนี้แก่ชาวต่างชาติด้วยเช่นกัน กิตะคือคัมภีร์อันดับหนึ่ง ศรีมัทภควัทกิตะ แม็กกิตะ คือเพชรพลอยของคัมภีร์ทั้งหมด เวลานี้ใครให้กำเนิดแก่ผู้เป็นแม่? เป็นพ่อที่รับผู้เป็นแม่มาเลี้ยงดู ใครพูดกิตะ? จะไม่กล่าวว่าพระคริสต์รับเอาคัมภีร์ไบเบิล คัมภีร์ไบเบิลที่พวกเขาศึกษาถูกสร้างขึ้นจากคำสอนที่พูดโดยพระคริสต์ เวลานี้ ใครให้คำสอนของกิตะที่ถูกทำเป็นหนังสือที่พวกเขาศึกษาในภายหลังเล่า? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ทุกคนรู้เกี่ยวกับคัมภีร์อื่นๆ ลูกต้องพิสูจน์ว่าเป็นใครที่ให้คำสอนของราชาโยคะที่ง่ายตายเหล่านี้ แต่เวลาที่ผ่านไปโลกเฝ้าแต่ไม่บริสุทธิ์มากขึ้นๆ ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดจะขึ้นอยู่กับสติปัญญาที่สะอาดเท่านั้น ผู้ที่ไม่ได้ทำตามศรีมัทไม่สามารถสร้างสมความรู้นี้ ศรีมัทพูดกับดวงวิญญาณเช่นนั้นว่า: เธอไม่สามารถอธิบายเลย อย่าคิดว่าตนเองเต็มไปด้วยความรู้ ก่อนอื่นใด ประเด็นหลักที่ต้องได้รับการพิสูจน์คือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือพระเจ้าของกิตะ เพียงท่านเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้คนพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาเรียกท่านว่าธาตุแห่งแสงหรือมหาสมุทร พวกเขาพูดอะไรก็ตามที่เข้าไปในหัวของพวกเขา ซึ่งไม่มีความหมายใด ความผิดพลาดทั้งหมดปรากฏออกมาจากกิตะซึ่งกล่าวว่าศรีกฤษณะคือพระเจ้าของกิตะ ดังนั้นเพื่อที่จะอธิบาย ลูกต้องอ้างอิงถึงกิตะ กุปดัจจากพาราณสีได้รับการบอกให้พิสูจน์ในพาราณสีว่ากฤษณะไม่ใช่พระเจ้าของกิตะ เวลานี้การสมมนาเกิดขึ้นที่ผู้คนที่เลื่อมใสในศาสนาทั้งหมดเฝ้าแต่ถามว่าสิ่งใดที่พวกเขาจะทำได้เพื่อสร้างความสงบ ไม่ได้อยู่ในมือของมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ที่จะสร้างความสงบ มีคำกล่าวว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะสร้างความสงบได้อย่างไรเมื่อพวกเขาเองกำลังเรียกหาความสงบ? อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้จักพ่อผู้ที่ทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ บาร์ตเศยบริสุทธิ์และเวลานี้กลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ ใครคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์? สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของใครบางคน พวกเขาเรื่องราวสรรเสริญราชาราม แต่เขาไม่ใช่พระเจ้า พวกเขาเฝ้าแต่เรียกหาอย่างผิดๆ แต่ไม่มีใครรู้สิ่งใด เวลานี้ ใครสามารถไปและอธิบายสิ่งนี้แก่พวกเขา? ลูกๆ ที่ดีมากเป็นสิ่งที่ต้องการ ลูกต้องการกลยุทธ์ที่ดีมากที่จะอธิบายสิ่งนี้ มีการทำลูกโลกขนาดใหญ่ซึ่งด้วยสิ่งนี้สามารถพิสูจน์ว่าพระเจ้าได้สร้างกิตะ พวกเขาพูดว่าเป็นใครก็ตามทั้งหมดคือพระเจ้า พ่อพูดว่า: ลูกไม่รู้คิด! พ่อมาและก่อตั้งอาณาจักรที่บริสุทธิ์ แทนที่จะเป็นเช่นนั้นพวกเขาใส่ชื่อของศรีกฤษณะ พ่อทำให้ผู้บริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และทำให้เขาเป็นเจ้าชายแรก พระเจ้าพูดว่า: พ่อรับดวงวิญญาณกฤษณะมา

เลี้ยงดู ให้ชื่อเขาว่าบราห์มาและให้ความรู้แก่เขา ด้วยราชาโยคะที่ง่ายตายนี้ แล้วเขาก็กลายเป็นเจ้าของแรกของยุคทอง คำอธิบายนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครอื่น ประการแรก ลูกต้องแก้ไขความผิดพลาดและพิสูจน์ว่ากิตะหรือศรีมัทนั้นที่พูดโดยพระเจ้าคือแม่และพ่อของคัมภีร์ทั้งหมด ใครได้สร้างสิ่งนั้น? ในทำนองเดียวกัน พระคริสต์ให้กำเนิดแก่คัมภีร์ไบเบิลที่เป็นคัมภีร์ของศาสนาคริสต์ อ้อชะ ใครคือพ่อของคัมภีร์ไบเบิล? พระคริสต์ เขาไม่ได้เรียกว่าแม่และพ่อ พวกเขาไม่ได้มีความคิดเห็นของผู้เป็นแม่ที่นั่น ที่นั่นคือแม่และพ่อ ศาสนาคริสต์ถูกเปรียบเทียบกับศาสนาฤษณะ ในความเป็นจริงพวกเขาเชื่อในพระคริสต์ ในทำนองเดียวกัน พระพุทธเจ้าก่อตั้งศาสนาพุทธและดังนั้นชาวพุทธมีคัมภีร์ของพวกเขาเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครรู้ว่าใครพูดกิตะและศาสนาใดที่ถูกสร้างขึ้นผ่านสิ่งนั้น ไม่มีใครเคยพูดว่าผู้ที่ให้ความรู้คือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด วงจร (รูปภาพ) ถูกสร้างขึ้นในวิธีเช่นที่ว่าพวกเขาจะเข้าใจอย่างแน่นอนว่าเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ให้ความรู้นี้ ราเดและฤษณะเคยอยู่ในยุคทอง พวกเขาไม่สามารถให้ความรู้ให้แก่ตนเอง จำเป็นต้องมีใครคนอื่นที่จะให้ความรู้นี้ ใครคนอื่นต้องเคยทำให้พวกเขาสามารถสอบผ่าน ใครได้ให้ความรู้ให้แก่พวกเขาเพื่อที่จะประกาศสิทธิในอาณาจักรของเขา? โชลไม่ได้ถูกสร้างขึ้นด้วยตนเอง เพื่อที่จะทำให้ลูกสามารถสร้างโชคของลูก จำเป็นต้องมีพ่อหรือครู พวกเขาพูดว่ากุรูปะธานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แต่พวกเขาไม่แม้กระทั่งเข้าใจความหมายของการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เป็นผู้ที่อยู่ในหนทางของการครองเรือนที่สามารถได้รับการหลุดพ้น “การหลุดพ้น” หมายถึงทุกคนไปหาพ่อ ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาเปิดร้านที่ใหญ่โตมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นี่คือการเดียวเท่านั้นของหนทางที่แท้จริงของความรู้ในขณะที่ที่เหลือทั้งหมดคือร้านของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า: พระเวทย์และคัมภีร์ ฯลฯ คือเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อไม่สามารถถูกพบด้วยการทำทรมานตนเองหรือทาปาเซีย ฯลฯ หรือผ่านพระเวทย์หรือคัมภีร์ พ่อให้ความรู้แก่ลูกๆ และทำให้ลูกบริสุทธิ์ พ่อคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทั้งโลก ลูกต้องไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ผ่านการหลุดพ้น ไม่ใช่ทุกคนจะไปสู่ยุคทอง ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกได้รับการสอนในวงจรที่แล้วและรูปภาพใดก็ตามที่ถูกสร้างขึ้นต่อมากำลังถูกสร้างขึ้นอีกครั้งในเวลานี้ ผู้คนพูดว่าโลกกำลังยืนอยู่บนขาของสามศาสนา ขาของศาสนาเทพหังกลและเหตุนี้เองโลกจึงเฝ้าแต่สั่นคลอน ก่อนหน้านั้น เคยมีเพียงศาสนาเดียว ที่เรียกว่าอาณาจักรที่ไม่มีการแบ่งแยก แล้วขาของศาสนาเดียวนั้นก็หายไปและสามขาก็ปรากฏออกมาเนื่องจากสิ่งนี้ ไม่มีพลังใดที่หลงเหลืออยู่ พวกเขาเฝ้าแต่ต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งในหมู่พวกเขาเอง พวกเขาไม่รู้จักรู้จักผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนายและดังนั้นพวกเขากลายเป็นลูกกำพร้า ลูกจำเป็นต้องมีกลยุทธ์มากมายที่จะอธิบายแก่พวกเขา ลูกต้องอธิบายที่นิทรรศการด้วยเช่นกันว่าฤษณะไม่ใช่พระเจ้าของกิตะ เป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด สถานที่เกิดของท่านคือบาร์ต ฤษณะมีตัวตนในขณะที่ผู้อื่นไม่มีตัวตน คำสรรเสริญของท่านแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากคำสรรเสริญของฤษณะ ลูกควรสร้างการตื้นในวิธีที่ฉลาดเช่นที่ว่าการตื้นนั้นพิสูจน์ว่าใครพูดกิตะ นี่เป็นเช่นการวางกระจกใหญ่เบื้องหน้าคนตาบอด ลูกไม่ควรเข้าไปสู่สิ่งต่างๆ มากเกินไป ความผิดพลาดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการให้คำสรรเสริญของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดแก่ฤษณะ ผู้ที่คำสรรเสริญของเขาแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากคำสรรเสริญของท่าน ตอนท้ายของรูปภาพของลักษมีและนารายณ์มีการเขียนไว้ว่า: ราเดและฤษณะ: ต่อมาพวกเขากลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ลักษมีและนารายณ์อยู่ในยุคทองในขณะที่รามและสีดาอยู่ในยุคเงิน เด็กคนแรกคือศรีฤษณะ แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ใส่ฤษณะไว้ในยุคทองแดง สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดถูกกำหนดไว้ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้ที่มาจากต่างแดนจะรู้อะไรเกี่ยวกับสิ่งนี้? ตามละคร ไม่มีใครอื่นรู้ความรู้นี้ มีคำกล่าวที่ว่าความรู้คือกลางวันและความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืน กลางวันและกลางคืนของบราห์มาได้รับการจดจำ ใครก่อตั้งยุคทอง? บราห์มาจากที่ไหน? เขาเข้ามาสู่อาณาจักรที่ละเอียดอ่อนอย่างไร? เป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่สร้างโลกที่ละเอียดอ่อนในขณะที่บราห์มาได้ถูกแสดงให้เห็น อย่างไรก็ตาม บราห์มา พ่อของมวลมนุษย์ ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น อย่างแน่นอน พ่อของมวลมนุษย์ต้องเป็นคนอื่น เขามาจากที่ไหน? ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ในชาติเกิดสุดท้ายของฤษณะ พระเจ้าทำให้ฤษณะเป็นพาหนะของท่าน สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครเช่นกัน นี่คือการเรียนที่ใหญ่โต หากครูสามารถเข้าใจว่านักเรียนเป็นเช่นใด พ่อจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้หรือ? นี่คือการเรียนของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ประเด็นทั้งหมดที่สอนที่นั่นนั้นพิเศษสุด ในคัมภีร์พวกเขาได้สร้างความสับสนมากมายด้วยการแสดงให้เห็นการทำลายล้างอย่างสิ้นซาก พวกเขามีความหยิ่งยโสมากมาย มองดูว่าพวกเขานั่งและถ่ายทอดรามายณะ กิตะ ฯลฯ อย่างไร ฤษณะไม่ได้ถ่ายทอดกิตะ เขาได้ยืนยันความรู้ของกิตะและได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงศักดิ์ ลูกอธิบายและพิสูจน์ว่าผู้นี้คือพระเจ้าของกิตะ สิ่งเหล่านี้คือคุณธรรมของท่านและสิ่งเหล่านี้คือคุณธรรมของฤษณะ เนื่องจากความผิดพลาดนี้ บาร์ตกลายเป็นเช่นเปลือกหอย ลูกผู้เป็นแม่สามารถบอกพวกเขาว่า: “พวกท่านพูดว่าผู้หญิงคือประตูเข้าไปสู่สวรรค์ แต่ดวงวิญญาณสูงสุดได้วางไผ่ของความรู้บนผู้เป็นแม่ เป็นผู้เป็นแม่ที่กลายเป็นประตูเข้าไปสู่สวรรค์ ท่านกำลังประณามเรา” อย่างไรก็ตาม ผู้ที่พูดสิ่งนี้ต้องฉลาดมาก ลูกต้องจดประเด็นทั้งหมดลงไป

และอธิบายแก่พวกเขา “ในความเป็นจริงหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นไปสำหรับผู้ครองเรือน นี่คือการอาศัยที่ง่ายดายสำหรับหนทางของการครองเรือน เราได้มาเพื่อพิสูจน์สิ่งนี้แก่ท่าน” ลูกๆ ต้องเปิดเผยพ่อ รักษาใบหน้าของลูกให้สดชื่นแจ่มใสและไม่เหี่ยวหวั่นสิ้นคลอน มั่นคงและซบซึ้งอย่างสม่ำเสมอ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป อย่างแน่นอนลูกจะได้รับ การสรรเสริญ ลูกทั้งหมดคือบราห์มากุมารและกุมารี กุมารีคือบางคนที่ดีใจผู้อื่นให้ประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาถึง 21 ชาติเกิดจากพ่อ มีคำสรรเสริญที่ยิ่งใหญ่สำหรับกุมารี มาฆาของลูกคือกุมารีหลัก ดวงดาวที่ดีมากนั้นเป็นสิ่งจำเป็นถัดจาก พระจันทร์ ผู้นั้นคือพระอาทิตย์แห่งความรู้และผู้นี้คือแม่ที่แฝงตัว แม่นี้แยกออกไป เพียงลูกเท่านั้นที่สามารถเข้าใจความ ลับเหล่านี้และอธิบายสิ่งเหล่านั้นแก่ผู้อื่น แม่นั้นที่มีการสร้างวัดเหล่านั้นในนามของท่านนั้นแยกจากแม่น้อยอย่างสิ้นเชิง ไม่ มีวัดใดที่สร้างให้แก่แม่ที่แก่ชราและแฝงตนนี้ แม่และพ่อนี้รวมกัน ไม่มีใครในโลกที่รู้สิ่งนี้ ไม่สามารถเป็นกฤษณะเพราะ เขาคือเจ้าชายของยุคทอง พระเจ้าไม่สามารถเข้ามาในกฤษณะ เป็นสิ่งที่ง่ายดายมากที่จะอธิบายสิ่งนี้ คำสรรเสริญของ พระเจ้าของกิตะนั้นแยกออกไป ผู้ชำระให้บริสุทธิ์นั้นเป็นผู้นำทางและผู้ปลดปล่อยของทั้งโลกด้วยเช่นกัน จากรูปภาพ เหล่านี้ผู้คนจะเข้าใจว่าคำสรรเสริญของพระเจ้านั้นแตกต่างจากคำสรรเสริญของกฤษณะอย่างแน่นอนและไม่ใช้ทุกคนมี คำสรรเสริญเดียวกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้สภาพของลูกไม่เหี่ยวหวั่นสิ้นคลอนและเป็นสภาพของความซบซึ้งเป็นอย่างมาก รักษาใบหน้าของลูกให้สดชื่น แจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ
2. คงอยู่ในความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์ของความรู้ี้และเปิดเผยพ่อ พิสูจน์ว่าพระเจ้าของกิตะคือใครและให้คำแนะนำที่แท้จริงของพ่อแก่ทุกคน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง และเตือนความทรงจำดวงวิญญาณทั้งหลายถึงตัวเอง ในฐานะที่เป็นตัว ของการจดจำระลึกถึง

การใช้ลักษณะหน้าตาของการเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงของลูก เพื่อทำให้ผู้อื่นเป็นตัวอย่างของการจดจำ ระลึกถึง คือการทำงานรับใช้ที่แท้จริง ให้ลักษณะหน้าตาของลูกเตือนความทรงจำผู้อื่นว่าพวกเขาเป็นดวง วิญญาณและเมื่อพวกเขามองดูที่หน้าผากของใครบางคน ให้พวกเขาได้มองเห็นดวงวิญญาณหรือเพชร พลอยที่เปล่งประกาย เช่นที่ผู้คนเห็นเพชรพลอยบนหัว ความสนใจของพวกเขาไม่ได้ไปที่ตัว ในทำนอง เดียวกัน ในการมองเห็นเพชรพลอยที่เปล่งประกายที่ไม่สูญสลายนั้น ให้พวกเขาลืมสำนึกของการเป็นร่าง และความสนใจของพวกเขาไปที่ดวงวิญญาณโดยอัตโนมัติ ขอให้ผู้ที่ได้ลิ้มสิ่งนี้ไปแล้วกลับมาตระหนักรู้ และแล้ว จะกล่าวได้ว่าเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง

คติพจน์: ทำลายสติปัญญาที่ดูดซับข้อบกพร่องและนำเอาสติปัญญาที่สะอาดประจักษ์และสูงส่งมาใช้

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องเป็นผู้นำทางทางจิตและไปในการจาริกแสวงบุญนี้ และสามารถทำให้ผู้อื่นไปในการจาริกแสวงบุญนี้ด้วย การจดจำระลึกถึงนี้คือการจาริกแสวงบุญของลูก เฝ้าแต่มีการจดจำระลึกถึงแล้วปรอทของความสุขของลูกจะสูงขึ้น
- คำถาม:** สันสการใดที่หายไป และสันสการใดที่คงอยู่ ทันทีที่ลูกไปยังโลกที่ไม่มีตัวตน?
- คำตอบ:** ที่นั่น สันสการของความรู้จะหายไป และเพียงสันสการของผลรางวัลเท่านั้นที่จะคงอยู่ บนพื้นฐานของสันสการเหล่านี้ที่ลูกมีประสบการณ์ของผลรางวัลของลูกในยุคทอง สันสการของการศึกษาเล่าเรียนและการเพียรพยายามไม่ได้คงอยู่ที่นั่น เมื่อลูกได้รับผลรางวัลของลูกแล้ว ความรู้นี้ก็จบสิ้น
- เพลง:** โอ นักเดินทางของเวลากลางคืน อย่าได้เหนื่อยล้า จุดหมายปลายทางของรุ่งอรุณนั้นอยู่ไม่ไกล

โอมซานติ ที่นี้ พระเจ้าข้าพุดกับลูกเป็นการส่วนตัว ในกิตะได้มีการอ้างอิงว่า พระเจ้าศรีกฤษณะพุด อย่างไรก็ตาม กฤษณะไม่สามารถที่จะปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวด้วยรูปและนามเดียวกัน เป็นพระเจ้าที่ไม่มีตัวตนที่พุดและท่านพุดกับลูกเป็นการส่วนตัว หากพวกเขาพุดว่า พระเจ้ากฤษณะพุด ก็ราวกับว่า พวกเขากำลังอ้างถึงผู้ที่มีตัวตน ผู้ที่ถ่ายทอดพระเวทย์และคัมภีร์จะไม่มีวันพุดว่า พระเจ้าพุด เพราะผู้รู้ ผู้เคร่งศาสนา มหาตมะ และ ฯลฯ ทั้งหมดนั้นมีตัวตน พ้อพุดว่า: โอ นักเดินทางทางจิต พ้อทางจิตนั้นจะพุดกับดวงวิญญาณอย่างแน่นอน ลูกๆ อย่าได้เหนื่อยอ่อน บางคนเหนื่อยระหว่างการจาริกแสวงบุญจึงกลับไป เหล่านั้นเป็นการจาริกแสวงบุญทางร่าง พวกเขานั้นไปเที่ยวชมวัดต่างๆ มากมาย ขณะที่ไปในการจาริกแสวงบุญทางร่าง บ้างก็ไปที่วัดของชีวา ที่ซึ่งมีการเก็บสัญลักษณ์ที่เป็นวัตถุทั้งหมดของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเอาไว้ ผู้เป็นจิตวิญญาณสูงสุด พ้อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นให้ความรู้แก่ลูก และพุดกับลูกๆ ดวงวิญญาณ โอ ลูกๆ เชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้เดียวเท่านั้นและท่านก็ให้ความรู้ด้วย เมื่อผู้คนไปในการจาริกแสวงบุญเหล่านั้นก็มีพระบราห์มินที่นั่งอยู่ที่นั่น ผู้ที่ร้องเพลงและถ่ายทอดเรื่องราวจากคัมภีร์ให้กับพวกเขา อย่างไรก็ตาม ของลูกคือเรื่องราวที่แท้จริงเดียวของการกลายเป็นนารายณ์ นั่นคือของการกลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดา ลูกเข้าใจว่า ก่อนอื่น ลูกจะไปยังบ้านที่แสนหวาน และภายหลัง ลูกจะลงมาสู่ดินแดนของวิษณุ เวลานั้นลูกอยู่ในดินแดนของบราห์มา นี้ลูกเรียกว่าบ้านของพ่อ-แม่ของลูก ลูกไม่ได้มีเพชรพลอยใดๆ และ ฯลฯ เพราะลูกอยู่ในบ้านของพ่อ-แม่ของลูก ลูกเข้าใจว่า ลูกกำลังจะได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในบ้านของฝ่ายสามของลูกที่นี้ ในบ้านของฝ่ายสามยุคเหล็กของลูกมีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องข้ามไปสู่ดินแดนแห่งความสุขนั้น ลูกต้องได้รับการโยกย้ายไปจากที่นี้ พ่อจะทำให้ลูกทั้งหมดนั่งในดวงตาของท่านและพาลูกกลับบ้าน ได้มีการแสดงว่า พ่อของกฤษณะได้นำเขาข้ามแม่น้ำไปในตะกั่ว ที่นี้พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นำลูกข้ามฟากไปสู่บ้านของฝ่ายสามของลูก ก่อนอื่น ท่านจะพาลูกไปสู่บ้านที่ไม่มีตัวตนของลูก และภายหลังจะส่งลูกไปยังบ้านของฝ่ายสามของลูก ลูกจะลิ้มประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดของบ้านของฝ่ายสามและบ้านของพ่อ-แม่ นั่นเป็นบ้านของพ่อแม่ที่ไม่มีตัวตนของลูก ที่นั่นลูกจะลิ้มความรู้ี้ไปก่อนแล้ว สันสการของความรู้จะหลุดหายไป และเพียงสันสการของผลรางวัลของลูกเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ และแล้ว สำนึกรู้เดียวเท่านั้นที่ลูกๆ มี จะเป็นสำนึกในผลรางวัลของลูก ลูกจะไปและถือกำเนิดในความสุขตามผลรางวัลของลูก ลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสุข เมื่อลูกได้รับผลรางวัลของลูกแล้ว ความรู้นี้ก็จะจบสิ้น ลูกเข้าใจว่า การกระทำเดียวกันของผลรางวัลจะเกิดขึ้นอีกครั้ง สันสการของลูก จะกลายเป็นสันสการของผลรางวัล สันสการของลูกในเวลานี้เป็นของการทำความเพียรพยายาม ไม่ใช่สันสการของทั้งความเพียรพยายามและผลรางวัลจะคงอยู่ที่นั่น *ไม่เลย* ความรู้นี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิตของลูก และพ่อเป็นหัวหน้าผู้นำทางของลูก ในความเป็นจริง ลูกกลายเป็นผู้นำทางทางจิตด้วยและพาทุกคนไปพร้อมกันกับลูก ผู้นำทางเหล่านั้นเป็นทางร่าง ในขณะที่ลูกๆ เป็นผู้นำทางทางจิต พวกเขาไปที่อมานรต ด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก กลุ่มใหญ่หนึ่งไปยังอมานรตด้วยความโอฬารตระการตาเป็นพิเศษ บาบาคเคยเห็นผู้รู้ และผู้เคร่งศาสนา ฯลฯ มากมาย ได้นำเครื่องดนตรีไปที่นั่น พวกเขานั้นได้พาหม่อไปพร้อมกันกับพวกเขาด้วย เพราะภูมิอากาศนั้นหนาวเย็นและบ้างก็ล้มป่วย การจาริกแสวงบุญของลูกนั้นง่ายมาก พ้อพุดว่า: การจาริกแสวงบุญของลูกเป็นการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึง สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง ปรอทของความสุขของลูกจะคงอยู่สูงหากลูกๆ เฝ้าแต่มีการจดจำระลึกถึง ลูกต้องนำผู้อื่นไปพร้อมกันกับลูกในการจาริกแสวงบุญนี้ด้วย การจาริกแสวงบุญนี้เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น การจาริกแสวงบุญทางร่างเหล่านั้น เริ่มเกิดขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แต่พวกเขาไม่ได้เริ่มต้นทันทีในตอนแรก ไม่ใช่ว่าวัดและ

สัญลักษณ์ต่างๆ นั้นถูกสร้างขึ้นมาในทันที สิ่งเหล่านั้นค่อยๆ ถูกทำขึ้นมาทีละน้อยภายหลัง ก่อนอื่นจะมีการสร้างวัดของ
ชีวา แล้วพวกเขาสร้างวัดโสมนาถ(สัญลักษณ์ของชีวา)ในบ้านของเขา ดังนั้น จึงไม่มีความจำเป็นที่จะไปที่ไหน วัดเหล่านี
นั้นทั้งหมดจะถูกสร้างขึ้นภายหลังเพราะต้อง ใช้เวลาอย่างมาก คัมภีร์ใหม่ รูปภาพใหม่ วัดใหม่ๆ ฝ้าแต่ถูกทำขึ้นมา
เรื่อยๆ อย่างช้าๆ ทุกอย่างใช้เวลาเพราะต้องการผู้ที่ศึกษาคัมภีร์ด้วยเช่นกัน เมื่อมีลัทธิเพิ่มขึ้นก็มีความคิดที่จะสร้างคัมภีร์ มี
การสร้างสถานที่การจาริกแสวงบุญมากมาย วัดและรูปภาพต่างๆ มากมายซึ่งล้วนใช้เวลา ถึงแม้ว่ามีคำกล่าวหาว่าหนทางของ
ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นในยุคทองแดงก็ยังคงใช้เวลา องค์ศาสดาแต่ละคนจะลดลงไป ความเลื่อมใสศรัทธาในตอนเริ่มแรกไม่
มีสิ่งเจือปน และแล้วภายหลังนั้นก็ยังมีสิ่งเจือปน หลักฐานของประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดได้มีการแสดงไว้อย่างชัดเจนมากใน
รูปภาพ ควรจะอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่จะอธิบายว่าพวกเขาควรที่จะสร้างรูปภาพนั้นอย่างไรเพื่อที่จะอธิบาย ความคิดเหล่านี
นี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของทุกคน ทั้งหมดนั้นตามลำดับกันไป บ้างนั้นก็ไม่สามารถใช้สติปัญญาของพวกเขาเลยสำหรับสิ่ง
นี้ และดังนั้น พวกเขาจึงได้รับสถานะภาพตามนั้น เป็นที่เข้าใจได้ว่าพวกเขานั้นจะกลายเป็นอะไร เมื่อลูกก้าวต่อไป ลูกจะ
เข้าใจสิ่งนี้มากขึ้น เมื่อสงครามเกิดขึ้นลูกจะเห็นทุกสิ่งในทางปฏิบัติ และแล้ว ลูกก็จะเสียใจภายหลังอย่างมาก ลูกจะ
ไม่สามารถศึกษาได้ในเวลานั้น ในเวลาของสงคราม จะเป็นเสียงร้องของความทุกข์ระทม ลูกจะไม่สามารถรับฟังพวกเขา
ได้ ลูกไม่รู้ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น เมื่อมีการแบ่งแยกดินแดน อะไรเกิดขึ้น ลูกเคยเห็นแล้วใช่ไหม เวลาของการทำลายล้างนั้น
รุนแรงอย่างมาก ใช่ ลูกจะได้รับนิมิตมากมายที่จะทำให้ลูกมาเพื่อที่จะรู้ว่าแต่ละคนได้ศึกษามากเพียงไร จะเป็นการเสียใจ
อย่างใหญ่หลวง และลูกจะได้รับนิมิตด้วยเช่นกัน ลูกหยุดศึกษาเล่าเรียน และเหตุนี้เอง สภาพของลูกจึงกลายเป็นเช่นนั้น
ดรามาราชจะสามารถลงโทษลูกโดยที่ไม่ให้นิมิตแก่ลูกก่อนได้อย่างไร? ท่านจะให้นิมิตของทุกสิ่งแก่ลูก ลูกจะไม่สามารถ
ทำสิ่งใดได้ในเวลานั้น ลูกจะพูดว่า โอ้ ชะตากรรมฉัน! เวลาของการทำความเพียรพยายามจะจบสิ้นลง ดังนั้น พ่อพูดว่า:
ทำไมจึงไม่ทำความเพียรพยายามในเวลานี้ เป็นไปด้วยงานรับใช้ ที่ลูกจะประกาศสิทธิในบัลลังก์หัวใจของพ่อ พ่อจะพูด
ว่า: ลูกคนนี้กำลังทำงานรับใช้ที่ดี หากบุคคลในกองทหารตาย เพื่อนร่วมงาน เพื่อนฝูง ญาติมิตร ของเขานั้น ก็ได้รับ
รางวัลด้วยเช่นกัน พ่อก็ได้ให้รางวัลด้วยเช่นกันที่นี่ เป็นพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดที่ได้ให้รางวัลแก่ลูก ลูกได้รับรางวัลสำหรับ
อนาคตถึง 21ชาติเกิดของลูกจากพ่อ ลูกแต่ละคนควรที่จะวางมือของลูกไว้ที่หัวใจของลูกและถามตัวลูกเองว่า ลูกศึกษา
มากเพียงไร หากลูกไม่สามารถซึมซับความรู้ได้ ก็จะไม่กล่าวได้ว่าไม่อยู่ในโชคของลูก จะกล่าวได้ว่าคาร์มา (ชะตากรรม)
ของลูกนั้นไม่ค่อยดีนัก ผู้ที่ทำการกระทำที่เลวร้ายมากมายไม่สามารถที่จะรับความรู้ใดๆ นี้เข้าไปได้ พ่ออธิบาย ลูกๆ ที่
แสนหวาน ลูกต้องนำมิตรร่วมทางของลูกไปกับลูกในการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้ด้วย เป็นหน้าที่ของลูกที่จะบอกทุกคน
เกี่ยวกับการจาริกแสวงบุญนี้ บอกพวกเขาว่า การจาริกแสวงบุญนี้ของเรานั้นเป็นทางจิต ในขณะที่การจาริกแสวงบุญอื่น
นั้นเป็นทางร่าง พวกเขาได้แสดงทะเลสาบมหัศจรรย์ใกล้กับเมืองย่างกุ้ง(Rangoon) มีคำกล่าวหาว่า ด้วยการอาบลงไปใ
ทะเลสาบนั้น ลูกจะสามารถกลายเป็นเทพธิดา อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครกลายเป็นเทพธิดา เป็นเรื่องของการอาบในความรู้ที่
จะทำให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดินีแห่งดินแดนสุชาวดี เป็นสิ่งที่ธรรมดาสำหรับลูกที่จะไปและมาจากดินแดนสุชาวดีด้วย
พลังของความรู้และโยคะ ในความเป็นจริง มีการหยุดลูกจากการเข้าญาณครั้งแรกแล้วครั้งเล่า เพราะนั้นจะกลายเป็นนิสัย
ดังนั้น นี่คือมานัสโรว่าของความรู้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มาและให้ความรู้แก่ลูกผ่านร่างมนุษย์นี้ เหตุนี้เองจึง
เรียกว่ามานัสโรว่า ความหมายของคำว่า “มานัสโรว่า” มาจากมหาสมุทร เป็นสิ่งที่ดีมากที่สุดที่จะอาบในมหาสมุทรแห่งความรู้
ภรรยา(ของจักรพรรดิ) ในดินแดนสุชาวดีจะเรียกว่าจักรพรรดินี พ่อพูดว่า: ลูกเองก็กลายเป็นนายของดินแดนสุชาวดี มีค
วามรักสำหรับลูกๆ มีความเมตตาสำหรับทุกคน มีความเมตตาสำหรับผู้เคร่งศาสนาด้วย มีการเขียนไว้ในกิตะว่า พระเจ้า
ยกระดับผู้เคร่งศาสนาด้วยเช่นกัน การยกระดับเกิดขึ้นด้วยความรู้และโยคะ ลูกๆ จำเป็นต้องตื่นตัวและคล่องตัวอย่างมาก
เพื่อที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น บอกพวกเขาว่า ทุกสิ่งที่ท่านรู้เป็นเหมือนกับหางนม เธอไม่ได้รู้จักผู้เดียวที่ให้เนย พ่ออธิบายทุก
สิ่งแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก แต่ทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับว่าได้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกมากเพียงไร ด้วยการตระหนักรู้จักพ่อ
มนุษย์กลายเป็นเช่นเพชร ด้วยการไม่รู้จักท่าน มนุษย์กลายเป็นเช่นเปลือกหอยและไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ด้วยการรู้จัก
พ่อ พวกเขา กลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีใครบริสุทธิ์ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกๆ ผู้ที่เป็นมหาราชจะสามารถอธิบายประเด็นเหล่านี้ได้
อย่างดีมาก มีบราห์มากุมารและบราห์มากุมารี มากมาย ชื่อประชาบิดาบรรพมานั้น เป็นที่รู้จัก ลูกคือลูกๆ ที่เกิดจากปากของ
ประชาบิดาบรรพมา บรรพมาได้มีการแสดงไว้พร้อมกับ 100 มือ และ 1000 มือ ได้เคยมีการอธิบายด้วยเช่นกันว่า บ
ราห์มาไม่สามารถมีมือมากมายเช่นนั้น บราห์มามีลูกๆ มากมาย บราห์มาเป็นลูกของใคร? ท่านมีพ่อด้วย บราห์มาเป็นลูก
ของชีพบบา ใครอื่นเล่าที่จะสามารถเป็นพ่อของท่านได้ ไม่สามารถเป็นมนุษย์ บราห์มาวิษณุและชางก้าได้รับการจดจำว่า
เป็นผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเขาไม่สามารถมาที่นี่ บราห์มาพ่อของปวงประชาจะอยู่ที่นี้ อย่างแน่นอน ท่าน
ไม่สามารถสร้างปวงประชาในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ดังนั้น พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมา และสร้างกองทัพศักดิ์ผ่าน
ปากของบราห์มา ก่อนอื่น ลูกต้องแนะนำตนเองว่าเป็นลูกๆ ที่เกิดจากปากของบราห์มา บอกพวกเขาว่า พวกเขาเองนั้นก็

เป็นลูกๆ ของบราห์มาด้วย ประชาบิดา บราห์มาเป็นพ่อของทุกคน ภายหลังรุ่นอื่นๆ นั้นก็ปรากฏออกมาจากท่าน และแล้ว ชื่อก็เฝ้าแต่เปลี่ยนไป ลูกสามารถที่จะเห็นว่า มีลูกๆ ของประชาบิดาบราห์มากมายเพียงไรในทางปฏิบัติ แน่หนอนที่ลูกๆ ต้องได้รับมรดก บราห์มาไม่ได้มีทรัพย์สินสมบัติใดๆ เป็นชีบบาบานี่ที่มีทรัพย์สินสมบัติทั้งหมด บราห์มาเป็นบุตรของชีวา ลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ชีบบาบานี่นี้และสอนลูกผ่านบราห์มา ลูกได้รับมรดกของลูกจากปู่ บาบาริบายอย่างมากมาย แต่ลูกก็ไม่มีโยคะ พ่อจะสามารถทำอะไรได้ หากลูกไม่ทำสิ่งใดตามกฎ พ่อพูดว่า: นี่เป็นโชคของลูก หากลูกจะถามบาบา บาบาจะสามารถบอกลูกได้จากสภาพปัจจุบันของลูกว่า ลูกจะได้รับสถานภาพใด หัวใจของลูกนั้นเป็นพยานที่จะบอกลูกว่า ลูกทำงานรับใช้มากเพียงไร และลูกทำตามศรัทธามากเพียงไร ศรัทธาพูดว่ามานมานะบาฟ เฝ้าแต่ให้คำแนะนำของพ่อ และมรดกแก่ทุกคน เฝ้าแต่ร่ำกลองเหล่านี้ บาบาเฝ้าแต่ให้สัญญาณแก่ลูกที่ลูกต้องอธิบายแก่รัฐบาล เพื่อที่พวกเขาเองจะสามารถเข้าใจว่าพลังกำลังของบารัตนั้นได้สูญสิ้นไปอย่างแน่อน ที่นั่นไม่มีโยคะกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ทรงอำนาจ เมื่อลูกมีโยคะกับท่าน ลูกจะสามารถเอาชนะมายา และเหตุนี้เองจึงกลายเป็นนายของโลก จงเอาชนะมายาขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก พ่อเป็นผู้ช่วยของเรา ได้มีการอธิบายแก่ลูกอย่างมากมายแล้ว แต่ลูกต้องเข้าถึงสิ่งนั้น บาบาริบายแล้วว่า ทรัพย์สินสมบัติจะไม่ลดน้อยลงไปด้วยการให้ทาน เพียงเมื่อลูกทำงานรับใช้เท่านั้นที่ลูกจะไต่ขึ้นไปยังบัลลังก์หัวใจของบาบา ไม่เช่นนั้น นั่นก็เป็นไปไม่ได้ สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่า บาบาไม่รักลูก บาबारักลูกๆ ที่เห็นค่าต่องานรับใช้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อให้ทุกคนมีค่าควรแก่การไปในการจาริกแสวงบุญ มานมานะบาฟนี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิต จดจำพ่อและลูกจะมาหาพ่อ หลังจากที่ได้สู่ดินแดนของชีวา ลูกจะไปสู่ดินแดนของวิษณุ เพียงลูกเท่านั้นที่จะรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ถึงแม้ว่าพวกเขาศึกษาอย่างมากมายก็ไม่มีใครในพวกเขาเข้าใจความหมายของ”มานมานะบาฟ” พ่อให้มันตราที่ยิ่งใหญ่นี้แก่ลูก จดจำพ่อ และลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะบาป อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อาบในความรู้ รับใช้ผู้อื่นด้วยความรักและไต่ขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจของพ่อ อย่าได้้อย่างไม่ระมัดระวังในเวลาของการทำความเพียรพยายามนี้

2. ลูกต้องข้ามดินแดนของความทุกข์ของยุคเหล่านี้ไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ด้วยการนั่งบนเปลือกตาของพ่อดังนั้นโยกย้ายทุกสิ่งที่มี

พร: ขอให้ลูกมีความสุขเสมอและมีประสบการณ์ของความสุขในสวนดอกไม้ของคุณธรรมที่สูงส่งในชีวิตของลูก การอยู่ในสภาพของความสุขอย่างสม่ำเสมอหมายถึงอยู่อย่างเต็มและเพียบพร้อม ก่อนหน้านั้น ชีวิตของลูกอยู่ในป่าของหนามและเวลานี้ลูกได้เข้ามาสู่ความสุขของดอกไม้ ดอกไม้ของคุณธรรมที่สูงส่งอยู่ในสวนของชีวิตของลูกอย่างสม่ำเสมอ และดังนั้นใครก็ตามที่เข้ามาสัมผัสกับลูก จะเฝ้าแต่ได้รับกลิ่นหอมจากดอกไม้ของคุณธรรมที่สูงส่ง และจะเป็นสุขในการมองเห็นความสุขนี้ พวกเขาจะมีประสบการณ์ของพลัง ความสุขนี้ทำให้ผู้อื่นมีพลัง และนำพวกเขาเข้ามาสู่ความสุขและเหตุนี้เองลูกพูดว่าลูกเป็นสุขเสมอ

คติพจน์: นายผู้ทรงอำนาจคือผู้ที่เล่นกับฟองของมายา แทนที่จะอยู่อย่างหวาดกลัวสิ่งเหล่านั้น

***** โอม ชานติ *****